

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător!

O, voi oameni! Fiți cu frică față de Domnul vostru! Cutremurul Ceasului va fi un lucru înspăimântător. ~ În ziua în care îl veți vedea, va uita fiecare muiere care alăptează pe cel pe care îl alăpta și fiecare muiere însărcinată va lepăda sarcina ei, iar pe oameni îi veți vedea amețiți, fără ca ei să fie beți, dar pedeapsa lui Allah va fi aspră.

[Coran 22:1-2]

Și oare așteaptă ei altceva decât Ceasul, să vină asupra lor pe neașteptate? Semnele lui au și venit! Și cum să mai fie prevenirea lor, când va veni asupra lor?

[Coran 47:18]

Abdullah bin Omar a povestit: „Mesagerul lui Allah – Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască – a spus: „Cinci sunt cheile Necunoscutului. După aceea a recitat:

Numai la Allah se află cunoașterea Ceasului. El face să coboare ploaia îmbelșugată și El știe ce se află în pânțele. Nici un suflet nu știe ce va dobândi mâine și nici un suflet nu știe în care [loc de pe] pământ va muri. Allah este Atoateștiutor [și] Bineștiutor.

[Coran 31:34]

Nota editorului

Înălțăm mulțumiri infinite spre Allah Preaînaltul care ne-a dezvăluit adevăratul cod al vieții și ne-a prevestit despre semnele și direcțiile viitorului nostru, despre Ziua de Apoi și despre Lumea de Apoi.

Am încercat să împărțim aceste semne pe categorii, după cum urmează:

- cele care au apărut și s-au petrecut până acum
- cele care sunt așteptate foarte curând
- cele care vor apărea la finalul Ceasului

Există semne minore despre Ziua Judecății și semne majore despre Ziua Învierii, precum și o scurtă descriere a Zilei Învierii. Toate acestea sunt conținute în această carte.

Acesta este un studiu comparat cu constatările științifice moderne și cu religiile ne-islamice, doctrine ale lumii contemporane, fiind de asemenea o poartă înspre misterele nevăzute și miraculoase ale Preaputernicului Allah. Este o cale spre înfățișarea credinței în Lumea de Apoi, așa cum a fost revelată în Sfântul Coran și în *Sunna Nabuia*. Cu siguranță, Coranul și *Sunna Nabuia* (n.t. „Tradiția Profetului”) reprezintă criteriul după care infamia sau măreția unei idei trebuie judecată.

Recomandăm din toată inima această carte ca fiind o referință de mare valoare în întreaga lume, în orice domeniu, în mod special pentru biblioteci, studenți, oameni de știință, propagatori islamici și mulți alții.

Doar la Allah căutăm sprijin și doar la Allah căutăm putere și forță de a ne îndeplini îndatoririle.

Prefață

Cu adevărat, toată Slava se cuvine lui Allah și noi îl slăvim pe Allah, căutăm sprijin la Allah, cerem iertarea Lui, căutăm adăpost la Allah de răutățile sufletului nostru și de răutățile faptelor noastre necugetate. Cel pe care Allah îl călăuzește este călăuzit pe calea cea dreaptă, însă cel pe care Allah îl rătăcește nu va mai putea fi niciodată adus pe calea cea dreaptă. Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah și mărturisesc că Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! – este slujitorul și Trimisul Său. Fie ca Allah să-l binecuvânteze și să trimită pacea asupra lui, asupra neamului său, a companionilor săi și asupra celor care-l urmează întru dreptate până în Ziua Judecății.

O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, așa cum se cuvine să fie frica de El și să nu vă săvârșiți din viață decât fiind musulmani!

[Coran 3:102]

O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în numele căruia vă conjurați [unii pe alții] și [fiți cu frică de ruperea] legăturilor de rudenie, căci Allah este Veghetor peste voi [Raqib]!

[Coran 4:1]

O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și spuneți vorbe adevărate, ~ Pentru ca El să vă îndrepte faptele voastre și să vă ierte greșelile voastre! Acela care este cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său va dobândi mare izbândă.

[Coran 33:70-71]

Apoi: „Cel mai nobil grai este întrupat în Cartea Sfântă a lui Allah și cea mai bună călăuzire este cea dăruită de Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! Răstălmăcirea acestora reprezintă cea mai necugetată faptă și fiecare răstălmăcire este o greșeală și fiecare greșeală conduce spre Focul Iadului.”

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

A zis el: „O, neam al meu! Vedeți voi dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu, care mi-a dăruit din partea Sa avere frumoasă? Eu nu voiesc să fac ceea ce vă opresc vouă. Eu nu voiesc decât îndreptarea [voastră], atâta cât pot. Iar izbânda mea nu este decât de la Allah. În El mă încred și la El mă întorc.

[Coran 11:88]

A zis: Doamne, deschide-mi mie pieptul ~ Și ușurează-mi mie lucrul [ce trebuie să-l împlinesc] ~ Și dezleagă-mi nodul limbii mele, ~ Pentru ca ei să priceapă vorbele mele!

[Coran 20:25-28]

Cu adevărat, Allah Cel Glorios și Preaînalt l-a trimis pe profetul Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! – cu Adevăratul Mesaj, vestindu-ne și prevenindu-ne despre Ceasul de pe Urmă. Ne-a avertizat că trebuie să ne căim pentru faptele rele comise în această viață. Această comunitate musulmană este una finală și Profetul nostru - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! – este Încheietorul Trimișilor. Allah a ales să ne prevină prin anumite semne precise despre Ceas, semne ce au fost dezvăluite de Trimisul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! – cu scopul de a-și încheia această „încercare” (viața pământească) și de a începe o viață nouă și eternă (Viața de Apoi).

În această viață binele și răul se împresoară, iar la Judecata de Apoi binele și răul vor fi separați. Așadar, ei vor

înainta împreună pentru a-și primi judecata, fiind judecați prin prisma fiecărui lucru pe care l-au gândit, zis sau făcut în această viață „de încercare” (viața pământească), chiar dacă ei l-ar fi putut ascunde sau răstălmăci în această viață. Socoteala va fi făcută pentru fiecare în parte și fiecare faptă va fi luată în calcul, fie chiar și cât un „grăunte de colb”, cea mai mică părticică pe care un om și-o poate imagina. Așadar, cea mai mică formă a binelui și a răului va fi luată în calcul și acest lucru va fi făcut fățiș și cu convingere.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea, ~ După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea.

[Coran, 99:7-8]

Credința în Lumea de Apoi este unul dintre principiile de bază ale Islamului. Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! – ne-a prevenit despre semnele Ceasului din Urmă, dintre care unele au apărut deja pentru a fi siguri că această viață „de încercare” va fi înlocuită cu una reală în Viața de Apoi. Porunca lui Allah se izbește de neputința celor mai slabi supuși ai Săi și Allah dorește numai ca robii Săi să-și supună dorința lor egoistă Dorinței Divine. Așadar, prin Mila Divină, ni se permite să facem doar ceea ce ne stă în putință, chiar dacă nivelul nostru nu se ridică la standardul cel mai înalt. Țelul nostru însă trebuie să fie acela de a atinge cel mai înalt standard și Îndurarea lui Allah va veni în ajutorul nostru. Trebuie însă să facem acest lucru în această viață pământească, de îndată ce Cuvântul lui Allah pătrunde în mintea și cugetarea noastră. Nu trebuie să amânăm nici o secundă, căci Ziua Judecății poate veni în orice clipă, pe neașteptate, chiar înainte să ne dăm seama unde ne aflăm. Multe suspine și regrete ne vor asalta.

În primul rând, vom fi conștienți de defectele noastre, dându-ne seama că am fost nepăsători când trebuia să ne pese și că ne-am bătut joc când trebuia să învățăm și să înțelegem.

Însă atunci va fi prea târziu pentru a mai putea schimba ceva.

În al doilea rând, am putea fi tentați să spunem: "Dacă aş fi primit un avertisment sau ...*dacă Allah m-ar fi călăuzit*. Acest lucru însă ar fi fals, căci în Revelația lui Allah atât avertismentul, cât și călăuzirea sunt exprimate în modul cel mai clar. Aceasta e puterea ... *înainte să zică un suflet: „Vai mie, pentru că nu am luat seama [la îndatoririle mele] față de Allah, fiindcă eu am fost printre batjocoritori!”*. Ar fi putut spune și așa, însă nu ar fi văzut că neacceptarea e în mod clar anticipată de chemarea la căință și de avertismentul despre Ziua de Apoi.

În al treilea rând, când vom sta față în față cu pedeapsa propriilor noastre fapte, am putea spune: „O, *dacă ar fi pentru mine întoarcere*”. Însă nu una, ci nenumărate șanse ne sunt dăruite, mai ales atunci când citim: „*Nu deznădăduiți în privința îndurării lui Allah! Allah iartă toate păcatele. El este lertător, Îndurător*”. [39:53]

Răspunsul explică faptul că toate aceste rugăminți au fost prevăzute, iar refuzul lor intenționat își merită și înfruntă consecințele. Păcatele cele mai mari, precum cele ce stau sub semnul diavolului, erau semeția și mândria.

Allah Cel Glorios și Atotputernic a zis:

Înainte să zică un suflet: „Vai mie, pentru că nu am luat seama [la îndatoririle mele] față de Allah, fiindcă eu am fost printre batjocoritori!” ~ Sau să zică: „Dacă Allah m-ar fi călăuzit, aş fi printre cei evlavioși!” ~ Sau să zică, atunci când va vedea chinul: „O, dacă ar fi pentru mine întoarcere, astfel încât să fiu eu printre făcătorii de bine!” ~ „Dar semnele Mele au venit la tine și tu le-ai socotit mincinoase și te-ai semețit și ai fost tu printre cei necredincioși!”

[Coran 39:56-59]

Profetul nostru - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!

– i-a avertizat adeseori pe oameni despre chinurile Iadului și de aceea ochii săi s-au înroșit (n.t. de mânie) când a ținut cuvântarea. A vorbit tare pentru a întipări în mințile oamenilor vorbele sale. S-a mâniat din ce în ce mai tare privind fărădelegile poporului său și ticăloșiile celor care nu erau musulmani și se aflau în preajma sa. Era ca și cum ar fi dat un avertisment împotriva dușmanului, spunând astfel: „Dușmanul vă va ataca dimineața și de asemenea și seara”.

Jabir bin Abdullah a zis: „Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! – a spus: «Ceasul de pe Urmă și eu am fost trimiși precum acestea două.» și își unea degetul arătător cu cel mijlociu. (relatat de Muslim, Nisai și Ibn Majah)

Nu este nici un merit în credință dacă accepți și crezi în lucrurile care deja s-au întâmplat. Credința înseamnă să crezi în lucruri pe care nu le poți vedea cu ochiul liber, dar le înțelegi prin cugetarea ta. Dacă întreaga ta ființă conștientizează acest lucru, se va vedea prin înfăptuirea faptelor bune, mărturie clară a credinței tale. Cel care nu crede așteaptă să se întâmple lucruri care nu se vor întâmpla și este uimit de lucrurile reale care chiar se întâmplă; cel cu credință dreaptă așteaptă roadele bune-credințe și speranțele sale nu sunt în zadar. În aceste două cazuri așteptarea este diferită.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Oare așteaptă ei altceva decât să vină îngerii la ei sau să vină Domnul tău sau să le vină unele semne de la Domnul tău? În ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău, nu-i va mai fi de folos nici unui suflet credința sa dacă el nu a crezut mai înainte sau dacă nu a dobândit nimic bun prin credința sa! Spune: „Așteptați” Și Noi așteptăm!

[Coran 6:158]

Judecata este momentul în care toate lucrurile vor fi separate în conformitate cu valorile lor adevărate, intrinseci și eterne. Nu se va da socoteală doar pentru faptele săvârșite, ci și pentru cauzele ce au stat la baza înfăptuirii acestora, căci va fi

„ziua în care omul își va aduce aminte de cele pentru care a trudit”. În această viață pământească, omul poate nu-și mai amintește faptele sale rele, însă în acele condiții, nu doar își va aminti de ele, ci va vedea Focul Iadului, vizibil nu doar pentru el, căci va fi pentru ca toți să vadă. Aceasta se va adăuga umilirii păcătosului. Pedeapsa îndelungată va fi pentru cei care s-au răzvrătit cu încăpățănare și stăruință împotriva lui Allah, întrecând toate limitele și persistând în vanitățile și josniciile ce caracterizează viața lor neînsemnată. Pedeapsa nu-i va atinge pe cei care s-au căit și au fost iertați, nici pe cei vinovați, prin slăbiciunea umană, de păcate neînsemnate, ale căror fapte vor cântări în balanță alături de faptele lor bune. Aceste două categorii sunt total opuse. Răzvrățiții împotriva Legii lui Allah, care preferă o viață josnică, vor sălăslui în Focul Iadului, în timp ce aceia care cu umilință s-au temut de pedeapsa datorată păcatelor, au crezut în avertismentele Domnului lor și și-au ținut în frâu dorințele josnice vor sălăslui în Grădinile Paradisului.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Ziua în care omul își va aduce aminte de cele pentru care a trudit ~ Și se va arăta Iadul pentru cel care vede ... ~ În ce-l privește pe cel care s-a întrecut ~ Și a pus mai presus viața din această lume ~ Iadul va fi sălășul lui!... ~ Iar în ce-l privește pe cel care se va teme de Ziua când se va înfățișa Domnului său și și-a oprit sufletul de la pofte, ~ Raiul îi va fi sălăș!...

[Coran 79:35-41]

Am împărțit semnele Ceasului din Urmă în două categorii:

1. Semnele minore ale Zilei Judecării
2. Semnele majore sau generale ale Zilei Judecării

Această împărțire a semnelor se bazează pe versetele din Coran și pe relatările (Hadis) autentice din *Sunna*. Am analizat multe prevestiri referitoare la Ceas, însă am omis în mod voit explicarea unora în această carte, deoarece, din cauza lipsei de autenticitate a relatărilor, nu le-am putut cita. Am decis să ne referim doar la relatările autentice ca dovadă de bază. Din când

În când, am încercat să explicăm fiecare prevestire și semn, indiferent dacă s-a petrecut ori a apărut deja sau se va petrece ori va apărea în curând. De fapt, această carte este o disertație și un studiu științific, compilat dintr-un număr mare de referințe și publicații periodice, atât contemporane, cât și ediții vechi. Nu spunem că aceasta este o carte perfectă, căci numai Allah Preaputernicul și Preaînaltul este Perfect. Cu toate acestea, am făcut tot ce ne-a stat în putință să oferim explicații complete cu referire la Coran și la *Sunna*. Sfârșitul acestei vieți nu înseamnă finalul tuturor lucrurilor.

Trebuie să ne rugăm Domnului Vieții pământești și Vieții de Apoi, slăvind cele mai alese Nume și Atribute ale Sale. El ne va auzi, ne va ierta, ne va călăuzi și ne va ușura Drumul.

Fie ca Allah să răsplătească numai cu bunătate această operă binecuvântată.

INTRODUCERE

Semnificația credinței în Lumea de Apoi și influența acesteia asupra comportamentului uman

Credința în Lumea de Apoi și în lucrurile nevăzute este fundamentală în credința islamică. De aceea, a crede în Ceasul din Urmă și în semnele acestuia intră în credința în Cele Nevăzute. Credința nu înseamnă doar simple cuvinte. Trebuie să fim conștienți de prezența și bunătatea lui Allah. Când facem acest lucru, nu mai avem în fața ochilor treptele. Toate făcărniciile și natura trecătoare a prezentului încetează să ne mai subjuge, căci vedem Ziua de Apoi ca și cum ar fi cea de azi. De asemenea, vedem lucrarea lui Allah în Lumea Sa și în noi. Îngerii Săi, Trimișii Săi și Mesajul Său nu mai sunt îndepărtați de noi, ci intervin în trăirile noastre.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele spre Răsărit sau spre Apus, ci cuvioșia este a crede în Allah și în Ziua de Apoi, în îngeri, în Carte și în profeți, a da din avere – în pofida iubirii pentru ea – rudelor, orfanilor, sărmanilor, călătorului, cerșetorului și pentru răscumpărarea robilor, a împlini Rugăciunea [As-Salat] a da Dania [Az-Zakat], a-și ține legământul dacă s-a legat, a fi răbdător la nenorocire, la rău și în momentele de primejdie. Aceștia sunt cei drepti, aceștia sunt cei evlavioși!

[Coran 2:177]

Apoi când ele ajung la timpul prescris, atunci sau țineți-le, după cuviință, sau despărțiți-vă de ele, după cuviință! Și luați ca martori doi oameni drepti dintre voi și faceți mărturie față de Allah! Cu aceasta este îndemnat cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi! Iar acela care este cu frică de Allah, îi va da El o ieșire [bună]

[Coran 65:2]

În timpul pelerinajului, este indicat ca pelerinii să-și aducă provizii, pentru a nu fi nevoiți să recurgă la cerșit. Așadar, dacă pentru o călătorie făcută pe Pământ este nevoie de provizii, cât de important este oare să-ți faci provizii pentru călătoria spre Lumea de Apoi? „Cea mai bună provizie este evlavia”, care este același lucru cu teama față de Allah.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Pelerinajul are loc în lunile cunoscute. Aceluia care s-a decis să facă Pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul Pelerinajului împreunarea cu muierea, nesupunerea și cearta. Și binele pe care îl faceți, Allah îl știe. Luați cu voi provizie, dar cea mai bună provizie este evlavia! Și să fiți cu frică de Mine, voi cei care aveți minte!

[Coran 2:197]

Cu acordul lui Anas bin Malik s-a relatat: „Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - l-a trimis pe Busaisa să cerceteze caravana lui Abu Sufian. El s-a întors și s-a întâlnit cu nobilul Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - în casa sa, unde, în afară de mine și de el, nu se mai afla nimeni. (Nu-mi amintesc dacă el (Anas) a făcut sau nu o excepție cu câteva dintre soțiile nobilului Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!) l-a povestit noutățile referitoare la caravană. (Auzindu-le,) Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - a ieșit în grabă și le-a vorbit oamenilor astfel: „Avem nevoie (de bărbați). Oricine are cu el un animal gata de drum să vină să călărească alături de noi”. Oamenii au început să-i ceară permisiunea de a-și aduce animalele de călărie ce pășteau pe dealurile din apropierea Medinei. Dar el a zis: „Nu, (doresc să vină) doar cei care au animalele deja pregătite”. Așadar, Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - și companionii săi s-au îndreptat spre Badr și au ajuns acolo, stricând astfel planurile politeiștilor (din Mecca). Când au ajuns și politeiștii acolo, Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! -

a zis: „Nimeni să nu facă vreo mișcare decât dacă eu mă aflu în fruntea sa.” (În acest moment), politeiștii au înaintat (spre noi) și Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! – a zis: „Ridicați-vă să intrați în Paradis, care este egal ca întindere cu cerurile și pământul.”

Omair bin Al-Humam Al-Ansari a zis: „Mesager al lui Allah, este Paradisul egal ca întindere cu cerurile și pământul?” El a zis: „Da.” Omair a zis: „O, Allah!” Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! – a zis: „Ce te-a făcut să rostești aceste cuvinte?” (adică „O, Allah”). El a răspuns: „O, Mesager al lui Allah! Nimic, numai dorința de a mă afla printre locuitorii acestuia”. El a zis: „Tu te afli cu siguranță printre locuitorii Paradisului”. Atunci și-a scos din traista sa curmale și a început să le mănânce. Apoi a spus: „Dacă aș trăi până aș mânca aceste curmale, atunci cu siguranță viața ar fi lungă!” (Povestitorul a spus): „A aruncat atunci toate curmalele pe care le avea.” (relatat de Muslim).

Într-o altă relatare se spune: «S-a întors la prietenii săi și a zis: „Vă salut!” (de rămas bun). Apoi și-a rupt teaca săbiei, a aruncat-o, a înaintat cu sabia în mână spre dușmani și a luptat până a fost ucis.» (relatat de Muslim).

Există diferențe clare între un necredincios și cel care este cu credință dreaptă în Allah și în Lumea de Apoi. Acestea se văd clar în comportament, îngăduință, stil de viață și multe altele. Dacă un drept-credincios are ocazia de a se bucura de un anumit lucru, el îi mulțumește lui Allah și prin asta face o faptă bună. Iar, dacă are o problemă sau un necaz și arată căință și răbdare, atunci înfăptuiește de asemenea o faptă bună. Această dublă răsplată este rezervată doar celor cu adevărat credincioși.

Suhaib a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! – a zis: «Ferice de credincios, căci în fiecare treabă a sa se găsește o faptă bună, și doar în cazul unui credincios se face o astfel de excepție, căci, dacă se bucură, el mulțumește (lui Allah) și prin asta face o faptă bună și dacă intră la încercări și suportă cu răbdare, face o faptă bună.» (relatat de Muslim)

În Ziua Judecății, când se va confrunța cu toate faptele

bune pe care le-a făcut și cu toate faptele rele pe care le-a făcut, sufletul fiecărei ființe și-ar dori să existe o distanță imensă între el și toate faptele sale rele. Însă Allah vă avertizează și vă prevestește să vă temeți de El și de pedeapsa Lui și Allah le dăruiește numai bunătate celor care-L slujesc cu credință.

Temeți-vă, căci fiecare faptă comisă în această viață va fi luată în calcul. Și judecata va fi dreaptă. *Și cartea [fiecăruia] va fi pusă dinaintea [lui cu faptele sale]!* Și în ea e scris tot ce am făcut, exact așa cum a fost, nimic nu v-a fi modificat. Păcătosul își va primi pedeapsa prin faptele rele pe care le-a săvârșit și pedeapsa va fi pe merit.

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus:

Și cartea [fiecăruia] va fi pusă dinaintea [lui cu faptele sale]! Îi vei vedea pe păcătoși înfricoșați de ceea ce se află în ea. Și vor grăi ei: „Vai nouă! Ce-i cu această carte care nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat?!” Și ei vor afla dinaintea lor tot ceea ce au săvârșit și nu-l va nedreptăți Domnul tău pe nici unul!

[Coran 18:49]

Este o mare greșeală să nu te căiești de păcatele făcute anterior. Însă păcătosul care nu crede în Ziua Judecății și nu are conștiință persistă în păcatele sale, punându-și în primejdie viitorul. Păcătosul nu crede că în Viața de Apoi va plăti consecințele acestei vieți. El nu crede în Lumea de Apoi.

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus:

Însă omul voiește mai degrabă să păcătuiască înainte. ~ El întreabă: „Când va fi ziua Învierii?”

[Coran 75:5-6]

Necredincioșii spun: „Nu există altă viață decât viața noastră pământească și noi nu vom fi niciodată înviați în Ziua

Învierii”. Perfidia lor nu a fost datorată dorinței de cunoaștere, ci perversității și egoismului. În inima lor s-a instalat o boală. De aceea, nici cugetarea lor, nici urechile lor, nici ochii lor nu mai judecă, nu mai aud, nu mai văd așa cum trebuie. Ei răstălmăcesc ceea ce văd sau ceea ce sunt învățați și se afundă astfel și mai adânc în păcat. Vicleșugurile pe care, înainte de a se afla la Locul de Judecată, le foloseau pentru a-i manipula pe ceilalți, devin evidente în proprii lor ochi. Ei par a spune: „Nu există Viață de Apoi. Nu este nici o îndoială că vom muri sau că trăim această viață pământească: unii mor, unii se nasc și astfel ciclul vieții se rotește. Însă, cum ar putea fi morții reînviați?”

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus:

Și ei zic: „Nu există [altă viață] decât viața noastră pământească și noi nu vom fi înviați!”

[Coran 6:29]

Cei care nu-L recunosc pe Allah sau îi fac asociați (lui Allah) și nu cred în Ziua de Apoi sau în Ziua Învierii sunt „*cei mai poftitori*” după o viață materială dintre oameni și și-ar dori „*să trăiască o mie de ani*”. Dar nici măcar o astfel de viață nu-i va putea salva de crunta pedeapsă.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Vei afla că ei sunt cei mai poftitori de viață dintre oameni, mai mult chiar decât păgânii. Ar vrea fiecare dintre ei să i se dea să trăiască o mie de ani. Dar nu se va găsi izbăvitor de chinuri pentru el, nici de va trăi atât de mult, căci Allah vede ce fac ei.

[Coran 2:96]

„Rezultatele” comportamentului lor răutăcios încep să se manifeste chiar din această viață fie prin faptele comise, fie prin neliniștile sufletești. Însă adevăratele consecințe vor fi văzute prin „crunta pedeapsă” a Zilei de Apoi. Căința lor nu îi este necesară lui Allah și faptul că ei resping Adevărul nu afectează în nici un

mod răspândirea acestuia. Allah nu are nevoie de nimeni și de nimic. El trimite Mesajul Său pentru binele omenirii, iar cei ce nu acceptă vor suferi prin ignorarea sau respingerea acestuia. Ei refuză să credă că există viață după moarte sau că ar avea și o altă obligație în afară de ceea ce se vede în această viață pământească. Dacă ar fi adevărat, ar însemna că toate beneficiile acumulate prin înșelătorie și nedreptate ce nu-și găsesc pedeapsa în această lume – și multe dintre ele nu-și găsesc pedeapsa în această lume – vor fi ale păcătoșilor, în timp ce toate pierderile și durerile suferite prin cinste și dreptate, dacă nu-și găsesc răsplata în această lume, nu-și vor mai găsi nici un fel de răsplată. Aceasta ar fi o situație ciudată într-o lume dreaptă. Suntem învățați că acest lucru nu e adevărat. Știm cu siguranță că ne vom găsi adevărata dreptate într-o viață de apoi, că va exista o Zi în care toți morții vor fi înviați și că în acel moment toate semnificațiile faptelor comise ni se vor înfățișa cu claritate.

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus:

Aceia care nu au crezut, au pretins că ei nu vor mai fi înviați. Spune: „Ba da! Pe Domnul meu! Veți fi voi înviați și apoi vi se va vesti vouă ceea ce ați făcut! Și acesta este un lucru ușor pentru Allah”.

[Coran 64:7]

1. Prima formă de creație

Dacă au îndoieli în privința existenței vieții de după moarte, ei nu trebuie decât să-și întoarcă atenția fie spre propria lor natură, fie spre cea din jurul lor. Cât de minunată este maturitatea lor fizică, de la lucrurile fără viață, la sămânță, ovulul fertilizat, fetus, adolescență, tinerețe, bătrânețe și moarte. Cum pot ei să se îndoiască de faptul că însuși Creatorul tuturor acestor etape minunate ale vieții lor pământești le-ar dăruia o astfel de viață la sfârșitul acesteia de pe Pământ? Însă dacă privesc natura exterioară, ei văd pământul mort și lipsit de viață și doar ploaia hrănitoare trimisă de Allah îl va putea readuce la viață, făcându-l

să rodească și înfrumusețându-l. Creatorul acestei Frumuseți neasemuite poate cu siguranță să creeze o altă lume și mai nouă. Etapele dezvoltării fizice ale unui om cresc din nimic până când acesta parcurge întregul ciclu al vieții și sunt descrise în cuvinte a căror acuratețe, frumusețe și înțelegere pot fi pe deplin înțelese de biologi.

Paralel cu dezvoltarea fizică, poate fi înțeleasă și dezvoltarea psihică a omului, tot prin etape și prin măiestria creativă a lui Allah. Aceasta înseamnă: un băiat sau o fată, un copil frumos sau unul urât, un copil bun sau unul rău etc., implicând nenumărate mistere ale geneticii și moștenirii ereditare. Taina vieții noastre este de a ilustra mila și favorurile neasemuite pe care Allah ni le acordă și Puterea Sa de a ne oferi o Viață de Apoi care conține o promisiune și mai însemnată.

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus:

O, voi oameni! Dacă sunteți în îndoială cu privire la Înviere, Noi doar v-am creat din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne, cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită și neplăsmuită], pentru ca să vă arătăm vouă [puterea Noastră]. Și Noi lăsăm să sălăsluiască în pânțece ceea ce voim Noi până la un timp hotărât; apoi vă scoatem pe voi ca prunci, pentru ca apoi să ajungeți voi la vârsta bărbăției. Și unii dintre voi mor [tineri], iar alții sunt lăsați [să trăiască] până la cea mai neputincioasă vârstă, pentru ca să nu mai știe nimic din ceea ce au știut. Tu vezi pământul fără viață, iar dacă noi pogorâm apa asupra lui el se mișcă, se umflă și lasă să răsară [plante] din fiecare soi minunat. ~ Aceasta pentru [ca să știți] că Allah este Adevărul și pentru [ca să știți] că El îi readuce la viață pe cei morți și El este Atotputernic [Qadir]; ~ Și pentru [ca să știți] că Ceasul va sosi, fără îndoială, și [atunci] Allah îi va scula pe cei din morminte,

[Coran 22:5-7]

Nesupunerea și nesăbuința umană sunt cu atât mai surprinzătoare, din moment ce omul – spre deosebire de Măreția

și Mila lui Allah – este o creatură atât de firavă, creată din ceva și mai mic decât o picătură din vastul ocean al Existenței. Totuși omul are îndrăzneala de a se desprinde și de a-și înfrunta Creatorul, făcând comparații deșarte; adică omul crede că Allah este precum creaturile Sale, care în cel mai bun caz au puteri limitate. Însă el face asemuiuri inutile. Cine poate oare reînsufleți oasele și descompune un lucru? Cu siguranță nici omul, nici o altă putere de pe această lume nu poate să facă asta în afară de Allah. Atunci de ce oare se face comparație între puterile și înzestrările creaturilor lui Allah și Forța și Puterea lui Allah? Prima creație – făcută din nimic – este mult mai greu de imaginat pentru noi decât cea de-a doua sau un proces următor pentru care exista deja o bază. Allah are putere asupra tuturor lucrurilor. Măiestria creativă a lui Allah este evidentă în fiecare etapă a vieții și este vizibilă în fiecare minut și secundă. Cu cât omul se înțelege mai repede pe sine și lucrurile cu care intră în contact, cu atât mai repede realizează acest lucru. Nu este oare o nebunie ca o persoană să stabilească limite imaginare Puterilor lui Allah?

Există mult mai multe tipuri de creație decât omul își poate imagina.

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a spus:

El ne dă Nouă o pildă, uitând de crearea sa și zice: „Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?” ~ Spune: „Le va da lor viață Acela care le-a creat pe ele prima oară, căci El este bine știutor al întregii firi!

[Coran 36:78-79]

2. Măiestria creativă a lui Allah

Ce e mai dificil de creat: omul sau cerurile și pământul cu toate creaturile aflate pe ele? Allah a creat cerurile și pământul cu toate creaturile și El poate crea o infinitate de lumi asemănătoare cu aceasta. Așadar Allah vă va învia cu mare ușurință din Lumea de Apoi. Creația Sa nu depinde de timp, de unelte ori mijloace sau de un alt gen de condiții. Existența depinde de Voia Sa, de

Planul Său sau de Scopul Său. În clipa în care El își dorește un lucru, acesta devine Cuvântul sau Porunca Sa și începe să existe. Cerurile și pământul includ omenirea, precum și toate celelalte creații și milioanele de stele. Omul este doar o neînsemnată parte a Creației. De ce trebuie ca omul să fie atât de egocentric? Întregul este mai mare decât o mică parte a acestuia. Allah a creat toate Lumile și poate crea mult mai multe lucruri minunate decât ne-am putea imagina vreodată. De ce trebuie ca omul să fie arogant, să se îndoiască de Înviere și de Revelația lui Allah? Se întâmplă așa căci omul este prin natura sa orb (nu vrea să vadă adevărata esență a lucrurilor).

Această viață pământească nu înseamnă sfârșitul tuturor lucrurilor și noi vom găsi împlinirea acesteia în Ziua de Apoi. Așadar trebuie să ne rugăm Domnului Zilei de Azi și al Zilei de Apoi și El ne va auzi, ne va ierta și ne va ușura calea. Însă trufia necredincioșilor va avea parte de Pedepsă umilitoare și înjositoare.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Oare Acela care a creat cerurile și pământul nu are puțința să creeze asemenea lor? Ba da! Și El este Creatorul Atoateștiutor! ~ Și dacă voiește El un lucru, porunca Lui este numai să zică „Fii” și el este.

[Coran 36:81,82]

Crearea cerurilor și a pământului este mai mare decât crearea oamenilor, dar cei mai mulți oameni nu știu.

[Coran 40:57]

3. Scopul vieții și Adevărul lui Allah

Allah a creat fiecare lucru cu un anumit scop. Nimic nu este în zadar sau creat dintr-o simplă joacă sau pur și simplu din amuzament. În ceea ce-l privește pe om, totul depinde de comportamentul lui pe acest pământ. „Viața este adevărată, viața

este un „avans” (n.t. al Zilei de Apoi) și obiectivul ei final nu este mormântul”. De aceea, noi trebuie cu toată convingerea să căutăm Adevărul Divin, încurajați de faptul că de asemenea Adevărul lui Allah, prin mila Sa, ne caută și încearcă să ajungă la noi. Doctrina hindu a lui Lila, conform căreia toate lucrurile au fost create pentru amuzament, este aici combătută. Lui Allah nu trebuie să-i asociem altceva în afară de: Adevăr, Virtute, Îndurare, Dreptate și toate celelalte atribute, precum și Cele mai Frumoase Nume ale Sale. Allah nici nu se joacă și nici nu glumește cu creaturile Sale. Cum este posibil să ne gândim că omul a fost creat pur și simplu din amuzament? Dacă Allah și-ar fi dorit să se joace, de ce n-ar fi făcut acest lucru cu creaturile sale din Lumină, aflate cel mai aproape de El? De ce ar fi ales cea mai umilă creație aflată în jurul nostru? Întreaga creație este făcută cu un scop drept și înțelept. Însă de obicei oamenii nu realizează sau nu înțeleg acest lucru pentru că se cufundă în propria lor ignoranță, prostie sau dorință.

Ignoranța, intoleranța, dorința, invidia și egoismul par uneori să se răspândească în această viață „de probă”. În orice caz, oameni sunt stăpâniți și de cunoaștere, dreptate, bun simț, iubire și grijă pentru ceilalți. Însă în Ziua Judecării binele și răul vor fi separate. Timpul a fost deja stabilit. Momentul Adevărului va veni la timpul potrivit.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

„Oare credeți că v-am creat pe voi fără rost și că nu vă veți întoarce la Noi?” ~ Preaînalt este Allah, Stăpânul adevărat! Nu este Dumnezeu afară de El, Stăpânul Tronului sublim!

[Coran 23:115-116]

Și nu am făcut Noi cerurile și pământul și cele ce se află între ele, jucându-ne. ~ Nu le-am făcut Noi decât într-un adevăr, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.

[Coran 44:38,39]

Diferite nume ale Zilei de Apoi

În Nobilul Coran sunt folosite în mod repetat 19 nume diferite pentru a sublinia importanța Zilei de Apoi. Voi cita în continuare aceste nume, menționând de asemenea de câte ori a fost folosit fiecare termen.

1. As-Sa'ah: Ceasul

Acest termen se repetă în versetele Nobilului Coran de 48 de ori. Numai de 40 de ori este folosit cu sensul de Ziua de Apoi: [6:31], [6:40], [7:187], [12:107], [15:85], [16:77], [18:21,36], [19:75], [20:15], [21:49], [22:1,7,55], [25:11,11], [30:12,14,55], [31:34], [33:63,63], [34:3], [40:46,59], [41:47,50], [42:17,18], [43:61,66,85], [45:27,32,32], [47:18], [54:1,46,46] și [79:42].

2. Yaum Al-Ba'th: Ziua Învierii

Termenul se repetă în versetele Nobilului Coran doar de două ori cu sensul de Ziua de Apoi: [30:56, 56].

3. Yaum Ad-Din: Ziua Judecării, Viața de Apoi

Acest termen se repetă de 13 ori cu sensul de Ziua de Apoi: [1:4], [15:35], [26:82], [37:20], [38:78], [51:12], [56:56], [70:26], [74:46], [82:15,17,18], [83:11].

4. Yaum Al-Nasrati: Ziua suspinului

Termenul este folosit o singură dată cu sensul de Ziua de Apoi: [19:39]

5. Ad-Dar-ul-Aakhira: Casa cea Veșnică

În Coran, termenul acesta se repetă de nouă ori cu sensul de Ziua de Apoi: [2:94], [6:32], [7:169], [12:109], [16:30], [28:77,83], [29:64], [33:29].

6. Yaum At-Tanaad: Ziua Chemării

Acest termen este folosit numai o singură dată cu sensul de Ziua de Apoi: [40:32].

7. Dar Al-Qaraar: Casa Odihnei

În Nobilul Coran, acest termen este folosit o singură dată cu sensul de Ziua de Apoi [40:39]

8. Yaum Al-Fasl: Ziua Despărțitoare (între bine și rău)

Acest termen este folosit în Coran de șase ori cu sensul de Ziua de Apoi: [37:21], [44:40], [77:13,14,38], [78:17].

9. Yaum Al-Jam'a: Ziua Adunării

În Nobilul Coran, termenul se repetă de două ori cu sensul de Ziua de Apoi: [42:7], [64:9].

10. Yaum Al-Hisaab: Ziua Socotirii

Acest termen se repetă de cinci ori în Nobilul Coran cu sensul de Ziua de Apoi: [14:41], [38:16], [38:26], [38:53], [40:27].

11. Yaum Al-Ua'id: Ziua amenințării

Termenul este folosit o singură dată cu sensul de Ziua de Apoi: [50:20]

12. Yaum Al-Khulud: Ziua Veșniciei

Ca și precedentul, și acesta este folosit o singură dată cu sensul de Ziua de Apoi: [50:34]

13. Yaum Al-Khuruĵ: Ziua ieșirii (din morminte)

Termenul este folosit numai o singură dată cu sensul de Ziua de Apoi: [50:42]

14. Al-Uaaqi'a: "cea care trebuie să se întâmple"

În Nobilul Coran, acest termen se repetă de două ori cu sensul de Ziua de Apoi: [56:1], [69:15].

15. Al-Haaqqa: "cea adevărată"

În Nobilul Coran, termenul se repetă de trei ori cu sensul de Ziua de Apoi: [69:1], [69:2], [69:3].

16. Al-Taammat-ul-Kubra: Ziua marii nenorociri

Acest termen este folosit în Nobilul Coran doar o singură dată cu sensul de Ziua de Apoi: [79:34]

17. As-Sakhha: Ziua “când va veni nenorocirea cea mare”

Termenul este folosit numai o singură dată în Nobilul Coran și se referă la ziua în care se va auzi vuietul asurzitor (adică a doua suflare din trâmbiță) ce vestește Ziua de Apoi: [80:33].

18. Al-Aazifa: Ziua ce este aproape; se apropie cea care este aproape

În Nobilul Coran acest termen se repetă de două ori cu sensul de Ziua de Apoi: [40:18], [53:57].

19. Al-Qaari’a: Ziua Judecării; Ziua aceea care lovește

În Nobilul Coran acest termen se repetă de patru ori cu sensul de Ziua de Apoi: [69:4], [101:1,2,3].

Profețiile Mesagerului lui Allah despre Cele Nevăzute

Un număr mare de semne ce prevestesc Ziua de Apoi a fost dezvăluit de nobilul nostru profet, Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! În continuare, vom prezenta pe scurt câteva întâmplări relatate de nobilul Profet în legătură cu Ceasul din Urmă.

Profetul a ținut în fața companionilor săi o cuvântare prin care îi înștiința de fiecare lucru ce se va întâmpla până în Ziua de Apoi. Unii dintre aceștia și le-au întipărit bine în minte, însă alții le-au uitat. La puțin timp după aceea, aceștia au văzut întâmplându-se lucruri ce fuseseră pomenite de Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!

Huzaifa a relatat: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - s-a așezat într-o zi în fața noastră și nu a trecut cu vederea nici un lucru (pe care îl avea de spus) ce va avea loc până în Ziua de Apoi. Cei care trebuie să-și amintească aceste lucruri le păstrează cu sfințenie în minte și cei care nu pot să și le amintească le uită. Tovarășii mei și le-au întipărit bine în minte... (relatat de Bukhari și Muslim).

Într-o altă versiune a relatării lui Huzaifa se spune: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - m-a prevestit despre ceea ce se va întâmpla înainte de apropierea Ceasului. Și nu a mai rămas nimic de întrebat, în afară de faptul că nu am întrebat ce anume îi va alunga pe mediniți din Medina." (relatat de Muslim)

Această informație a fost dezvăluită nu numai lui Huzaifa, ci Profetul și-a înștiințat într-o singură zi toți companionii, învățându-i despre Ziua de Apoi. Abu Zaid (prescurtare de la Amr bin Akhtab) a relatat: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - ne-a condus în rugăciunea de dimineață și apoi s-a urcat pe amvon și a ținut o cuvântare până când a intrat timpul pentru rugăciunea de prânz. Atunci a coborât, s-a rugat și din nou s-a urcat pe amvon și ne-a vorbit până a intrat timpul pentru rugăciunea de după-amiază. Și iarăși a coborât, s-a rugat și s-a urcat pe amvon, vorbindu-ne până când

soarele a apus. Ne-a dezvăluit fiecare lucru (dintre semne), spunându-ne despre ceea ce e ascuns în trecut și ce se află în viitor, iar cel ce-și amintește toate acestea cu cea mai mare claritate este cel mai învățat dintre noi.” (relatat de Muslim)

Huzaifa bin Al-Yaman a relatat: “Pe Allah, dintre toți oamenii, eu știu cel mai bine ce se va ivi din acest moment până în Ziua de Apoi. Și știu, nu pentru că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - mi-ar fi zis ceva ce n-ar fi zis nimănui, ci pentru că am fost prezent când a descris aceste semne și a pomenit trei semne ce nu vor cruța pe nimeni. Printre acestea se numără și „zgomotele”, precum furtunile în anotimpurile calde. Unele dintre ele vor fi năprasnice, iar altele vor fi mai blânde.”

Huzaifa a zis: “Toți (cei ce au fost prezenți) în afară de mine s-au dus (spre Lumea de Apoi).” (relatat de Muslim)

Din relatările (Hadis) autentice, confirmăm că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - a exprimat deja în termeni foarte clari toate acestea și a dat indicii vădite referitoare la semnele și “zgomotele” Zilei de Apoi. Cu adevărat, aceste semne și „zgomote”, dintre care unele au apărut deja, în timp ce altele sunt așteptate în curând, au fost prevestite și se numără printre Cele Nevăzute.

Prevestirea Zilei de Apoi

Nimeni în afară de Allah nu știe când va veni Ziua în care toți vom da socoteală. Nobilul Coran și *Sunna* stau mărturie că numai Allah Unicul știe cu exactitate când va veni Ceasul și această informație nu va fi cunoscută nici de cei mai apropiați îngeri ai Săi, nici de trimiși sau de profeți și nici o făptură nu va cunoaște acest lucru.

Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - le-a răspuns celor care-l întrebau despre momentul exact când va veni Ceasul că acesta se numără printre Cele Nevăzute, despre care numai Allah are cunoștință. Venirea sa este o certitudine, însă momentul exact când se va întâmpla nu este dezvăluit de Allah. Dacă ar fi fost, acest lucru ar fi avut un impact atât de puternic asupra noastră, încât ne-ar fi răvășit gândurile și întreaga existență. Ar fi fost o povară mult prea grea pentru noi. Îndatorirea noastră este de a fi mereu pregătiți pentru acest moment, căci va veni atunci când ne vom aștepta mai puțin. În Evangheliile, Isus spune același lucru. Nu știe când va sosi Ceasul, însă știe că va veni fără de veste: „*Iar despre ziua aceea și despre ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl. Luați aminte, privegheați și vă rugați, căci nu știți când va fi acea vreme.*” (Evanghelia după Marcu. XIII. 32-33)

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Ei Te vor întreba despre Ceas: “Când va veni el?” Spune: “Numai la Domnul meu este știrea despre el. Numai El îl va descoperi la timpul lui. Va fi el greu pentru ceruri și pentru pământ și nu va veni asupra voastră decât pe neașteptate”. Te întreabă de parcă tu ai fi interesat [să știi]. Spune: “Numai la Allah se află știrea despre el!”. Dar cei mai mulți oameni nu știu.

[Coran 7:187]

În limbaj teologic, moartea fiecărei persoane reprezintă, pentru acea persoană, “începutul Zilei de Apoi”.

Însă, aceasta nu va fi la fel pentru toți indivizii și, cu siguranță, Ziua se apropie.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Oamenii te întreabă despre Ceas. Spune: "Numai la Allah este știința despre el!" Și de unde să știi? S-ar putea ca Ceasul să fie aproape.

[Coran 33:63]

Nu există termen de comparație între viața pământească și starea veșnică din noua lume spirituală în care va avea loc Judecata de Apoi. Limitele vieții pământești - atât cât va dura ea - nu pot fi stabilite decât prin Voia Prea puternicului Allah, Stăpânul Înțelepciunii, Dreptății și Bunătății Absolute. Judecata va veni cu siguranță și Adevărul va ieși la iveală. Atunci de ce oare omul în această viață „de încercare” (viața pământească) nu se întoarce spre Allah, nu înțelege și nu îndeplinește Voia Sa? Oare este aproape Ziua Judecății? Da, este!

Judecata va fi înfăptuită în trei etape:

1) Multe dintre răutățile și păcatele noastre își găsesc pedeapsa și în această viață. Poate că aceasta nu este atât de devastatoare, însă ne macină neconținut sufletul și conștiința. Așadar să ne întoarcem cu căință spre Allah și să cerem iertarea Sa.

2) Pentru fiecare suflet în parte, moartea este văzută ca o „judecată mai mică.” Moartea poate surveni în orice clipă și noi toți trebuie să fim întotdeauna pregătiți pentru acest lucru.

3) A treia etapă este Judecata finală, când întreaga ordine prezentă dispare și apare o Lume Nouă. Timpul, așa cum îl știm, nu va mai exista. Durata unei zile pe lumea cealaltă va fi echivalentul a 50.000 de ani pământești. Așadar, prin prisma aceasta, chiar și această Judecată finală este aproape și noi trebuie să fim pregătiți pentru ea, căci atunci va fi prea târziu pentru căință.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Te întreabă ei despre Ceas, când va fi termenul lui? ~ Ce poți tu pomeni despre el? ~ La Domnul tău este termenul lui.

[Coran 79:42-44]

Îngerul Gavriil a întrebat într-o zi: "Când va sosi Ceasul?" Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - i-a răspuns: "Cel ce răspunde nu știe mai mult decât cel ce întreabă!" (relatat de Bukhari). Așadar nici îngerul Gavriil, nici profetul Muhammed nu știu când va sosi Ceasul.

În timpul Călătoriei Nocturne (Israa') și a Înălțării spre Sferele Cerești (Mi'raj), Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - s-a întâlnit cu Avraam, Isus și cu Moise. I-a întrebat, pe fiecare în parte, când va sosi Ceasul, însă și ei au recunoscut că nu știau nimic despre acest lucru. (relatat de imamul Ahmed, Ibn Maja și Hakim)

Jabir bin Abdullah a relatat: "Cu puțin timp înainte de moartea sa, l-am auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!, spunând: «Mă întrebi despre Ceas? Numai Allah știe când va sosi acesta. Totuși, depun mărturie că la sfârșitul a o sută de ani nimeni de pe acest pământ, dintre făpturi (dintre companionii mei), nu va supraviețui»." (relatat de Muslim)

Această relatare (Hadis) se referă și la faptul că nici măcar după întrebarea pusă de îngerul Gavriil, profetul Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - nu a știut când va veni Ceasul. De asemenea, nimeni nu poate prevesti momentul exact când vor avea loc semnele despre acesta.

Apropierea Ceasului

Multe versete din Coran și relatări autentice spun că mai este puțin până ce va veni Ceasul și că apariția unor semne ale acestuia este o dovadă vie a acestui fapt. Fiecare minut aduce omenirea și mai aproape de „pieire” (de Judecata de Apoi), însă cu toate acestea oamenii sunt nesocotiți și “se îndepărtează cu nepăsare” de Mesajul ce-i poate salva.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Se apropie de oameni [termenul] socotirii cu ei, însă ei se îndepărtează cu nepăsare.

[Coran 21:1]

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Oamenii te întreabă despre Ceas. Spune: "Numai la Allah este știința despre el!" Și de unde să știi? S-ar putea ca Ceasul să fie aproape."

[Coran 33:63]

Răufăcătorii văd Ziua în care își vor primi pedeapsa pentru păcatele săvârșite atât de departe, încât se îndoiesc că va veni vreodată. Ea este însă aproape, căci timpul, așa cum știm, nu există în Lumea de Apoi.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Ei o văd departe, ~ Însă Noi o vedem aproape.

[Coran 70:6-7]

Ceasul s-a apropiat și Luna s-a despicaț.

[Coran 54:1]

Semne minore ce vestesc Ziua de Apoi

Acordarea Profeției lui Muhammed

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Iar când va veni nenorocirea cea mai mare, ~ Ziua în care omul își va aduce aminte de cele pentru care a trudit ~ Și va arăta ladul pentru cel care vede...

[Coran 79:34-36]

Judecata de Apoi e ziua în care toate lucrurile vor fi împărțite după valorile lor adevărate, intrinsece și eterne. Judecata nu va fi doar pentru faptele săvârșite, ci și pentru motivele pe care omul le-a avut, *“de cele pentru care a trudit”*. În această viață pământească, omul poate nu-și mai amintește toate faptele sale rele, însă în noile condiții nu doar își va aminti de ele, ci va vedea foarte clar Focul [ladului] și nu doar el, căci va fi *“pentru toți să vadă”*. Aceasta se va adăuga umilirii păcătosului.

Sahl bin Sa'd a povestit: “L-am văzut pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - arătând cu degetul arătător și cu cel mijlociu și zicând: «Venirea mea și Ceasul sunt precum aceste două degete.» (n.t. adică sunt apropiate). Marele deznodământ va copleși fiecare lucru.” (relatat de Bukhari)

Anas a relatat: “Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - a zis: «Trimiterea mea și Ceasul (care se apropie) sunt precum aceste două degete.» (n.t. distanța dintre ele nu e prea mare).” (relatat de Bukhari)

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Ale lui Allah sunt cele neștiute din ceruri și de pre pământ. Iar porunca [privitoare la] Ceas este ca o clipire din ochi sau chiar și mai scurtă. Allah, doară, este cu putere peste toate!

[Coran 16:77]

Toate lucrurile - nu doar cele pe care le vedem sau înțelegem, ci și cele pe care nu le vedem și despre care nu avem nici cea mai mică idee - sunt știute numai de Allah, căci numai El este Atotștiutor și Atotputernic. Ispitele și plăcerile trecătoare ale acestei lumi îl fac adesea pe om să uite că Ziua de Apoi se apropie amenințător. Mulți dintre cei ce pretind că au credință în Lumea de Apoi se comportă ca și cum ar mai fi mult timp până ce aceasta va veni și nesocotesc activitățile și modul lor de viață. În mod repetat, în Coran se spune că Ziua Învierii nu e departe, ci e foarte aproape și poate veni în orice clipă. De aceea, cel mai înțelept ar fi ca omul să fie întotdeauna în alertă și cu băgare de seamă și să se abțină de la păcate și nelegiuire, căci Ziua Promisă va veni fără de veste!

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

O, voi cei care credeți! Ce-i cu voi? Când vi s-a zis: "Purcedeți pe calea lui Allah!", voi v-ați lăsat grei la pământ. Oare v-a plăcut vouă viața lumească mai mult decât Viața de Apoi? Plăcerea acestei vieți nu va fi decât puțină în Lumea de Apoi!

[Coran 9:38]

Abu Sa'id Khudri a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - a spus: "Lumea este minunată și ademenitoare și cu adevărat Allah vă va numi urmași în ea pentru a observa cum vă purtați. Așadar, evitați ispita femeilor, căci, cu adevărat, prima luptă pentru cei din neamul lui Israel a fost provocată de femei." (relatat de Muslim)

Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - a zis: "Jur pe Allah, lumea aceasta, spre deosebire de Lumea de Apoi, este atât de nesemnificativă, încât dacă unul dintre voi și-ar vârî un deget în ocean ar vedea numai ce a rămas pe acesta." (relatat de Muslim)

Misiunea Mesagerului lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - se numără printre semnele Zilei de Apoi, căci el este cel din urmă profet al acestei lumi și nici un altul nu va mai fi trimis după el.

Moartea profetului Muhammed

Așa cum a spus și Profetul, misiunea sa de a răspândi Mesajul este un semn al Zilei de Apoi și de asemenea și moartea sa se numără printre semnele ce prevestesc apropierea acesteia.

Auf bin Malik a povestit: "În timpul bătăliei de la Tabuk am mers să-l văd pe Profet. Acesta ședea într-un cort de piele. Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: «Ține minte șase semne ce indică apropierea Ceasului: moartea mea, cucerirea Ierusalimului (Bait-ul-Maqdis), o molimă ce vă va copleși (și vă va ucide în număr foarte mare); precum molima ce ucide oile; un belșug fără de limite, încât chiar dacă un om va primi o sută de dinari nu va mai fi mulțumit; o nenorocire ce nu va ocoli nici o casă de arabi; un armistițiu între voi și neamul Al-Asfar (bizantinii), care vă vor trăda și vă vor ataca, sub simbolul a 80 de steaguri. Sub fiecare steag se vor afla 12.000 de soldați»."

Moartea Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a însemnat o mare nenorocire atât pentru companionii săi, cât și pentru întreaga lume musulmană. Moartea sa survenită din cauze naturale a ridicat un mare semn de întrebare printre aceștia. Unii dintre ei au refuzat să creadă că Profetul s-a stins din viață și au crezut în eternitatea lui fizică.

Anas a povestit: "Când starea sa s-a agravat, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a devenit inconștient. Atunci, Fatima a zis: «O, cât de mult suferă tatăl meu!» El a zis: «Până la sfârșitul acestei zile, tatăl tău nu va mai simți nici o durere.» Când s-a stins, ea a spus: «O, tată, ce ai răspuns la chemarea Domnului! O, tată, a cărui locuință este Grădina Paradisului (Al-Firdaus)! O, tată, am aflat vestea (moșii tale) de la îngerul Gavriil!» La înmormântarea sa, Fatima a zis: «O, Anas! Ești bucuros să arunci pământ peste Mesagerul lui Allah?» (relatat de Bukhari)

La înmormântare, toți companionii au deplâns din suflet moartea Profetului, în timp ce Revelația (*Wahi*) a fost de-a pururea oprită.

Anas a relatat că după moartea Mesagerului lui Allah -

Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, Abu Bakr i-a spus lui Omar: "Să mergem s-o vizităm pe Umm Aiman, așa cum obișnuia și Profetul!" Când au ajuns, ea a început să plângă. Ei (Abu Bakr și Omar) i-au spus: "Care este motivul lacrimilor tale? Ceea ce e (în Lumea de Apoi) rezervat Mesagerului lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - este mult mai bun decât aici (în această viață pământească)!" Ea a spus: "Plâng, nu pentru că nu aș ști că tot ce este rezervat Mesagerului lui Allah (în Lumea de Apoi) este mai bun (decât în această viață), ci plâng căci Revelația venită din Ceruri a încetat." Atunci amândoi au izbucnit în lacrimi și au început să plângă împreună cu ea. (relatat de Muslim)

Din nefericire, după moartea Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - unii musulmani arabi s-au întors la îndeletnicirile lor păgâne, ceea ce a provocat confuzie între companioni, stârnind critici în lumea musulmană deoarece:

1. Revelația divină (*Wahi*) a încetat pentru totdeauna.
2. Odată cu moartea Mesagerului lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, s-a încheiat și șirul trimișilor lui Allah, căci Muhammed este cel din urmă profet.
3. Nici un alt urmaș al Profetului nu va mai fi numit ca Mesager al lui Allah.
4. După moartea Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - Allah nu va mai revela nici un fel de reguli sau porunci.
5. Mulți musulmani arabi, după moartea Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, nu au mai crezut în religia islamică, întorcându-se la vechile lor obiceiuri păgâne.

Moartea Mesagerului lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, a lui Omar și a lui Osman a grăbit izbucnirea unei revolte în lumea internațională musulmană, ceea ce a dus la crearea mai multor grupări.

Cucerirea și redeschiderea Casei Sfinte de la Ierusalim (Bait-ul-Maqdis)

Printre semnele minore ce prevestesc Ziua de Apoi se numără cucerirea și redeschiderea Casei Sfinte de la Ierusalim, cel de-al treilea sfânt lăcaș al lumii musulmane, după moscheea sfântă de la Mecca și moscheea Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - din Medina.

Împreună cu companionii săi, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - se ruga, folosind pentru un timp această moschee ca fiind prima direcție (spre care se îndreaptă musulmanii în rugăciune - Qibla), apoi aceasta a revenit la Sfânta Ka'aba din Mecca. Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a avertizat, cu mult timp înainte, de această cucerire.

Casa Sfântă (Masjid Quds), prima direcție (Qibla) a lumii musulmane, este locul de unde a călătorit Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, făcând o escală într-o singură noapte (*Călătoria Nocturnă*), în care s-a întâlnit cu toți profeții și trimișii lui Allah și a vizitat, în aceeași noapte, cele șapte sfere cerești. Companionii Profetului știau foarte bine acest lucru și s-au grăbit să elibereze Casa Sfântă din mâinile bizantinilor. Prima dată, Omar bin Al-Khattab, cel de-al doilea calif al islamului, a capturat și a deschis Casa Sfântă din Ierusalim în anul 16 Hegira.

Bravul conducător musulman, Salahud-din Aiiubi, în expediția militară de la Hittin a recâștigat în anul 583 Hegira, Casa Sfântă din Ierusalim (Bait-ul-Maqdis). După moartea acestui brav conducător, între urmașii săi s-au ivit mari neînțelegeri. Acest lucru le-a permis evreilor și creștinilor să cucerească fără luptă sau expediții militare Ierusalimul. Astfel, musulmanii au pierdut Sfânta Casă din Ierusalim de încă două ori (prima dată pentru zece ani și a doua, pentru un an).

Casa Sfântă din Ierusalim a fost cucerită de două ori de musulmani. Prima dată de către Omar bin Al-Khattab și a doua oară de către Salahud-din Aiiubi.

Molima

Printre semnele Zilei de Apoi se numără și molima, așa cum profetul nostru Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a înștiințat: o molimă ce ne va ucide, precum molima ce ucide oile. Acest semn a fost relatat de Auf bin Malik, iar Bukhari l-a inclus între semnele minore ce vestesc Ziua de Apoi.

Această boală contagioasă s-a răspândit imediat după ce, în anul 18 Hegira, Omar bin Al-Khattab a cucerit Casa Sfântă din Ierusalim în regiunea Amuas situată între Siria și Palestina, ceea ce a cauzat moartea a 25.000 de musulmani, printre care și Abu Ubaida bin Al-Jarrah.

Bunăstare fără limite

Profetul a menționat acest semn printre cele ce vestesc apropierea Zilei de Apoi.

Abu Huraira a povestit: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: «Ceasul va fi stabilit atunci când:

- două mari grupări ce vor urma aceeași religie vor lupta una împotriva celeilalte și fiecare dintre ele va avea un număr mare de pierderi umane.

- vor apărea 30 de Dajjali („mincinoși”) și fiecare dintre ei va pretinde că este trimisul lui Allah.

- credința (religioasă) va fi stârpită (prin moartea celor învățați în credință).

- cutremurele se vor înmulți.

- timpul va trece cu repeziciune.

- vor apărea boli și nenorociri.

- crima se va răspândi.

- pretutindenii vor domni un belșug fără de seamă - atât de mare încât cel bogat se va îngrijora că nu mai poate oferi *zaka*t și de câte ori va dori să facă acest lucru cel căruia dorește să-l ofere va spune: "Nimic nu-mi lipsește."

- oamenii se vor lua la întrecere să ridice clădiri înalte.

- persoana ce va trece pe lângă un mormânt va spune (celui din mormânt): "Mi-aș dori să fiu în locul tău."

- soarele va răsări dinspre asfințit. Așadar, când oamenii vor vedea soarele răsărind dinspre asfințit vor începe să creadă în Allah și vor îmbrățișa islamul, însă va fi prea târziu.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Oare așteaptă ei altceva decât să vină îngerii la ei sau să vină Domnul tău sau să le vină unele semne de la Domnul tău? În ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău, nu-i va mai fi de folos nici unui suflet credința sa dacă el nu a crezut mai înainte sau dacă nu a dobândit nimic bun prin credința sa! Spune:

“Așteptați!” Și Noi așteptăm!

[Coran 6:158]

“Și Ceasul va veni atunci când doi oameni ce împart în fața lor un veșmânt nu vor putea nici să-l vândă, nici să-l împăturească; atunci când un bărbat care a muls cămila sa nu va putea să bea laptele (pe care l-a muls); înainte ca un om care a reparat un rezervor cu apă (pentru animalele sale) nu va putea să le adape; când o persoană ce a ridicat spre gură o bucată de hrană nu va putea să o mănânce.” (relatat de Bukhari)

Este evident că pentru a oferi milostenie fie din proprie voință, fie din obligație sunt esențiali următorii factori:

a) să fie distribuită numai persoanelor nevoiașe

b) mulțumirea celui ce oferă milostenie de a ști că aceasta este folosită în scopuri nobile.

Haritha bin Uahab a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Fă milostenie. Va veni o vreme când o persoană va dori să ofere milostenii, însă cel căruia dorește să-i ofere va spune: «Dacă ai fi venit ieri, aș fi acceptat, însă în acest moment nu-mi trebuie nimic.» Și cel ce vrea să facă milostenii nu va găsi pe nimeni care să accepte.” (relatat de Muslim)

Abu Musa a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Va veni o vreme când o persoană va oferi aur ca milostenie, însă nu va găsi pe nimeni care să accepte. Și un bărbat va fi urmat de 40 de femei, căci bărbații vor fi puțini la număr, spre deosebire de femei.” (relatat de Muslim)

Oamenii se vor îmbogăți, însă nu vor mai găsi pe nimeni căruia să-i ofere milostenii. În perioada companionilor Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - bunăstarea și bogăția s-au înmulțit datorită unui număr mare de victorii, în urma cărora au câștigat o mulțime de bogății, în special atunci când perșii și bizantinii s-au predat în mâinile musulmanilor. Acest lucru s-a întâmplat în timpul califului Osman și a lui Omar bin Abdul Aziz.

Jabir bin Abdullah a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah

să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "În ultima etapă (înainte de venirea Ceasului), va exista un calif ce va împărți bogății, însă nu va ține seamă de numărul lor." (relatat de Muslim)

Va veni o vreme când Pământul va fi plin de comori. Metalele vor fi extrase din subsol, resursele naturale și minerale vor fi exploatate la maximum și pretutindeni va domni bunăstarea. Acest lucru însă nu va conduce spre fericire, ci spre monstruoasa crimă.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: "Pământul va dărui zăcămintele întregi de aur și argint și ucigașul va zice: «Pentru asta am ucis.» Cel ce desface legăturile de familie va spune: «Pentru asta am desfăcut legăturile de familie», iar hoțul va spune: «Din cauza asta mi-au fost tăiate mâinile.» Atunci vor lăsa totul în urmă și nu vor mai lua nimic." (relatat de Muslim).

Udai bin Hatim a povestit: "Mă aflu în Medina (Orașul Profetului), când un bărbat a venit la Mesagerul lui Allah și i s-a plâns de sărăcie și mizerie. Apoi a venit altul care s-a plâns că a fost tâlhărit la drumul mare. Profetul a întrebat: «Udai, ai fost la Hira?» Eu am spus: «Nu am fost, însă am auzit de ea.» Atunci Profetul a zis: «Dacă vei trăi îndeajuns, vei vedea cum o femeie într-o *Hauda* (șea specială pentru cămile, împodobită și acoperită) va călători dinspre Hira (și va ajunge la Mecca) și va face înconjurul Ka'bei, fără a se teme de nimic în afară de Allah.» Atunci m-am întrebat: «Ce se va întâmpla cu tâlharii din tribul Tai, care au comis numai nelegiuiri în întreaga țară?» Profetul a zis: «Dacă vei trăi îndeajuns, comorile lui Nabucodonosor vor fi luate ca trofee.» Eu am spus: «Te referi la Nabucodonosor, fiul lui Hormuz?» El a spus: «Da, Nabucodonosor, fiul lui Hormuz. Și dacă vei trăi îndeajuns, vei vedea cum o persoană va dori să facă milostenie cu o mână de aur sau de argint, însă nu va găsi pe nimeni care să accepte. Și fiecare dintre voi, atunci când va sta în fața lui Allah, nu va avea nevoie de nici un mijlocitor între el și Allah. Atunci Allah va spune: «V-am trimis un Profet care să vă îndrume?» «Da», va răspunde omul. Și Allah va întreba: «V-am oferit Eu bunăstare și favoruri?» și răspunsul omului va fi tot pozitiv. Atunci acesta va privi spre dreapta sa și va vedea ladul și

va privi spre stânga și tot ce va vedea e numai Focul Iadului.» (relatat de Bukhari)

Astfel de semne au apărut în mai multe perioade, însă s-au arătat mai des cu precădere în timpul domniei califului Omar bin Al-Khattab, când acesta a repurtat o victorie însemnată asupra lui Nabucodonosor. Abdul Aziz, un eminent calif, a observat același aspect minunat, în care un om va dori să ofere milostenii celor nevoiași, însă nu va găsi pe nimeni care să accepte, deoarece califul eliminase deja sărăcia și starea generală era de prosperitate și bunăstare.

Aceste semne pot apărea din nou, de îndată ce oamenii se vor întoarce la religia islamică și o vor adopta ca stil de viață, datorită distribuirii sistematice a *zakaț*-ului sau a milosteniilor menite să înlăture sărăcia, care, pentru orice națiune, constituie un mare obstacol în calea progresului și a dezvoltării economice. De asemenea, astfel de semne vor apărea și la așteptata venire a imamului Mahdi. Totuși, neacceptarea *zakaț*-ului și a milosteniei, precum și bunăstarea fără de seamăn reprezintă de asemenea un semn al apropierii Ceașului.

Încercări (*Fitna*)

Cel mai vechi sens al cuvântului “fitna” descrie procedeul de purificare a aurului.

În limbaj obișnuit, se referă la toate încercările prin care trece un om, încercări ce pot să-l conducă fie spre fapte bune, atunci când rezistă tentațiilor de orice fel, dovedindu-și astfel tăria de caracter, fie spre fapte rele, cedând astfel ispitelor lumești.

De asemenea, cuvântul “fitna” se traduce și prin: intrigă, răzvrătire, desfrâu, neînțelegere, conflict, tulburare și tumult.

Cea mai grea încercare este probarea credinței și integrității umane prin lucruri cu care fiecare credincios în parte va intra în contact. În această “viață de probă”, unii sunt încercați prin rău, în timp ce alții prin bine. Dacă dovedim că suntem adevărați credincioși, atunci am trecut cu succes examenul vieții.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Fiecare suflet trebuie să guste moartea. Noi vă încercăm cu răul și cu binele, în chip de ispită, și la Noi vă veți întoarce.

[Coran 21:35]

Fiecare suflet va gusta moartea atunci când se va separa de trup. Sufletul va ști că această viață a fost doar un examen, iar deosebirile vor fi potrivite în Ziua Judecății. Sufletul e nemuritor, însă atunci când se separă de trup gustă moartea. În acest examen, calitățile și credința ne sunt testate prin diverse căi. Dacă dovedim că suntem cu adevărat credincioși, atunci am trecut cu succes de încercări. Oricum, ne vom întoarce la Allah și atunci viața noastră va fi apreciată la propria ei valoare.

Simpla mărturisire a credinței nu este suficientă. Trebuie testată și încercată în adevăratul tumult al vieții. Încercarea va fi făcută în diferite împrejurări, prin relațiile cu oamenii și mediul înconjurător, pentru a vedea dacă putem îndura și dacă-L putem pune pe Allah mai presus de noi înșine.

Multe părerii de rău, durere și sacrificii de sine pot fi necesare pentru a ne curăți, precum focul din creuzetul unui

aurar ce înlătură impuritățile:

Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați [în pace], dacă vor spune "Noi credem!", și că ei nu vor fi încercați?

[Coran 29:2]

Abu Huraira a povestit: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: «În curând va veni un timp în care vom fi ispitiți și atunci pentru cel ce șede va fi mai bine decât pentru cel ce stă în picioare, iar pentru acesta din urmă va fi mai bine decât pentru cel ce merge, iar pentru acesta va fi mai bine decât pentru cel ce aleargă, iar cel ispitit va fi nimicit. Așadar, cine găsește un adăpost departe de încercări, să se adăpostească.»" (relatat de Bukhari)

Profetul ne-a explicat aceste ispite și încercări, cu scopul de a lua măsuri împotriva lor în această viață.

Cu acordul lui Huzaifa bin Al-Yaman s-a relatat: "Oamenii îl întrebau pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - despre vremuri bune, însă eu îl întrebam despre vremurile de restriște, temându-mă ca nu cumva să mă ajungă. Am zis: «Mesager al lui Allah, eram stăpâniți de ignoranță și răutate și Allah ne-a dăruit acest timp bun (datorită islamului). Va veni vreme grea după aceasta minunată?» Răspunsul Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a fost pozitiv. Atunci am întrebat din nou: «Și va fi urmată de o vreme bună?» Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: «Da, însă în ea va fi ascuns răul». «Ce fel de rău?», am întrebat din nou. Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: «(În acel timp se vor înmulți) oamenii ce vor urma o altă cale decât a mea și vor căuta o altă călăuzire decât a mea. Veți cunoaște și binele și răul.» Am întrebat: «Va veni vreme rea după aceasta bună?» Răspunsul a fost din nou pozitiv: «Da, (va veni o vreme) când oamenii vor sta în picioare la porțile ladului. Cei ce vor răspunde la chemarea lor, îi vor arunca în focul ladului.» Eu am zis: «Mesager al lui Allah, descrie-mi acești oameni.» El a zis: «Sunt oameni cu înfățișarea noastră ce vorbesc același grai.» Eu

am zis: «O, Mesager al lui Allah, ce-mi sugerezi să fac dacă voi trăi în acel timp.» Atunci, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: «Să rămâi alături de comunitatea și de conducătorii musulmani.» Și eu am mai spus: «Dar dacă nu va exista nici comunitate, nici conducători?» El a zis: «Îndepărtează-te de acești factori, chiar dacă vei mânca rădăcini de copaci (în junglă) până vei muri.» (relatat de Bukhari și Muslim)

S-a relatat cu acordul lui Abdul-Rahman bin 'Abd Rabb Al-Ka'ba: "Am intrat în moschee în momentul în care Abdullah bin 'Amr Al-'As ședea la umbra Ka'bei, în timp ce oamenii se strânseseră în jurul său. M-am apropiat și am șezut lângă ei. Abdullah a zis: «L-am însoțit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - într-o călătorie. Am poposit și unii au început să-și amenajeze corturile, alții se întreceau la vânătoare, alții își hrăneau animalele (la păscut), când am fost înștiințați că a intrat timpul de rugăciune. Ne-am strâns în jurul Mesagerului lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - și el ne-a spus: «Datoria fiecărui profet de dinaintea mea a fost de a-și călăuzi adepții spre ceea ce știa el că este bine și de a le povesti de ceea ce știa că este rău. La început, această nație a voastră are momentele ei de liniște și în ultima etapă a existenței sale va fi încercată prin tentație și neajunsuri. (În această perioadă) vor fi încercări năprasnice, una după alta, fiecare și mai însemnată decât cea de dinainte.

Când peste ei va veni o nenorocire, credinciosul va spune: "Aceasta va duce la sfârșitul meu." Când se va termina, va veni încă una și credinciosul va spune: "Cu siguranță, ăsta-mi va fi sfârșitul." Cine dorește să se îndepărteze de Focul [Iadului] și să intre în Grădina [Paradisului] trebuie să moară cu credință în Allah și în Ziua de Apoi și trebuie să-și trateze semenii așa cum ar dori să fie el tratat. Cel ce este credincios unui calif trebuie să-i acorde din toată inima sprijinul (adică să-i fie întru totul loial atât prin fapte, cât și prin cuget). Trebuie să fie totalmente supus. Dacă un altul vine (și pretinde califatul), disputându-și autoritatea, musulmanii trebuie să nu-l urmeze. Povestitorul spune: "M-am apropiat de el (Abdullah bin 'Amr bin Al-'As) și i-am zis: "Poți să-mi spui un jurământ zis de Mesagerul lui Allah - Allah să-l

binecuvânteze și să-l miluiască?” El a arătat cu mâinile spre urechile și inima sa și a zis: “Urechile mele au auzit și mintea mea a reținut.” I-am zis: “Acest văr al tău, Mu'auia, ne-a poruncit să ne irosim pe nedrept averile unii altora și să ne ucidem, însă Allah a zis:

O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe nedrept, doar dacă este un negoț [legal], cu bună învoiala voastră! Și nu vă uicideți voi înșivă! Allah este Îndurător cu voi!

[Coran 4:29]

Povestitorul a spus că (auzind acest lucru) Abdullah bin 'Amr bin Al-'As a păstrat tăcerea pentru un timp și apoi a spus: “Supune-te lui așa cum se supune el în fața lui Allah și, nu te supune lui, dacă asta înseamnă să nu te supui lui Allah.” (relatat de Muslim și Abu Dauud)

Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a avertizat despre fiecare semn tumultos ce va veni până în Ziua de Apoi, împărțindu-le chiar în semne violente și semne blânde.

Chiar dacă Profetul ne-a avertizat de semnele ce vor apărea înainte de venirea Ceasului, acestea vor cauza uneori rătăcirea de pe calea cea dreaptă a islamului. Așadar, porunciți omenirii să facă numai fapte bune înainte de a fi loviți de nenorociri.

Cu acordul lui Abu Huraira, s-a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Fă numai fapte bune (înainte de a fi lovit de nenorociri ce vor fi precum o parte a nopții întunecate). În timpul acestei perioade (tumultoase), un om va fi dimineața credincios (musulman) și necredincios seara sau va fi credincios (musulman) seara și necredincios dimineața și își va vinde credința pentru bunuri lumești.” (relatat de Muslim și de Tirmidhi)

Această relație se referă la faptul că omul nu va rămâne statornic în credință. Credința va deveni banală în comparație cu

beneficiile materiale și va fi vândută în schimbul câștigurilor lumești.

Chiar de la început, înainte de a începe explicarea acestor semne tumultuoase, vom indica previziunile Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - despre ordinea în care acestea vor apărea.

Abdullah bin Masu'd a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: "Greutățile islamice (analiza amănunțită, lupte și dezmățare) vor continua până în anii 35, 36 sau 37. Dacă ei vor pieri, înseamnă că au urmat calea celor ce s-au sfârșit înaintea lor, dar, dacă își mențin religia, aceasta va fi menținută timp de 70 de ani." Am întrebat: "Te referi la 70 de ani care rămân sau la 70 de ani care s-au scurs?" El a răspuns: "70 de ani care s-au scurs." (relatat de imamul Ahmed, Abu Dauud, Ibn Hibban și Hakim)

În această relatare, perioada de 70 de ani se întinde până în timpul califului Osman sau până la bătăliile de la Gemel și Siffin. Există două previziuni: dacă musulmanii pier din cauza nesupunerii în fața lui Allah, ei vor urma calea comunităților din trecut; iar dacă își păstrează religia, aceasta va fi menținută timp de 70 de ani. Aceste previziuni se vor adevăra separat, nu în același timp.

De asemenea, Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a stabilit locul unde aceste semne tumultuoase vor avea loc.

Ibn Omar a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând în timp ce era îndreptat către răsărit: "Priviți! Semne tumultuoase vor apărea din această parte, de acolo de unde vor apărea coarnele Satanei (acolo unde predomină cei ce nu sunt musulmani)." (relatat de Bukhari și Muslim)

Întrebarea care se pune este: Cum se va putea salva cineva de astfel de "zgomote"? Răspunsul este foarte simplu: așa cum i-a spus Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - lui Abu Huzaifa.

Huzaifa a relatat: "A întrebat: "Mesager al lui Allah, va veni o perioadă grea, precum cea de dinainte, după ce Allah ne-a

binecuvântat cu aceasta bună?” El a răspuns pozitiv. Eu am întrebat: “Cum ne putem salva de această perioadă?” El a replicat: “În sabie stă protecția.” Eu am întrebat: “Ce se va întâmpla până atunci?” A răspuns: “Va veni o vreme când la porțile Iadului vor sta *cei ce invită* (la Focul Iadului).” Eu am întrebat: “Mesager al lui Allah, ce se va întâmpla atunci?” Răspunsul a fost: “Dacă Allah a trimis pe pământ un calif care va fi dur cu voi și vă va lua proprietățile, supuneți-vă lui, dacă nu, dați-vă viața, ținându-vă de buturuga unui copac.” Am întrebat: “Ce va urma apoi?” El a răspuns: “Dajjal va veni urmat de un râu de foc. Cel ce va cădea în focul său își va primi cu siguranță răsplata, povara îi va fi ridicată, căci va ajunge în rai; însă cel ce va cădea în râul său va avea parte de chin și răsplata nu-i va fi acordată, căci va ajunge în iad.” Eu am întrebat: “Ce va veni apoi?” El a spus: “Va veni Ziua de Apoi.” (relatat de Abu Dauud)

Asta înseamnă că oamenii vor supraviețui având inimi păgâne și vor rămâne uniți în exterior, însă nu și în interior. Vor fi răutăcioși și dezbinați în adâncul sufletelor lor. Ei se vor afișa ca fiind buni, însă de fapt nu vor fi așa, afișând un “armistițiu” care poate fi încălcat în orice moment.

Abu Bakr a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “În curând se vor ivi “zgomote”. Luați aminte! Vor fi “zgomote”, iar atunci cel ce șede va fi mai fericit decât cel ce stă (în picioare) și acesta din urmă va fi mai fericit decât cel ce aleargă. Luați aminte! Când se va ivi semnul, cel ce are o cămilă să rămână cu cămila sa, cel ce are oi sau capre să rămână cu ele, iar cel ce are pământ să rămână cu acesta.” Un om a întrebat: “Mesager al lui Allah, și cel ce nu are nici cămilă, nici oi, nici pământ?” Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a răspuns: “Să apuce sabia și să-i lovească muchia cu ajutorul unei pietre, apoi să încerce să găsească o cale de scăpare. O, Allah, am comunicat (Mesajul Tău); O, Allah, am comunicat (Mesajul Tău).” Un om a întrebat: “Mesager al lui Allah, ce spui dacă, în ciuda voinței mele, sunt atras în greșeală sau într-unul dintre grupuri și înaintez (cu acesta). Mă străpunge un om cu sabia sa sau mă ucide o săgeată?” El a răspuns: “Acela va suporta pedeapsa păcatelor

sale și ale tale și se va număra printre locuitorii Iadului.” (relatat de Muslim)

Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a povestit cum aceste “zgomote” vor începe și apoi se vor răspândi. Omul va fi primul care va păcătui. Apoi moralitatea familiei sale se va deteriora și această depravare se va întinde precum o boală printre vecini și prieteni. Astfel acest cerc păcătos se va lărgi odată cu trecerea timpului. Omul a evidențiat fiecare motiv de a se salva de astfel de “zgomote” prin simpla alăturare la învățăturile Mesagerului lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască. Tu (credinciosule) trebuie să rămâi alături de comunitatea musulmană (*Ahlu Sunna Wal Jama*) care urmează cu strictețe și sub orice aspect calea propovăduită de nobilul Profet și își ascultă conducătorii, indiferent de puterea acestora. Dacă nu există nici conducători, nici comunitate, atunci depărtează-te de toți factorii negativi și de grupurile răufăcătoare.

Mu'auia a relatat: “L-am auzit pe profetul Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - zicând: “Un grup dintre adepții mei va rămâne supus lui Allah (adică va urma întocmai Cartea lui Allah - Coranul - și „Tradiția Profetică” - *Sunna*). Aceștia nu vor fi răniți de cei ce nu-i vor ajuta și li se vor opune, până ce „Porunca” lui Allah (Ziua de Apoi) îi va surprinde în timp ce ei sunt încă pe calea cea dreaptă.” (relatat de Bukhari)

Neînțelegerile dintre oameni sunt mai ușor de rezolvat decât cele dintre grupuri sau, așa cum este astăzi, dintre națiuni. Comunitatea musulmană trebuie însă să fie mai presus de aceste grupuri sau națiuni. Trebuie să rezolve orice fel de neînțelegeri, căci pacea este mai bună decât lupta. Bineînțeles, condiția esențială este că trebuie să existe cinste, dreptate și respect pentru principiile cele mai înalte; căci islamul ia în considerare fiecare lucru drept și legal, fără să separe problemele spirituale de cele temporale.

Unitatea frăției musulmane este cel mai mare ideal social al islamului. Pe acest lucru s-a bazat cuvântarea Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - în ultimul său pelerinaj. Islamul nu este îndeajuns înfăptuit până ce acest ideal nu este atins. Dacă două grupuri din comunitatea musulmană se luptă

Între ele, trebuie să înceteze imediat lupta și să facă pace.
Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Și dacă două cete de drept-credincioși se ceartă între ele, voi împăcați-le! Dacă una dintre ele este nedreaptă cu cealaltă, atunci luptați împotriva celei care este nedreaptă până ce ea se întoarce la porunca lui Allah, iar când se întoarce, atunci împăcați-le pe ele cu dreptate și fiți nepărtinitori, fiindcă Allah îi iubește pe cei drepecți.

[Coran 49:9]

Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus că "zgomotul" va veni precum ploaia ce va uda fiecare locuință. Conform spuselor imamului Nauai, această comparație a fost folosită pentru a exprima cu claritate scenele de masacru și violență dintre musulmani, luptele de la Gemel și Siffin, incidentul din Harra și chinurile (martiriului) califului Osman și ale califului Husein - Allah să fie mulțumit de ei.

Usama a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a intrat în Medina și a zis: "Voi nu vedeți, însă eu văd locurile în care vor avea loc aceste "zgomote" dintre casele voastre ca niște locuri peste care s-a abătut ploaia." (relatat de Muslim)

Multe incidente și nenorociri vor avea loc până în Ziua Învierii. Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a prevestit multe evenimente. Când vor avea loc aceste semne, ei (oamenii) își vor aminti că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - i-a avertizat despre ele. De exemplu, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a prezis că spre sfârșitul lumii vor avea loc bătălii cumplite. Aceste lupte vor fi între musulmani și dușmanii acestora. De asemenea, se referă și la războaiele civile. Profetul a prevestit și despre acei conducători ce vor crea grupări între comunități și îi vor conduce pe musulmani pe căi greșite. El a poruncit oamenilor să se supună în orice împrejurare califului, mai ales în timp de restriște și de rătăcire. Această supunere nu este însă necondiționată.

Musulmanii trebuie să se supună regulilor acestora numai dacă și atâta timp cât ei se supun lui Allah și Mesagerului Său. Dacă trebuie să se supună altor reguli, să nu facă acest lucru. Așa spune legea islamică. Regulile sunt făcute după Legea lui Allah. Conducătorii trebuie să se supună și să pună în practică numai Porunca lui Allah. În timp de război sau rătăcire, să nu urmați "învățăturile" celor ce îndrumă spre căi greșite. Pentru om, este mai bine să rămână la casa sa sau să meargă spre un loc singuratic și să-și petreacă timpul acolo decât să urmeze calea greșită a celor rătăciți. De asemenea, Profetul a prevestit și neînțelegerea dintre Ali și Ma'auia sau războiul civil în timpul califului Osman sau bătăliile de la Gemel și Siffin.

Uciderea califului Osman și dezmembrarea națiunii

Printre primele semne prevestite de Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - se numără și uciderea celui de-al treilea calif, Osman, de către răzvrătiți. După asasinat, au început să apară facțiuni în interiorul comunității musulmane.

Profetul a numărat aceste semne printre cele ce vestesc Ziua de Apoi.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: "Ziua de Apoi nu va veni până ce două grupări (musulmane) nu se vor înfrunța și va fi un masacru dezastruos, însă pierderile vor fi egale." (relatat de Muslim)

Omar, unul dintre cei mai de seamă însoțitori ai Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, a asemuit acest semn cu valurile mărețe ale oceanului.

Huzaifa a relatat: "Într-o zi, ne aflam alături de Omar. Acesta ne-a zis: "Care dintre voi își amintește cel mai bine de relatarea nobilului Profet, care a prevestit acest semn?" Eu am spus: "Eu știu." El a zis: "Cutezi (să faci această declarație)?" Apoi a spus: "Ce știi?" Eu am răspuns: "L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: "Vor fi (mai întâi) semne pentru cineva din familia sa, din proprietatea sa, dintre bunurile sale, dintre copiii săi, dintre vecinii săi. Păcatele săvârșite de aceștia vor fi îndreptate prin post, rugăciune, milostenie, fapte bune și prin lupta împotriva răului. După aceea, Omar a zis: "Nu mă refer (la acel "zgomot"), ci la acela care se va ivi precum valurile tulburi ale oceanului." Eu am spus: "Conducător al celor credincioși, nu poți să faci nimic cu el, căci ușa este închisă între tine și el." El a spus: "Va fi acea porțiță distrusă sau va fi deschisă?" Eu am zis: "Nu, va fi distrusă." Apoi el a spus: "Și nu va mai fi închisă în ciuda tuturor eforturilor." Noi i-am spus lui Huzaifa: "Omar cunoaște porțița?" După aceea, el a spus: „Da, el a cunoscut-o (cu siguranță), așa cum se știe că noaptea precede dimineața." I-am povestit totul așa cum era. Shaiq (unul dintre povestitori) a spus: "Nu îndrăzneam să-l întrebăm pe Huzaifa despre "porțiță." Așadar, i-am cerut lui Masruq să-l întrebe. Acesta a întrebat și a

zis: “(Pe acea porțiță, este) Omar.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Huzaifa a zis: “ I-am povestit (lui Omar): „Între tine și acel semn se află o porțiță închisă, însă fiecare fibră a ei va fi distrusă.” Omar a zis: “Va fi distrusă?” „Dacă ar fi fost deschisă, poate că ar fi fost și închisă.” Eu am spus: “Nu. Va fi distrusă” și i-am povestit. Cu adevărat, acea ușă se referă și la un om care va fi ucis sau va muri. Nu există nici o eroare în această relatare.” (relatat de Muslim)

Omar (Allah să fie mulțumit de el) a avut dreptate când a prevăzut că prin *Fitna* (încercări) oamenii presupuneau neînțelegeri și oboseală care, așa cum se spune în nobilul Coran, pot fi cu ușurință îndreptate prin acte de virtute și căință (de exemplu: rugăciune, post și milostenii).

Și împlinește Rugăciunea la cele două capete ale zilei și la anumite ceasuri din noapte! Faptele bune le alungă pe cele rele. Aceasta este reamintirea pentru cei care cugetă!

[Coran 11:114]

“Valul măreț” al acestui semn va zgudui din temelii societatea islamică. Aceasta se referă la neînțelegerile dintre musulmani, care au început la sfârșitul domniei califului Osman (Allah să fie mulțumit de el) și apoi s-au dezvoltat, rezultând conflictul dintre Ali și Amir Ma’auia și culminând cu martiriul imamului Husein și a însoțitorilor săi (Allah să-i binecuvânteze).

Povestitorii și-au dat seama că ușa închisă (menționată în relatarea de mai sus) îl include pe Omar, deoarece personalitatea sa puternică a fost ca o piedică în fața (răspândirii) răului.

Abu Musa Al-Ashari a povestit: “Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a mers la Medina cu unele treburi și eu l-am urmat. Când a intrat în grădină, m-am așezat la intrare și mi-am zis: “Astăzi voi fi păzitorul Profetului, chiar dacă el nu mi-a poruncit acest lucru.” Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a mers, și-a terminat treaba, apoi s-a dus și s-a așezat pe marginea cișmelei, și-a dezvelit picioarele și le-a introdus în ea. În acest timp, a sosit și Abu Bakr

și a cerut permisiunea de-a intra. Eu i-am zis (lui Abu Bakr): „Așteaptă până obțin permisiunea!” Abu Bakr a așteptat afară, iar eu am mers la Profet și i-am spus: „Abu Bakr cere permisiunea de-a intra.” El a zis: „Lasă-l să intre și anunță-l cu bucurie că va intra în Paradis.” Așadar, Abu Bakr a intrat și s-a așezat la dreapta Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, și-a dezvelit picioarele și le-a introdus în cișmea. Apoi a venit și Omar, iar eu i-am spus: „Așteaptă până obțin permisiunea Profetului.” Mesagerul lui Allah a spus: „Lasă-l să intre și anunță-l cu bucurie că va intra în Paradis.” Omar a intrat, s-a așezat la stânga Profetului, și-a dezvelit picioarele și le-a introdus în cișmea, astfel că o parte a cișmelei era ocupată și nu mai era nici un loc. Apoi a venit și Osman și eu am zis: „Așteaptă până obțin permisiunea.” Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: „Lasă-l să intre și anunță-l cu bucurie că va intra în Paradis, însă o nenorocire va cădea asupra lui.” Când a intrat, nu a găsit nici un loc liber lângă ei, așa că s-a așezat pe cealaltă parte, și-a dezvelit picioarele și le-a introdus în cișmea. „Mi-am dorit ca un frate al meu să vină, așa că m-am rugat la Allah pentru asta.” (Ibn Al-Musaiiab a zis: „Am interpretat aceasta (povestirea) ca indicând mormintele lor. Primele trei sunt împreună, iar mormântul lui Osman este separat de al lor!”) (relatat de Al-Bukhari)

Osman a avut multă răbdare. Avea toată încrederea că previziunea Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - se va adevăra. El nu a înaintat nici o acțiune răzbunătoare împotriva agresorilor săi și chiar a încercat să-i împiedice pe aliații săi să comită astfel de fapte. Previziunea Profetului s-a adevărat. Osman a fost ucis de dușmanii aprigi ce doreau să-l înlăture de la putere.

Bătălia de la Gemel

După martiriul lui Osman, bătălia de la Gemel a constituit una dintre marile nenorociri ce s-au abătut asupra națiunii musulmane. Acest nefericit incident s-a purtat, pe de o parte, între Ali bin Abu Talib și, pe de altă parte, A'îșa, Talha și Zubair - Allah să fie mulțumit de ei.

Precum am spus mai înainte, Ali ezita să fie noul calif după ce societatea musulmană a fost atrasă într-un șir de nenorociri, consecință a asasinării lui Osman. Totuși, după numeroasele presiuni făcute asupra sa de către musulmani, a fost obligat să accepte oferta. După lungi discuții și negocieri, Talha și Zubair i-au acordat lui Ali sprijinul lor condiționat. Pentru început, s-au întâlnit cu A'îșa și au discutat despre adevăratele motive ce s-au aflat în spatele uciderii lui Osman. I-au cerut lui Ali să-i găsească pe toți cei ce au complotat împotriva lui Osman și să-i predea nevătămați. Acesta nu a dat nici o atenție cererii lor și nici nu a comentat-o. El se aștepta să se rezolve imediat această problemă și să poruncească o pedeapsă capitală. Însă ei nu au fost de acord cu mijloacele folosite pentru a duce la îndeplinire acest plan. Aceste circumstanțe au adus la izbucnirea unui război civil între cele două părți musulmane.

Principalul scop a lui Talha, Zubair și a A'îșei nu a fost acela de a se pregăti de luptă. Ei au încercat să minimalizeze revolta și să aducă pacea printre rândurile războinice ale societății musulmane. De asemenea, se urmărea pedepsirea adevăraților vinovați de uciderea bravului calif Osman.

În cartea sa, "Manhaji As-Sunna", șeicul islamic Ibn Taimiia a spus: "Cu adevărat, A'îșa nu a dorit să fie o luptă. Ea a dorit ca grupurile musulmane să fie stăpânite de armonie și pace. S-a gândit că, preluând inițiativa, liniștea se va așterne. În cele din urmă, și-a dat seama că ar fi trebuit să evite o astfel de inițiativă. De câte ori își amintea în gând de pașii făcuți pentru obținerea păcii și a liniștii, începea să plângă. În cele din urmă, toți cei implicați în luptă au început să aibă remușcări și să regrete că au început o bătălie sângeroasă. Printre aceștia se numărau Talha, Zubair și Ali - Allah să fie mulțumit de ei.

“Ziua Gemel” nu a fost dinainte stabilită ca fiind o luptă. Ei au început bătălia dintr-o greșeală și aceasta a scăpat de sub control. Toți conducătorii implicați în luptă au preferat să semneze un armistițiu și să înceteze conflictul sângeros. Ali a jurat pe Allah că nu el l-a ucis pe Osman și că nu a complotat în nici un fel la asasinarea acestuia.

Fanaticii implicați în uciderea lui Osman se temeau de negocierile lui Ali de-a face un armistițiu cu alte facțiuni. Ei au început atacuri militare odată cu instalarea taberei lui Talha și Zubair. Aceștia din urmă au înțeles greșit că erau atacați din porunca lui Ali. Între timp, Ali nu avea cunoștință de acest lucru. Totuși, s-au apărat din răspuțuri împotriva atacurilor. Pe de altă parte, Ali a ghicit că acest atac a început din cauza lui Zubair și a lui Talha, cu scopul de a-l înlătura de la putere, și a început să ia măsuri în acest sens.

Așadar, această nenorocire a avut loc dintr-o simplă greșeală. Așa se afla în lăcașul ei și, după spusele istoricilor, nu a participat și nici măcar nu a asistat în vreun fel la luptă. (“Manhaji As-Sunna” de șeicul islamului, Ibn Taimiia)

Pe scurt, această bătălie nu s-a purtat dintr-un motiv anume. A fost un produs al celor care, în lașitatea lor, s-au folosit de religie pentru a scăpa de pedeapsa capitală hotărâtă pentru crimă. Este adevărat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a prezis această nenorocire ca fiind un semn al Zilei de Apoi.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Ziua de Apoi nu va veni până ce două grupări (musulmane) nu se vor înfrunța și va rezulta un conflict sângeros și pierderile vor fi egale.” (relatat de Muslim)

Această luptă în care au murit sute de musulmani nevinovați a avut loc dintr-o simplă greșeală, din cauza învrăjbirilor Satanei, și nu din cauza războinicilor așa cum au spus unii istorici.

Din această bătălie am învățat o lecție importantă, și anume că trebuie să fim cât mai atenți împotriva oricăror neînțelegeri conduse de fanaticii ce luptă împotriva ideologiei,

unității și a integrității islamice. Nu trebuie să ascundem părerile și viziunile acestora, căci ei doresc să distrugă liniștea și armonia religioasă dintre musulmani.

Allah a zis:

[Și adu-ți aminte] cum au ticluit împotriva ta cei care nu credeau, ca să te întemnițeze ori să te omoare, ori să te alunge! Au ticluit ei, însă Allah a ticluit, căci Allah este cel mai bun între cei ce știu a ticlui.

[Coran 8:30]

Complotul împotriva Profetului în Mecca s-a bazat pe trei lucruri, însă minunata lucrare a lui Allah a întors sortii și a scos, în fiecare caz, din rău, bine.

1) Ei au încercat să-l mențină pe Profet în Mecca, exercitând presiune asupra unchilor, rudelor și a prietenilor săi. Însă cu cât asuprirea era mai grea, cu atât mai mult comunitatea musulmană creștea în număr și își întărea credința.

2) Au încercat să-i facă rău și chiar să-l ucidă, însă el a fost un exemplu al perseverenței și curajului, ceea ce a dus mai departe cauza islamică.

3) Au încercat să-l alunge atât pe el, cât și pe adepții săi din locuințe, însă ei au găsit o nouă locuință, și anume Medina, de unde au recucerit nu numai Mecca, ci și Peninsula Arabică.

Cei ce nu cred în Allah încearcă din rășputeri, prin planuri haine, să-și ducă la îndeplinire scopurile ascunse. Însă Allah - în Măinile Căruia se află tot binele - are de asemenea planul Său, iar cei răi nu au nici o șansă de reușită.

Bătălia de la Siffin

Unul dintre cele mai dureroase și mai nefericite evenimente a fost bătălia de la Siffin. Aceasta a avut loc între două grupări de companioni ai Mesagerului lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască: între adepții lui Ali bin Abu Talib și cei ai lui Ma'auia bin Abu Sufian. Această nenorocire a fost prezisă de Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ziua de Apoi nu va veni până ce două grupări (musulmane) nu se vor înfrunța și va rezulta un conflict sângeros și pierderile vor fi egale." (relatat de Muslim)

Neînțelegerile au apărut când noul calif, Ali bin Abu Talib, i-a trimis o solie lui Ma'auia prin care îi cerea să-i acorde sprijin în calitate de nou calif. Pe de altă parte, Ma'auia a primit informații conform cărora unii dintre companioni nu recunoșteau autoritatea de calif a lui Ali. Între timp, Ali nu a luat nici o măsură pentru a-i pedepsi pe cei ce l-au ucis pe Osman. Câțiva adepți ai lui Ma'auia au adus hainele pline de sânge ale lui Osman, pe care se vedeau încă urmele lăsate de degetele soției sale. Acești factori neplăcuți l-au determinat pe Ma'auia să-și retragă sprijinul acordat lui Ali.

Mai târziu, au primit vești de la unii conducători ce erau împotriva califului Ali, începând din Mecca până în Basra, sub supravegherea A'îșei, a lui Talha și a lui Zubair - Allah să fie mulțumit de ei. Acest lucru i-a permis momentan lui Mu'auia să nu ia nici o decizie și să rămână la stadiul de supraveghere. În această perioadă, Ma'auia a fost martor la multe evenimente și nenorociri, ca de pildă bătălia Gemel și altele.

În același timp, califul Ali nu mai avea răbdare cu oponenții săi. În acest sens, a poruncit înlocuirea lui Ma'auia, califul Șam-ului (Damasc), cu Sahl bin Hanif, care fusese alungat de pe teritoriul Damascului din cauza complotului împotriva lui Ma'auia. Ambele părți și-au justificat acțiunile ca fiind drepte, în timp ce au trimis negociatori și misiuni de pace care s-au străduit din răspuțeri pentru evitarea luptei, însă ordinele califului nu au fost

ascultate de oponenții săi. Când Ma'auia a aflat de manevrele militare ce erau îndreptate împotriva sa, a ordonat armatei sale să fie pregătită. Ambele armate s-au întâlnit la Siffin și au început lupta în luna Zul-Hijje, anul 36 Hegira. Ca rezultat al acestei lupte sângeroase, după spusele istoricilor, în ambele tabere au fost uciși în jur de 70.000 de companioni și adepți, ca să nu mai vorbim de pierderile economice. Ma'auia avea 135.000 de soldați, în timp ce numărul celor ce-l sprijineau pe Ali era de 120.000-130.000 de soldați.

Până la începutul lunii Muharram, lupta a încetat. Numeroși mijlocitori au propus un armistițiu, însă toate eforturile au luat o cale greșită și eforturile acestora au fost în zadar. Fiecare credea că are dreptate și astfel războiul a fost inevitabil.

Prin decizia luată, Ma'auia a fost nesupus în fața lui Allah și astfel a fost blamat de companionii mai în vârstă. El a folosit fonduri de stat și bogății pentru pregătirea unui război împotriva unui calif de drept, Ali, distrugând viața multor civili musulmani care nu aveau nici o vină. Mulți istorici au indicat acest lucru.

Abu Sa'id Khudri a relatat: "Cineva mai bun decât mine m-a înștiințat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - i-ar fi spus lui 'Ammar, în timp ce săpa un șanț (în timpul Bătăliei "Tranșeei"): "O, fiu al lui Sumaiia, vei avea necazuri și un grup de rebeli te va ucide." (relatat de Muslim)

Relatarea arată cu claritate faptul că în conflictul dintre Ali și oponenții săi, bravul calif Ali a avut dreptate. Ammar bin Yasir a fost ucis în timpul bătăliei de la Siffin, luptând în tabăra califului Ali.

Apariția Khauarijilor

Khauarijii sunt membri ai primelor secte religioase islamice, a căror importanță se vede în primul rând în dezvoltarea doctrinelor, în formularea întrebărilor legate de califat. Un grup de soldați, în cea mai mare parte aparținând tribului Tamim, a protestat împotriva construirii unui tribunal care să judece după Legea Divină și a spus: "Judecata îi aparține numai lui Allah", însemnând că ei doar citeau Coranul, însă nu înțelegeau adevăratul sens. Aceștia susțineau că judecata îi aparține numai lui Allah și se opuneau cu tărie construirii unui tribunal care să judece după Legea Divină, însă nu vedeau că, prin om, Cuvântul lui Allah capătă expresie și este pus în practică.

Printre primele catastrofe ce au subminat puterea și liniștea musulmană se numără și apariția sectei Khauarij. Aceștia au apărut ca adversari ai califului Ali bin Abu Talib, pe motivul neînțelegerii dintre Ali și Ma'auia bin Abu Sufian, imediat după bătălia de la Siffin. Aveau sediul în Harora, un sat din apropierea orașului Kufa, în Irak. Principalul lor argument era că, în ultimele sale zile de calif, Osman o luase pe o cale greșită și au hotărât să-l ucidă sau să-l înlăture de la putere. De asemenea, și-au exprimat necredința în cei ce comiteau păcate mari fără să se căiască. Erau hotărâți să-i elimine pe cei din comunitatea musulmană care li se opuneau, creând confuzie și groază în islam. Pe de altă parte, se vedeau ca niște adevărați învățați și devotați credincioși musulmani și îi condamnau pe ceilalți, acuzându-i de necredință. Cu toate acestea, nu au reușit să înăbușe adevăratul spirit islamic. Atitudinea lor era nerealistă și personalitatea lor lipsită de echilibru și stabilitate, caracteristici ale adevăraților musulmani. Dintre aceștia, primul grup a fost "Zul-Khuaissa", iar ultimul, "Zul el-Thadia".

Profețiile Mesagerului lui Allah s-au dovedit a fi adevărate. Primul lucru pe care Profetul l-a menționat a fost că acest grup Khauarij va fi produsul unei neînțelegeri. S-a adeverit, deoarece a rezultat din conflictul dintre Ali și Ma'auia. În relatare s-a menționat de asemenea că acest grup va fi distrus de către un credincios. A fost califul Ali - Allah să fie mulțumit de el - care a

luptat împotriva Khauarijilor, dovadă vie a faptului că era credincios. În societatea islamică, Khauarijii au jucat rolul anarhiștilor și al nihilisților.

Ali a zis: "L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: "Se va ridica un popor ce va fi tânăr ca vârstă și imatur în gândire, însă va vorbi ca și cum cuvintele sale ar fi cele mai înțelepte, va recita Coranul, însă doar îl va rosti, și va trece prin religie, precum o sabie ce străpunge prada. Așa că, atunci când îi vedeți, ucideți-i, căci astfel veți fi răsplătiți de Allah în Ziua Judecății. (relatat de Al-Bukhari, Muslim, Abu Dauud și imamul Ahmed)

Abu Sa'id Al-Khudri a relatat: "Când ne aflam în compania Mesagerului lui Allah - Allah să-I binecuvânteze și să-I miluiască - în timp ce ne împărțea prăzile de război, a venit la el Zul-Khuuaisira, din neamul Tamim. El a zis: "Mesager al lui Allah, fă dreptate." Profetul - Allah să-I binecuvânteze și să-I miluiască - a zis: "Vai ție! Cine ar face dreptate, dacă nu eu? Nu aș avea succes și aș suferi pagube dacă n-aș face eu dreptate." Atunci Omar bin Khattab - Allah să fie mulțumit de el! - a zis: "Mesager al lui Allah, lasă-mă să-i zdrobesc gâtul." Mesagerul lui Allah - Allah să-I binecuvânteze și să-I miluiască - a zis: "Lasă-l, căci are prieteni (care par a fi credincioși și pioși) astfel încât fiecare dintre voi va considera rugăciunea lui nesemnificativă în comparație cu rugăciunea lor, iar postul lui, în comparație cu postul lor. Ei vor recita din Coran, însă nu vor pricepe sensul. Vor trece atât de repede (prin învățăturile islamului) precum o săgeată ce străbate prada. Se va uita la vârful ei de fier, însă nu va găsi nimic (rămas acolo). Apoi se va uita și la cea mai nesemnificativă parte, însă nici acolo nu va găsi nimic. Apoi va vedea mânerul ei, însă nu va găsi nimic. Apoi va vedea penele săgeții, însă nici acolo nu va vedea nimic (căci săgeata va spinteca atât de repede prada încât nimic nu va rămâne lipit de ea) nici-o impuritate, nici sânge. Ei vor fi recunoscuți prin prezența unui negru ce se va număra printre ei, ale cărui brațe vor fi precum sânul unei femei sau precum o bucată de carne ce freamătă. Vor veni atunci când între oameni vor fi neînțelegeri. Abu Sa'id a zis: "Mărturisesc că am auzit acest lucru de la Mesagerul lui Allah - Allah să-I binecuvânteze și să-I miluiască - și mărturisesc că Ali bin Abu Talib a luptat împotriva

lor și că eu am fost alături de el. A dat ordine în legătură cu omul care era căutat și când acesta a fost adus înăuntru și m-am uitat la el, am văzut că era așa cum l-a descris Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască”. (relatat de Bukhari, Muslim, Muuatta, Abu Dauud și Nasaie)

Allah nu duce în rătăcire un neam, după ce l-a călăuzit, până ce nu-i arată limpede, de ce trebuie să-i fie frică. Allah este peste toate știutor!

[Coran 9:115]

Ibn Omar a zis: “Acești oameni au recitat versete ce fuseseră revelate în legătură cu necredincioșii și le-au interpretat ca vorbind despre credincioși.” (Al-Bukhari) Poruncile lui Allah sunt clare, astfel încât credincioșii să nu fie îndrumați greșit.

Imamul Hafiz bin Hajar a spus: “Acești oameni au comis numeroase nelegiuiri și și-au păstrat calea cea greșită. Ei au anulat pedeapsa lapidării (n.t. a ucide pe cineva prin lovituri de pietre) celor acuzați de apărarea reputației unei femei. Ei au început să le taie hoților mâna din umăr, și nu din încheietură. Au poruncit femeilor să facă rugăciunile obligatorii chiar și în perioada menstruației. I-au etichetat drept necredincioși pe cei ce urmau calea cea dreaptă. (Fathul Bari 12/285)

Khauarijii au ucis o mulțime de civili musulmani inocenți care nu s-au supus poruncilor lor, în timp ce necredincioșii și politeiștii nu erau pedepsiți. S-a raportat că l-au ucis pe Abdullah bin Khabbab bin Al-Arat, un companion de seamă al Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - unul dintre primii musulmani prin naștere din istoria islamică. Aceștia au tăiat abdomenul soției sale și au scos copilul ce urma a se naște. Califul Ali i-a tras la răspundere pe Khauarij pentru răufăcătorii ce înfăptuiseră această monstruozitate. Ei au recunoscut că participaseră la crimă. Acest lucru l-a determinat pe Ali să declare război împotriva grupării Khauarij. S-au înfruntat la Nahrauan - o întinsă peninsulă în apropiere de Bagdad - Irak, și atunci Khauarijii au simțit gustul amar al înfrângerii.

**Apariția “Mincinoșilor” (Dajjali)
care pretindeau a fi Mesageri ai lui Allah**

Unul dintre semnele ce vestesc apropierea Zilei de Apoi este apariția a 30 de mincinoși ce pretind a fi mesageri ai lui Allah, cunoscuți sub numele de Dajjali.

Abu Huraira a relatat: “Mesagerul lui Allah - Allah să-I binecuvânteze și să-I miluiască - a zis: “Ceasul nu va fi stabilit până ce două mari grupări nu se vor lupta și de fiecare parte va fi un număr mare de pierderi și ei vor urma aceeași doctrină religioasă; până ce 30 de Dajjali vor apărea și fiecare dintre ei va pretinde că este mesager al lui Allah ...”. (relatat de Al-Bukhari și Muslim)

Într-un alt Hadis, Profetul - Allah să-I binecuvânteze și să-I miluiască - a spus că vor fi 27 de mincinoși (Dajjali), fiecare va pretinde că este mesager al lui Allah și printre ei vor fi patru femei.

Huzaifa a relatat: “Profetul a zis: “Printre oamenii mei vor fi 27 de Dajjali, dintre care patru femei (care vor pretinde că sunt mesagere ale lui Allah). Însă eu sunt ultimul Profet și nimeni nu va veni după mine”. (relatat de imamul Ahmed și de Al-Tabrani)

Mesagerul lui Allah - Allah să-I binecuvânteze și să-I miluiască - a relatat că nici un alt profet nu va veni după el, însă în vremea companionilor Profetului au apărut câțiva ce pretindeau a fi profeți. Musailima Al-Kazzab a cauzat numeroase necazuri musulmanilor și a avut mulți adepți. În cele din urmă s-a predat împreună cu adepții săi în Bătălia Al-Yaman, condusă de califul Abu Bakr Siddiq - Allah să fie mulțumit de el!

Un alt notabil ce a pretins a fi profet a fost Al-Asuad Al-Ensy, care se afla în Yemen. Acesta a fost ucis de companionii. Tuleha Ibn Khuailid s-a proclamat a fi profet, însă mai târziu s-a căit de acest fapt și s-a întors pe calea islamică. Și Saja Al-Kahena, care era căsătorită cu Musailima (care pretindea a fi profet), a pretins că este mesageră a lui Allah, însă, mai târziu, când soțul ei a fost ucis, nu a mai pretins acest lucru.

Până la finele perioadei companionilor au apărut mulți așa-pretinși profeți. Altul a fost Al-Mukhtar Al-Thaqafi. În anul 1233

Hegira, un alt „mincinos”, Al Mirza Abbas, a apărut în Teheran, în Iran, și a murit în Palestina. Mahmud Muhammed Taha, din Sudan, a pretins de asemenea a fi profet și a încercat să-i îndrume pe oameni pe o cale greșită, până a fost decapitat în anul 1985 e.n.. El a fost ultimul care a pretins a fi profet. Totuși, în viitor se poate să mai apară astfel de persoane. Marele Dajjal, cel ce nu vede cu ochiul drept și pe fruntea căruia sunt întipărite literele **K.F.R** (كافر) (kafir = necredincios), va veni pe pământ.

Samura bin Jundub a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a ținut o cuvântare în timpul unei eclipse solare: “Pe Allah, cu adevărat, Ceasul nu va veni până ce 30 de „mincinoși” ce pretind Profeția nu vor apărea și ultimul dintre ei va fi Dajjal (marele mincinos cu un singur ochi).” (relatat de imamul Ahmed)

Atribuirea unor relatări (Hadis) false Profetului

Unul dintre semnele Zilei de Apoi este apariția a diverse relatări (Hadis) atribuite profetului Muhammed. Acestea au propagat ideologii și credințe false, cauzând neînțelegeri în comunitatea musulmană. Doreau să atingă scopuri politice, de sectă și etnice. Profetul ne-a avertizat deja să ne depărtăm de acești răufăcători ce îndeamnă generația tânără la fapte rele, conducându-o pe o cale greșită.

Abu Huraira a relatat: "Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: "Dajjalii (mincinoșii) vor apărea la sfârșitul lumii și vor face cunoscute relatări profetice (Hadis) ce nu sunt cunoscute de voi și de străbunii voștri. Așa că, temeți-vă de voi și de ei, încât să nu vă îndrume greșit." (relatat de Muslim)

Hadis-urile relatate și strânse de învățați și de imami au fost atent studiate pentru a evita posibilele relatări false. Este o mare minciună dacă acela care relatează a spus ceva neadevărat în numele Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - și pentru o astfel de faptă va fi aspru pedepsit.

Mughira a relatat că nobilul Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: "Dacă o persoană îmi atribuie o relatare falsă nu este ca și cum ar spune o simplă minciună cuiva. Dacă în mod intenționat a spus o minciună despre mine, va fi unul dintre locuitorii Iadului."

Într-un alt Hadis se spune: "Samura a relatat că nobilul Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: "O persoană care îmi atribuie lucruri despre care crede că sunt neadevărate se numără printre mincinoși." (relatat de Bukhari și Muslim)

Mai mult, aici sunt incluse toate tipurile de modificări făcute de unii ignoranți.

Răspândirea păcii și a liniștii

Profetul ne-a prevestit: "Ceasul nu va veni până ce un călător ce străbate alături de caravana sa drumul până la Mecca nu va ajunge în siguranță acolo. Nu se va teme de nici un tâlhar sau răufăcător." Aceasta s-a întâmplat în timpul companiilor Profetului. Acesta a cucerit țările ne-islamice și a propagat acolo islamul.

Abu Huraira a relatat: "Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ceasul nu va veni până ce o persoană nu va călători între Irak și Mecca și nu se va teme de tâlhari." (relatat de imamul Ahmed)

Afirmând acest lucru, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, întrebat de companionul său, Adii Ibn Hatem, a spus: "O, Adii! Ți-a fost teamă?" Eu am răspuns: "Nu, căci am fost înștiințat." El a zis: "Dacă vei trăi mult, cu siguranță vei vedea un călător cu o caravană care-și va continua călătoria, fără a se teme de nimic, până ce va face înconjurul Ka'bei. Nu se va teme de nimic în afară de Allah." (relatare de Majma Al Zauaed)

Focul ce emană din pământul Hijazului

Unul dintre semnele Zilei de Apoi este izbucnirea focului din pământul Hijazului. Acesta va lumina gâturile cămilelor din Busra, un bine-cunoscut oraș al Siriei, situat între Medina și Damasc, la o distanță de 75 kilometri de acesta din urmă.

Abu Huraira a relatat: "Profetul a zis: "Ceasul nu va veni până ce focul nu va izbucni din pământul Hijazului și va lumina gâturile cămilelor din Busra." (relatat de Bukhari și Muslim) Acest lucru s-a întâmplat în anul 654 Hegira, exact în locul pe care l-a prezis Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască.

Marele imam Ibn Kathir a scris: "În anul 654 Hegira, focul a izbucnit din pământul Hijaz-ului, luminând gâturile cămilelor din Busra. Numeroși martori oculari au relatat acest fapt." (Al-Bidaia Ual-Nihaia)

Abu Șama, un mare învățat islamic, a scris în carte sa "Al-Thail": "În noaptea de miercuri a lunii Jamad II, anul 654 Hegira, un zgomot asurzitor s-a auzit la Medina, urmat apoi de un cutremur care ore întregi a zguduit pământul, zidurile, acoperișurile, copacii, ușile, ferestrele, până în ziua de vineri.

Mai târziu, a izbucnit un foc în Al-Harra, în apropierea neamului Quraiș. Acest incendiu groaznic ce a acoperit văi și suprafețe întregi până la Valea Șaza era precum un potop ce face multe ravagii.

Preaputernicul Allah a descris astfel focul dezastruos:

Ea aruncă scânteii cât turnurile, ~ Ca și când ar fi niște cămile galbene.

[Coran 77:32,33]

Scânteile galbene ce sar una după alta sugerează niște cămile galbene de care arabii din Nejd și din Arabia centrală sunt mândrii. Se referă nu numai la culoarea și la rapida succesiune a scânteilor, ci și la vanitatea lumească, precum se spune: "cămilele voastre de care sunteți atât de mândri în această lume

nu sunt decât niște scânteii care plutesc și vă ard pe lumea cealaltă!” Focul cu scânteii se poate înțelege și prin forme fantastice, precum cămilele cu gâturi lungi.

Imamul Nauai, care era atunci un mare învățat, martor la eveniment, a spus: “La Medina a izbucnit un foc. Asta s-a întâmplat în anul 654 Hegira, când flăcările neînfricate au cuprins partea estică a Medinei, în spatele Hirei. Acest lucru a devenit subiect de discuție atât pentru fiecare locuitor din Șam, cât și pentru cei din alte țări. Mai mult, acest incident mi-a fost raportat de cei din Medina ce au fost martori. („Șarh Muslim” de imamul Nauai)

Cei mai mulți istorici au comparat acest mare incendiu cu un vulcan puternic, urmat de un cutremur. Trebuie să observăm că după incendiu și cutremur, toți oamenii care au aflat aceste vești tulburătoare s-au împrăștiat imediat, producând teamă și panică. Cei mai mulți s-au reîntors la viața lor normală, căindu-se cu adevărat pentru faptele rele și acțiunile necugetate.

Șeicul Șehabuddin Abu Șama citează: „Oamenii din Medina s-au întors la obiceiurile lor, căindu-se la Allah pentru faptele rele săvârșite zilnic. Ei au încetat să mai danseze, să comită păcate trupești, să consume băuturi alcoolice și multe altele. Noaptea făceau rugăciunile benevole, recitând sfântul Coran, plecându-și capul în fața lui Allah și rugându-se Lui în timpul prosternării. Se rugau la Allah căindu-se și implorându-L să accepte ruga lor ...”. (Al Bidaia Ual-Nihaia)

Eclipse

Mesagerul lui Allah ne-a avertizat că poporul său (musulman) se va confrunta cu numeroase nenorociri din cauza faptelor lor rele și a vieții păcătoase pe care o duceau. Afundarea în pământ este unul dintre aceste nenorociri și necazuri, fiind de asemenea un semn al Zilei de Apoi.

Huzaifa bin Usaïd Ghifari a relatat: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a venit la noi în timp ce discutăm. El a zis: "Despre ce discutați?" Ei (companionii) au răspuns: "Vorbim despre Ziua de Apoi." Auzind acest lucru, a zis: "Nu va veni decât atunci când veți vedea 10 semne" și a menționat: focul, Dajjal, vietatea, răsărirea soarelui dinspre apus, coborârea lui Isus fiul Mariei, Iagog și Magog și eclipse ce vor avea loc în trei locuri: una în Est, alta în Vest și cealaltă în Peninsula Arabică, la sfârșitul căreia focul va izbucni dinspre Yemen, conducându-i pe oameni spre locul întâlnirii lor." (relatat de Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi).

Eclipsele și afundarea în pământ, cutremurele și vulcanii sunt semne ce prevestesc Ziua de Apoi. Aceștia sunt câțiva pași sistematici ce cauzează teamă față de Allah. Pentru omenire acestea reprezintă semnale clare, avertizând-o să se depărteze de păcate și de fapte rele. Toate aceste păcate l-au mâniat pe Allah. De aceea în afară de pedepsele așteptate și anticipate în Ziua de Apoi au fost menționate pedepsele Sale pe acest pământ.

Imran bin Husein a relatat: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "În această națiune (musulmană) vor fi eclipse, transformări și acuzații false de infidelitate și defăimare. Unul dintre companionii săi l-a întrebat: "O, Mesager al lui Allah, când vor avea loc toate acestea?" Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a răspuns: "Când vor apărea cântărețe, interprete la instrumente muzicale cu coarde (precum pianul etc) și consumatori de alcool." (relatat de Tirmidhi)

A'îșa a relatat: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "În următoarea generație a

Semnele Zilei de Apoi

acestei națiuni (de musulmani) vor apărea eclipse, transformări și false acuzații de infidelitate și defăimare. Ea a zis: “Am întrebat: “O, Mesager al lui Allah! Ce se va întâmpla cu noi? Vom fi distruși chiar dacă printre noi se numără drept-credincioși?” El a zis: “Da, dacă vor apărea răutăți și slăbiciuni.” (relatat de Tirmidhi)

În societatea noastră modernă oamenii au uitat deja Mesajul lui Allah și tradiția profetului Muhammed. În loc de asta, le-au înlocuit cu ceea ce Allah a interzis și și-au concentrat atenția și modul de viață pe fapte rele și pe activități păcătoase.

Lupte cu triburile mongole

Unul dintre semnele ce vestesc apropierea Zilei de Apoi este lupta cu triburile mongole.

Abu Huraira a relatat: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ceasul nu va fi stabilit decât atunci când veți lupta cu triburile mongole, oameni cu ochi mici, fețe roșii și nasuri borcănate. Fețele lor vor arăta ca niște scuturi îmbrăcate în piele. Ceasul nu va fi stabilit până nu veți lupta cu oameni ai căror pantofi sunt făcuți din păr." (relatat de Bukhari și Muslim)

Abu Huraira a relatat: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ceasul nu va fi stabilit până ce musulmanii nu se vor lupta cu triburile mongole: oameni ale căror fețe vor fi precum niște scuturi bătătorite, ce vor purta haine din păr și pantofi din păr!" (relatat de Muslim)

Șeicul Ualiulla Al-Dahlaui a spus: "Nelegiuirile neamului mongol au atins apogeul în anul 655 Hegira, când Bagdadul a căzut în mâinile lor. Ei l-au ucis pe ultimul calif Mu'tasim și au stăpânit multe terenuri musulmane. Imamul Nauai a fost martor la aceste triste evenimente. El a zis: "Am fost martor la nelegiuirile neamului mongol ce a fost descris de Mesagerul lui Allah." (pentru mai multe detalii consultați "Traducerea Hadisurilor relatate de Muslim" scrisă de Nauai, vol. al II-lea, pag.120)

În cele din urmă, ei au îmbrățișat islamul după ce au distrus multe edificii islamice. A fost o bătălie crâncenă între forțele musulmane, luptă pe care Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a prezis-o în perioada neamului Umaiat. Musulmanii au câștigat bătălia și i-au luat pe mongoli prizonieri de război.

Apariția tiranilor și a asupritorilor

Unul dintre semnele ce vestesc apropierea Zilei de Apoi este apariția tiranilor, a opresorilor și a dictatorilor ce au comis atrocități asupra oamenilor cinstiți. Aceștia sunt locuitori ai Iadului care au bice precum cozile bovinelor (boilor).

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: “Dacă vei supraviețui un timp, vei vedea cu siguranță oameni care au în mâini niște bice precum coada unei bovine. Se vor trezi dimineața sub protecția lui Allah și vor înnopta având asupra lor mânia lui Allah.” (relatat de Muslim și imamul Ahmed)

Acești dictatori au bătut și torturat civili inocenți pentru a-i supune regulilor lor opresive. Dacă nu acceptau de bunăvoie, tiranii îi învățau printr-un limbaj brutal și aspru, folosind împotriva lor arme mortale. De aceea, se trezesc dimineața (sub protecția lui Allah), iar seara se află sub blestemul lui Allah. Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a enunțat cu claritate consecințele faptelor dictatorilor care pentru a-și păstra puterea se foloseau de autoritatea lor pentru a biciui oameni neajutorați.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “În Iad sălășluiesc două tipuri: primi au bice precum niște cozi de bovine cu care lovesc oamenii, iar cel de-al doilea tip e reprezentat de femeile care vor fi goale chiar dacă vor fi îmbrăcate, cele ce sunt seduse pe căi greșite și îi seduc pe alții cu părul lor ridicat într-un coc înalt precum o cocoașă. Aceste femei nu vor intra în Paradis și nu vor simți aroma Paradisului, chiar dacă mireasma lui poate fi simțită din depărtare.” (relatat de Muslim)

Profetul Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - l-a avertizat cu gravitate pe cel ce chinuiește oamenii, fără a avea un motiv anume.

Cu acordul tatălui său, Urua a relatat că Hişam bin Hakim bin Hizam a trecut din întâmplare pe lângă niște oameni din Siria care stătuseră în soare, în timp ce pe capetele lor fusese turnat ulei de măsline. El a întrebat: “Ce se întâmplă?” I s-a răspuns: “Sunt pedepsiți pentru (că nu au plătit) *Kharaj* (taxa

guvernamentală). Atunci el a zis: "Allah îi pedepsește pe cei ce (fără un motiv anume) chinuiesc oameni nevinovați." (relatat de Muslim)

Acest Hadis arată cum ar trebui să se poarte un conducător islamic. Conducătorul musulman are responsabilitatea de a pune în practică poruncile Milostivului Allah. Atitudinea sa față de poporul său trebuie așadar să fie umană și plină de simpatie și acesta nu trebuie în nici un caz să-și împovăreze oamenii, indiferent dacă sunt sau nu musulmani. Trebuie să-i trateze cu bunătate și să adopte măsuri stricte numai în caz de crimă și injurii ce subminează bazele morale ale societății.

Crime excesive și vărsare de sânge

Unul dintre semnele ce vestesc apropierea Zilei de Apoi este și mulțimea de măceluri ce au cuprins întreaga lume.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ceasul nu va veni dacă nu au loc nenumărate măceluri." Ei au întrebat: "Ce înseamnă *Harj*?" Și el a răspuns: "Vărsare de sânge, vărsare de sânge." (relatat de Muslim)

Este incredibil faptul că nici măcar ucigașul nu va ști din ce motiv a comis crima și moartea violentă a compatriotului său, și nici victima nu va ști de ce a fost ucisă.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Pe Cel în Măinile Căruia se află viața mea, va veni o vreme în care ucigașul nu va ști de ce a comis crima și victima nu va ști de ce a fost ucisă." (relatat de Muslim)

"Din ce cauză se întâmplă așa?" Atunci Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a răspuns: "Din cauza masacrului și a vărsării de sânge", și a dezvăluit că acei care ucid și măcelăresc vor fi în Focul Iadului.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Pe Cel în Măinile Căruia se află viața mea, viața nu se va sfârși până ce nu va veni o zi în care ucigașul nu va ști de ce a ucis și cel ucis nu va ști de ce-a fost ucis." Se va spune: "De ce se întâmplă așa?" Atunci, el a răspuns: "Din cauza masacrului și a vărsării de sânge. Și cel ce a ucis și cel ce a măcelărit se vor afla în Focul Iadului." (relatat de Muslim)

După asasinarea celui de-al treilea calif, Osman bin Affan, masacrele și vărsările de sânge au continuat prin războaie civile. Multe lupte au avut loc din cauze necunoscute, în principal din egoism, căruia îi cad victime milioane de tineri musulmani inocenți.

Dispariția cinstei și risipirea credinței

Înlocuirea loialității, cinstei și credinței din unele inimi cu discordia este un semn ce indică apropierea Zilei de Apoi. Cinstea este una dintre calitățile nobile și cea mai bună trăsătură a oricărei ființe umane. Foarte puțini oameni sunt evlavioși, cu credință și cu hotărâre puternică.

Noi am propus cerurilor, pământului și munților sarcina de a purta povara Adevărului, dar ele au refuzat să o poarte și le-a fost temă de ea, însă s-a încărcat omul cu ea, căci el este tare nedrept [față de el însuși] și tare neștiutor. ~ [Este astfel] pentru ca Allah să-i osândească pe fățarnici și pe fățarnice, pe politeiști și pe politeiste. Însă Allah primește credința drept-credincioșilor și drept-credincioaselor. Allah este Iertător și Îndurător.

[Coran 33:72,73]

“Povara adevărului” se acordă unei persoane asupra căreia are putere. Se așteaptă ca aceasta să o folosească fie nemijlocit, fie planificat, însă are puterea de-a o folosi și altfel.

Cerul, pământul și munții (adică alte creaturi ale lui Allah, în afară de om) au refuzat să poarte această răspundere, fără a avea șansa de a distinge între bine și rău. Acestea și-au supus în întregime voința lor voinței lui Allah Atotștiutorul și Prea-mărețul și acest lucru îi mulțumește mai mult decât puterea de-a alege. Omul a fost îndrăzneț și ignorant pentru a realiza acest lucru, rezultatul fiind că omul ca specie a fost năruit. Cei răi au înșelat încrederea și au adus asupra lor Pedeapsa, deși binele a reușit să se ridice mult deasupra celorlalte creații pentru a fi cel mai apropiat de Allah. Ce poate fi, pentru fiecare cultură, mai bun de atât? De aici rezultă că Pământul și cerurile au fost create înaintea omului. Acesta a fost creat mai târziu. Allah i-a hărăzit omului un destin minunat și l-a așezat într-un loc pur, chiar deasupra îngerilor, însă omul a devenit mai prejos decât necuvântătoarele. Ce l-a făcut pe om atât de nobil? Trăsătura cu care l-a înzestrat Allah și care-l diferențiază de celelalte creaturi

este că Allah i-a insuflat din duhul Său. Omului i s-a oferit posibilitatea nemărginită de-a alege între bine și rău și a fost făcut capabil de îngăduință, iubire și milă. În sine, omul a adunat cele mai prețioase cuvinte ale lui Allah; omul este un microcosm. Cum a purtat omul această Responsabilitate care l-a făcut Stăpânitor peste pământ? Aici este introdusă doctrina unui Legământ dintre Allah și umanitate. Fiecare individ de după Adam (urmaș al lui Adam) are parte de o trăire diferită de cea din timpul lui Adam și un Legământ a fost luat de la fiecare dintre ei, ceea ce reprezintă o legătură între fiecare individ, până la urmașii copiilor lui Adam (adică toți oamenii, născuți sau nu, fără ca timpul să reprezinte o barieră). Urmășii lui Adam duc mai departe neamul său și reușesc transmiterea în timp a moștenirii lor spirituale.

Allah i-a dăruit umanității anumite puteri și favoruri. Posesia acestora ne creează anumite obligații pe care cu credință trebuie să le îndeplinim. Privite din punct de vedere legal, aceste obligații pot fi considerate ca răsărind din Legământul implicit al întregii umanități, căci misiunea Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - cuprindea întreaga lume. În acest sens, Legământul a fost dus la împlinire. Allah este Creatorul Preamărit și Susținătorul, de aceea știm noi care ne este datoria în fața Lui. Înzestrările ascunse ale omului sunt suficiente pentru a-l învăța să distingă între bine și rău și pentru a-l avertiza de pericolele ce-i amenință existența. Însă pentru a le aduce la suprafață, pentru a le stimula, e necesară o "chemare personală", prin "vocea lăuntrică a fiecărui individ." Aceasta, în starea ei neprihănită, recunoaște Adevărul și mărturisește Legământul cu Allah. Așadar, omul nu are nici o scuză atunci când spune fie că a fost neglijent, fie că nu trebuia să fie pedepsit pentru păcatele străbunilor săi, căci pedeapsa sa depinde de propria sa responsabilitate, de credința și de influențele spirituale.

Totuși, există obligații divine care reies din natura noastră spirituală și din relația noastră cu Allah. Allah ne-a creat și ne-a hărăzit cu darul de a cunoaște și de a anticipa, în afară de darul de a intui și de-a înțelege cu care ne-a binecuvântat. A creat natura sensibilă la nevoile noastre și Semnele Sale din natură reprezintă adevărate pilde pentru viața noastră interioară. El ne-a

trimis mesageri și învățați pentru a ne călăuzi în viața personală și cea socială. Toate aceste daruri ne creează anumite responsabilități pe care trebuie să le îndeplinim. În societate, avem anumite responsabilități. Facem o promisiune, semnăm un contract comercial sau social, ne căsătorim, trebuie cu credință să îndeplinim toate răspunderile și angajamentele făcute în toate aceste relații. Grupul și statutul nostru intră într-un legământ, fiecare individ dintr-un grup este obligat să vadă că, atât cât stă în puterea sa, trebuie să-și îndeplinească obligațiile. Există și obligații tacite: pentru a putea trăi într-o societate civilă trebuie să respectăm convențiile ei, mai puțin atunci când acestea sunt greșite din punct de vedere moral și, în acest caz, trebuie să ne îndepărtăm de aceasta. Există obligații tacite între gazdă și oaspete, călător și tovarășul de drum, angajat și angajator etc, pe care fiecare credincios trebuie să le îndeplinească numai cu conștiințiozitate. Cel ce-i părăsește pe cei ce au nevoie de el și face rugăciuni în deșert este un laș ce-și neglijează obligațiile. Toate aceste responsabilități depind una de cealaltă. Adevărul, devotamentul, încrederea fac parte din religie. Totuși o făgăduință implică inevitabil o responsabilitate și încălcarea acesteia duce la pedeapsă. Legământul uman reiese din încercarea de-a stăpâni doar ce i-a fost dăruit, de a alege Voința, Îndurarea, Iubirea și Mila și acesta a făcut necesar ca ruperea lui să aducă după sine pedeapsa.

Încălcarea acestuia este împărțită aici în două categorii: fățarnici și necredincioși. Fățarnici sunt cei care cred, însă roadele credinței lor nu sunt vizibile, iar necredincioși sunt cei ce-și declară deschis necredința.

Cei ce rămân fermi în credință și în responsabilitatea lor vor primi Milostenia lui Allah. Greșelile și slăbiciunile lor vor fi vindecate și vor fi făcuți demni de destinul lor minunat. Allah este Cel Milostiv, Îndurător!

Cu acordul lui Ibn Omar s-a relatat că nobilul Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Temeți-vă, fiecare dintre voi este un păstor și fiecare este tras la răspundere cu privire la turma sa. Califul este un păstor al oamenilor și va fi tras la răspundere pentru supușii săi (în funcție de cum și-a condus

treburile). Bărbatul este un ocrotitor al membrilor familiei sale și va fi întrebat de ei (despre modul în care a avut grijă de bunăstarea lor fizică și morală). Femeia este ocrotitoarea gospodăriei bărbatului ei și a copiilor lui și va fi întrebată despre acestea (despre cum a îngrijit gospodăria și a crescut copiii). Sclavul are grijă de averea stăpânului său și va fi întrebat de acest lucru (despre cum și-a îndeplinit responsabilitatea). Temeți-vă, fiecare dintre voi este un paznic și fiecare dintre voi va fi întrebat de responsabilitatea sa.” (relatat de Muslim)

Anas bin Malik a relatat: “Mesagerul lui Allah a subliniat întotdeauna în cuvântarea sa: “Nici o credință nu este desăvârșită fără cinste și nici o religie nu e întreagă pentru cel ce nu face un legământul.” (relatat de Ahmed și Baihaqi)

Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a avertizat despre o îndepărtare treptată a credinței din inimile oamenilor. Alegerea unei persoane drepte și numirea acesteia într-un loc drept e cu siguranță o parte a cinstei, inevitabilă pentru auto-existența integrării naționale și pentru dezvoltarea societății. Totuși, pierderea cinstei va schimba pe deplin toate balanțele vieții umane.

Huzaifa a relatat: “Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a relatat două prevestiri profetice. Am fost martorul întâmplării uneia și aștept îndeplinirea celeilalte. Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a spus că (de la Allah) cinstea a fost adânc înrădăcinată în inimile bărbatilor și apoi au învățat ei din Coran și apoi din *Sunna* (Tradiția Profetică)”.

În continuare, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a spus cum ni se va lua cinstea. El a zis: “Omul se va duce la culcare și în timpul somnului cinstea va fi îndepărtată din inima sa și numai urmele ei vor rămâne, precum niște pete întunecate. Apoi omul va merge la culcare și în acest timp cinstea va scădea și mai mult și urmele ei vor semăna cu cele lăsate în cenușa încinsă, ca și cum un tăciune e lăsat să cadă pe piciorul cuiva, lucru ce-l face să-l înghită și îl va înghiți, însă în interior nu se va afla nimic. Cu greu se va mai găsi o persoană demnă de încredere. Se va spune: “În cutare și cutare trib se află un om

cinstit” și mai târziu se va spune despre unii oameni: “Ce om înțelept, politicos și puternic!” Totuși, în inima sa nu va avea credință nici măcar cât un bob de muștar. Fără îndoială, am trăit o vreme când nu mă deranja să tratez cu oricine dintre voi; dacă el a fost musulman, islamul îl va obliga să-mi plătească tot ceea ce mi se cuvine și dacă a fost creștin, oficialii musulmani îl vor obliga să-mi plătească tot ce mi se cuvine, însă astăzi nu tratez decât cu cutare și cutare oameni.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Inima omului reprezintă rădăcina căinței religioase și a fricii de Allah. Devotamentul, integritatea, căința și un sens moral al responsabilității sunt componentele credinței. Oamenii pot uneori să devină inconștienți de responsabilitatea morală la care îi obligă credința. Acest lucru poate să fie datorat iubirii pentru bunăstarea materială sau întovărășirii neprielnice, însă nu poate să sublinieze căința interioară. Odată cu slăbirea credinței, există o scădere a responsabilității morale și omul nu mai este demn de încredere.

Atunci când lipsește credința în existența lui Allah, lipsește și virtutea, încrederea și căința interioară. Slăbirea în credință schimbă punctul de vedere al oamenilor și odată cu acest lucru se schimbă și valorile vieții și sensul bine - rău, dreptate - nedreptate, corectitudine - incorectitudine. Omul corupt, fără scrupule va fi etichetat drept prudent și inteligent, iar cel cinstit drept netrebnic.

Abu Huraira a povestit: “Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Când va dispărea cinstea, așteptați venirea Ceasului!” Atunci a fost întrebat: “O, Mesager al lui Allah, cum va fi pierdută cinstea?” Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a răspuns: “Atunci când puterea este dată celor ce nu o merită, așteptați venirea Ceasului.” (relatat de Bukhari)

Credința și imitarea obiceiurilor islamice

Abu Huraira a relatat: "Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ceasul nu va veni până ce urmașii mei nu vor copia faptele raselor precedente și nu le vor urma îndeaproape, centimetru cu centimetru." Atunci, a fost întrebat: "O, Mesager al lui Allah, te referi la perși și la bizantini?" Profetul a răspuns: "La cine altcineva dacă nu la ei?" (relatat de Bukhari)

Termenul folosit în Hadisul anterior "centimetru cu centimetru" indică în modul cel mai clar puternicele influențe asupra musulmanilor. Vor imita orbește obiceiurile acestor națiuni.

Islamul ne-a avertizat despre urmarea obiceiurilor dușmanilor islamului și a interzis imitarea lor pas cu pas și centimetru cu centimetru. Crearea, prin fiecare musulman, a unei puternice personalități islamice și a unui mediu după comportamentul islamic este datoria fiecărui individ în parte, cât și a societății.

O, voi, cei care ați crezut, nu ziceți "Ra'i-na!", ci "Privește spre noi!". Și fiți ascultători, căci pentru necredincioși osândă dureroasă va fi!

[Coran 2:104]

Printre cei ce au îmbrățișat iudaismul, sunt unii care schimonosesc sensurile cuvintelor și zic: "Am auzit și nu ne-am supus!" și "Ascultă, dar să nu auzi!" și Ra'i-na!", stâlcindu-și inimile lor și vătămând religia. Dacă dimpotrivă, ei ar zice: "Am auzit și ne-am supus!" și "Ascultă!" și "Privește la noi!", ar fi mai bine pentru ei și mai drept. Dar Allah i-a blestemat din pricina necredinței lor și nu cred decât puțini [dintre ei].

[Coran 4:46]

Ibn Omar a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: "Cine preia obiceiurile

unui popor aparține acestuia. (relatat de imamul Ahmed și de Abu Dauud)

Aceasta înseamnă că musulmanii nu trebuie să adopte nimic de la cei ce nu sunt musulmani și, de asemenea, nici nu trebuie să urmeze obiceiurile acestora, căci astfel se vor număra printre aceștia.

Apariția femeilor goale

Apariția femeilor goale chiar și atunci când sunt îmbrăcate ce se abat de la calea cea dreaptă, îndrumându-și și bărbații pe o astfel de cale, este de asemenea un semn al Zilei de Apoi. Profetul ne-a avertizat de apariția acestor femei desfrânate care vor sălășlui în Iad. Ele atrag întotdeauna prin stilul lor de îmbrăcăminte, dezvăluindu-și fiecare trăsătură a trupului lor. Întotdeauna au priviri ademenitoare și haine de culoarea pielii. Dacă se vor afla în locuri publice, își vor dezveli imediat părțile intime. Când merg, părul lor este asemănător cu cocoșa camilelor, înclinat într-o parte. Ele nu urmează calea cea dreaptă și îi atrag și pe alții pe ea, ducând o viață păcătoasă.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Locuitorii Iadului se împart în două categorii: cei ce au o coadă asemănătoare cu a bovinelor și cu ea lovesc oamenii; în cea de-a doua categorie intră femeile care sunt goale chiar dacă sunt îmbrăcate și se abat de la calea cea dreaptă și îi seduc pe alții cu părul lor. Aceste femei nu vor intra în Paradis și nu vor simți mireasma Paradisului, chiar dacă aceasta poate fi simțită de la mare distanță." (relatat de Muslim)

Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a descris aceste femei ca fiind cele goale și dezvelite cu toate că vor fi îmbrăcate, deoarece întreaga lor frumusețe interioară și exterioară era lăsată la vedere. Cu alte cuvinte, ele sunt acoperite cu haine, lăsându-și unele părți intime ale trupului la vedere; Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - le-a caracterizat ca fiind cele ce s-au abătut de pe calea cea dreaptă și și-au condus și soții pe aceasta; femei fără rușine și morală ce umblă prin locuri unde numărul bărbaților e predominant și prin locuri comerciale, ademenindu-i pe alții. Această descriere a apărut în întreaga lume, căci în această privință profeția s-a adeverit.

Femeile sclave dau naștere stăpânilor sau stăpânelor

Unul dintre semnele ce indică apropierea Zilei de Apoi este faptul că sclavele vor naște stăpâni și stăpâne. Va veni o vreme în care conducătorii vor nesocoti instituția sfântă a căsătoriei. Vor aduce în locuința lor femei, fără a fi căsătoriți cu ele. Această faptă imorală va deveni atât de obișnuită încât majoritatea copiilor vor fi născuți din astfel de „căsătorii” și vor ocupa locuri, poziții de mare responsabilitate. Această imagine e susținută de imamul Nauai și de Hafiz Ibn Hajar 'Asqalani.

Progeniturile devin neascultătoare, sfidătoare față de părinții lor, în special față de mame, fără a le trata cu respectul și cinstea ce i se cuvine celei ce i-a dat viață, ci prin afișarea unui comportament nerușinat. (Ibn Hajar 'Asqalani, Fath Al-Bari)

Cu acordul lui Omar bin Al-Khattab s-a relatat un amplu hadis despre întrebările pe care îngerul Gavriil i le-a pus nobilului Profet în legătură cu islamul, credința, faptele bune și cu Ziua de Apoi. Îngerul Gavriil l-a întrebat pe Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască: „Vorbește-mi despre Ziua (Judecății).” Nobilul Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a răspuns: „Cel ce este întrebat nu știe mai multe decât celălalt.” El (cel ce întreabă) a zis: „Spune-mi despre semnele ei.” Atunci, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: „(Faptul că) o sclavă va da naștere la stăpânii și stăpânele ei, că veți întâlni pastori de capre sărmani și desculți care se vor lua la întrecere între ei pentru construirea unor clădiri impunătoare.” (relatat de Al-Bukhari și Muslim)

În această relatare, principalul argument este întâmplarea unor lucruri neobișnuite, ce înlocuiesc evenimentele obișnuite cu altele cu efect opus. De exemplu, un fiu devine stăpânul mamei sale. Povestirile islamice au prezis că acesta va fi un fenomen larg răspândit în întreaga lume. Pretutindeni, concubinajul va deveni un lucru obișnuit, de asemenea și copiii rezultați din astfel de relații. Totuși, o astfel de persoană este în același timp fiu și stăpân al mamei ce l-a crescut, căci ea este încă roabă și concubină a tatălui său. Mai mult, această concubină fiind în răspunderea tatălui său, după moartea acestuia, această

Semnele Zilei de Apoi

responsabilitate va reveni fiului, adică ea e încă roabă, în ciuda faptului că e mamă pentru fiul ei și “soție” pentru tatăl acestuia. Atât fiul, cât și tatăl sunt stăpânii ei. [(„Ma’alam al-Sunan”, o interpretare scurtă a lui Abu Dauud, 7-67) („Şarh Nauai”, o interpretare a lui Muslim)].

Păstori sărmani și desculți ce se întrec în înălțarea unor construcții impunătoare

Unul dintre semnele ce indică apropierea Zilei de Apoi este apariția păstorilor de capre desculți și sărmani ce se vor lua la întrecere pentru construirea unor clădiri impunătoare. Dorințele aprinse ale sărmanilor al căror statut financiar este sub limita sărăciei se vor încheia, de îndată ce aceștia devin bogați, cu construirea unor case luxoase și a unor turnuri impunătoare.

Cu acordul lui Omar bin Al-Khattab s-a relatat un amplu Hadis despre întrebările pe care îngerul Gavriil i le-a pus nobilului Profet în legătură cu islamul, credința, faptele bune și cu Ziua de Apoi. Îngerul Gavriil l-a întrebat pe Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască: "Vorbește-mi despre Ziua (Judecății)." Nobilul Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a răspuns: "Cel ce este întrebat nu știe mai multe decât celălalt." El (cel ce întreabă) a zis: "Spune-mi despre semnele ei." Atunci, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "(Faptul că) o sclavă va da naștere la stăpânii și stăpânele ei, că veți întâlni pastori de capre sărmani și desculți care se vor lua la întrecere între ei pentru construirea unor clădiri impunătoare." (relatat de Al-Bukhari și Muslim)

Acest Hadis indică un individ sărman, desculț și nevoiaș, ce doarme în corturi părăginite și nu câștigă altceva decât o viață plină de lipsuri și foamete. Totuși, ei devin bogați peste noapte și cheltuiesc necugetat pentru construirea unor case de lux și petrec o viață extravagantă. De asemenea, oamenii ignoranți și neștiutori vor deveni bogați, interesându-se numai de a se întrece în construirea unor locuințe de lux, cheltuindu-și banii doar pentru dorințele lor egoiste și orgolioase, risipindu-și astfel averea.

Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus că oamenii de dinaintea venirii Ceasului vor construi case supraetajate, folosindu-se de tehnici moderne, și le vor împodobi cu picturi și cu ornamente.

Abu Huraira a povestit: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ceasul nu va veni până ce oamenii nu vor construi case ale căror planuri și schițe sunt

Semnele Zilei de Apoi

făcute din materiale ornamentate și pictate. (relatat de imamul Bukhari în cartea sa “Adab-el-Mufrad”)

Salutul Islamic spus doar celor cunoscuți

Unul dintre semnele Zilei de Apoi este limitarea folosirii salutului islamic doar în fața celor cunoscuți pentru popularitate și faimă. Dacă un musulman întâlnește un alt frate pe care nu-l cunoaște și pe care ezită să-l salute, face un păcat, căci nu urmează „Tradiția Profetică”. Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a învățat să ne salutăm reciproc, chiar dacă nu-l cunoaștem pe fratele nostru musulman, căci acest salut netezește armonia și pacea dintre musulmani.

Cu acordul lui Abdullah bin Masud s-a relatat: “Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Cu adevărat, în apropierea Zilei de Apoi vor fi salutări speciale (Salaam) (spuse doar celor cunoscuți), comerțul se va răspândi, chiar și o soție își va desemna soțul să negocieze pentru ea; și vor mai fi: ruperea relațiilor cu rudele, mărturie mincinoasă, ascunderea probelor și folosirea caligrafiei (cu ajutorul unui instrument din trestie).” (relatat de Ahmed și de Hakim)

Din acest Hadis, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a avertizat că va veni o vreme când salutul islamic va fi folosit numai pentru cei apropiați, nu și pentru ceilalți. Relațiile și legăturile de rudenie se vor destrăma. Relațiile sociale dintre oameni se vor înrăutăți. Se va depune mărturie falsă pentru ascunderea probelor și a adevărului fie voit, fie de teamă. Acest lucru se întâmplă în lipsa credinței în Allah.

Răspândirea practicilor comerciale

Unul dintre semnele Zilei de Apoi va fi răspândirea și creșterea practicilor comerciale, ce vor deveni obișnuite.

Cu acordul lui Abdullah bin Masud s-a relatat: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Cu adevărat, în apropierea Zilei de Apoi vor fi salutări speciale (Salaam) (spuse doar celor cunoscuți), comerțul se va răspândi, chiar și o soție își va desemna soțul să negocieze pentru ea; și vor mai fi: ruperea relațiilor cu rudele, mărturie mincinoasă, ascunderea probelor și folosirea caligrafiei (cu ajutorul unui instrument din trestie)." (relatat de Ahmed și de Hakim)

Într-o altă versiune se spune: "Un om va merge în diverse părți ale pământului (pentru o călătorie de afaceri), având bani la el, și la întoarcere va spune: "Nu am obținut nici un profit." (relatat de Hakim)

Avariția

Avariția și invidia sunt alte două semne ale Zilei de Apoi. Se știe prea bine că armonia societății islamice poate fi distrusă de „boli” psihice, precum imoralitatea, invidia, zgârcenia, avariția și ruperea legăturilor de rudenie.

Cu acordul lui Abu Huraira s-a relatat: “Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Printre semnele Zilei de Apoi se numără și zgârcenia.” (relatare de Tabrani)

Abu Huraira a relatat: “Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Timpul va trece cu repeziciune, se vor înfăptui mai puține fapte bune, (în inima oamenilor) se va instala avariția și se va înmulți *Harj*-ul. Ei au întrebat: “Ce înseamnă *Harj*?” El a răspuns: “(Înseamnă) crimă, omor.” (relatat de Bukhari)

Ma’auia a relatat: “L-am auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând: “Greutățile se vor înmulți, iar oamenii vor fi stăpâniți de avariție.” (relatat de Tabrani)

Jabir bin Abdullah a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Feriți-vă să asupriți, căci asuprirea este întunericul în Ziua Învierii, și feriti-vă de avariție, căci ea i-a distrus pe cei dinaintea voastră, căci i-a condus la vărsare de sânge și a făcut legal ceea ce era ilegal.” (relatat de Muslim)

Avariția trezește în sufletul omului unele dintre cele mai condamnabile defecte. Un avar iubește bunăstarea și din acest motiv devine egoist, aspru, urmărind doar interese materiale. Aceste defecte duc spre distrugerea umană.

Să ne îndreptăm puțin atenția asupra celor din Medina care au acceptat islamul când a fost răspândit în Mecca și care l-au invitat pe nobilul Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - să li se alăture și să devină conducătorul lor în Medina. Pelerinajul a fost înfăptuit datorită bunăstării și ospitalității lor generoase. Ei l-au făcut pe Profet să se simtă bine, ca de altfel și pe „emigranții” ce veniseră cu el.

Între membrii grupurilor s-au stabilit puternice legături de frăție. Până ce oamenii și-au recăpătat resursele, “ajutoarele” în

mod obișnuit ofereau, în timp ce “emigranții” primeau. “Ajutoarele” au considerat un privilegiu faptul că-i puteau ajuta pe „emigranți”. Când pământul și proprietățile neamului Nadhir au fost împărțite și cea mai mare parte a fost acordată “emigranților”, “ajutoarele” nu au fost invidioase, ci chiar s-au bucurat de norocul fraților lor “emigranți” și s-au eliberat de responsabilitatea ce atârna pe umerii lor. Milostenia are rolul de a-i ajuta pe cei ce au cu adevărat nevoie de ea, însă pentru cel ce dăruiește are o valoare imensă. Milostenia curăță sufletul celui ce dăruiește și îl binecuvântează atât pe acesta, cât și pe cel ce primește.”.

Allah Preamăritul și Preaslăvitul a spus:

Deci, fiți cu frică de Allah atâta cât puteți, ascultați, fiți supuși și dăruți spre binele sufletelor voastre! Iar aceia ale căror suflete vor fi ferite de zgârcenie, aceia sunt cei care vor izbândi.

[Coran 64:16]

Cel mai aprig dușman al omului se află în interiorul său - avariția care-i va lipsi pe alții de dreptul lor. Dacă reușim să ne înfrângem dorințele avare vom atinge adevărata izbândă cu dreptate și adevăr.

Imoralitatea

Imoralitatea se numără de asemenea printre semnele Zilei de Apoi, exemplificată de cei ce fac glume proaste sau spun cuvinte obscene pentru a-i face pe alții să râdă.

Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - nu s-a numărat nici printre *Fahiș* (cel ce spune glume proaste), nici printre *Mutafahiș* (cel ce spune cuvinte obscene pentru a-i face pe alții să râdă).

Abu Huraira a relatat: "Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Printre semnele Zilei de Apoi se numără și indecența, ticăloșiile, ruperea relațiilor de rudenie, trădarea celui cinstit și încrederea în cel ce înșeală întotdeauna." (relatat de Bazzar, Tabrani și imamul Ahmed)

Nerușinarea atât în vorbire, cât și în faptă, limbajul obscen pentru a-i face pe alții să râdă sunt strict interzise în islam, așadar stăpâniți-vă să roștiți astfel de vorbe.

Ruperea relațiilor de rudenie

Printre semnele Zilei de Apoi se numără și dezbinarea relațiilor de rudenie. Oamenii din ziua de azi se descotorosesc de astfel de legături de rudenie din cauza obligației de a cheltui bani cu aceștia și a timpului prețios. Însă dacă se gândesc numai la religia lui Allah în păstrarea relațiilor cu cei dragi, vor avea parte de mai multe beneficii atât în această lume, cât și în cealaltă. De asemenea, aceasta este o cauză principală pentru binecuvântarea vieții și a mijloacelor de existență a unei persoane.

Anas bin Malik a relatat: “L-am auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând: “Cel ce dorește să-și extindă mijloacele de trai și să aibă o viață îndelungată trebuie să-și unească legăturile.” (relatat de Bukhari, Muslim și Abu Dauud)

Acest lucru nu înseamnă că acesta trebuie să aibă o pungă groasă, ci se referă la faptul că mijloacele sale de trai sunt binecuvântate și chiar și cel sărac poate să ducă o viață confortabilă. Longevitatea nu se referă la faptul că va trăi mai mulți ani, ci la acela că viața sa va fi binecuvântată și va putea să facă numeroase fapte bune.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Iar aceia care încalcă făgăduința făcută lui Allah, după legământul față de El, și vor rupe ceea ce Allah a poruncit să fie unit și vor semăna rău pe pământ, aceia vor avea parte de blestem și vor avea parte de rea casă [veșnică].

[Coran 13:25]

Relațiile din această viață sunt temporare, însă iubirea drept-credincioșilor este eternă. Blestemul este total opus Binecuvântării, iar Casa rea este total opusă Casei veșnice, Grădinile binecuvântării fără sfârșit.

Jubair bin Mut'im a relatat că l-a auzit pe Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând: “*Al-Qati* (cel ce rupe

relațiile de rudenie) nu va intra în Paradis.” (relatat de Bukhari)
Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

*Și dacă vă întoarceți voi, nu s-ar putea să semănați voi
stricăciune pe pământ și să rupeți legăturile voastre de rudenie?*
[Coran 47:22]

Abu Huraira a relatat: “Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Când Allah a terminat de făcut creația Sa, matca s-a ridicat și s-a lipit de Allah. Allah a întrebat: “Ce s-a întâmplat?” Și ea a răspuns: “Caut adăpost la Tine de cei ce rup legăturile de rudenie.” Atunci Allah a zis: “Vei fi fericită dacă îl binecuvântezi pe cel ce ține la legăturile de rudenie și nu-i acord Favorurile Mele celui ce rupe legăturile tale?” Și răspunsul a fost: “Da, O, Domnul meu!” Atunci Allah a zis: “Aceasta este pentru tine.” (relatat de Bukhari)

Mărturia mincinoasă și neglijarea dovezilor

Printre semnele Zilei de Apoi se numără și mărturia mincinoasă și neglijarea dovezilor.

Aceia care nu fac mărturie mincinoasă și dacă trec pe lângă cleветiri, trec cu vrednicie;

[Coran 25:72]

“*Aceia care nu fac mărturie mincinoasă*” se referă la:

- a. cei ce nu fac nici o mărturie mincinoasă
- b. cei ce nu sunt martori la nici un fel de lucru ce implică fraudă sau minciună.

Nu sunt oprite numai minciuna sau lucrurile ce implică acest lucru, ci și superficialitatea - discuțiile fără rost, glumele proaste, treburile inutile și multe altele. Dacă un om cinstit este prins într-o astfel de situație, trebuie să se retragă într-un mod onorabil, demn. Allah a interzis consumarea anumitor feluri de alimente pentru sănătatea și curățirea trupului și a sufletului, iar cea mai groaznică faptă o fac cei ce își fac idoli și spun minciuni.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a zis:

Așa! Iar acela care cinstește lucrurile sfinte ale lui Allah va avea parte de bine de la Domnul lui. Și vă sunt vouă îngăduite vitele, afară de ceea ce v-a fost pomenit. Și feriți-vă voi de murdăria idolilor și feriți-vă de vorbele mincinoase.

[Coran 22:30]

Anas bin Malik a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: “Cele mai mari păcate (*Al-Kabair*) sunt: să-i faci asociați lui Allah, să ucizi o ființă umană, să nu-ți respecti părinții și să faci mărturie mincinoasă” (relatat de Bukhari)

Abdullah bin Masud a relatat: “Mesagerul lui Allah a zis: “Cu adevărat, în apropierea Zilei de Apoi vor fi salutări speciale

(spuse doar celor cunoscuți), comerțul se va răspândi, chiar și soția își va desemna soțul să facă în numele ei comerț, legăturile de rudenie se vor destrăma; și vor mai fi: mărturie mincinoasă, ascunderea probelor și folosirea stilului caligrafic (creionul din trestie). (relatat de Ahmed și Hakim)

Obținerea venitului din surse îndoielnice

Fiecărui musulman i se cere să-și examineze cu atenție sursele sale de venit pentru a se asigura că nu face nici un lucru care a fost interzis. Dacă sunt slabi în credința lor, atunci ei vor cădea în ispita de a se folosi de căi și mijloace dubioase pentru a câștiga bani. În ziua de azi, unui musulman nu-i pasă dacă toate câștigurile lui provin din lucruri permise (Halal) sau interzise (Haram).

„Cu adevărat, va veni o vreme în care credinciosul nu va fi preocupat de modul în care și-a câștigat banii, fie prin lucrurile permise (Halal), fie prin cele interzise (Haram).” (relatat de imamul Ahmed)

Din cele menționate mai sus, deducem că acest semn indică apropierea Zilei de Apoi.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Nu vă luați unii altora averile pe nedrept și nu-i ademeniți cu ele pe judecători, ca să mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.

[Coran 2:188]

În afară de trei nevoi fizice primare, care îl fac pe om lacom, în societate există și o a patra lăcomie: nevoia de bunăstare și de avere. Importanța postului nu este totală dacă nu se luptă și împotriva celei de-a patra. Oamenii cinstiți sunt mulțumiți dacă se abțin de la jaf sau furt.

Alte două forme de lăcomie sunt prezentate aici:

1) când cineva se folosește de averea altora pentru a-i corupe pe ceilalți - judecători sau oameni cu autoritate - cu scopul de-a obține mijloace materiale chiar sub protecția legii. Prin “averea altora” se poate înțelege și averea publică.

2) o altă formă (mai subtilă) este atunci când folosim averea noastră sau cea administrată de noi în scopuri inutile sau de mică importanță. Potrivit standardelor islamice, acesta este un alt tip de lăcomie.

Averea aduce după sine multă responsabilitate. Dacă nu înțelegem sau nu săvârșim acest lucru, nu am înțeles sensul deplin al sacrificiului prin post.

Camăta ca mijloc de trai

“Riba”, în traducere “camătă” sau “dobândă”, este interzisă, căci trebuie să obținem câștiguri numai prin eforturile și propria noastră cheltuială, nu prin exploatarea altor oameni sau a câștigurilor lor.

Camăta este interzisă cu strictețe. Există mai multe opinii în definirea acestui termen.

Savanții musulmani, cei din trecut și cei de azi, au elaborat o mulțime de studii referitoare la camătă, bazate în principal pe condițiile economice existente în perioada de început a islamului.

Camăta poate fi de două feluri:

- perceperea unei dobânzi pentru banii împrumutați.

- schimbul unui lucru superior din punct de vedere calitativ cu un altul sau altele de o calitate inferioară celui de dinainte (de ex. curmale de calitate superioară cu unele de calitate inferioară)

Negoțul a ridicat nivelul de trai al oamenilor și al națiunilor, de aceea camăta va favoriza înmulțirea trântorilor și a netrebnicilor care nu știu ce e bine și de aceea se află în pragul nebuniei.

Dobânda ocupă un loc de frunte în economia modernă și, din moment ce dobânda este însăși inima instituțiilor financiare, unii musulmani au fost tentați să interpreteze acest semn într-un mod total diferit de interpretarea savanților musulmani din ultimele 14 secole și de mărturia profetului Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască.

Islamul nu face diferență între ratele de dobândă rezonabile sau exorbitante, între dobândă și camătă.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Cei care mănâncă din camătă nu se vor ridica [în Ziua de Apoi] decât așa cum se poticnește cel atins de Șeitan și această [pedeapsă] pentru că ei zic: “Și negustoria e ca și camătă”, în vreme ce Allah a îngăduit negoțul, dar El a oprit camăta. Cei cărora le vine povață de la Domnul lor și se opresc, aceia au [iertare] pentru ceea ce au făcut înainte și lucrul lor este la Allah

[pentru judecată], dar cei care o fac mai departe, aceia vor fi oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.

[Coran 2:275]

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și lipsiți-vă de restul de camătă ce v-a mai rămas [la oameni], dacă sunteți credincioși!

[Coran 2:278]

Camăta este o latură total opusă milosteniei, generozității în numele lui Allah și înfăptuirii binelui pentru frații noștri.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

O, voi cei care credeți! Nu luați camătă înmulțită! Și fiți cu frica de Allah, ca să izbândiți!

[Coran 3:130]

Considerarea relațiilor sexuale interzise ca fiind permise

Adulterul nu este doar un act nerușinat ce presupune lipsă de respect față de propria persoană și față de ceilalți, ci și un act ce deschide calea spre multe alte păcate. Acesta distruge familia, viitorul copiilor născuți sau care urmează a se naște, poate duce la neînțelegeri grave, la crimă, la distrugerea reputației și pierderea proprietății și la destrămarea pentru totdeauna a relațiilor sociale.

Nu doar adulterul în sine trebuie evitat, ci și ispitele ce ne-ar putea duce la înfăptuirea acestui păcat.

Allah Preamăritul și Preaslăvitul a zis:

*Și nu vă apropiați de prea-curvie, căci ea este o josnicie!
Și rău drum este ea!*

[Coran 17:32]

“Zina” (adulterul) definește raportul sexual dintre un bărbat și o femeie, necăsătoriți unul cu celălalt (dintre care unul sau ambii parteneri sunt căsătoriți cu alte persoane). Concubinajul definește raportul sexual între două persoane necăsătorite.

După legea islamică, divorțul și căsătoria se pot înfăptui ușor, tocmai pentru a diminua tentația de a întreține raporturi sexuale în afara legământului sfânt al căsătoriei.

Deși termenul *Zina* se referă atât la adulter, cât și la concubinaj, în opinia juriștilor musulmani, pedeapsa de o sută de lovituri de bici se aplică numai în cazul celor necăsătoriți (cu alte persoane). În ceea ce-i privește pe cei căsătoriți, după “Tradiția profetului Muhammed”, pedeapsa ce li se cuvine este uciderea cu pietre. Pedeapsa trebuie să fie făcută în fața publicului (ca un act de intimidare pentru ceilalți).

Anas a relatat: “Vă voi relata un hadis, apoi vă voi spune despre el. L-am auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând: “Printre semnele Zilei de Apoi se numără și (următoarele):

1) cunoașterea religioasă se va micșora (prin moartea învățaților)

2) ignoranța în ceea ce privește religia se va înmulți

3) relațiile sexuale interzise vor fi permise

4) numărul femeilor va crește, iar cel al bărbaților va scădea atât de mult, încât 50 de femei vor umbla după unul singur.” (relatat de Al-Bukhari)

Așadar, înainte de Ziua de Apoi, ignoranța va lua locul cunoașterii, adulterul va deveni un act obișnuit, bărbații vor scădea în număr, iar femeile se vor înmulți.

Abu Amir sau Abu Malik Al-Ashari a relatat că l-a auzit pe Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând: “Printre urmașii mei se vor număra unii care vor considera ca fiind permise întreținerea relațiilor sexuale interzise, purtarea hainelor din mătase, consumarea băuturilor alcoolice și folosirea instrumentelor muzicale.”

Și vor fi unii care vor șede la baza unui munte, iar seara păstorii lor vor veni la ei cu turmele de oi ale acestora și îi vor întreba ceva, însă ei vor spune: “Întorceți-vă mâine.”

În timpul nopții, Allah îi va distruge și va lăsa muntele să cadă peste ei și îi va transforma (pe cei ce au mai rămas dintre ei) în maimuțe și porci și vor rămâne astfel până în Ziua Învierii.” (relatat de Bukhari)

Purtarea veșmintelor din mătase considerată a fi permisă

Printre semnele Zilei de Apoi se numără și folosirea păturilor făcute din mătase roșie și veșmintelor din mătase fină sau din brocart și catifea, care au fost interzise de Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască.

Diferența de bază dintre un credincios și un necredincios este că primul trăiește pentru atingerea idealurilor înalte care în Ziua de Apoi îi vor aduce Mântuire și Răsplată. Cel ce crede îndură în această lume multe numai pentru a obține mulțumirea lui Allah. Pentru un credincios, lumea, cu tot ce se află în ea, îi oferă posibilitatea de a-și dovedi credința în fața Stăpânului său. Așadar, lumea pământească îi pune omului pe umeri grele responsabilități și în nici un caz nu trebuie privită ca un teren de vânătoare pentru plăcerile lumești. Un necredincios nu crede în Lumea de Apoi, în responsabilitatea pe care o are în fața lui Allah, în Răsplata pe care în lumea cealaltă o va primi pentru faptele bune și în Pedepsa, pentru cele rele. Pentru el, această lume pământească reprezintă sfârșitul existenței sale. De aceea, își petrece zilele bucurându-se din plin de bogățiile și de plăcerile acestei lumi materialiste. Își cheltuiește cea mai mare parte a averii ducând un trai ostentativ și își etalează bogăția purtând veșminte din mătase și brocart și folosind vesele din aur și argint.

Un musulman care își trăiește viața având credință în Lumea de Apoi nu va fi niciodată ademenit în aceste capcane lumești. El duce o viață simplă și austeră, departe de orice fel de ostentații și condiții de lux.

Islamul a delimitat cu claritate condițiile permise și interzise ale obținerii averii și asupra cheltuirii acesteia. Este interzisă utilizarea unor lucruri luxoase dintre care unele sunt inutile, iar altele primejdioase. În această categorie intră și vesela din aur și argint. Acestea nu ne sunt deloc folositoare. Cheltuind pe astfel de lucruri ne risipim o parte din avere care ar putea fi folosită în mod fructuos pentru alte scopuri. Celor înstăriți li se interzice să-și risipească averea pe lucruri inutile, însă trebuie să găsească o cale să o cheltuiască cu folos.

Interzicerea folosirii bunurilor de lux poate ajuta la depășirea oribilei crize existente între standardele de trai ale diverselor pături sociale, creând o atmosferă de armonie între oameni de clase sociale diferite.

Atunci când lucrurile nu sunt folosite în scopul lor, ci pentru înfumurare și glorie, pentru a-i impresiona pe alții, o mare parte din venitul național al unei țări e cheltuit în scopuri inutile, lipsindu-i pe oameni de nevoile de bază.

Femeilor li se permite să poarte veșminte din mătase și ornamente din argint și aur, însă dacă urmează viața simplă a soților Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - trebuie să evite pe cât posibil folosirea acestora.

Primul lucru la care un musulman trebuie să se gândească este acela că averea pe care a strâns-o nu se datorează propriilor sale eforturi, ci Bunăvoinței lui Allah care i-a dăruit favoruri. Dacă un om face eforturi pentru a acumula avere, înseamnă că Domnul a dorit să fie așa. Dacă Allah nu l-ar binecuvânta cu un trup și cu o minte sănătoasă, cu toate organele aflate într-o stare de funcționare desăvârșită, cum ar putea să facă el eforturi pentru a strânge avere? Doar Allah Preamăritul răsplătește strădania omului. Fără ajutorul și favorurile Sale, eforturile acestuia nu vor avea nici un rezultat.

Acestea sunt fapte pe care nici un om nu ar îndrăzni să le nege. Din momentul în care o persoană își dă seama de aceste lucruri și crede în ele cu toată inima, va privi averea acumulată ca pe un favor al Domnului său, nu ca o răsplată a propriilor eforturi sau ale tatălui și mamei sale. Cu acest gând în minte, cheltuiește pentru bunăstarea tovarășilor săi și crede cu adevărat că Domnul i-a dăruit posibilitatea de a-și cheltui averea dăruită de Allah pentru a-i ajuta pe cei nevoiași. Persoana aceasta nu îi ajută pe cei săraci considerându-se un binefăcător, ci simte numai afecțiune și dragoste pentru frații săi mai puțin norocoși, îi ajută la fel cum un frate își ajută fratele și își acordă sprijinul său înainte să i se fi cerut. Dacă averea este un favor al Bunului Allah, cum poate cineva să o risipească pe lucruri inutile? Un adevărat musulman nu-și va cheltui averea pentru a trăi în lux, ci pentru a-i ajuta pe cei nevoiași.

Consumul băuturilor alcoolice considerat a fi permis

Unul dintre semnele Zilei de Apoi este și consumul excesiv a tot felul de băuturi alcoolice, medicamente și narcotice. Acestea vor fi considerate ca fiind permise, fiind descrise sub diferite nume ca băuturi nealcoolice.

În unele orașe de astăzi, denumirile unor băuturi (de ex. lichiorul) au fost schimbate cu numele unor băuturi nealcoolice pentru a ajuta tranzacțiile comerciale. Au considerat consumul băuturilor alcoolice ca fiind permis și le-au numit altfel.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Ei te întreabă despre vin și despre maysir. Spune: "În amândouă este mare păcat și sunt și unele foloase pentru oameni, dar în amândouă păcatul este mai mare decât folosul!" Ei te întreabă ce trebuie să cheltuiască [pentru milostenie]. Spune: "Ceea ce vă prisosește [din bunurile voastre]"! Astfel, Allah vă face deslușite Semnele Sale; poate că voi o să cugetați

[Coran 2:219]

Din punct de vedere literar, cuvântul "Khamr" înseamnă suc de struguri fermentat, dar, prin analogie, s-a aplicat la toate băuturile fermentate și, mai apoi, tot prin analogie, la toate băuturile și drogurile care provoacă o stare de ebrietate. Poate că unele dintre acestea au și câteva beneficii, însă răul este mai mare decât beneficiul, în special dacă-l privim din punct de vedere social, dar și individual.

Anas a spus: "Vă voi relata un hadis, apoi vă voi spune despre el. L-am auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând: "Printre semnele Zilei de Apoi se numără și (următoarele):

1) cunoașterea religioasă se va micșora (prin moartea învățaților)

2) ignoranța în ceea ce privește religia se va înmulți

3) relațiile sexuale interzise vor fi permise

4) băuturile alcoolice vor fi din belșug și vor fi considerate permise.

5) numărul femeilor va crește, iar cel al bărbaților va descrește atât de mult, încât 50 de femei vor umbla după unul singur. (relatat de Al-Bukhari)

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

O, voi cei care credeți! Vinul, jocul de noroc, pietrele ridicate [idolii] și săgețile [pentru prezicere] sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți! ~ Doară Șeitan dorește să semene între voi dușmănie și ură, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă bată de la pomenirea lui Allah și de la Rugăciune. Oare nu vă veți opri voi [de la acestea]?

[Coran 5:90,91]

Trebuie să ne supunem poruncilor lui Allah (căci ele sunt întotdeauna raționale), în loc să credem în superstiții (lucruri iraționale) sau să căutăm stimuli în consumul de vin. Unii poate simt o plăcere temporară (atunci când consumă băuturi alcoolice), însă aceasta nu este o cale nici spre prosperitate, nici spre căință.

Rivalitate în ornamentarea moscheilor

Printre semnele Zilei de Apoi ce au apărut deja și despre care Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a relatat se numără și faptul că oamenii se vor lua la întrecere în legătură cu decorarea moscheilor. Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a prezis apropierea Zilei de Apoi ca fiind timpul în care oamenii vor construi moschei spațioase și mărețe, întrecându-se unii pe alții în ornamentarea și înfrumusețarea lor.

Decorarea excesivă a moscheilor este un semn al Zilei de Apoi și din acest motiv musulmanilor li se interzice acest lucru.

Anas a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: "Ceasul nu va veni până ce oamenii nu se vor lua la întrecere în decorarea moscheilor." (relatat de Abu Dauud, Ibn Hibban și Ibn Majah)

Ibn Abbas a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: "Nu mi s-a poruncit să construiesc moschei înalte." Ibn Abbas a adăugat: "Cu siguranță, voi le veți împodobi așa cum au făcut evreii și creștinii." (relatat de Abu Dauud. Imamul Bukhari le-a reunit în cartea sa "Sahih")

În timpul vieții sale, Moscheea Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a fost construită din cărămizi, iar acoperișul era acoperit cu ramuri de palmieri. Primul calif, Abu Bakr, nu a mai adăugat absolut nimic, ci a construit-o din nou așa cum era. Însă Omar a făcut-o așa cum era în timpul vieții Mesagerului lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - din cărămidă și ramuri, dar a schimbat stâlpii ce o susțineau. Aceștia erau din lemn. Însă califul Osman a schimbat la început cărămida, apoi și celelalte elemente. A construit pereții din piatră decorativă și lemn de tei. Stâlpii i-a făcut din piatră decorativă, iar acoperișul din tek. Acestea au supraviețuit până astăzi.

Înainte de propovăduirea islamului, păgânii au reparat și îngrijit moscheea din Ka'aba, susținând ceremonii păgâne acolo. Au făcut din moschee o sursă de venit. Islamul a fost împotriva acestui lucru, dar păgânii i-au izgonit pe musulmani și pe conducătorii acestora din Mecca și nu le-au mai permis să intre

nici măcar în Ka'aba.

Când musulmanii au devenit suficient de puternici pentru a recuceri Mecca (anul 8 Hegira), au purificat moscheea, restabilind adorarea unui singur Dumnezeu, Allah. Dacă deveneau musulmani, atunci aceasta era o altă problemă. O nouă întrebare s-a născut: "Să li se permită să o viziteze și să-și practice ritualurile păgâne?" Evident, acest lucru a fost interzis. Casa lui Allah este un loc de devotament absolut, nu un spațiu în care au loc ritualuri vulgare, nici nu este o sursă de venit. Numai drept-credincioșii au dreptul să intre.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

[Aprinsă este ca o lumină] în case care a îngăduit Allah să fie înălțate și în care este pomenit numele Său. În ele Îi aduc Lui laudă dimineața și seara ~ Bărbați pe care nici negoțul, nici marfa nu-i împiedică de la pomenirea lui Allah, de la împlinirea Rugăciunii și de la achitarea Daniei, care se tem de o Zi când inimile și privirile lor vor fi tulburate.

[Coran 24:36,37]

Ci întrețin moscheile lui Allah doar aceia care cred în Allah și în Ziua de Apoi, împlinesc Rugăciunea, aduc Dania și nu se tem decât de Allah. Poate că aceia vor fi bine călăuziți!

[Coran 9:18]

Cunoștințele religioase se vor diminua

Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a prezis că diminuarea cunoștințelor religioase este un semn al Zilei de Apoi. Cunoașterea va dispărea și se va instala ignoranța, iar la sfârșitul lumii printre oameni vor dăinui neliniștile.

Abu Musa Al-Ashari și Abdullah bin Masud au relatat că Profetul a zis: "Temeți-vă de Ziua de Apoi, va veni o vreme în care știința va știrbi și ignoranța îi va lua locul, iar vărsările de sânge se vor înmulți." (relatat de Al-Bukhari și Muslim)

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: "Când se va apropia Ziua de Apoi, cunoașterea se va diminua, neliniștile vor fi de nedomolit, se va instala avariția, iar vărsările de sânge se vor înmulți. Ei au zis: "Ce înseamnă *Al-Harj*?" El a răspuns: "Înseamnă măcel, crimă." (relatare de Al-Bukhari, Muslim și Abu Dauud)

Cunoașterea normelor religioase va scădea o dată cu moartea învățătorilor islamici.

Abdullah bin Amr bin As a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah spunând - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască: "Cu adevărat, Allah nu îndepărtează de oameni cunoașterea, smulgând-o pur și simplu, ci prin descreșterea numărului învățătorilor (în credință). Atunci când nu va mai fi nici un învățat care să-i învețe, oamenii vor urma conducători ignoranți. Și când vor fi rugați să dea verdicte religioase, le vor da fără a avea cunoștințele necesare și vor greși, conducându-i și pe ceilalți pe aceeași cale. (relatat de Al-Bukhari și Muslim)

Timpul se scurge cu repeziciune

Ceasul se va apropia atunci când oamenii se vor ajunge unii pe alții în ceea ce privește comiterea răutăților și a imoralităților; vârsta la care poate ajunge omul se micșorează, zilele și nopțile trec cu repeziciune, astfel încât un an va fi precum o lună, o lună precum o săptămână, o săptămână precum o zi, o zi precum o oră, iar o oră va fi precum arderea frunzelor de palmier.” (relatat de Ahmed și Ibn Hibban)

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

Dacă neamurile acestor cetăți ar fi crezut și ar fi avut frică, atunci noi le-am fi dăruit binecuvântări din cer și de pe pământ. Însă ei i-au socotit pe mincinoși și din această pricină Noi i-am apucat pentru ceea ce au agonisit.

[Coran 7:96]

De fapt, binecuvântările prin vârstă, existență și dezvoltare depind de credința adevărată, urmând poruncile lui Allah și evitând ceea ce a fost interzis.

**Omul își va dori să fie în mormânt
în locul fratelui său**

Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a relatat că Ziua de Apoi nu va veni până ce un om ce va trece pe lângă un mormânt să își dorească să fie în locul celui de acolo.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ziua de Apoi va veni când un om ce va trece pe lângă un mormânt va zice: "Aș dori să fiu în locul lui." (relatat de Al-Bukhari și Muslim)

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: "Pe Cel în Măinile Căruia se află viața mea, lumea nu se va sfârși până ce un om ce va trece pe lângă un mormânt se va apleca deasupra acestuia și își va exprima dorința de a se afla în locul celui din mormânt și asta nu din motive religioase, ci din cauza nenorocirilor." (relatat de Muslim)

De fapt, un om își dorește să moară și să fie pus în mormântul fratelui său nu din motive religioase, ci din cauza nenorocirilor continue cu care se confruntă.

Anas bin Malik a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Nimeni nu trebuie să-și dorească moartea din cauza unui rău ce a căzut asupra lui. Însă dacă acesta nu conține nimic bun spune: "O, Allah, țin-mă în viață atât timp cât este bine pentru mine și adu-mi moartea dacă este mai bine pentru mine". (relatat de Bukhari și Muslim)

Exprimarea dorinței de a muri indicată în acest Hadis se datorează treburilor lumești sau primejdiei în care se află averea sa. Însă, dacă orice fel de pericol amenință religia sa, atunci nu este păcat să-și dorească moartea, așa cum a spus Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - în următoarea rugă:

Ibn Abbas a relatat: "(O, Allah!) Dacă hotărăști să pogori vreo nenorocire asupra poporului meu, lasă-mă să mor." (relatat de Ahmed și Al-Tirmidhi)

Îndepărtarea răufăcătorilor din Medina

Va veni o vreme în care țările dezvoltate din întreaga lume vor suferi o serie de înfrângeri, dar și de victorii. Astfel, Allah va trimite nenorociri, secetă și teamă în Orașul Profetului (Medina). În mod cert, aceste încercări reprezintă un test pentru credincioșii din Medina, astfel încât cei slabi (în credință) și răufăcătorii să migreze și să traverseze țări, căutând locuri mai sigure și mai distractive. Cu alte cuvinte, în Medina vor rămâne doar cei cu adevărat credincioși și temători de Allah ce urmează învățăturile Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască.

Acest fenomen va indica apropierea Zilei de Apoi. Abu Huraira a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Va veni o vreme pentru oameni (din Medina) când o persoană își va invita vârul și alte rude apropiate astfel: "Veniți (și stabiliți-vă) într-un loc unde traiul e ieftin, veniți unde e belșug", însă Medina va fi mai bună, de-ar ști ei! Pe Cel în Măinile Căruia se află viața mea, nici unul dintre ei nu va pleca (din oraș) nemulțumit de el, însă Allah îi va face pe urmașii lor mai buni decât ei. Temeți-vă, Medina Prea-luminata este precum un furnal care elimină impuritățile. Ceasul nu va veni până ce mediniții nu vor îndepărta răufăcătorii așa cum furnalul elimină impuritățile din fier." (relatat de Muslim)

Medina va deveni fortăreața invincibilă a islamului și armatele musulmane (ale orașului) vor cucerii alte orașe și le vor face parte integrantă a Statului Islamic, cu sediul central în Medina.

Sufian bin Abu Zuhair l-a auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând: "Yemen-ul va fi cucerit și unii oameni vor pleca (spre acea țară), mănându-și cămilele și ducând cu ei familiile și pe cei ce se află sub autoritatea lor, în timp ce Medina este mai bună pentru ei, dacă ar ști ei lucrul acesta. Apoi Irakul va fi cucerit și unii oameni vor pleca (spre acea țară), mănându-și cămilele și ducând cu ei familiile și pe cei ce se află sub autoritatea lor, în timp ce Medina este mai bună pentru ei, dacă ar ști lucrul acesta!

Acest Hadis ne relatează o importantă profeție a

Mesagerului lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - despre cucerirea Siriei, Yemenului și Irakului, ce a devenit realitate în timpul domniei celor mai drepti califi.

Trebuie subliniat că Mesagerul lui Allah nu a precizat că musulmanii au părăsit Medina din motive materiale. Este orașul în care nobilul Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a primit o mare parte din Revelație și a stabilit o societate și un stat islamic ideale. De aceea, Medina este un oraș binecuvântat, însă acest lucru nu înseamnă că nimănui nu i se va permite vreodată să părăsească orașul. Este permis acest lucru pentru propagarea islamului, pentru comerț și pentru alte treburi.

Această situație, după opinia lui Ibn Hajar, va fi posibilă fie în timpul Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, fie în perioada când va veni Ad-Dajjal.

Jabir a relatat: "Un beduin a venit la Profet - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - și a îmbrățișat islamul. Ziua următoare a venit cu febră și i-a spus (Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască): "Te rog să anulezi legământul meu (de a îmbrățișa islamul și de a părăsi Medina)." Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a refuzat (cererea) de trei ori și a zis: "Medina e precum un furnal, elimină impuritățile (răufăcătorii), selectează ce e bun și îl face perfect." (relatat de Al-Bukhari)

A doua perioadă este cea în care va veni Ad-Dajjal. Anas bin Malik a relatat: "Profetul a zis: "Nu va fi oraș în care să nu intre Ad-Dajjal, în afară de Mecca și Medina, și nu va exista nici o intrare (în Mecca sau în Medina), căci îngerii vor sta în șiruri apărând-o de el și apoi Medina se va zgudui împreună cu locuitorii ei de trei ori (adică vor avea loc trei cutremure) și Allah îi va îndepărta din ea pe toți necredincioșii și ipocriții. (relatat de Al-Bukhari).

În ceea ce privește perioada dintre aceste două etape, nu este nimic specificat în acest sens, deoarece un număr mare de companioni ai Profetului s-au mutat din Medina și s-au stabilit în diferite alte părți ale lumii islamice. Printre aceștia se numără: Mua'dh bin Jabal, Abu 'Ubaida Al-Jarrah, Abdullah Ibn Masu'd și urmașii acestora.

Mai târziu au părăsit Medina și Ali bin Abu Talib, Talha bin 'Ubaidilla, Zubair bin Al-Awwam, 'Ammar și alții.

Abu Huraira a relatat: "L-am auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând: "Oamenii vor părăsi Medina, în ciuda stării bune de care se bucură și nimeni în afară de păsările sălbatice și de animalele de pradă nu va locui acolo, și ultimele persoane ce vor muri vor fi doi păstori din tribul Muzaina, care își vor îndrepta turmele cu oi spre Medina, însă nu vor găsi nici un trup acolo și când vor ajunge în Valea Thaniia se vor prăbuși cu fața în jos fără suflare." (relatat de Al-Bukhari)

În lumina relatării de mai sus, migrarea completă a locuitorilor din Medina va avea loc numai după apariția lui Ad-Dajjal, venirea lui Isus (Pacea fie asupra sa), izbucnirea unui incendiu catastrofal și adunarea și învierea fiecărui trup aflat acolo.

Fluviul Eufrat scoate la iveală o comoară din aur

Ziua de Apoi nu va veni înainte ca fluviul Eufrat să dezvăluie un munte de aur.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ziua de Apoi nu va veni înainte ca Eufratul să scoată la iveală un munte de aur, pentru care oamenii se vor lupta. Din fiecare sută vor muri 99 de oameni, însă fiecare dintre ei va zice că poate el va fi cel ce va fi salvat (va supraviețui și va lua aurul). (relatat de Al-Bukhari, Muslim și Al-Tirmidhi)

Abu Huraira a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "În curând, Eufratul va dezveli un munte de aur, însă cel ce va fi acolo să nu ia nimic." (relatat de Al-Bukhari, Muslim, Abu Dauud și Al-Tirmidhi)

Comoara se va afla în posesia dușmanilor săi sau va fi cheltuită în scopuri păcătoase, astfel că, dacă unul o va vedea, trebuie să nu se apropie, să nu ia nici o părticică din ea. Acest Hadis arată că o comoară de aur va fi găsită în apropierea Ceasului. Însă acesta va fi un semn al Zilei Învierii. De aceea, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - le-a interzis musulmanilor să ia comoara, pentru a se putea concentra asupra semnelor Lumii de Apoi.

Belșugul va da naștere la rivalități între membri societății islamice și cei mai mulți dintre ei, mânați de o puternică dorință de a fi înstăriți, vor lupta unii împotriva altora pentru a obține acest lucru.

Abdullah bin Harith bin Naufal a relatat: "Eram cu Ubaii bin Ka'b și acesta a zis: "Părerile oamenilor diferă în înfăptuirea misiunii umane." Eu am zis: "Da, desigur." Apoi a zis: "L-am auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - spunând: "În curând, Eufratul va dezvălui un munte de aur și când oamenii vor auzi acest lucru se vor duce în grupuri acolo, însă dacă-i lăsăm să ia din acea comoară vor spune: "Dacă le permitem oamenilor să ia o parte din ea, ei o vor lua pe toată." Astfel se vor lupta și dintr-o sută de oameni, 99 vor fi uciși." (relatat de Muslim)

Unii savanți islamici au sugerat că “muntele din aur” sau “comoara” Eufratului este o metaforă, însemnând de fapt că Eufratul se va dovedi a fi un mijloc eficace pentru creșterea nivelului de trai al unei țări, fie prin agricultură, industrie, irigare, pescuit etc. Imperiul Roman și-a sporit bogăția prin alimente, fructe și alte diverse căi. Cele mai îndepărtate țări ale lumii străvechi erau obligate să furnizeze bogății și bunătăți Imperiului Roman.

Alți învățați contemporani consideră că “muntele din aur” se referă la exportul de petrol. Toate acestea sunt păreri proprii și nu sunt bazate pe nimic concret, căci petrolul și aurul sunt materiale total diferite din moment ce Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a indicat descoperirea aurului și a stabilit ca zonă Eufratul, însă le-a interzis oamenilor să ia sau să se apropie de acea “comoară”. Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - ne-a avertizat deja că în acea zonă vor avea loc lupte pentru însușirea aurului aflat acolo.

Terenul arid al Arabiei va deveni pajiște și râuri

Bunăstarea fără de seamăn îi va face pe arabi trândavi și apatici, iar iubirea pentru viața materială îi va face invidioși unii pe alții, ceea ce va duce la războaie. Din această cauză, nu vor mai acorda atenție agriculturii. Întreaga Peninsulă Arabică va deveni un loc umed și se va transforma în pajiști și livezi. Neglijându-se agricultura, apa nu va mai fi atât de utilizată și va continua să se scurgă în râuri.

Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a relatat că terenul arid, nisipos, fără pic de vegetație al Peninsulei va deveni plin de verdeață și apă curgătoare.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a zis: "Ceasul nu va veni până ce bunăstarea nu va deveni fără de margini, încât o persoană va dori să ofere din averea sa *zakaț*, însă nu va găsi pe nimeni care să accepte și până ce terenurile Peninsulei Arabice vor deveni pajiști și râuri." (relatat de Muslim și imamul Ahmed)

Unii învățați au sugerat că transformarea terenului Peninsulei în pajiști și râuri se poate realiza printr-o serie de metode științifice de cultivare și horticultură, prin cultivarea terenurilor, activități de amenajare, excavația fântânilor și prin muncile agricole.

Din Hadisul de mai sus reiese că Peninsula Arabică are resurse de apă, chiar lacuri și râuri, deci din deșert se poate face un teren agricol sau unul plin de verdeață. Cu siguranță, acesta este un miracol așa cum a fost profețit de Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - în timpul bătăliei de la Tabuk.

Mua'dh bin Jabal a povestit că l-a însoțit pe Mesagerul lui Allah în expediția de la Tabuk și el (Profetul) a îmbinat rugăciunile. A făcut rugăciunea de prânz și cea de amiază împreună și de asemenea pe cea de apus cu cea de noapte, iar în următoarea zi a amânat rugăciunile; apoi a ieșit și a făcut rugăciunea de prânz împreună cu cea de amiază. Apoi a intrat și (mai târziu) a ieșit și a făcut rugăciunea de apus cu cea de noapte și a zis: "Cu voia lui Allah, până mâine veți ajunge la

fântâna de la Tabuk și n-ar trebui să ajungeți acolo decât în zori, însă cel ce ajunge să nu se atingă de apa ei până la venirea mea.”

Am ajuns, însă doi din grupul nostru au ajuns înaintea noastră la fântână. Era un izvor firav precum dâra lăsată de șiretul unui pantof. Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - i-a întrebat dacă au atins apa și aceștia au răspuns pozitiv. Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - i-a dojenit, spunându-le, prin voia lui Allah, ceea ce trebuia. Atunci oamenii au luat în palmele lor apă din fântână până ce a devenit puțin mai bogată. Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - s-a spălat pe mâini și pe față cu această apă și apoi a dus-o înapoi acolo (la fântână) și din fântână a izbucnit apă din belșug, până ce toți oamenii au băut și s-au săturat. Apoi a zis: “Mua’dh, să sperăm că dacă vei trăi mult vei vedea apa aceasta irigând din belșug grădinile.” (relatat de Muslim)

Din relatarea de mai sus, vedem cu claritate o înverzire totală a terenurilor din Tabuk, pline de sisteme de irigare și grădini minunate.

Visurile drept-credincioșilor se vor adevăra

Adeverirea visului celui ce este credincios este un semn ce vestește apropierea Zilei de Apoi.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Când Ziua Învierii se apropie, visul celui ce este credincios se va adevăra, iar visul credinciosului reprezintă una dintre cele 46 de părți ale Profeției. Ceea ce aparține Profeției nu poate fi niciodată neadevărat.” (relatat de Bukhari)

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Când Ceasul (Ziua Învierii) se apropie, rareori se va întâmpla ca visul unui credincios să nu se adevărească. Și cea mai adevărată viziune va fi a celui ce întotdeauna adevărat grăiește, căci viziunea unui musulman reprezintă a 46-a parte a Profeției. Viziunile sunt de trei feluri:

- visul plăcut, adică un fel de vești îmbucurătoare ce vin de la Allah
- coșmarul; acesta produce suferință și vine de la Satana
- visul subconștientului (o proiecție a propriului intelect)

Așadar, dacă unei persoane nu-i place ceea ce vede în visul său, trebuie să se ridice, să se roage și să nu-l povestească nimănui. Și a zis: «Îmi place să văd lanțuri (în vis), însă nu-mi place să mă văd purtând coliere, căci lanțurile (cătușele) indică statornicia unei persoane în religie».” (relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dauud și Tirmithi)

Din Coran și din *Sunna* am învățat că există trei tipuri de visuri. Primul este reprezentat de visul sau viziunea profeților. În acest caz visurile sunt întotdeauna adevărate, căci acestea sunt revelații ale lui Allah către trimișii Săi – Allah fie mulțumit de ei. Profeția a fost încheiată de profetul Muhammed - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze. El a fost ultimul dintre profeți. Nici un altul nu va mai veni după el. Totuși o parte a Profeției a rămas. Există o viziune plăcută pe care musulmanul o vede în timpul somnului. Acest lucru arată și faptul că o viziune adevărată a fost o parte a Profeției. Multe alte obiceiuri indică faptul că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a avut astfel

de viziuni care s-au adeverit înainte de a i se fi acordat Misiunea sa. Profeția este compusă din 46 părți. O viziune plăcută a unui musulman reprezintă una dintre acestea sau este o parte a cunoașterii Profeției.

În ceea ce privește visurile oamenilor obișnuiți, acestea pot fi împărțite în două categorii. Una dintre acestea este viziunea celor nobili și pioși. Chiar și în timpul somnului, cele mai lăuntrice elemente ale sufletului sunt dominate de trăsăturile nobile existente în acea persoană. De aceea visurile lor reprezintă un adevăr. Aceste tipuri de visuri au fost considerate cea de-a 45-a, 46-a sau chiar a 47-a parte a Profeției. Acestea însă nu pot fi numite profeții autentice, deoarece nici o ființă umană, cu excepția profeților, nu poate deține în timpul somnului control absolut asupra trăsăturilor sale nedemne și de aceea acestea nu au nici un efect. Totuși nu se poate nega faptul că subconștientul celor nobili și pioși este dominat de intenții și dorințe mărinimoase, primind, datorită acestui lucru, în timpul visului sugestii divine, însă acestea nu sunt neapărat adevărate, așa cum sunt în cazul profeților.

Cel de-al doilea tip de visuri, numite *hulm* în Coran și *Sunna*, este de fapt expresia dorințelor carnale supimate ale unei persoane. Aceste visuri sunt de fapt reflecția experiențelor neplăcute, prezente sau trecute, stocate în subconștient, însă există și alte tipuri de visuri ce prevestesc evenimente viitoare.

Abu Huraira a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze – spunând: „Nimic, exceptând veștile îmbucurătoare, nu a mai rămas de la Profeție.” Ei au întrebat: „Ce înseamnă *veștile îmbucurătoare*?” El a răspuns: „Visurile plăcute ale celor drept-credincioși (ce comunică vești bune).” (relatat de Bukhari)

Lupte, jafuri, încercări

Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a prevestit trei semne ce vestesc apariția Zilei de Apoi, înainte de apariția lui Dajjal. Acestea sunt:

- lupte și jafuri
- durere datorată bunăstării nemărginite
- încercări

Dacă aceste vor avea loc, atunci puteți aștepta apariția lui Dajjal.

Abdullah bin Omar a spus: „Ședeam alături de Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze -, când a început să menționeze perioade pline de încercări (*fitna*), înștiințându-ne despre multe dintre acestea. Când ne-a vorbit despre cea în care oamenii trebuie să nu iasă din casă, unii l-au întrebat: «Mesager al lui Allah, care este încercarea care ne face să rămânem în casă?» Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: «Vor fi lupte și jafuri. Apoi va veni o încercare ce va fi plăcută, întunecată fiind numai de unul dintre oamenii mei, care va afirma că-mi este prieten devotat, însă nu va fi așa, căci prieteni îmi sunt numai cei cu adevărat temători de Allah. Oamenii se vor uni sub conducerea unui om care va fi precum mierea pentru albine. Apoi va veni această mică încercare întunecată și nimeni din această comunitate nu va pleca mai înainte de a-i da o palmă, iar când vor spune că s-a terminat, atunci se va extinde. În timpul acesta, o persoană va fi credincioasă dimineața și necredincioasă seara, astfel încât se vor forma două tabere:

- tabăra celor credincioși, unde nu va exista prefăcătorie
- tabăra celor prefăcuți, unde nu va exista credință

Când acestea se vor întâmpla, așteptați apariția lui Dajjal chiar în acea zi sau în următoarea.» (relatat de imamul Ahmed, Abu Dauud și Al-Hakim)

Pentru a preveni astfel de încercări, fiecare ar trebui să fie înarmat cu cunoștințele necesare din Coran și *Sunna*, fiind în același timp cu adevărat temător de Allah.

Teama este împărțită în mai multe categorii:

- josnica teamă a celui laș
- teama pe care o simte un copil sau o persoană lipsită de experiență în fața unui pericol necunoscut
- teama celui chibzuit care dorește să evite rănirea lui sau a celor pe care dorește să-i protejeze
- stima, asemănătoare iubirii, căci cel ce are respect se teme să nu cauzeze neplăceri persoanei iubite

Teama caracteristică primei categorii trebuie să rămână necunoscută omului. Cea din a doua categorie este necesară celui imatur, pe când a treia reprezintă o prevenire împotriva răului atâta timp cât acesta este necucerit. Cea de-a patra este rădăcina celor drept-credincioși. Cei cu adevărat credincioși o cultivă pe cea de-a patra, iar pentru cei mai puțin maturi în credință este necesară cea de-a doua sau a treia. Toți însă ar trebui să se rușineze și să se îndepărteze de cea caracteristică primei categorii. Întreaga noastră făptură trebuie să fie pătrunsă de spiritul islamic. Credința nu se rezumă doar la simple cuvinte și la gesturi de fațadă.

Allah Preamăritul și Preaslăvitul a spus:

O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, așa cum se cuvine să fie frica de El și să nu vă săvârșiți din viață decât fiind musulmani!

[Coran 3:102]

Allah Preamăritul și Preaslăvitul a spus:

Pelerinajul are loc în lunile cunoscute. Aceluia care s-a decis să facă Pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul Pelerinajului împreunarea cu muierea, nesupunerea și cearta. Și binele pe care îl faceți, Allah îl știe. Luați cu voi provizie, dar cea mai bună provizie este evlavia! Și să fiți cu frică de Mine, voi cei care aveți minte!

[Coran 2:197]

Fuga celor credincioși pe vârful munților

Fuga unui credincios musulman alături de oile sale pe vârful munților este un semn ce vestește apropierea Zilei de Apoi.

Abu Sai'd Al-Khudri a relatat: „Mesagerul lui Allah a spus: «Va veni o vreme când cea mai de preț avere a unui musulman va fi oaia pe care o va lua cu el pe vârful munților și în locuri umede, pentru a se ascunde cu religia sa de încercări».” (relatat de Bukhari, Muuatta, Abu Dauud și An-Nasai)

În timpul războiului civil și în perioade de restriște este preferabil să duci o viață singuratică într-un deșert, ferindu-te de tumultul războiului.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - obișnuia să se roage (astfel): „O, Allah, îndreaptă pentru mine religia mea care este scutul treburilor mele. Îndreaptă pentru mine treburile lumii în care trăiesc. Îndreaptă pentru mine Lumea de Apoi, de care depinde viața de veci. Fă viața mea o sursă de belșug pentru fiecare faptă bună și fă moartea mea o sursă de alinare, ocrotindu-mă de tot răul”. (relatat de Muslim)

Necredința în *Sunna* („Tradiția Profetului”)

Printre semnele Zilei de Apoi se numără și apariția unor grupuri ce se vor prezenta a fi adepți ai Coranului, însă nu vor avea credință în *Sunna*. Necredința în *Sunna* reprezintă o încălcare clară a învățăturilor Coranului. Întreaga supremație îi aparține lui Allah. Trimișii lui Allah transmit Mesajul Său. Din moment ce islamul nu face o diferențiere clară între treburile sacre și cele lumești, se așteaptă ca toți cărmuitorii să fie drepti, plini de virtute. De asemenea, islamul prevede ca musulmanii să respecte autoritatea conducătorilor lor și a celor însărcinați cu autoritate sau responsabilitate, căci altfel nu ar mai exista ordine sau disciplină.

Allah Preamăritul și Preaslăvitul a spus:

O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere [ascultare] față de Trimisul Său și față de diriguitorii voștri! Apoi, dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [întru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este mai bine și cu mai bune urmări.

[Coran 4:59]

Credința nu înseamnă doar un simplu legământ verbal, ci și punerea tuturor îndoielilor și a disputelor sub Protecția Celui pe care-L slăvim. Mai mult, atunci când o hotărâre este pronunțată, trebuie nu numai să o acceptăm, ci să nu opunem nici cea mai mică rezistență și să o acceptăm cu bucurie.

Însă, nu! [Jur] pe Domnul Tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine ca judecător pentru cele care se iscă între ei și nu vor mai afla în sufletele lor temere față de ceea ce tu ai hotărât și nu se vor supune cu desăvârșită supunere [hotărârii tale].

[Coran 4:65]

Allah Preamăritul și Preaslăvitul a spus:

O, voi cei care credeți! Fiți cu ascultare față de Allah și fiți cu ascultare față de Trimis și nu faceți ca faptele voastre să fie în deșert!

[Coran 47:33]

Din aceste versete se înțelege că astfel de secte ce nu cred în învățăturile „Tradiției Profetice” resping efectiv principiile islamice. Mesagerul lui Allah nu vorbește după propriile sale dorințe, ci conform Revelației trimise de Allah.

Allah Preamăritul și Preaslăvitul a spus:

Nu rostește nimic după pofta lui! ~ El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă.

[Coran 53:3,4]

Al-Miqdad bin Ma'dikarib a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: „Temeți-vă! Mi-a fost înmănat Coranul și altceva asemănător, totuși va veni o vreme când un om, sprijinit în culcușul său, va spune: «Prețuiți Coranul (urmând învățăturile lui)! Lucrurile ce au fost permise, tratați-le ca fiind permise, iar cele interzise, ca fiind interzise. Luați aminte! Măgarul domestic, animalele de pradă cu colți, o descoperire ce aparține unui aliat, în afară de faptul când acesta nu o dorește pentru el, sunt lucruri interzise».” (relatat de Ahmed, Al-Tirmidhi, Abu Dauud, Ibn Majah, Al-Hakim și Ibn Hibban)

Această relatare arată faptul că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a permis înfăptuirea multor lucruri, dar de asemenea a și interzis multe dintre acestea. De aceea, musulmanul trebuie să urmeze atât învățăturile Coranului, cât și pe cele ale *Sunnei*, „Tradiției Profetice”.

Abu Rafi' a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: „Să nu găsesc pe nici unul dintre voi că spune despre un lucru pe care eu l-am declarat a fi permis sau

interzis: «Nu ştim. Ceea ce-am citit în Cartea lui Allah, am urmat».” (relatat de Ahmed, At-Tirmdhi, Abu Dauud, Ibn Majah şi Ibn Hibban)

Aceasta este una dintre cuvântările Profetului - Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască - în care a prezis că în comunitatea musulmană vor exista persoane care vor urma Coranul, însă vor respinge *tradiţiile* sale, *Sunna*.

Practicile urmate în timpul vieţii profetului Muhammed - Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască - reprezintă o *sunna* (tradiţie) sau o parte a *Sunnei*; şi acest lucru datorită faptului că Mesagerul lui Allah a aprobat această practică sau companionii săi au urmat-o conform „Tradiţiei Profetice”. Astăzi orice lucru introdus după această perioadă de către musulmani trebuie să îşi găsească rădăcina în timpul acestei perioade sau să fie aprobat de către companionii Profetului. Totuşi, musulmanii trebuie să urmeze învăţăturile Coranului şi ale „Tradiţiei Profetice” şi să evite schimbarea în religie.

Profetul - Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască - a spus: „Vă poruncesc să vă temeţi de Allah, să ascultaţi şi să vă supuneţi, căci urmaşii mei vor fi martori ai multor neînţelegeri. Trebuie aşadar să urmaţi învăţăturile mele, *Sunna*, şi calea califilor drept-călăuziţi. Urmaţi-o cu sfinţenie. Evitaţi inovaţiile, căci fiecare inovaţie este o schimbare şi fiecare schimbare este o greşeală.” (relatat de Abu Dauud)

**Musulmanii vor venera
idoli și se vor întoarce la politeism**

Când Ziua de Apoi se apropie, arabii și musulmanii se vor întoarce la politeism.

Abu Huraira a relatat: „Mesagerul lui Allah a spus: «Ceasul nu va sosi până ce șezutul femeilor din tribul Daus nu se va undui în timp ce îl vor înconjura pe Zi-al-Khalasa». Zi-al-Khalasa era idolul tribului Daus, idol pe care îl veneraseră în perioada de dinaintea islamului.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Zi-al-Khalasa este numele unei zone din Tabala, unde exista un idol pe care cei din tribul Daus îl veneraseră înainte de a îmbrățișa islamul. Tabala este un sat situat la o distanță de 6 zile de călătorie între Taif, în Arabia Saudită, și Yemen. Aici exista un templu în care cei din tribul Daus îl venerau pe idol.

Apariția politeismului în comunitatea musulmană

Unul dintre semnele Zilei de Apoi este și apariția în mod excesiv a tot felul de practici politeiste. Acest semn este deja vizibil în comunitatea musulmană.

Când o sabie este îndreptată împotriva comunității musulmane, aceasta nu va mai fi îndepărtată până în Ziua Învierii, iar Ceasul nu va veni mai înainte ca musulmanii să înceapă să practice politeismul și să venereze idoli.

Thauban a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: „Allah Preaînaltul a înclinat pentru mine pământul și a spus (povestitorul nu-și mai amintește exact cuvintele): «Domnul meu a înclinat în așa fel pământul, încât i-am văzut estul și vestul (adică extremitățile). Regatul comunității mele se va întinde până într-acolo unde pământul a fost înclinat pentru mine. Cele două comori, cea roșie și cea albă, mi-au fost închinat mie. Mă rog Domnului meu să nu distrugă comunitatea mea prin foamete și să nu-i lase sub stăpânirea unui dușman care-i anihilează în masă, excepție făcând cei ce se ridică dintre ei. Domnul meu a zis către mine: Muhammed, de voi lua o hotărâre, nu mă răzgândesc; și nu îi voi distruge aducând asupra lor foamete, și nu îi voi lăsa sub stăpânirea unui inamic, în afară de unul dintre ei, care-i va extermina în masă. Numai o parte dintre cei din comunitatea mea, dintre conducători, vor apuca o cale greșită. Când sabia se îndreaptă asupra oamenilor mei, aceasta nu va mai fi îndepărtată până în Ziua Învierii, iar Ceasul nu va veni până ce oamenii mei nu se vor întoarce la politeism și vor venera idoli. Printre oamenii mei se vor număra 30 de mari mincinoși, fiecare dintre aceștia susținând că este profet al lui Allah, cu toate că eu sunt Pecetea Profeților, după mine nici un altul nu va mai veni. Și o parte dintre oamenii mei vor continua să creadă (așa cum spune versiunea lui Ibn 'Isa: „vor continua să domine”), iar versiunea convenită este: „și nu vor fi vătămați de cei ce li se opun, până când va veni porunca lui Allah.” (relatat de Abu Dauud, Tirmidhi și Ibn Majah)

Mesagerul lui Allah a prezis și ne-a avertizat că sistemul

noapte-zi nu se va sfârși înainte ca oamenii să înceapă să-i venereze pe Lat și Uzza, cei mai cunoscuți idoli din Hijaz, idolatrizați în perioada ante-islamică, perioada ignoranței.

A'îșa a relatat „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: «Sistemul noapte-zi nu se va sfârși înainte ca oamenii să-i venereze pe Lat și Uzza».

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său cu buna călăuzire și cu religia Adevărului, pentru ca ea să fie biruitoare asupra oricărei alte religii, chiar dacă politeiștii urăsc [aceasta].

[Coran 9:33]

El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său(cu călăuzirea și religia Adevărului, ca să o facă pe ea deasupra întregii religii, chiar dacă politeiștii nu voiesc.

[Coran 61:9]

„Mesager al lui Allah, cred că de vreme ce Allah a revelat versetul acesta, înseamnă că această promisiune se va adevăra”. Atunci Mesagerul lui Allah a răspuns: „Se va întâmpla după Voia Sa. Apoi Allah va trimite un aer dulce parfumat, iar cei ce vor avea chiar și o fărâmbă de credință vor muri și vor supraviețui numai cei ce nu au pic de bunătate. Și aceștia se vor întoarce la religia strămoșilor lor”. (relatat de Muslim)

Orice religie propovăduită până în depărtare făpturilor umane și care rezistă în timp are o fărâmbă de adevăr în ea. Însă islamul, fiind Adevărul absolut, este hărăzit să triumfe. Precum Lumina cea mai puternică, prin propria forță, pune în umbră toate celelalte lumini mai slabe, și cu adevărat islamul le va eclipsa pe toate celelalte, în ciuda neplăcerii celor pentru care lumina este o ofensă.

Cu adevărat, există o singură religie adevărată: supunerea în fața Voinței lui Allah; așa este definit islamul. A fost religia predicată de Moise și de Iisus; a fost religia lui Avraam, a lui Noe

și a celorlalți profeți. Este numită *tauhid* – monoteism – există o singură divinitate, Allah. Dacă oamenii pătează acea lumină pură și se cufundă în politeism și își proclamă religia prin diverse nume, nu putem decât să avem răbdare. Adevărul însă trebuie să triumfe asupra tuturor.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca Domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit să nu adore decât un singur Dumnezeu, în afara căruia nu este [alt] Dumnezeu. Mărire Lui! El este deasupra celor pe care-i asociază Lui!

[Coran 9:31]

Apariția unui om din tribul Qahtan

Apariția unui om din Qahtan este de asemenea un semn al Zilei de Apoi. Acesta va porunci oamenilor și îi va trimite în orice direcție va dori, conducându-i cu violență și agresivitate.

Abu Huraira a relatat: „Mesagerul lui Allah a zis: «Ceasul nu va sosi până ce nu va veni un om din Qahtan ce-i va conduce pe oameni cu violență».” (relatat de Bukhari, Muslim și Ahmed)

Persoana la care ne-am referit mai înainte poate fi un bărbat pe nume Al-Jahjah, după spusele imamului Qurtubi. Cei mai mulți învățați în *Hadis* nu sunt de acord cu această opinie. Omul din Qahtan a fost un conducător drept, care a fost mai aspru și mai nemilos cu răufăcătorii. A fost unul dintre „Ajutoarele” Mauali.

Abu Huraira a relatat: „Mesagerul lui Allah a zis: «Ziua și noaptea nu se vor sfârși până ce un om pe nume Al-Jahjah nu va ocupa tronul».” (relatat de Muslim și Ahmed)

Califul Ma'auia nu a fost mulțumit de trecerea autorității de la tribul Quraiș la tribul Qahtan. De fapt quraișii au pierdut puterea deoarece nu au urmat legile conform religiei lor. Ma'auia s-a înfuriat când a fost înștiințat că Abdullah bin 'Amr bin Al-'Aas a spus că va fi un conducător din tribul Qahtan. Nu avea ceva personal cu un conducător din acest trib, ci cu faptul că puterea fusese îndepărtată din puternicele mâini ale quraișilor, revenind unora din afara granițelor. Omul din Qahtan va apărea numai atunci când Ziua de Apoi se apropie, iar cei drept-credincioși au murit.

Atunci Ma'auia s-a rugat, slăvind numele lui Allah, și apoi a spus: „Am auzit că unii dintre voi spun lucruri ce nu se regăsesc nici în Cartea Sfântă și nici nu au fost prezise de Mesagerul lui Allah. Aceștia sunt cei neștiutori. Feriți-vă de speranțe deșarte, căci Mesagerul lui Allah a spus: «Puterea va rămâne în mâinile tribului quraiș, iar cei ce nu-i vor asculta vor fi distruși de Allah, atâta timp cât quraișii se vor supune legii Lui».” (relatat de Bukhari)

Națiuni se aliază împotriva musulmanilor

În curând oamenii îi vor convoca și pe alții să-i atace pe musulmani, ca și cum i-ar invita pe alții să împartă cu ei bucatele. Așa a prezis profetul Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască. Ei vor fi slăbiți spre sfârșitul lumii, iar celelalte națiuni îi vor ataca cu violență. Vor fi precum un vas spre care toți din toate părțile întind mâna ca să se hrănească. Exact aceasta este situația actuală a musulmanilor.

Thauban a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „În curând oamenii vor forma alianțe împotriva voastră și vă vor ataca, așa cum atunci când mănâncă, îi invită și pe alți pentru a împărți alături de ei bucatele.” Cineva a întrebat: „Se va întâmpla așa datorită numărului nostru mic la acea vreme?” El a răspuns: „Nu, veți fi numeroși în acea vreme, însă veți fi precum murdăriile și paiele purtate de o furtună, iar Allah va înlătura teama din inimile dușmanilor, semănând *wahn* (slăbiciunea) în inimile voastre.” Cineva a întrebat: „Ce înseamnă *wahn*?” Mesagerul lui Allah a răspuns: „Iubire pentru lumea pământească și aversiune pentru moarte!” (relatat de imamul Ahmed și Abu Dauud)

Iubirea lucrurilor pământești, a bunăstării, a poftelor și aversiunea împotriva morții sunt principalii factori ai alianței împotriva musulmanilor.

Embargo asupra Irakului și a aliaților lui

Unul dintre semnele Zilei de Apoi este reprezentat de ocuparea ilegală a țărilor civilizate de către romani și de către alte popoare de origine diferită de cea arabă. Acestea le vor boicota din punct de vedere politic și economic, anulându-le toate resursele de hrană și ajutorul financiar cu scopul de a le impune anumite condiții și de a le manevra și conduce după bunul plac.

Abu Nadra a relatat: „Ne aflam alături de Jabir bin Abdullah. Acesta a zis: «Se poate întâmpla ca poporul irakian să nu trimită *qafiz* și dirhami (unități de măsură pentru hrană, respectiv bani).» Am întrebat: «Cine va fi răspunzător pentru asta?» El a zis: «Există posibilitatea ca poporul sirian să nu-și achite partea lor de dinari și de *mudd*.» Noi am întrebat: «Cine va fi răspunzător pentru asta?» El a răspuns: «Această interdicție va fi făcută de către romani!» El (Jabir bin Abdullah) a păstrat liniștea pentru un timp și apoi a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: «Când Ziua de Apoi se apropie, va exista un calif care va dăruia în mod gratuit bogății oamenilor, fără a ține cont de numărul acestora.» L-am întrebat pe Abu Al-A'la: «Te referi la Omar bin Abdel Aziz?» Ei au răspuns: «Nu.» (relatat de Muslim) Acest calif va fi imamul Mahdi.”

Superioritatea romanilor și numărul mare al populației

Mesagerul lui Allah a prezis că Ziua de Apoi va veni când romanii vor deveni cel mai numeros popor dintre toate comunitățile lumii.

Mustaurid Al-Qurași a relatat: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: «Ceasul va veni atunci când romanii vor fi majoritari (ca număr) în lume.» Amr i-a zis (lui Mustaurid Al-Qurași): «Așa să fie?» El a zis: «Spun ceea ce am auzit de la Mesagerul lui Allah.» Apoi a zis: «Dacă spui lucrul acesta, atunci aceștia au patru calități: au răbdarea de a îndura o perioadă grea și apoi imediat de a reveni la un echilibru psihic după acea etapă dificilă și de a ataca din nou după ce au luptat. Au calitatea de a fi milostivi cu săracii și cu orfanii, cu cei slabi; o altă calitate deosebită este aceea că opun rezistență împotriva asupririi conducătorilor (regilor).»” (relatat de Muslim)

Într-o altă versiune, imamul Muslim a relatat că Mustaurid Al-Qurași a relatat: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: «Ceasul va veni atunci când romanii vor fi majoritari ca număr în lume.» Auzindu-l, Amr bin Al-'As l-a întrebat: «Ce înseamnă aceste relatări pe care le spui și pe care pretinzi că le-ai auzit de la Mesagerul lui Allah?» Mustaurid a răspuns: «Nu am spus decât ceea ce am auzit de la Mesagerul lui Allah!» Atunci, Amr a spus: «Dacă afirmi acest lucru, atunci este adevărat, căci ei au puterea de a tolera greutățile și de a-și reface echilibrul psihic după o perioadă grea, și ei sunt milostivi cu cei nevoiași și cu cei slabi.»” (relatat de Muslim)

Cucerirea Constantinopolului și a Romei

O altă previziune a Mesagerului lui Allah este aceea că Ziua de Apoi nu va veni înainte de cucerirea Constantinopolului. De acum înainte musulmanii nu vor mai suferi greutăți, vor învinge și vor fi cuceritorii Constantinopolului.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Ziua de Apoi nu va veni până ce romanii nu vor debarca la Al-Amaq, în Dabiq. O armată formată din cei mai buni soldați ai acelei vremi va veni dinspre Medina (pentru a contracara). Când se vor așeza în șiruri, romanii vor zice: «Nu vă așezați între noi și cei (musulmanii) ce au luat prizonieri oameni de-ai noștri. Lăsați-ne să luptăm cu ei!» Iar musulmanii vor spune: «Nu! Pe Allah, nu ne vom îndepărta nici măcar cu un pas de voi și de frații noștri cu care ați putea lupta.» Apoi se vor lupta și a treia parte a armatei va fugi, ceea ce Allah nu va ierta niciodată. O treime a armatei care, în fața lui Allah, va fi formată numai de martiri va fi ucisă, iar cealaltă treime va triumfa, și aceștia vor fi cuceritorii Constantinopolului. Și în timp ce vor fi ocupați să împartă (între ei) prăzile de război, după ce și-au atârnat săbiile de măslini, Satana va striga: «Dajjal v-a luat locul ocupat de voi în familie!» Atunci ei vor ieși, dar fără nici un folos. Și când ajung în Siria, li se va arăta în timp ce se pregătesc de luptă, așezându-se în șiruri. Cu siguranță, va intra timpul de rugăciune și atunci Iisus, fiul Mariei, va coborî și îi va conduce în rugăciune. Când dușmanul lui Allah îl va vedea, va dispărea precum sarea care se dizolvă în apă și, dacă Iisus n-ar fi acolo, chiar și atunci s-ar fi evaporat complet, însă Allah îi va ucide cu Mâna sa (prin Iisus) și le va arăta sângele lor pe lancea sa (lancea lui Iisus Hristos).” (relatat de Muslim)

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Ai auzit de un oraș: o parte se află pe pământ, iar cealaltă este pe apă (Constantinopol)?” Ei au răspuns: „Da, Mesager al lui Allah!” După aceasta, a zis: „Ceasul din Urmă nu va veni până ce 70.000 de oameni din Israel nu-l vor ataca. Când vor ancora acolo, nu vor lupta nici cu arme, nici nu vor arunca săgeți, ci vor spune:

«*LA ILAHA ILLA ALLAHU UALLAHU AKBAR!* (Nu există altă divinitate în afară de Allah și Allah este Cel mai Mare!)», și atunci o parte a orașului se va prăbuși. Zaur, unul dintre naratorii acestei relatări, a zis: «Cred că s-a referit la partea aflată pe apă.» Și vor zice pentru a doua oară: «*LA ILAHA ILLA ALLAHU UALLAHU AKBAR!* (Nu există altă divinitate în afară de Allah și Allah este Cel mai Mare!)», și cea de-a doua parte se va prăbuși, iar ei vor zice: «*LA ILAHA ILLA ALLAHU UALLAHU AKBAR!* (Nu există altă divinitate în afară de Allah și Allah este Cel mai Mare!)», iar atunci porțile vor fi deschise pentru ei și vor intra și vor strânge prăzile de război și le vor împărți între ei și o voce poate fi auzită spunând: «Cu adevărat, Anticristul (Dajal) a venit.» Și astfel vor lăsa totul și se vor întoarce la el.» (relatat de Muslim)

Cucerirea Constantinopolului, despre care s-a vorbit în relatarea de mai sus, se referă la subjugarea orașului fără vărsare de sânge, fără război sau luptă. Cu alte cuvinte, ei cuceresc Constantinopolul spunând doar: «*LA ILAHA ILLA ALLAHU UALLAHU AKBAR!* (Nu există altă divinitate în afară de Allah și Allah este Cel mai Mare!)»

A existat un război împotriva Constantinopolului, război în care armata musulmană a fost condusă de Muhammed al II-lea. Lupta a fost câștigată de armata otomană și a avut loc în data de 20 Jumada I, anul 857 Hegira, corespunzând cu anul 1453 e.n.. S-au folosit arme și muniții și este considerată de către istorici ca un război pregătitor înainte de adevărata cucerire, care va fi un semn al Zilei de Apoi.

Greutăți dinspre răsărit

Cele mai multe greutăți ce au căzut asupra musulmanilor au venit dinspre răsărit, de acolo de unde apar coarnele Satanei.

Ibn Omar a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah spunând, în timp ce era îndreptat cu fața spre răsărit: „Priviți, suferințele vor apărea din această parte; priviți, suferințele vor apărea din această parte, de unde apar coarnele Satanei.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Ibn Omar a relatat că Mesagerul lui Allah a ieșit din casa A'isei și a spus: „În această parte se va vedea apogeul necredinței, adică de unde apar coarnele Satanei, adică dinspre est.” (relatat de Muslim)

Imamul Ibn Hajar a scris în cartea sa „Fath Al-Bari” că primele obstacole și neliniști s-au ivit inițial dinspre răsărit, din cauza neînțelegerilor și neliniștilor dintre musulmani. Dinspre Irak au apărut secta Khauarij, Șiiții, Rafidiții, Bataniani, Fataliști, Jahmismi, Mu'tazila și multe alte secte și grupări. Mai mult, cele mai multe tabere ale necredincioșilor s-au ridicat dinspre răsărit. Printre acestea, menționăm: Magianii, Zardaștism – Zardașt bin Eurșab, Manauism din Mani bin Fatik, Mazdakism din Mazdak bin Bafadad, hinduismul în India, budismul lui Gautam Buddha – Sizarth, Qadianismul lui Mirza Gulam Ahmed Al-Qadiani, Punjab, și bahaismul lui Mirza Ali Muhammed Al-Șerazi – Al-Bab – din Persia. Toate acestea sunt doar câteva dintre grupările și sectele ce au apărut în partea estică. În secolul al VII-lea Hegira, dinspre răsărit au venit tătarii. De asemenea, Dajjal, Iagog și Magog vor apărea tot dinspre răsărit.

Folosirea excesivă a instrumentelor muzicale

Unul dintre semnele Zilei de Apoi ce se va răspândi în întreaga lume îl reprezintă folosirea excesivă a instrumentelor muzicale. Din nefericire, cea mai mare parte a musulmanilor au considerat divertismentul cu ajutorul instrumentelor muzicale a fi o practică permisă din punct de vedere islamic, cu toate că Mesagerul lui Allah i-a avertizat asupra folosirii instrumentelor muzicale și le-a reamintit că astfel de interpreți vor fi transformați în porci și în maimuțe. Vor exista nenumărate acuzații mincinoase de infidelitate, calomnii și de asemenea vor fi și metamorfoze. Vor exista numeroase autoare de cântece sau poezii, cântărețe și fabricanți profesionali de informații care plac audienței.

Sahl bin Sa'd a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Spre sfârșitul lumii, pământul se va bătători și vor fi aduse acuzații mincinoase de infidelitate, calomnii și metamorfoze (transformarea omului în maimuțe și porci).” Întrebat despre perioada în care aceste semne vor avea loc, Mesagerul lui Allah a răspuns: „Atunci când instrumentele muzicale și cântărețele vor fi apărut.” (relatat de Ibn Majah)

Abu Amir sau Abu Malik Al-Aș'ari a relatat că l-a auzit pe Profet spunând: „Printre adepții mei se vor număra și unii care vor considera ca fiind permise întreținerea relațiilor sexuale interzise, purtarea veșmintelor de mătase, consumarea băuturilor alcoolice și folosirea instrumentelor muzicale. Și vor fi unii care vor sta aproape de poalele unui munte, iar seara păstorii acestora vor veni la ei cu oile lor și le vor pune o întrebare, însă ei le vor răspunde: «Întoarceți-vă la noi mâine.» Allah îi va nimici pe aceștia în timpul nopții și va lăsa muntele să se prăbușească asupra lor, iar pe ceilalți (dintre aceștia) îi va transforma în maimuțe și porci și vor rămâne așa până în Ziua Învierii.” (relatat de Bukhari)

Bătrânul încearcă să devină din nou tânăr

Mesagerul lui Allah a prezis că spre sfârșitul lumii unii oameni își vor vopsi părul și barba în negru și nu vor invoca mireasma Paradisului. Acest comportament al bărbaților indică faptul că cei în vârstă vor încerca să devină tineri în aparență și acest lucru este numărat printre semnele Zilei de Apoi. Vopsirea părului în negru este interzisă în islam, însă este permisă dacă este vorba despre alte culori.

Jabir bin Abdullah a relatat că Abu Quhafa (tatăl lui Abu Bakr) a fost adus (în fața nobilului Profet, în timp ce acesta ținea o cuvântare) în ziua cuceririi Mekkăi și părul și barba sa erau albe precum isopul. De aceea, Mesagerul lui Allah a zis: „Schimb-o cu altceva! (adică ar trebui schimbată culoarea părului său), însă evită negrul.” (relatat de Muslim)

Îmbrățișarea credinței islamice a reprezentat cel mai important moment din viața lui Abu Quhafa. Viața sa spirituală și morală, care aproape se stinsese, a fost reînviată în acea zi. Nobilul Profet, pentru a-i insufla ideea unui nou început, l-a îndrumat să-și schimbe culoarea părului pentru a se putea simți în interiorul său plin de vigoarea și puterea vremurilor tinereții de mult apuse. E preferabil ca părul cărunt să fie vopsit blond sau roșcat, însă nu negru, așa cum fac evreii. Nu trebuie trasă concluzia că fiecare musulman este obligat să-și vopsească părul alb. Aceasta este o îndrumare care implică pur și simplu o aprobare și o permisiune. Evreii și creștinii se abțin de la a-și vopsi părul și barba lor albă. Vopsirea în negru este interzisă căci aceasta poate uneori induce în eroare asupra stabilirii vârstei celui ce se vopsește.

Izbucnirea unui număr mare de cutremure

Unul dintre semnele ce vestesc Ziua de Apoi este reprezentat și de numărul mare de cutremure izbucnite în diverse părți ale lumii.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Ziua de Apoi nu va veni până ce numărul cutremurelor nu se va înmulți.” (relatat de Bukhari)

Imamul Ibn Hajar a afirmat că: „un număr impresionant de cutremure devastatoare a izbucnit în numeroase colțuri geografice, în părțile nordice, estice și vestice ale lumii.” Se înțelege însă că prezicerea Profetului cu privire la acest semn înseamnă extinderea acestor cutremure devastatoare pe perioade îndelungate. (pentru mai multe detalii consultați „Fath-ul Bari”)

Abdullah bin Hauala Al-Azdi a zis: „Mesagerul lui Allah ne-a trimis să strângem prăzile, dar noi ne-am întors fără a strânge vreuna. Când a văzut pe fețele noastre întipărită o expresie de durere, s-a ridicat înaintea noastră și ne-a spus: «O, Allah, nu-i lăsa în grija mea, căci aș fi prea slab pentru a le purta de grijă; nu-i lăsa în grija lor, căci vor fi incapabili de acest lucru; nu-i lăsa în grija oamenilor, căci vor alege cele mai bune lucruri pentru ei înșiși».”

Abdullah Ibn Hauala a zis: „Profetul a atins cu mâna sa capul meu – vârful capului – și a zis: «Ibn Hauala, când vei vedea califatul stabilindu-se pe terenul sfânt, cutremure, necazuri și alte lucruri grave se vor abate și, în acea zi, Ziua de Apoi va fi mai aproape de omenire decât este această palmă a mea de capul tău».” (relatat de Ahmed și Abu Dauud)

Moartea drept-credincioșilor

Printre semnele ce vestesc apropierea Zilei de Apoi se numără și moartea celor drept-credincioși și dispariția celor cinstiți și loiali. În locul acestora se vor vedea în exces elemente antisociale și antireligioase, iar Ziua de Apoi îi va găsi afundați în răutatea și desfrăul lor.

Abdullah bin Amr a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Ziua de Apoi nu va veni până ce Allah nu îi va lua de pe acest pământ pe cei evlavioși și cu credință dreaptă și vor rămâne acei oameni de nimic și acei huligani care nu au cunoscut niciodată virtutea și nu au înfrânat desfrăul.” (relatat de imamul Ahmed)

Un număr mare de evlavioși și drept-credincioși își va da sufletul când cele imorale și cele rele ce evită atât cunoașterea moralității, cât și înfrânarea desfrăului vor cunoaște o întindere pe scară largă. Dacă un credincios vede vreun viciu sau vreo ticăloșie și nu se îndură să le împiedice încă de la început, Allah poate trimite pe pământ orice tip de încercare sau nenorocire, după Voia Sa, care îi va afecta pe toți, inclusiv pe cei credincioși.

Zainab bint Jahș a relatat: „Profetul s-a trezit roșu la față și a zis: «Nimeni nu are dreptul de a fi slăvit în afară de Allah! Vai și amar de arabi, căci răul suprem se apropie. Astăzi o crăpătură precum asta a fost făcută în zidul lui Iagog și Magog». (Sufian a ilustrat acest lucru formând un inel cu ajutorul degetului mare și cel arătător.) Cineva a întrebat: «Vom fi nimiciți chiar dacă printre noi se numără și credincioși?» Profetul a răspuns: «Da, dacă răul va fi predominant».” (relatat de Bukhari)

Majoritatea oamenilor vor comite în mod abuziv fapte rele și acte împotriva legii islamice.

**Numărul femeilor va crește,
cel al bărbaților va descrește**

Anas a relatat: „Vă voi relata un Hadis și nimeni în afară de mine nu vă va povesti despre el. L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: «Printre semnele Zilei de Apoi se numără (următoarele):

- credința (religioasă) va fi stârpită (prin moartea celor învățați în credință)
- ignoranța religioasă va domina
- numărul actelor sexuale interzise se va mări
- numărul femeilor va crește atât de mult, astfel că 50 de femei vor avea grijă de un bărbat».” (relatat de Bukhari și Muslim)

Se poate observa cu ușurință veridicitatea afirmației profetice. Lucrul acesta, a creșterii numărului femeilor, a devenit deja o problemă pentru toate guvernele și reformele sociale din Occident. În mod special în perioada de după război situația a devenit alarmantă. Statisticile următoare, preluate din presa britanică, confirmă acest fapt: peste trei milioane de femei din Marea Britanie sunt condamnate la singurătate, fără speranța de a avea un soț, copii sau un cămin adevărat.

În ultimul secol, acest număr a crescut. În luna septembrie a anului 1939 în Marea Britanie erau cu 2.818.343 mai multe femei decât bărbați. În prezent aproape 300.000 de bărbați și-au pierdut viața în timpul războaielor, fără a mai lua în calcul și miile de bărbați infirmi și neajutorați care nu-și vor părăsi niciodată patul de spital. „Ce se va întâmpla cu miile de fete ce și-au pierdut soții sau logodnicii?” Aceasta este una dintre problemele survenite după război, așa cum a declarat o corespondentă pentru „Sunday Chronicle”. Chiar dacă fiecare bărbat s-ar decide să se căsătorească, se estimează că totuși aproape 4.000.000 de femei vor rămâne fără soți. Micșorarea numărului bărbaților nu reprezintă o problemă doar pentru Marea Britanie. În America trăiesc 12.000.000 de femei necăsătorite, față de doar 9.000.000 de bărbați celibatari.

Se presupune că această problemă se datorează:

- războaielor civile unde participă doar bărbații

Semnele Zilei de Apoi

- ocupării terenurilor civilizate de către agresori, ceea ce duce la prizonieri de război
- un bărbat poate fi văzut urmat de 40 sau 50 de femei ce vor căuta adăpost la el, din cauza descreșterii numărului bărbaților și înmulțirii numărului femeilor
- în apropierea Zilei de Apoi, Allah va dărui familiilor mai multe fete decât băieți

Foamete

Unul dintre semnele Zilei de Aloi este foametea. În ciuda ploilor torențiale, nimic nu va răsări pe pământ.

Abu Huraira a relatat: „Mesagerul lui Allah a zis: «Foametea nu va fi din cauza secetei, ci va fi foamete în ciuda ploilor torențiale, căci nimic nu va răsări din pământ».” (relatat de Muslim)

Unul dintre factorii ce fac posibilă răsărirea și creșterea vegetației este apa de ploaie. Fiecare ființă depinde de ploaie. Însă Allah dorește să oprească creșterea vegetației, în ciuda ploilor. Allah este Atotputernic, are puterea de a face tot ceea ce dorește.

O adiere plăcută va curma viața fiecărui musulman

Unul dintre semnele ce vestesc apropierea Zilei de Apoi este că Allah va trimite un vânt plăcut care va curma viața fiecărui musulman și numai cei răi vor supraviețui, cei ce vor comite adultere și nelegiuiri; și Ziua de Apoi va veni.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Cu adevărat, Allah va face să sufle vânt dinspre Yemen mai delicat decât mătasea și acesta nu va cruța pe nimeni, ci îl va lua și pe cel ce are credință cât un grăunte de colb.” (relatat de Muslim)

Allah va trimite un vânt rece dinspre Siria și nici unul ce va avea până și o fărâmbă de bunătate și credință nu va supraviețui, așa încât chiar dacă unii musulmani încearcă să se ascundă până și în crăpăturile munților, acest vânt va ajunge și în acel loc și le va cauza moartea. Numai cei răi vor supraviețui și vor fi nepăsători precum păsările, având comportamente animalice. Ei nu vor aprecia niciodată binele, nu vor condamna răul și nu vor face absolut nimic nici pentru progresul calităților bune, dar nici pentru înlăturarea celor rele.

Acest vânt va veni după coborârea lui Iisus – Pacea fie asupra sa -, nimicirea lui Dajjal și distrugerea lui Iagog, respectiv Magog. De asemenea, acest vânt rece este un semn al Zilei de Apoi, după ce soarele va răsări dinspre apus, apariția animalelor gigant și după celelalte semne majore ce vestesc Ceasul din Urmă. Totuși, acest semn va fi foarte aproape de sosirea Ceasului.

Lumea nu se va sfârși atâta timp cât va exista chiar și o fărâmbă de evlavie religioasă, veridicitate, credință într-un Dumnezeu unic și dorința aprinsă de a urma pașii nobilului Profet. Când aceste calități nu vor mai exista, existența lor va deveni inutilă și Allah îi va extermina din această lume. Numai Allah face existența umană utilă, dar când această credință va dispărea, atunci nu mai are nici un rost de a păstra ființele umane pe pământ, căci fără credință omul devine o adevărată brută.

Distrugerea Ka'abei

Unul dintre semnele Zilei de Apoi este faptul că o armată va ataca Ka'aba; aceasta (armata) se va afunda în pământ.

Ibn Abbas a relatat: „Profetul a zis: «Ca și cum l-aș privi, (va fi) un om închis la culoare, cu picioare firave ce smulge pietrele Ka'abei piatră cu piatră.» (relatat de Bukhari)

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Dhus-Suuaiqatain (omul cu picioare firave) din Etiopia va demola Ka'aba.” (relatat de Bukhari)

Ka'aba va fi distrusă de un etiopian ce va avea două picioare scurte.

De-a lungul istoriei au avut loc mai multe atacuri ce au avut drept scop final distrugerea sau demolarea Ka'abei. Este adevărat, Allah a spus că Ka'aba cea nobilă a fost construită ca un sanctuar sigur, ferit de primejdii. Așadar, cum ar putea fi distrusă de vreme ce Allah a protejat-o deja de „Invazia elefanților”. Acest eveniment a avut loc în anul nașterii nobilului nostru Profet, cu numai două luni înainte, în anul 570 e.n.. Yemenul se afla sub ocupația etiopienilor, izgonindu-i pe conducătorii evrei Himiar. Cărmuitor al etiopienilor a fost Abraha Așram. Amețit de puterea de care dispunea și întărit de fanaticii religioși, acesta a condus o mare expediție împotriva Mekkăi, intenționând să distrugă Ka'aba. În suita sa se aflau și unul sau mai mulți elefanți. Însă aceste intenții profanatoare au fost înfrânte printr-un miracol. Nici un fel de apărare nu a fost oferită de cei ce protejau Ka'aba, căci armata era mult prea puternică pentru aceștia. Însă o rafală de pietre, aruncate din pliscurile păsărilor, a distrus armata invadatoare aproape în întregime.

*Oare n-ai văzut tu ce a făcut Domnul tău cu oamenii
elefantului?! ~ Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert?!
~ Și a trimis peste ei păsări în stoluri, ~ Ca să arunce asupra lor
cu pietre din lut ars! ~ Și i-a făcut pe ei ca un ogor mâncat.*

[Coran 105:1-5]

O altă încercare de a demola Ka'aba a venit din partea sectei Karmatian, condusă de Hamdan Karmat din Kofa, Irak. În anul 317 d. Hegira, aceștia au atacat pelerinii ce veniseră la Mecca în ziua de 8 Zul-Hijje la Mina. Au comis acte barbare în zona *Tauaf* (zona în care se face ocolul) a Ka'abei, ucigând mai mulți pelerini inocenți și alți credincioși din Masjid Al-Haram (Moscheea Sfântă). Ei au distrus fântâna Zamzam, au înlăturat poarta Ka'abei, *Kisua* (*veșmântul care acoperă Ka'aba*), precum și *Hajar Al-Asuad* (Piatra Neagră) și le-au luat către ținutul lor natal. Le-au restituit Meccăi după ce le ținuseră în custodia lor aproximativ 22 de ani.

Semne majore ce vestesc Ziua de Apoi

Venirea lui Al-Mahdi

Mahdi va veni spre sfârșitul lumii. După venirea sa, Iisus Hristos va coborî pe pământ și împreună vor lupta împotriva Anticristului. Mahdi va instala dreptatea și pacea în lume și va înlătura răutatea și corupția. Va lupta împotriva dușmanilor musulmanilor care vor fi învingători.

Nume și atribuții:

Va purta numele Mesagerului lui Allah – Muhammed sau Ahmed –, iar numele tatălui său va fi de asemenea ca numele Profetului – Abdullah. Se va trage din urmașii Fatimei, fiica Profetului, și din copiii lui Hasan, fiul lui Ali – Pacea fie asupra lor.

Imamul Ibn Kathir a afirmat că numele său va fi Muhammed, fiul lui Abdullah – Alauite – Fatimite-Hasanite – Pacea să fie asupra lor.

Abdullah bin Masu'd a relatat că Profetul a zis: „Chiar de ar mai rămâne doar o zi a acestei lumi, Allah va mări acea zi până ce va ridica în ea un om care aparține mie și familiei mele, al cărui tată poartă numele tatălui meu, care va instala pe pământ pacea și dreptatea, tot așa cum s-a umplut de tiranie și nedreptate. Această lume nu se va sfârși înainte ca arabii să fie conduși de un bărbat din familia mea care va purta numele meu.” (relatat de Abu Dauud și Tirmidhi)

Familia:

Familia lui Mahdi va fi din aceeași spiță cu cea a Profetului.

Umm Salama a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Mahdi va fi din neamul meu, dintre descendenții Fatimei.” (relatat de Abu Dauud, Ibn Majah și Hakim)

Trăsături

Mahdi se va trage din neamul Profetului, va avea fruntea lată și un nas proeminent. El va instala pe pământ pacea și dreptatea, la fel de repede cum a fost acesta umplut de tiranie și

nedreptate și va conduce timp de șapte ani. (relatat de Abu Dauud, imamul Ahmed și Hakim)

Conform unor învățați în *Hadis*, cuvântul imam folosit aici se referă la imamul Mahdi care, înainte de venirea lui Iisus pe pământ, va călăuzi oamenii pe calea dreaptă. Imamul este al doilea la putere, căci Mesagerul lui Allah ocupă o poziție mai înaltă decât acesta.

Jabir bin Abdullah a relatat: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: «O parte a oamenilor mei nu va înceta să lupte pentru Adevăr și va triumfa până în Ziua Învierii». El a zis: «Iisus, fiul Mariei, va coborî atunci și conducătorii lor (musulmani) îl vor invita să vină și să-i conducă în rugăciune, însă el va zice: Nu, unii dintre voi sunt conducători peste alții (dintre voi). Acest lucru pentru această națiune reprezintă devotament față de Allah».” (relatat de Muslim)

Hristos va refuza oferta lor și se va ruga stând în spatele imamului Mahdi și asta pentru că legea islamică (*Şari'a*) cere ca rugăciunea să fie condusă de o persoană și nu este un semn de inferioritate. Odată, Abdur-Rahman bin Auf a condus rugăciunea și Mesagerul lui Allah, în întreaga sa demnitate, l-a urmat.

În următoarea relatare observăm un indiciu indirect referitor la venirea lui Mahdi.

Harith bin Abu Rabi și Abdullah bin Safuan au mers la Umm Salama, care era numită și „Mama credincioșilor”. Au întrebat-o despre armata care va face pământul să se afunde. Acest lucru se referă la vremea când Ibn Zubair era cărmuitorul Meccăi.

Umm Salama a relatat că Mesagerul lui Allah a spus că o persoană va căuta adăpost în Casa Sfântă. O armată va fi trimisă după el (pentru a-l ucide) și când se va afla pe teren drept, acesta se va afunda. Eu am întrebat: „Mesager al lui Allah, ce se va întâmpla cu cel ce vrând-nevrând va însoți această armată?” Profetul a răspuns: „Se va scufunda împreună cu ei, însă va fi judecat în Ziua de Apoi, pe baza intenției sale.” (relatat de Muslim și Tirmidhi)

Acest lucru demonstrează că în această lume pedeapsa Divină va fi dată în egală măsură pentru toți. Cei ce sunt

nevinovați vor fi salvați în Ziua de Apoi. Persoana ce a fost forțată să însoțească armata nu va fi pedepsită în lumea de apoi, însă în această lume va suferi aceeași pedeapsă.

Abdullah bin Safuan a relatat că 'Aișa a spus că Mesagerul lui Allah a zis: „În curând vor căuta adăpost (cei lipsiți de apărare) în această Casă, Ka'aba, oameni ce nu vor avea nimic pentru a se putea apăra, nici arme, nici ajutorul oamenilor. O armată va fi trimisă să lupte (și să ucidă) și când vor intra în deșert, armata va fi înghițită de nisip.” (relatat de Muslim și Nasai)

Hafsa a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „O armată va ataca această Casă – Ka'aba – cu scopul de a lupta împotriva celor ce se adăpostesc în ea însă, când vor fi în deșert, rândurile din partea de mijloc a armatei se vor scufunda (în pământ) și cei din față îi vor striga pe cei aflați în rândurile din urmă și de asemenea și aceștia se vor scufunda; și nici un rând nu va rămâne la suprafață în afară de câțiva care vor merge să înștiințeze rudele.”

A'îșa a relatat: „Mesagerul lui Allah a spus: «O armată va invada Ka'aba și, când invadatorii vor ajunge la Al-Baidaa, tot terenul se va scufunda și va înghiți întreaga armată». Eu am întrebat: «O, Mesager al lui Allah! Cum se vor scufunda dacă printre ei se numără și oameni care au alte treburi și nu sunt asupritori sau oameni care nu au venit alături de armată?» Profetul a răspuns: «Toți acei oameni se vor afunda în pământ, însă vor fi înviați și judecați după intențiile pe care le-au avut».” (relatat de Bukhari)

A'îșa a relatat că Mesagerul lui Allah era neliniștit în timp ce dormea. Noi am zis: „Mesager al lui Allah, ai făcut în timpul somnului un lucru pe care nu l-ai mai făcut niciodată înainte!” Atunci el a zis: „Este ciudat că unii dintre adepții mei vor asalta Casa (Ka'aba) pentru a-l ucide pe unul ce aparține tribului Quraiș și acesta va încerca să obțină adăpost în acest sfânt lăcaș. Și când vor ajunge în deșert, vor fi înghițiți de acesta.” Noi am întrebat: „Mesager al lui Allah, toți cei ce se vor afla acolo?” Auzind întrebarea, Profetul a răspuns: „Da, printre ei se vor număra oameni care îi vor însoți având alte treburi, alții vor fi obligați să-i însoțească (prizonierii) și alții vor fi simpli călători.

Toți vor fi nimiciți, dar în Ziua Învierii se vor afla în tabere diferite. Allah îi va învia după cum le-au fost intențiile.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Abu Sa'id Al-Khudri și Jabir bin Abdullah au relatat: „Mesagerul lui Allah a spus: «În apropierea Zilei de Apoi va exista un calif care va dăruia cu generozitate bogății oamenilor fără a ține cont de numărul acestora».” (relatat de Muslim)

Umm Salama a relatat că Profetul a spus: „Neînțelegeri vor apărea la moartea unui calif și un locuitor al Medinei va veni la Mecca. Unii oameni din Mecca vor veni la acesta, îl vor lua împotriva voinței sale și îi vor jura loialitate și supunere între colțul Yemeni din Ka'aba unde se află Piatra Neagră și *Maqam* („Maqam Ibrahim”) (Locul lui Ibrahim), un loc situat în apropierea Ka'abei.” O forță armată din vechea Sirie va fi trimisă după acesta, dar va fi înghițită de deșertul situat între Mecca și Medina, iar când oamenii vor vedea acest lucru cei mai învățați oameni din vechea Sirie și cei mai nobili din Irak vor veni la el și îi vor jura supunere între colțul Yemeni și *Maqam*. După aceasta, va veni un om din tribul Quraiș ai cărui unchi din partea mamei aparțin neamului Kalb și va trimite asupra lor o forță armată care va fi înfrântă de către aceștia. Dezamăgit este cel ce nu primește pradă din Kalb. El va împărți averea și va conduce oamenii după „Tradiția Profetică” (*Sunna*) și va instala credința islamică pe pământ. El va rămâne șapte sau nouă ani, apoi va muri, iar musulmanii se vor ruga pentru el.” (relatat de Abu Dauud)

Abu Huraira a relatat: „Mesagerul lui Allah a spus: «Cum veți fi atunci când fiul Mariei, Iisus, va coborî printre voi și va judeca oamenii (după legile Coranului, nu după cele ale Evangheliilor)».” (vezi „*Fath Al-Bari*”, pg 569-570, vol. 6, și de asemenea relatarea lui Muslim)

Un alt înțeles posibil este acesta: „Care va fi poziția voastră atunci când fiul Mariei coboară printre voi și va exista un imam printre voi.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Conform spuselor învățaților în *Hadis*, cuvântul „imam” folosit aici se referă la imamul Mahdi care, înainte de coborârea pe pământ a lui Iisus, va călăuzi oamenii pe calea dreptății.

Există mulți oameni care ar nega venirea imamului Mahdi,

combătând relatările referitoare la acest lucru. Este de datoria noastră să recunoaștem și să acceptăm relatările convenite ce confirmă apariția imamului Mahdi. Pe de altă parte, nu există nici o relatăre convenită care să dovedească afirmațiile celor ce combat venirea imamului Mahdi. Este adevărat că în *hadisurile* relatate în această privință nu este folosit numele „Mahdi”, însă sunt descrise numeroase trăsături și semne de identificare care îl desemnează pe acest imam. Este adevărat că există multe grupări ale șiiților și nu numai care pretind ca imam propriul lor imam Mahdi. Însă acest lucru nu neagă faptul că adevăratul imam Mahdi menționat în multe relatări va veni. Asta nu înseamnă nimic în afară de pretinderile unora ca Qadianism, Musailima Al-Kazzab, Asuad Al-Ansi și Sajah printre cei ce s-au auto-proclamat „mincinoși”. Aceasta nu are nimic de a face cu relatările convenite de mulți învățați în *Hadis* referitoare la venirea imamului Mahdi.

Apariția lui Dajjal (Anticristul)

Dajjal (Anticristul) înseamnă unul care ascunde adevărul prin minciună, unul care înșeală, este foarte viclean, perfid, ipocrit și este un mare amăgitor. Cuvântul „dajjal” înseamnă și: „a unge tot corpul unei cămile cu smoală”. Așadar, potrivit acestui înțeles, „Dajjal” ar însemna un mare mincinos care va acoperi tot pământul cu neîncredere, înșelăciune și nedreptate și își va ademeni adepții așa cum smoala acoperă trupul. Potrivit unei alte versiuni, va fi numit Dajjal deoarece va călători în aproape toate colțurile pământului. Referitor la persoana lui Dajjal, există anumite diferențe de opinii, lucru ce a ridicat multe discuții academice. Totuși se știe sigur că la apropierea sfârșitului lumii un „Mare mincinos” se va ivi și prin șiretlicurile și vicleniile sale va îndepărta oamenii de la calea cea dreaptă.

Hafiz Ibn Hajar Asqalani a menționat părerea lui Qadhi 'Iyadh: „Ceea ce citim în relatări dovedește faptul că, mai presus de orice îndoială, Dajjal este o persoană neobișnuită; va apărea în lume și prin șiretlicurile sale va abate omenirea de la calea cea dreaptă.”

Nenorocirile cauzate de apariția lui Dajjal au mult mai multe urmări pentru această națiune. El reprezintă adevărata sursă de necredință. Tocmai datorită acestui lucru, toți profeții și-au avertizat adepții să caute adăpost la Allah de încercările lui Dajjal, în special profetul Muhammed, care în fiecare rugăciune căuta adăpost la Allah de încercările și amăgirile lui Dajjal.

Abu Huraira a relatat: „Mesagerul lui Allah a spus: «Când faceți *Taşahud* (în rugăciune) trebuie să căutați adăpost la Allah de patru încercări și trebuie să spuneți: „O, Allah, caut adăpost la Tine de chinurile iadului, de chinurile mormântului, de înșelăciunile vieții și de amăgirea lui Masih Al-Dajjal”.»” (relatat de Bukhari și Muslim)

Abu Qatada a relatat: „Mergeam la Imran bin Husain fiind înaintea lui Hişam bin Amar. Acesta, într-o zi, a zis: «Treceți pe lângă mine pentru a merge și a vedea alte persoane, însă nimeni nu rămâne alături de Mesagerul lui Allah mai mult decât mine și nimeni în afară de mine nu cunoaște mai bine relatările sale.

L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: „Nimeni nu va face mai mult rău decât Dajjal, de la facerea lui Adam și până în Ziua de Apoi”.».” (relatat de Muslim)

Apariția și trăsăturile sale

Ni s-a spus că Dajjal nu va vedea deloc cu ochiul drept. De fapt, ambii ochi vor fi anormali, și asta din cauza unei boli olfactive ce favorizează creșterea unei umflături în unghiul interior al ochiului, extinzându-se apoi spre iris, uneori chiar acoperindu-l.

Tot ce va avea Dajjal va fi deformat și denaturat. Ceea ce în ochii lui va fi un lucru plăcut va atrage mânia lui Allah și ceea ce va fi îngrozitor în ochii lui Dajjal pentru Allah va fi demn de o răsplată mare. Dajjal va fi extrem de iritabil și de mânios.

Este de preferat să analizăm apariția și trăsăturile lui Dajjal pentru a avea o imagine corectă în ceea ce-l privește. Dajjal va poseda unele puteri supranaturale, ca de exemplu: reînvierea morților, cantități enorme de cereale și de apă se vor afla în posesia sa; datorită puterilor sale nenaturale Allah va testa credința robilor Săi. Totuși el va fi ucis de către Hristos. (consultați „*Fath-ul Bari*”)

Trăsăturile sale sunt: nu va vedea deloc cu ochiul stâng, iar cel drept va arăta ca un bob de strugure ce plutește în orbită. Tenul îi va fi de culoare roșiatică. Pe frunte va avea inscripționate literele K.F.R., în limba arabă („kafir” – necredincios). Nu va putea să intre în Medina. Medina se va cutremura de trei ori la apariția lui. Va ucide un om evlavios și apoi îl va readuce la viață. Va veni în apropierea Zilei de Apoi și va fi ucis de Hristos.

Ibn Saiiad nu poate fi Dajjal deoarece a stat în Medina. Tamim Dari a afirmat că a găsit un bărbat legat cu lanțuri de fier pe o insulă din Marea Mediteraneană sau Marea Arabică, însă acest lucru nu înseamnă că acesta era Dajjal deoarece nobilul Profet a spus cu claritate că va apărea dinspre răsărit. Mesagerul lui Allah a confirmat faptul că anumite trăsături ale lui Dajjal se regăseau și în acea persoană, dar cuvintele sale nu indică în nici un caz faptul că persoana înlănțuită era Dajjal.

Hafiz Ibn Hajar, încercând să explice acest lucru, a afirmat: „Când va veni Dajjal, nimic nu va fi sigur în legătură cu el, în afară

de faptul că se va ivi dinspre răsărit.”

Adevărul este că așa cum Allah nu a dezvăluit momentul exact al Zilei de Apoi, dar a lăsat totuși indicații precise cu privire la aceasta, așa nu a dezvăluit nici toate detaliile referitoare la Dajjal. Limpede este faptul că se va ivi în apropierea Zilei de Apoi un „Mare Mincinos” care va produce mari dezastre, însă nu s-a stabilit cu exactitate locul de unde va apărea. Acesta este și motivul pentru care Profetul nu a dezvăluit nimic, a indicat mai multe locuri, dar în final a spus că va apărea dinspre răsărit.

Trăsăturile lui Dajjal sunt menționate în mai multe relatări convenite. Profetul a descris în amănunt trăsăturile lui Dajjal pentru ca musulmanii să știe și să se apere de amăgirile lui:

- Dajjal nu vede deloc cu ochiul stâng, iar cel drept are o umflătură cât un bob de strugure

- are pe frunte inscripționate literele K.F.R. (*kafir* – necredincios), pe care fiecare musulman, cu carte sau fără carte, le va putea citi, în timp ce necredincioșii nu le vor putea percepe

- este scund

- are picioare subțiri

- are părul lănos

- are un trup imens

- are tenul roșu

- are părul creț

- se aseamănă foarte mult cu Ibn Qatan din tribul Khuza'a

- este steril și nici un copil nu va fi născut cu el

- Allah i-a interzis să intre în Sfânta Mecca și în Medina și el nu va putea să intre

- va fi necredincios

- va fi foarte mânios și nervos și prima „calitate” pe care o va dezvălui oamenilor va fi furia sa.

Abdullah bin Omar a relatat că Mesagerul lui Allah l-a descris pe Dajjal în fața oamenilor astfel: „Cu adevărat Allah (Preamărit și Preaslăvit fie numele Său) vede absolut tot. Luați aminte, Dajjal nu vede cu ochiul drept care este umflat precum bobul unui strugure.” (relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

Anas bin Malik a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Nu

există nici un profet care să nu-și fi prevenit adepții de venirea „Mincinosului”. Luați aminte, el este chior, iar Domnul nostru este Atotvăzător. Pe frunte îi sunt întipărite literele K.F.R. (*kafir* – necredincios).”

Ubada bin Al-Samit a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „V-am spus atâtea despre Dajjal căci mă tem că s-ar putea să nu înțelegeți. Dajjal este scund, cu picioare subțiri, cu părul lănos, chior. Dacă sunteți confuzi în ceea ce-l privește, gândiți-vă că Allah este Atotvăzător.” (relatat de imamul Ahmed și Abu Dauud)

Abdullah bin Omar a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „În timp ce dormeam, m-am văzut (în vis) făcând *taua* în jurul Ka'abei. Luați aminte, am văzut un om cu părul neted și picături de apă se scurgeau de pe capul său.” Am întrebat „Cine este?” Ei au răspuns: „Fiul Mariei!” Apoi m-am întors și am văzut un alt om care avea un corp imens, fața roșie, părul ondulat și nu vedea cu un ochi. Ochiul îi era ieșit în afară. Ei mi-au zis: „El este Dajjal.” Profetul a adăugat: „Cel mai mult seamănă, ca înfățișare, cu Ibn Qatan, un bărbat din tribul Khuza'a.” (relatat de Bukhari)

Într-o altă relatare se spune că Mesagerul lui Allah a spus: „Am văzut un alt om, robust și cu părul ondulat, care nu vedea cu ochiul drept.” Am întrebat: „Cine este?” Mi s-a răspuns: „El este Dajjal.” (relatat de Muslim)

Abu Sa'id Al-Khudri a relatat: „L-am însoțit pe Ibn Saiad spre sfânta Mecca și el mi-a zis: «Oamenii cred că eu sunt Dajjal. Nu l-ai auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: „El nu va avea nici un copil?”» Eu am zis: «Ba da, desigur!» După aceasta a zis: «Însă eu am copii. Nu l-ai auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: „El nu va intra în Medina”.» Eu am zis: «Ba da!» Apoi a zis: «Eu m-am născut în Medina și acum intenționez să merg la Sfânta Mecca». Spre sfârșitul discuției mi-a spus: «Pe Allah, cunosc data sa de naștere, casa sa, unde se află acum». El (Abu Sai'd) a zis: „Asta a cauzat confuzie în mintea mea (referitor la identitatea sa).” (relatat de Muslim și Tirmidhi)

Abu Sa'id Al-Khudri a relatat: „Ibn Saiad mi-a spus un lucru de care m-am rușinat. El a zis: «Pe ceilalți îi pot ierta, însă ce s-a întâmplat cu voi, companioni ai lui Muhammed, de credeți că sunt Dajjal? Oare Mesagerul lui Allah nu a spus că acesta va fi un

necredincios, în timp ce eu sunt musulman. Și a mai spus că nu va putea avea copii, în timp ce eu am copii.» Apoi a zis: «Cu adevărat, Allah i-a interzis lui să intre în Sfânta Mecca în timp ce eu am făcut pelerinajul...» și a continuat astfel încât eu să fiu impresionat de cuvântarea sa. Apoi a mai spus: «Știu unde se află el (Dajjal) și îi cunosc tatăl și mama și i s-a spus: Nu ai fi fericit să fii același bărbat?» Atunci el a zis: «Dacă această descriere mi-a fost făcută mie, nu o voi lua ca pe o ofensă.» (relatat de Muslim)

Oare Dajjal încă trăiește? Unde s-a ascuns în timpul vieții Profetului?

Pentru a găsi un răspuns corect, trebuie să identificăm exact care a fost statul lui Ibn Saii ad: „A fost el Dajjal sau nu a fost?” În cazul în care Dajjal este altcineva decât Ibn Saii ad, a trăit oare înainte de apariția amăgirilor sale? Înainte de a răspunde la această întrebare, trebuie să știm exact cine a fost Ibn Saii ad.

Ibn Saii ad a fost Dajjal?

Numele său adevărat a fost Saf – dar a fost cunoscut ca Ibn Saii ad, Ibn Sai ad, etc.. Multe relatări stabilesc identitatea lui Ibn Saii ad. Acesta este fără îndoială unul dintre șarlatanii cu care comunitatea islamică a avut de-a face sau va avea de-a face, însă cu siguranță nu este acel Dajjal ce va apărea în apropierea Zilei de Apoi.

Proba la care l-a supus Profetul pe Ibn Saii ad

Ibn Saii ad era un ghicitor ce se baza pe concepția greșită că putea să primească mesaje Divine și să confere informații despre cele nevăzute, întocmai ca un profet. Nobilul Profet, cu scopul de a-i testa puterea și de a dovedi neadevărul pretinderii sale, arătând astfel adevărata sa față, l-a rugat să-i dezvăluie gândurile sale (ale Mesagerului lui Allah). În acel moment avea în minte versetul referitor la *Dukhan* (fum): «*Deci, așteaptă o zi în care cerul va veni cu un fum vizibil*» [44:10] Totuși cu toate abilitățile și cunoștințele sale în arta vrăjitoriei, nu a știut să zică

nici măcar complet cuvântul *Dukhan*. Nu a ghicit în totalitate, deoarece a menționat doar o parte a cuvântului, și anume *Dukh*. În acest fel, Profetul a dovedit că Ibn Saiiad era doar un ghicitor căruia cele necurate îi conferiseră fragmente de informații care nu aveau sens. Cunoștințele ghicitorilor, a celor ce folosesc vrăji și farmece sunt insuficiente din moment ce căile lor de cunoaștere a realității sunt nedesăvârșite. Ei spun lucrurile la nimereală și nu pot ști adevărata natură a Realității care ne este dezvăluită numai prin intermediul profeților, cei ce primesc revelația de la Allah.

Abdullah bin Omar a relatat: „Omar împreună cu un grup de oameni a pornit alături de Profet spre casa lui Ibn Saiiad. L-au văzut jucându-se cu alți băieți în apropierea unui delușor al tribului Maghala. La acea vreme Ibn Saiiad se apropia de vârsta pubertății și ne-a observat abia atunci când Profetul l-a atins cu mâna și i-a zis: «Mărturisești că eu sunt Mesagerul lui Allah?» Ibn Saiiad l-a privit și a zis: «Mărturisesc că ești Mesagerul celor ignoranți!» Apoi l-a întrebat pe Profet: «Tu mărturisești că eu sunt Mesagerul lui Allah?» Profetul a dezmințit acest lucru și a spus: «Cred în Allah și în Mesagerul Său!» Apoi i-a zis (lui Ibn Saiiad): «Tu ce crezi?» Acesta din urmă a răspuns: «Oameni adevărați și mincinoși vin la mine!» Profetul a zis: «Ai fost neclar în privința asta!» Apoi i-a zis: «Am ceva (în mintea mea) pentru tine (poți să-mi spui ce anume)?» Ibn Saiiad a spus: «Este vorba de *Ad-Dukh* (fumul)» Profetul a zis: «Să rămâi cu mărșăvia ta. Tu nu-ți poți depăși limitele.» După aceasta, Omar a zis: «O, Mesager al lui Allah, permite-mi să-i zdrobesc capul.» Profetul a zis: «Dacă este el („Mincinosul” - Dajjal) atunci nu poți să-l învingi, iar dacă nu este atunci nu are nici un rost să-l ucizi.» (Ibn Omar, ce-l ce a făcut relatarea, a adăugat:) Mai târziu, Mesagerul lui Allah însoțit de Ubai bin Ka'b a pornit spre grădina de palmieri și curmali unde se găsea Ibn Saiiad. Profetul dorea să audă ceva de la Ibn Saiiad înainte de a fi văzut de către acesta. L-a văzut șezând, acoperit fiind de un veșmânt, și s-a așezat într-un loc de unde se auzea murmurul său. Mama lui Ibn Saiiad l-a văzut pe Mesagerul lui Allah în timp ce era ascuns după trunchiurile palmierilor și i-a zis lui Ibn Saiiad: «O, Saf (acesta era numele lui Ibn Saiiad), uite-l pe Muhammed!» Atunci Ibn Saiiaf s-a ridicat. Profetul a zis: «Dacă

această femeie nu l-ar fi anunțat, atunci Ibn Saiiad și-ar fi dezvăluit adevărata față».” (relatat de Bukhari)

Abu Sai'ed a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - împreună cu Abu Bakr și Omar l-au întâlnit (pe Ibn Saiiad) pe unul dintre drumurile Medinei. Mesagerul lui Allah a spus: „Mărturisești că sunt Mesagerul lui Allah?” Auzind întrebarea, acesta a zis: „Mărturisești că eu sunt Mesagerul lui Allah?” Atunci Mesagerul lui Allah a zis: „Mărturisesc credința mea în Allah, în Îngerii Săi, în Cartea Sa! Tu ce vezi?” El a răspuns: „Văd un tron peste apă.” „Vezi tronul lui Iblis pe apă. Altceva ce mai vezi?” El a spus: „Văd două persoane drepte și un mincinos sau doi mincinoși și un om drept.” Auzindu-l, Mesagerul lui Allah a spus: „Lăsați-l. Este confuz.” (relatat de Muslim)

Mintea sa este un amestec de fapte și născociri, plină până la refuz de tot felul de lucruri și îi lipsește cu desăvârșire puterea de a distinge între bine și rău. Prin acest test, Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a dovedit că Ibn Saiiad era doar un ghicitor căruia cei necurați îi conferă fragmente de informații fără sens.

Moartea lui Ibn Saiiad

Ibn Saiiad a fost persoana pe care Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a bănuț-o a fi Dajjal. Se referea nu la acel Dajjal care se va ivi în apropierea Zilei de Apoi și care va fi ucis de Iisus, ci la unul dintre „Mincinoșii” care vor apărea din când în când pentru a amăgi oamenii. Aceștia se vor arăta înainte de venirea ultimului „Mare Mincinos”, Dajjal. Profetul a prezis în acest sens că mulți astfel de „mincinoși” vor apărea din când în când înainte de ivirea acestuia din urmă. Mai târziu, Ibn Saiiad a îmbrățișat islamul, a avut copii și a murit.

Jabir a zis: „Ultima dată l-am văzut pe Ibn Saiiad în bătălia de la Harra.” (relatat de Abu Dauud) Aceasta a fost ziua în care Yazid bin Mua'uiya a câștigat control deplin asupra oamenilor din Medina.

Este adevărat că Ibn Saiiad a fost unul dintre „Mincinoși”?

Din relatarea de mai sus, referitoare la statutul lui Ibn Saiiad și la proba la care l-a supus Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, reiese clar că Mesagerul lui Allah nu era sigur dacă era sau nu unul dintre „mincinoși”, din cauza faptului că nu fusese nimic revelat cu privire la acest aspect.

Omar a jurat pe Allah în fața Profetului - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - și a zis: „Nu mă îndoiesc că Ibn Saiiad este un «mincinos»!”, iar Profetul nici nu a încuviințat, nici nu a negat. Mesagerul lui Allah a păstrat o tăcere plină de înțeles cu privire la identitatea confuză a lui Ibn Saiiad căci nu a primit nici o revelație de la Allah referitoare la acest lucru. Mulți companioni ai Profetului, printre care Jabir, Ibn Omar, Abu Zarr și alții, au susținut părerea lui Omar și au jurat în numele lui Allah că Ibn Saiiad este unul dintre „Mincinoși”.

Muhammed bin Munkadir a relatat: „Când l-am văzut pe Jabir bin Abdullah depunând jurământ în numele lui Allah că Ibn Saiiad este unul dintre „Mincinoși”, am zis: «Te juri în numele lui Allah?» Atunci el a zis: «L-am auzit pe Omar jurând în prezența Mesagerului lui Allah, iar Profetul nu a negat acest lucru».” (relatat de Bukhari și Muslim)

Nafi a relatat că Ibn Omar l-a întâlnit pe Ibn Saiiad pe una dintre cărările Medinei și i-a zis un lucru care l-a înfuriat peste măsură. Ibn Omar a mers la Hafsa și a informat-o despre aceasta. Atunci ea a zis: „Fie ca Allah să aibă milă de tine, de ce l-ai provocat pe Ibn Saiiad deși știai că Mesagerul lui Allah a zis: «Furia nemăsurată va fi cea care îl va face pe Dajjal să se ivească în lume».” (relatat de Muslim)

Nafi a relatat că Ibn Omar a zis: „L-am întâlnit de două ori pe Ibn Saiiad și le-am zis unora dintre ei (prieteniile lui): «Ați afirmat că el a fost (Dajjal)!» El a zis: «Pe Allah, nu este așa!» Eu am zis: «Nu mi-ați spus adevărul, pe Allah! Unii dintre voi mi-au împărtășit că nu va muri până nu va avea cel mai mare număr de urmași și o avere uriașă.» Apoi Ibn Saiiad ne-a vorbit. Eu am plecat și când l-am întâlnit pentru a doua oară avea un ochi

umflat. Eu am întrebat : «Ce s-a întâmplat cu ochiul tău?» Mi-a răspuns: «Nu știu.» Atunci am zis: «Ai ceva la ochi și tu nu știi ce s-a întâmplat?» A zis: «Dacă asta este voia lui Allah, El poate crea ceva (un ochi) și pe toiagul tău!», apoi a scos un sunet asemănător răgetului unui măgar. Unii dintre tovarășii mei au crezut că îl lovisem cu toiagul până ce acesta se rupsese pe el, însă, pe Allah, nu eram conștient de acest lucru. Apoi el s-a dus la „Mama credincioșilor” și i-a povestit ce se întâmplase. Ea a zis: «Ce ai cu el? Nu știi tu că Mesagerul lui Allah a spus că primul lucru pe care-l va dezvălui oamenilor va fi furia sa?» (relatat de Muslim)

Învățații au păreri diferite asupra identității lui Ibn Saiiad: a fost sau nu a fost unul dintre Dajjali? Din relatările convenite putem concluda că Ibn Saiiad nu a fost „Marele Mincinos” ce se va ivi în apropierea Zilei de Apoi și care va fi ucis de către Iisus. Însă a fost unul dintre ghicitorii ce s-a folosit de lucruri diavolești. Aceasta este părerea șicului islamic Ibn Taimiia, a lui Ibn Kathir și a altora.

Legea Divină spune că atunci când răul atinge un anumit stadiu de răzvrătire și sfidare este lăsat să prindă avânt și să se îndrepte cu furie spre propria lui distrugere. Are parte de un anumit răgaz, de o ultimă șansă, însă dacă nu se căiește, atunci zilele îi sunt numărate. Cei cu frică de Dumnezeu nu trebuie să se îngrijoreze de aparenta răspândire a răului în lume, ci trebuie să-și îndeplinească îndatoririle așa cum spune legea islamică.

Allah Preamăritul și Preaslăvitul a spus:

Ei și-au făcut alți zei în locul lui Allah, ca să le fie lor apărători [împotriva pedepsei].

[Coran 19:81]

De unde se va ivi Dajjal?

Dajjal va apărea în Khurasan, dinspre răsărit, din lahuadia, oraș în Asbahan (Şahrstan) și va trece prin toate colțurile lumii în afară de Mecca și de Medina, unde nu va putea intra deoarece Allah i-a interzis acest lucru, iar Îngerii lui Allah vor păzi aceste

orașe pentru ca acest lucru să nu se întâmple.

Profetul a spus că Dajjal se află în marea Siriei (Marea Mediteraneană) sau în marea Yemenului (Marea Arabică) și că se află în partea estică și a indicat cu mâna răsăritul. (relatat de Muslim)

Aceasta relatare a fost adesea ținta celor mai îngrozitoare critici venite din partea celor ce au altă religie decât cea islamică. Aceștia se întrebau de ce a făcut Profetul două afirmații contradictorii referitoare la locul de unde se va ivi Dajjal. În primul rând, a întărit afirmația lui Tamim Dari, și anume că va fi înălțuit pe o insulă aflată în marea siriană, însă mai târziu a afirmat că va apărea dinspre răsărit. Adevărul este că prima afirmație a avut la bază propria sa opinie, dar după ce a spus acest lucru Allah i-a revelat că Dajjal va apărea în partea de est.

Abu Bakr a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: „Dajjal va apărea dinspre răsărit, din Khurasan.” (relatat de Tirmidhi)

Anas a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Dajjal va apărea din lahuadia, Asbahan.”

Imamul Ibn Hajar a sugerat că prima apariția a lui Dajjal se va arăta în Asbahan, numit și lahuadia. Se va ivi pe drumul dintre Siria și Irak și va pustii atât partea stângă, cât și pe cea dreaptă. O, robi ai lui Allah, mergeți pe calea Adevărului! (relatat de Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

De ce nu va putea intra Dajjal în Mecca și în Medina?

Lui Dajjal i s-a interzis să intre în Mecca și în Medina, însă va călători în toate celelalte colțuri ale lumii în decurs de 40 de nopți.

Fatima, fiica lui Qais, a relatat că acest „Mare Mincinos” a zis: „Vă voi povesti despre mine. Eu sunt Dajjal și în curând mi se va permite să călătoresc în lume și nu voi cruța nici o localitate, însă nu mi se va permite să intru în Mecca și în Medina, căci acestea sunt zone interzise pentru mine și nu voi încerca să intru în nici unul dintre acestea, căci un înger cu o sabie în mână mă va înfrunța și îmi va bara calea; și la fiecare drum ce va duce spre acestea două se vor afla îngeri ce vor păzi accesul.” (relatat de

Muslim)

S-a certificat faptul că Dajjal nu va putea intra în patru locuri sfinte, mari moschee ale lumii: *Masjid Al-Haram* din Mecca, *Masjid An-Nabawi* (Moscheea Profetului) din Medina, Moscheea At-Taur și Moscheea Al-Aqsa, ambele din Ierusalim.

Când va apărea Dajjal?

Înfloritorul stat Ierusalim va apărea atunci când Yathrib (Medina) va fi o ruină; Yathrib-ul va fi o ruină atunci când va veni războiul. Războiul va izbucni odată cu cucerirea Constantinopolului, iar acesta va fi cucerit atunci când Dajjal se va ivi. Fiecare incident aduce după sine o altă întâmplare: înfloritorul stat al Ierusalimului este un semn al prăbușirii Medinei, prăbușirea Medinei este un semn al războiului, iar războiul este un semn al venirii lui Dajjal. Acestea se vor întâmpla spre sfârșitul lumii. Toate aceste evenimente vor avea loc într-o perioadă de șapte luni.

Mua'dh bin Jabal a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Înfloritorul stat Ierusalim va apărea atunci când Yathrib (Medina) va fi o ruină; Yathrib-ul va fi o ruină atunci când va veni războiul. Războiul va izbucni odată cu cucerirea Constantinopolului, iar acesta va fi cucerit atunci când Dajjal se va ivi.” Profetul a atins cu mâna umărul său și a continuat: „E la fel de adevărat ca și faptul că tu te afli aici (se referă la Mua'dh bin Jabal).” (relatat de Ahmed și Abu Dauud)

Cât timp va rămâne Dajjal pe pământ?

An-Nauwas bin Sam'an a relatat că Mesagerul lui Allah a vorbit despre Dajjal. Companionii Profetului au spus: „Mesager al lui Allah, cât timp va rămâne pe pământ?” Mesagerul a răspuns: „Timp de 40 de zile, o zi va fi precum un an, o zi precum o lună, o zi precum o săptămână, iar celelalte zile vor fi precum zilele voastre.”

Din cauza nenorocirilor și a suferințelor, o zi va părea lungă precum un an. Rugăciunile vor fi făcute printr-o evaluare a timpului în zilele obișnuite. De pildă, după oferirea rugăciunii de dimineață, fiecare trebuie să estimeze timpul care rămâne până

la intrarea rugăciunii de prânz, să zicem opt ore. În același mod, fiecare rugăciune trebuie făcută printr-o apreciere a timpului.

Cine vor fi adepții lui Dajjal?

Anas bin Malik a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Dajjal va fi urmat de 70.000 de necredincioși din Isbahan ce vor purta voaluri persane.” (relatat de Muslim)

Abu Huraira a relatat că Profetul a zis: „Ceasul nu va fi stabilit înainte de a fi luptat cu Al-Khuza și cu Kirman, cei ce nu sunt de origine arabă. Aceștia vor avea fețe roșii, nasuri proeminente și ochi mici; fețele lor vor arăta precum niște scuturi plate, iar încălțările lor vor fi făcute din păr.” (relatat de Bukhari)

Abu Umama a relatat că Profetul a spus: „Printre nenorocirile sale (pe care le va cauza Dajjal) se numără și aceasta. Va întreba un beduin: «Ce părere ai dacă îți voi reînvia pe tatăl și pe mama ta? Vei depune atunci mărturie că eu sunt Domnul tău?» Auzind acest lucru, beduinul a răspuns: «Da!» Atunci Dajjal a proiectat două imagini ale Satanei sub înfățișarea tatălui și a mamei sale și amândoi au zis: „O, fiul meu, urmează-l, căci el este Domnul tău.” (relatat de Ibn Majah)

În acest timp, femeile se vor abate de la calea cea dreaptă, urmându-l pe Dajjal, din cauza necunoașterii legilor islamice. Profetul a prezis că Dajjal se va duce într-o vale din apropierea Medinei, numită Marqanat, vale ce trece prin Taif și va călători la mare distanță de marginea cimitirului martirilor căzuți în bătălia de la Uhud. Totuși, cei mai mulți adepți ai lui sunt femeile, în timp ce bărbații se vor întoarce la prietenii lor, la mamă, la fiică, la soră, la mătușă, ținându-le departe de acest „Mare Mincinos”. (relatat de imamul Ahmed și Musnad)

Încercările lui Dajjal

Aceste încercări ale lui Dajjal au fost cele mai grave de la facerea lui Adam și până în Ziua de Apoi, din cauza înfățișărilor miraculoase a unor evenimente lipsite de logică și rațiune proiectate în mintea umană. Este convenit faptul că acesta va fi însoțit de o grădină și de un foc, însă focul său va fi o grădină, iar grădina sa va fi un foc. Va avea apă și foc, însă focul său va avea

efectul apei reci, iar apa sa va avea efectul focului. Ceea ce oamenii vor vedea a fi apă va fi foc și va arde, iar ceea ce va apărea a fi foc va fi apă; și toți ce o vor vedea se vor arunca în ea, gândindu-se că este apă dulce cristalină, însă va fi foc și va arde.

Va aduce cu el hrană și apă din belșug și va avea un munte plin de pâine, carne și apă. Venirea lui Dajjal reprezintă un test pentru omenire, pentru a se proba credința oamenilor în Allah sau în Dajjal.

Va merge pe pământ iute precum un nor ce este purtat de vânt. Se va arăta oamenilor și îi va chema (la o credință greșită), iar ei vor răspunde chemării și își vor mărturisi credința în el. Apoi va porunci cerului și vor cădea ploi torențiale pe pământ și vor crește recolte. Și, seara, animalele ce se întorc de la păscut vor avea burțile gata să explodeze și ugerile lor vor fi pline de lapte. Se va duce apoi la alți oameni și îi va invita să se alăture lui. Însă aceștia vor refuza chemarea lui. Și se va îndepărta de aceștia, aducându-le secete și sărăcie. Apoi se va duce la pământul neroditor și va spune: „Scoate la suprafață comorile tale” și acestea vor ieși și se vor aduna în fața lui precum un roi de albine. Apoi va striga un tânăr și îl va lovi cu sabia, despicându-l în două, și va pune cele două părți la distanță una de cealaltă. Apoi îl va striga și tânărul se va ridica răsând și cu fața strălucind (de bucurie).

Dajjal va veni și i se interzice să intre în Medina. Va poposi în vecinătatea Medinei și se va întâlni cu cel mai evlavios sau unul dintre cei mai credincioși oameni de pe pământ. Acesta va spune: „Mărturisesc că tu ești Dajjal de care Mesagerul lui Allah ne-a avertizat!” Atunci Dajjal va spune (celor ce-i ascultă): „Priviți, dacă-l ucid pe acest om și apoi îl readuc la viață, veți mai avea vreo îndoială în privința mea?” Și oamenii vor zice: „Nu!” Dajjal îl va ucide și apoi îl va readuce la viață. Credinciosul va spune: „Pe Allah, te recunosc acum mai mult decât oricând!” Atunci Dajjal va încerca din nou să-i ia viața, însă nu i se va mai acorda puterea aceasta.

Toate lucrurile de care va dispune Dajjal vor fi denaturate și deformat. Ceea ce în ochii lui va părea a fi plăcut va atrage

mânia lui Allah, iar ceea ce lui i se va părea a fi iad pentru Allah va fi demn de recompensă.

Huzaifa a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Dajjal nu vede cu ochiul stâng, are părul des, și va fi însoțit de o grădină și de foc, dar focul lui va fi o grădină și grădina lui va fi foc.” (relatat de Muslim)

Huzaifa a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Dajjal va avea apă și foc, însă focul său va avea efectul apei reci, iar apa sa va avea efectul focului, așa că nu vă distrugeți cu mâinile voastre.” (relatat de Muslim)

Mughira bin Şu'ba a relatat: „Nimeni nu i-a pus Mesagerului lui Allah mai multe întrebări referitoare la Dajjal decât mine. El a zis: «Pentru tine nu va constitui o sursă de îngrijorare, căci ție nu va putea să-ți facă nici un rău.» Eu am zis: «Mesager al lui Allah, se spune că va aduce cu el hrană și apă (din belșug).» Auzindu-mă, a zis: «Toate acestea nu vor avea nici cea mai mică importanță în fața lui Allah! (El este mult prea crâncen pentru ca Allah să-i fi permis toate acestea, ci este numai o probă la care este supusă omenirea pentru a-și demonstra credința în Allah sau de a cădea în ispita lui Dajjal)».” (relatat de Muslim)

De ce vor fi oamenii ademeniți de Dajjal?

1. La porunca lui Dajjal, comorile ascunse ale pământului vor ieși la lumină după perioade de secetă și foamete și va porunci cerului și vor fi ploi și recolte vor crește pe pământ. Atât pământul, cât și cerul se vor supune poruncii lui și totul se va întâmpla numai cu voia lui Allah.

An-Nauuas a relatat că Mesagerul lui Allah a vorbit despre Dajjal. El a zis: „El (Dajjal) se va arăta oamenilor și îi va invita (la o credință greșită), iar ei vor răspunde chemării și își vor mărturisi credința în el. Apoi va porunci cerului și atunci ploi torențiale vor cădea pe pământ și vor crește recolte. Apoi, spre seară, animale ce se întorc de la păscut vor avea burțile gata să explodeze și ugerile pline de lapte. Și se va duce la alți oameni și îi va chema să i se alăture lui. Însă aceștia vor refuza, iar Dajjal se va depărta de ei, lăsând în urmă numai secetă și sărăcie. Va merge apoi pe teren neroditor și va spune: «Scoate la lumină comorile tale» și

comorile vor ieși și se vor înghesui la picioarele lui precum un roi de albine.” (relatat de Muslim)

2. Dajjal va proiecta o imagine a focului și a unei grădini sau a paradisului, iar focul iadului va fi urmat de o mare de apă și de un râu de foc. Ceea ce noi vedem a fi apă va fi foc, iar ceea ce vedem a fi foc va fi apă. Cine va trăi în acea perioadă și va dori să bea apă, trebuie să bea din ceea ce va vedea a fi foc, căci acolo va găsi apă. Aceste lucruri pot fi făcute prin lucruri necurate sau poate Allah i-a dăruit această putere pentru a testa credința pământenilor.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Cum aș putea să nu vă previn de venirea lui Dajjal, spunându-vă ceea ce nici un alt trimis al lui Allah nu a relatat adeptilor săi? Acesta va fi chior și va fi însoțit de o imagine a Paradisului și de una a Focului [iadului], însă ceea ce el va numi Paradis va fi iad, și vă previn, așa cum profetul Noe și-a prevenit oamenii.” (relatat de Muslim)

Huzaifa a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: „Știu foarte bine ceea ce va aduce Dajjal. Va fi însoțit de o mare de apă și de un râu de foc și ceea ce vedeți a fi foc va fi apă, iar ceea ce vedeți a fi apă va fi foc. Cine va apuca acele timpuri și va dori să bea apă trebuie să bea din ceea ce vede a fi foc, căci acolo va găsi apă.” (relatat de Bukhari, Muslim și Abu Dauud)

3. Dajjal va călători cu iuțeală în întreaga lume. Nu va exista colț al pământului pe care să nu-l fi vizitat în afară de Mecca și Medina, căci toate drumurile ce duc spre acestea vor fi păzite de îngeri.

Anas bin Malik a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Apoi va apărea într-un loc lipsit de vegetație situat în apropierea Medinei, iar aceasta se va cutremura de trei ori, astfel încât toți cei ipocriți și necredincioși vor ieși din Medina și se vor îndrepta spre el.” (relatat de Muslim)

Într-o altă relatare făcută de imamul Muslim se spune: „Dajjal va veni și își va instala cortul în Juruf și astfel va ieși (din Medina) fiecare ipocrit, bărbat sau femeie.”

4. Satana îl va ajuta și va răspunde cu repeziciune fiecărei dorințe și chemări făcute de Dajjal.

Într-o relatare a lui Abu Umama se spune că Profetul a zis: „Printre nenorocirile aduse de Dajjal se va număra și aceasta. Va întreba un beduin: «Ce părere ai dacă-i readuc la viață pe tatăl și pe mama ta? Vei mărturisi că eu sunt Domnul tău?» Auzindu-l, beduinul va răspunde: «Da!» Atunci Dajjal va proiecta două imagini satanice sub înfățișarea tatălui și a mamei sale și ambii vor zice: «O, fiul meu, urmează-l, căci acesta este Domnul vostru!»” (relatat de Ibn Majah)

Abu Sai'd a relatat: „Într-o bună zi, Mesagerul lui Allah ne-a povestit multe despre venirea lui Dajjal. Profetul a spus: «Dajjal va veni și i se va interzice să străbată munții ce trec prin Medina. Se va instala într-una din zonele din vecinătatea Medinei și acolo se va întâlni cu cel mai evlavios sau unul dintre cei mai evlavioși oameni. Acesta va spune: „Mărturisesc că tu ești Dajjal, cel despre care ne-a avertizat Mesagerul lui Allah!” Atunci Dajjal va zice (către cei ce-l înconjoară): „Priviți, dacă-l ucid pe acest om și apoi îl readuc la viață, veți mai avea vreo îndoială în privința mea?” Aceștia vor răspunde: „Nu!” Atunci Dajjal îl va ucide pe acel drept-credincios și apoi îl va readuce la viață. Acesta va spune: „Pe Allah, te recunosc acum mai mult decât oricând.” Dajjal va încerca atunci să-l ucidă (din nou), însă nu i se va mai acorda puterea de a face acest lucru».” (relatat de Bukhari)

Dajjal se va ivi și atunci unul dintre cei drept-credincioși va merge la el, însă oamenii înarmați ai lui Dajjal îi vor ieși în cale și îi vor zice: „Unde vrei să te duci?” Acesta va răspunde: „Vreau să merg la acesta care a apărut!” Atunci ei vor zice: „Nu crezi în Domnul nostru?” El va răspunde: „Nu este nimic care să nu fie revelat în legătură cu Domnul nostru! (Cum aș putea așadar să cred că Dajjal ar fi Domnul meu?)” Ei vor zice: „Ucideți-l!”, însă alții vor spune: „Stăpânul (Dajjal) vostru nu v-a interzis să ucideți fără consimțământul său?” Și astfel îl vor aduce în fața lui Dajjal, iar când drept-credinciosul îl va vedea va exclama: „Oameni, acesta este Dajjal despre care Mesagerul lui Allah ne-a spus.” Atunci Dajjal va porunci să-i fie zdrobit capul și va zice: „Prindeți-l și rupeți-i gâtul!” Va primi lovituri și în spate și în stomac. Apoi Dajjal îl va întreba: „Nu crezi în mine?” Drept-credinciosul va răspunde: „Tu ești un „profet” mincinos.” Atunci va da poruncă să

fie despicat în două și se va plimba printre cele două părți, zicându-i apoi: „Ridică-te!” și se va ridica și va sta drept. Atunci îl va întreba: „Nu crezi în mine?”, iar omul va zice: „Acest lucru mi-a întărit și mai mult convingerea (cu adevărat tu ești Dajjal!)” și apoi va zice: „O, oameni, nu se va mai purta cu nimeni în modul acesta!” Dajjal va încerca să-l prindă pentru a-l ucide din nou. Partea dintre gât și claviculă îi va fi transformată în aramă și nu va găsi nici un mijloc de a-l ucide. Atunci îl va apuca de mâini și de picioare și îl va arunca în sus, iar oamenii vor crede că a fost aruncat în Focul Iadului, însă el a fost aruncat în Paradis. După aceasta, Mesagerul lui Allah a spus: „El va fi cel mai evlavios martir în fața Stăpânului lumii.” (relatat de Muslim)

De ce nu este menționat în Coran numele lui Dajjal?

Mulți învățați și-au pus această întrebare: „De ce nu este menționat clar termenul *Dajjal*?” din moment ce încercările sale sunt cele mai primejdioase și vor provoca grave nenorociri întregii omeniri.

1. Nobilul Coran indică acest fapt, avertizând ivirea lui Dajjal.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Oare așteaptă ei altceva decât să vină îngerii la ei sau să vină Domnul tău sau să le vină unele semne de la Domnul tău? În ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău, nu-i va mai fi de folos nici unui suflet credința sa dacă el nu a crezut mai înainte sau dacă nu a dobândit nimic bun prin credința sa! Spune: "Așteptați!" Și Noi așteptăm!

[Coran 6:158]

Cuvintele „*semne de la Domnul*” menționate în versetul de mai sus se referă la:

- răsărirea soarelui dinspre apus
- venirea „Marelui Mincinos”, Dajjal
- apariția vietății din pământ

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Când

aceste trei semne apar, credința nu va mai fi de nici un folos celui ce mai înainte nu a crezut sau nu a făcut nici o faptă bună. Acestea sunt: răsărirea soarelui dinspre apus, Dajjal și vietatea ce va ieși din pământ.” (relatat de Muslim)

2. Nobilul Coran relevă cu claritate venirea profetului Iisus (Pacea asupra sa) în apropierea Zilei de Apoi. Profetul Iisus este cel ce îl va ucide pe Dajjal. În scrierile arabe există în acest sens o indicație mulțumitoare: ascultătorul va înțelege care este subînțelesul acestuia, și anume faptul că menționarea numelui lui Iisus Hristos în Coran sugerează apariția lui Dajjal.

3. Allah Preaînaltul și Premăritul a spus:

Crearea cerurilor și a pământului este mai mare decât crearea oamenilor, dar cei mai mulți oameni nu știu.

[Coran 40:57]

Prin expresia „crearea oamenilor” Allah se referă la crearea lui Dajjal. Abu Al-Aalia a afirmat: „ceva mai mare decât crearea lui Dajjal.” (referire la „Tafsir Al-Qurtubi”, 15/325)

Imamul Ibn Hajar a afirmat: „Dintre toate, acest înțeles este cel mai potrivit din moment ce Profetul a explicat în acest sens: «Allah este Atotștiutor! Numai la El se află cunoașterea tuturor lucrurilor».”

4. Allah nu a revelat în nobilul Coran numele de Dajjal din simplul fapt că acesta este atât de nesemnificativ în Fața Sa. Dajjal se referă la el folosind termenul „domn” cu toate că este o faptură umană căruia nu i se potrivește nici unul dintre atributele, calitățile și numele lui Allah. Datorită acestor lucruri, numele lui este prea neînsemnat pentru a fi menționat de către Allah.

Unii dintre cei ce au dezbătut în detaliu acest lucru și-au pus întrebarea de ce Allah a revelat în nobilul Coran termenul „faraon”, care îndrăznise să se numească „stăpân suprem”, însă nu a revelat numele lui Dajjal. Răspunsul este simplu: rolul faraonilor se încheiase deja, fiind acum menționat numai în scrierile istorice, povestea acestora fiind cunoscută de întreaga umanitate. Dajjal însă se va ivi numai atunci când Ziua de Apoi se

apropie.

Sfârșitul lui Dajjal

Dajjal va fi ucis de către Iisus Hristos, fiul Mariei (Pacea asupra sa). Dajjal se va arăta în toate colțurile lumii, în afară de Mecca și Medina. Numărul celor ce-l urmează și îl ascultă va crește în exces. Încercările sale vor aduce omenirea într-o stare de confuzie generală. Numai cei cu adevărat credincioși nu vor cădea în mreaja lui. După aceasta, profetul Iisus (pacea asupra sa) va coborî în partea estică a Damascului, înconjurat fiind de drept-credincioși ce îl vor însoți să-l ucidă pe Dajjal. Acesta din urmă se va îndrepta apoi spre Casa Sfântă din Ierusalim. Profetul Iisus îl va înfrunta la intrarea în Ludd, cunoscut și ca Lidda.

Abdullah bin 'Amr a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Dajjal se va arăta nației mele și va rămâne (în lume) timp de 40 de zile. Apoi Allah îl va trimite pe Iisus, fiul Mariei, care se va asemăna cu Urua bin Masud. El (Iisus Hristos) îl va urmări și îl va ucide.” (relatat de Muslim)

Majma bin Jaria Al-Ansari a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: „Fiul Mariei, Iisus Hristos, îl va ucide pe Dajjal la intrarea în Ludd.” (relatat de imamul Ahmed și Tirmidhi)

An-Nauuas bin Sama'n a relatat că Mesagerul lui Allah a vorbit despre venirea pe pământ a lui Iisus Hristos, cel ce îl va ucide pe Dajjal. Apoi a continuat: „Fiecare necredincios va muri când va simți mireasma lui, iar răsuflul lui va ajunge până acolo unde va putea zări. Apoi îl va căuta (pe Dajjal) și îl va prinde la intrarea în Ludd și îl va ucide.” (relatat de Muslim)

Povestea completă a lui Dajjal

An-Nauuas bin Sama'n a relatat că Mesagerul lui Allah a vorbit despre Dajjal într-o dimineață. Uneori îl descria ca fiind o persoană lipsită de importanță, alteori descria încercările sale ca fiind de o importanță majoră (așa cum simțeam și noi). Când ne-am îndreptat spre el (spre nobilul Profet) într-o seară, Mesagerul lui Allah a citit pe fețele noastre teamă și a zis: „Ce se întâmplă cu voi?” Noi am răspuns: „Mesager al lui Allah, de

dimineată ne-ai vorbit despre Dajjal și (uneori) l-ai descris a fi lipsit de semnificație, iar alteori a fi foarte însemnat!” Atunci a zis: „Simt că vă temeți și de alte lucruri în afară de Dajjal! Dacă se va ivi în timp ce eu mă aflu printre voi, mă voi lupta cu el, dar de va veni când eu nu mă aflu printre voi, fiecare trebuie să se lupte pentru el și Allah va avea grijă de fiecare musulman în parte (și îl va păzi de orice rău). El (Dajjal) va fi un tânăr cu păr creț și nu va vedea cu un ochi. Îl asemăn cu Abdul Uzza bin Qatan. Ce-l ce va trăi în perioada în care se va ivi trebuie să recite în prezența lui versetele de deschidere din „Capitolul Al-Kahf” din Coran. Dajjal se va ivi între Siria și Irak și va distruge atât partea din stânga, cât și pe cea din dreapta. O, robi ai lui Allah, urmați calea Adevărului.” Noi am zis: „Mesager al lui Allah, cât timp va rămâne pe pământ?” El a răspuns: „Timp de 40 de zile, o zi va fi precum un an; o zi, precum o lună; o zi, precum o săptămână, iar celelalte vor fi ca zilele obișnuite.” Noi am întrebat: „Mesager al lui Allah, rugăciunile ce se fac într-o zi vor fi echivalente cu cele pe un an?” Profetul a zis: „Nu, voi trebuie să estimați timpul (de intrare a rugăciunii și să vă rugați).” Noi am zis: „Mesager al lui Allah, cât de repede va merge pe pământ (Dajjal)?” Auzindu-ne, Profetul a răspuns: „Precum un nor purtat de vânt. Se va arăta oamenilor și îi va chema (la o credință falsă), iar ei vor răspunde chemării și își vor mărturisi credința în el. Apoi va da poruncă cerului și vor cădea ploi torențiale și vor crește recolte. Apoi, spre seară, animalele ce se întorc de la păscut vor avea burțile pline, gata să plesnească, și ugerile lor vor fi pline de lapte. Se va duce apoi la alți oameni și îi va chema să i se alăture. Aceștia însă vor refuza chemarea lui, iar el se va îndepărta lăsând în urma lui numai secete și foamete.

Se va plimba apoi pe teren neroditor și va spune: «Scoate-ți la iveală comorile», și acestea vor ieși la suprafață și se vor strânge la picioarele lui precum un roi de albine. Va chema apoi la el un tânăr și îl va lovi cu sabia, despicându-l în două. Va așeza cele două părți la o oarecare distanță una de cealaltă. Apoi îl va striga pe acel tânăr și acesta se va ridica râzând și cu fața strălucind de bucurie. În acea vreme îl va trimite Allah pe Hristos, fiul Mariei. Și Iisus va coborî pe pământ la minaretul alb, în partea

estică a Damascului, purtând două veșminte colorate ușor în galben-șofran, susținându-și mâinile pe aripile a doi îngeri. Când își va înclina capul, stropi de sudoare vor cădea, iar când îl va ridica picuri de mărgăritar se vor împrăștia. Fiecare necredincios ce va simți mireasma lui va muri, iar răsuflarea sa va ajunge până acolo unde va putea zări cu privirea. Apoi îl va căuta (pe Dajjal) și îl va găsi la intrarea în Ludd și îl va ucide. Atunci unii oameni care se aflaseră sub paza lui Allah vor veni la Iisus, fiul Mariei, iar el le va șterge fețele și le va spune despre locul lor din Paradis și în aceste circumstanțe Allah îi va revela lui Iisus următoarele cuvinte: «Printre slujitorii mei, am adus pe lume astfel de oameni împotriva cărora nimeni nu va fi capabil să se lupte. Du acești oameni în siguranță în Tur!», apoi va trimite pe Iagog și Magog, iar aceștia se vor cățăra pe fiecare povârniș. Sunt atât de mulți încât primii vor traversa lacul Ghenizaret și îl vor seca. Iar când vor trece ultimii, vor spune: «Odată aici era o apă.» Iisus și cei ce îl însoțesc vor fi asaltați aici (la Tur) și vor fi atât de asupriți, încât capul unui taur va fi pentru ei mai neprețuit decât o mie de dinari. Iisus și însoțitorii săi se vor ruga lui Allah, care va trimite asupra lor insecte (ce le vor ataca gâtleurile) și în zori vor pieri ca și cum ar fi fost doar unul. Iisus și însoțitorii lui vor coborî apoi și nu vor găsi nici măcar o singură palmă de pământ care să nu fie acoperită de leșurile lor și peste care să plutească un miros îngrozitor. Trimisul lui Allah, Iisus, și însoțitorii lui se vor ruga din nou stăruitor la Allah și El va trimite păsări ale căror gâturi vor fi precum cele ale cămilelor bactrine, iar acestea îi vor sălta și îi vor purta după voia lui Allah. Apoi Allah va trimite o ploaie și nici o locuință din lut sau (cort) din păr de cămilă nu va rezista; ploaie va spăla pământul până ce acesta va arăta ca o oglindă. Apoi pământului i se va porunci să-și arate roadele și toate cu care a fost binecuvântat și, ca rezultat, se vor înălța rodii atât de mari încât un grup mare de oameni va putea să se hrănească și să caute adăpost la umbra rodiului. Și vacile de lapte vor avea atât de mult lapte încât o întreagă comunitate se va putea sătura. Și cămilele de lapte vor avea atât de mult lapte încât întregul trib se va putea hrăni, iar oaia de lapte va avea atât de mult lapte încât întreaga familie se va putea sătura. În acea vreme, Allah va

trimite o adiere plăcută care îi va ridica pe oameni de subsuori și va lua viața fiecărui musulman și numai cei răi vor supraviețui, cei ce vor fi infideli, și aceștia vor vedea Ziua de Apoi.” (relatat de Muslim)

Jabir a adăugat că Iagog și Magog vor merge până ce vor ajunge la muntele Al-Khamar, munte lângă Casa Sfântă din Ierusalim. Și aceștia vor zice: „I-am ucis pe cei ce se aflau pe pământ. Să-i ucidem acum pe cei ce se află în ceruri” și își vor arunca săgețile spre cer și săgețile se vor întoarce mănjite de sânge. În relatarea lui Ibn Hurj termenii folosiți sunt următorii: «Am trimis astfel de oameni (Iagog și Magog) și nimeni nu va îndrăzni să lupte împotriva lor».” (relatat de Muslim)

Abu Sa'id Al-Khudri a relatat că într-o zi Mesagerul lui Allah a oferit detalii referitoare la Dajjal, printre care se numără și: „Va apărea, dar nu i se va permite să intre în munții care trec prin Medina. Astfel că va coborî printre cei credincioși într-un loc neroditor. Aceștia îi vor spune: «Mărturisim că tu ești Dajjal ce-l despre care ne-a avertizat Mesagerul lui Allah.» Dajjal i-a întrebat: «Ce părere aveți dacă îlucid pe acesta și apoi îl readuc la viață? Chiar și atunci vă veți îndoi de mine?» Și ei vor răspunde: «Nu!» Apoi va ucide omul și îl va readuce la viață. Când va fi reînviat, omul va spune: «Pe Allah, nu am avut o dovadă mai bună decât în clipa de față (cu adevărat, tu ești Dajjal)!» Atunci Dajjal va încerca din nou să-i ia viața, însă nu va mai putea să facă acest lucru.”

Abu Ishaq a relatat că s-a spus: „Acel om va fi Khadir – Allah fie mulțumit de el!” (relatat de Muslim)

Amir bin Şarahil Şab Hamdan a povestit că a rugat-o pe Fatima, fiica lui Qais și sora lui Ad-Dhahak bin Qais, să-i relateze un *Hadis* pe care l-a auzit direct de la Mesagerul lui Allah. Ea a zis: „Prea bine, dacă așa voiești, îți voi face pe plac!” El a zis: „Povestește-mi!” Ea a început: „M-am căsătorit cu fiul lui Mughira și el era în acea vreme un tânăr de seamă al tribului Quraiş, însă a căzut ca martir în timpul primului *Jihad* (războiul sfânt), luptând alături de Mesagerul lui Allah. Când am rămas văduvă, Abdul Rahman bin Auf, unul dintre companionii Profetului, mi-a trimis un astfel de mesaj și în legătură cu sclavul său eliberat, Osama bin

Zaid. Mesagerul lui Allah a spus (despre Osama): «Cel ce mă iubește pe mine trebuie să-l iubească și pe Osama!» Când Mesagerul lui Allah mi-a vorbit (despre această problemă) eu am zis: «Problemele mele se află în mâinile tale. Poți să mă măriți cu cine voiești!» El a zis: «M-ai bine te întorci acum în casa lui Umm Șarik.» Umm Șarik era o femeie înstărită printre Ansar. Eu am zis: «Prea bine, voi face precum ți-e voia!» El a zis: «Să nu te duci doar pentru că Umm Șarik este o femeie a cărei locuință este adesea frecventată de oaspeți și mă tem că poate vei fi văzută cu capul descoperit sau cu picioarele (de la gambă în jos) dezvelite. M-ai bine te întorci în casa vărului tău Abdullah bin Amr bin Umm Maktum, care este din neamul Fihri, ce aparține de Quraiș.» El era din neamul din care făcea parte și Fatima.

Așadar m-am îndreptat spre acea casă, și când perioada de așteptare a luat sfârșit, am auzit o persoană anunțând că rugăciunea se va face în moschee. Așadar m-am îndreptat spre moschee și m-am rugat, fiind conduși în rugăciune de Mesagerul lui Allah. Mă aflam în rândul unde erau femeile, aproape de rândul bărbaților. Când Mesagerul lui Allah a terminat rugăciunea, s-a așezat pe amvon și zâmbind a zis: «Fiecare credincios să rămână la locul său. Știți de ce v-am chemat?» Ei au răspuns: «Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine!» El a zis: «În numele lui Allah, nu v-am chemat să vă țin o predică sau să vă avertizez de un lucru. V-am chemat pentru că Tamim Dari, un creștin care s-a convertit la islam, mi-a povestit un lucru care confirmă ceea ce v-am spus eu despre Dajjal. Mi-a spus că împreună cu 30 de oameni din neamul Lakhm și din neamul Jutham se aflau într-o barcă mică și au fost purtați de curenți în ocean (spre insulă) când era vremea de apus.

Au intrat pe acea insulă. Acolo era o fiară ce avea păr lung și încâlcit și din această cauză n-au putut să-i distingă partea din față de cea din spate. Ei au zis: „Vai ție, cine ești tu?” Atunci fiara a zis: „Sunt Al-Jassasa!” (*Acesta este numele fiarei ce va îndeplini sarcina de iscoadă a lui Dajjal - autorul*) Ei s-au întrebat: „Ce înseamnă Al-Jassasa?” și ea a răspuns: „O, oameni, duceți-vă la această persoană din mănăstire, căci este foarte dornică să afle despre voi.” A numit un om de care nouă ne era

teamă să nu fie Satana. Apoi am mers în grabă într-acolo până am ajuns la acea mănăstire și am găsit un om bine-făcut care avea mâinile legate de gât și lanțuri de fier îi încătușau picioarele până la glezne. Și ei au întrebat: «Vai ție, cine ești tu?» și el a răspuns: «În curând veți auzi de mine, însă spuneți-mi cine sunteți voi?» și ei au răspuns: „Suntem din Peninsula Arabică și ne-am imbarcat pe o barcă, însă valurile mării ne-au purtat în larg timp de o lună și ne-au adus în apropierea acestei insule. Am coborât din barcă și am intrat pe această insulă și am întâlnit o fiară care avea păr lung și încâlcit și din cauza acestui lucru nu i se distinge fața de spate. Și noi am întrebat-o cine este, iar fiara a răspuns: «Eu sunt Al-Jassasa!», apoi ne-a spus să mergem la acel om din mănăstire căci acesta este dornic să ne cunoască. Astfel am venit în grabă, temându-ne că ar putea fi Satana. El (cel încătușat) ne-a zis: «Spuneți-mi de grădina de curmali și palmieri din Baisan.» Noi am întrebat: «Ce dorești să afli?» El a zis: «Vreau să știu dacă această grădină are rod sau nu!» Noi am răspuns: «Este roditoare!» Atunci el a zis: «Cred că nu va mai avea rod! Dar spuneți-mi despre lacul Tabariya.» Noi am întrebat: «Ce anume dorești să afli?», iar el a zis: «Mai are apă?» Ei au răspuns: «Este plin de apă.», însă el a zis: «Cred că în curând va seca! Spuneți-mi despre izvorul Zughar.» Aceștia au întrebat: „Ce anume dorești să afli?” Acesta (cel înlanțuit) a spus: „Are apă și este folosit pentru a iriga (pământul)?” Noi i-am răspuns: „Da, are un debit foarte mare de apă, iar locuitorii (din Medina) îl folosesc pentru a-și iriga pământurile.” Atunci a mai întrebat: «Spuneți-mi despre Profetul ce nu știe să scrie, ce-a mai făcut?» Noi i-am răspuns: «A plecat din sfânta Mecca și s-a instalat în Yatrib (Medina).» El a zis: «Arabii sunt împotriva lui?» Noi am răspuns: «Așa este!» și el ne-a mai întrebat: «Și el cum se descurcă cu ei?» Noi l-am informat că i-a biruit pe cei aflați în vecinătate și că aceștia s-au supus în fața lui. El ne-a întrebat dacă și în prezent se întâmplă așa, iar noi am răspuns afirmativ. Atunci el a zis: «Dacă este așa, atunci este mai bine pentru ei să-i arate supunere. Acum vă voi povesti despre mine. Eu sunt Dajjal și în curând mi se va permite să ies și atunci voi ieși și voi călători pe pământ și timp de 40 de zile nu voi cruța nici un

colțișor de pământ în afară de Mecca și Medina, căci aceste două locuri îmi sunt interzise și nu voi încerca să intru în nici unul dintre ele. Un înger cu o sabie în mână mă va înfrunta și îmi va bara calea și la fiecare cărare ce va duce spre aceste două localități se vor afla îngeri ce vor păzi intrarea.» Apoi Mesagerul lui Allah s-a ridicat și a spus: «Nu v-am povestit și eu la fel (despre Dajjal)?» Oamenii au zis: «Ba da!» „Eu am ascultat cu atenție această relatare a lui Tamim Dari, căci întărește ceea ce v-am povestit eu referitor la acesta (la Dajjal) în Mecca și Medina. Luați aminte, Dajjal se află în parte de est, în partea de est, în partea de est” și a arătat spre răsărit. Eu (Fatima bint Qais) am zis: «Am păstrat cu sfințenie în minte această relatare a Mesagerului lui Allah!». (relatat de Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

Câțiva pași ce trebuie urmați pentru a evita amăgirile lui Dajjal

Există anumiți pași, așa cum a relatat Profetul, care trebuie urmați cu strictețe pentru a nu ceda ispitelor lui Dajjal și de a păstra adevărata credință. Aceștia sunt:

1. Fiecare trebuie să urmeze strict învățăturilor islamice, să aibă credință dreaptă și să cunoască Numele și Atributelor lui Allah, Cel care nu are pe nimeni egal. Fiecare trebuie să cunoască faptul că Dajjal este o simplă făptură umană care mănâncă și bea, în timp ce Allah nu face astfel de lucruri. Dajjal nu vede deloc cu un ochi, iar Allah este Atoatevăzător. Nici o ființă înainte de moarte nu îl va vedea pe Domnul, în timp ce toți îl vor putea vedea pe Dajjal care va apărea când Ziua de Apoi se apropie.

2. Fiecare trebuie să caute adăpost de amăgirile lui Dajjal în special în rugăciune.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: «Când fiecare dintre voi face *Taşahud* (în timpul rugăciunii), trebuie să caute adăpost la Allah de patru încercări și trebuie să spună: „O, Allah, caut adăpost la Tine de chinurile ladului, de chinurile din mormânt, de încercările vieții și ale morții și de amăgirile lui Masih Al-Dajjal”.» (relatat de Bukhari și Muslim)

‘Aișa, soția Mesagerului lui Allah, a relatat: „Mesagerul lui

Allah obișnuia să se roage astfel: «O, Allah, caut adăpost la Tine de chinurile din mormânt, și caut adăpost la Tine de tentația și amăgirea lui Masih Al-Dajjal, și caut adăpost la Tine de înșelăciunile vieții și ale morții. O, Allah, caut adăpost la Tine de păcat și de datorie».” (relatat de Muslim)

3. Cel ce va trăi în vremea când se va ivi Dajjal trebuie să recite în prezența lui versetele de deschidere din „Surat Al-Kahf”. Cel ce învață pe de rost primele zece versete sau ultimele zece din „Surat Al-Kahf” – ambele sunt importante – va fi ocrotit împotriva lui Dajjal. Este preferabil ca fiecare să recite acest capitol din Coran în special în fiecare zi de vineri.

Nauwas bin Sama'n a relatat că Mesagerul lui Allah a spus despre Dajjal: „Cel ce va supraviețui pentru a-l vedea (pe Dajjal) trebuie să recite în prezența lui versetele de deschidere ale „Surat Al-Khaf” (capitolul 18 din nobilul Coran).” (Muslim)

Abu Dardaa a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Cel ce învață pe de rost primele zece versete de deschidere (într-o altă versiune, ultimele zece) ale „Capitolului Al-Khaf” va fi ocrotit de Dajjal.” (relatat de Muslim)

4. Feriți-vă să intrați în cercul lui Dajjal. Este preferabil să fii locuitor în Mecca sau în Medina, căci Dajjal nu va putea niciodată să intre în acestea două. Cel ce aude de Dajjal să se îndepărteze, căci un om care va crede despre sine că este credincios se va duce la el și îl va urma din cauza confuziei pe care Dajjal a semănat-o în mintea lui. Lucruri precum vrăjitoriile sau învierea oamenilor din morți vor crea confuzii în mintea oamenilor. Vor începe să creadă în Dajjal și astfel își vor pierde credința adevărată.

Imran bin Husain a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Cel ce aude de Dajjal să se îndepărteze în grabă de el, căci jur pe Allah că un om va veni la el crezând că are credință dreaptă, însă îl va urma din cauza confuziei pe care Dajjal a semănat-o în mintea lui.” (relatat de Abu Dauud, Ahmed Musnad, imamul Mustadrak și șeicul Allama Albani)

Rugați-vă întotdeauna la Allah, slăvind Gloria Sa nemărginită prin *Tahlil*, *Tasbih*, *Zikr*, *Dua'*, etc. Amintiți-le fraților voștri și celor apropiați vouă de amăgirile și încercările lui Dajjal.

Venirea pe pământ a lui Iisus Hristos

Trăsături personale

Iisus Hristos este un bărbat de statură potrivită ce poartă două veșminte de culoare galben-pal, iar din păr par a se prelinge mici stropi de apă, deși acesta nu este umed.

Abu Huraira a relatat că Profetul a zis: „Nu mai există nici un profet între mine și el (adică Iisus). El va coborî (pe pământ). Când îl vedeți, recunoașteți-l: un bărbat de statură medie ce poartă două veșminte de un galben-pal, iar din păr par a se prelinge mici stropi, deși acesta nu va fi umed. El va lupta alături de oameni în numele islamului. Va sfărâma crucea, va ucide porcul și va desființa *Jizîa*. Allah va duce la pieire toate religiile în afară de cea islamică. Iisus îl va distruge pe Dajjal și va trăi pe pământ timp de 40 de ani și apoi va muri. Musulmanii se vor ruga pentru el.” (relatat de Abu Dauud, Hakim și Ibn Khuzaima)

Iisus va avea o înfățișare minunată și extrem de curată. Pe chipul său nu se va găsi nici măcar un fir de praf, iar expresia feței sale nu va cunoaște niciodată vreun sentiment negativ.

După spusele lui Abu Huraira s-a relatat că Profetul a spus: „Când am făcut „Călătoria nocturnă”, l-am întâlnit pe Moise. Mesagerul lui Allah a spus: «(Moise) era un om înalt, cu părul drept ca și cum ar fi fost unul dintre oamenii Șanua. Și apoi m-am întâlnit cu Iisus». Mesagerul lui Allah l-a descris ca fiind un bărbat de statură medie, roșu în obraji ca și cum de abia ar fi ieșit din baie. El a zis: «L-am văzut pe Avraam – Pacea să fie asupra sa. Arăta precum unul dintre copiii săi.» El a zis: «Mi-au fost aduse două vase. Într-unul era lapte, iar în celălalt era vin.» Mi s-a spus: «Alege-l pe cel care îți place!» Eu am ales vasul în care era lapte și am băut. El (îngerul) a spus: «Ai fost călăuzit de puritatea ta înăscută sau ai obținut naturalețea. Dacă ai fi ales vasul în care se afla vin, adepții tăi s-ar fi abătut de la calea cea dreaptă, ar fi căzut în ispită».” (relatat de Bukhari, Muslim, Ahmed și Tirmidhi)

Mesagerul lui Allah l-a asemănat pe Iisus Hristos cu Urua bin Masu'd, unul dintre companionii Profetului. Iisus era un bărbat bine făcut, avea părul ondulat, era de statură medie și tenul era alb spre roz.

Qatada a relatat că l-a auzit pe Abu Al-Allia povestind că unul dintre verii Profetului, Ibn Abbas, îi spusese: „În timp ce relatea despre „Călătoria Nocturnă”, Profetul a zis: «Moise era un bărbat înalt ca și cum ar fi făcut parte din tribul Șanua, iar Iisus era bine-făcut și avea păr ondulat (în altă relatare se spune că era de statură medie, cu tenul alb, rumen în obraji și cu părul ondulat).» De asemenea el a vorbit și de Malik, păzitorul Iadului, și de Dajjal.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Ibn Omar a relatat: „Mesagerul lui Allah a spus: «(În noaptea „Înălțării spre Sferele cerești”) i-am văzut pe Moise, Iisus și pe Avraam. Iisus avea tenul roșiatic, părul ondulat și pieptul lat. Moise era mai închis la culoare, avea părul drept și era înalt de statură ca și cum ar fi făcut parte din tribul Azzut.»” (relatat de Bukhari)

După spusele lui Abdullah bin Omar s-a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Într-o seară mă aflam în apropierea Ka'abei. Am văzut un bărbat mai închis la culoare care se afla printre cei mai bălai oameni pe care i-am văzut vreodată. Părul îi cădea în bucle, cele mai frumoase pe care le-am văzut. Îl avea pieptănat. Din el se scurgeau picături de apă. Era aplecat spre doi oameni sau pe umerii acestora și a făcut ocolul Ka'abei.” Eu am întrebat: „Cine este el?” Mi s-a răspuns: „Este Hristos, fiul Mariei.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Iisus era unul dintre cei mai plăcuți oameni pe care i-am întâlnit vreodată. Buclele de păr îi cădeau pe umeri. Părul său nu era nici foarte ondulat, nici foarte drept, și din el se prelingeau picături de apă.

Într-o altă relatare Mesagerul lui Allah a spus: „În această noapte în care am fost în apropierea Ka'abei mi s-a arătat în vis un bărbat cu ten alb, unul dintre cei mai plăcuți oameni pe care i-am văzut. Buclele de păr îi cădeau pe umeri. Părul său nu era nici prea ondulat, nici prea drept, și stropi de apă se prelingeau din el. Și-a așezat mâinile pe umerii a doi bărbați și situat între aceștia a făcut înconjurul Ka'abei. Eu am zis: «Cine este acesta?» Ei mi-au răspuns: «Hristos, fiul Mariei.»” (relatat de Muslim)

Cum va coborî Iisus pe pământ?

Iisus Hristos, fiul Mariei, va coborî la minaretul alb din partea de est a Damascului, purtând două veșminte de un galben pal ca șofranul și sprijinindu-și mâinile pe aripile a doi îngeri. Când își va înclina capul, picături de sudoare se vor prelinge pe buclele sale, iar, când va înălța capul, picături asemenea perlelor vor cădea. Fiecare necredincios ce va simți mireasma sa va muri și răsuflarea sa va ajunge până acolo unde îi va ajunge privirea.

Iisus Hristos va refuza invitația imamului Mahdi de a-l conduce pe musulmani în rugăciune și a făcut rugăciunea așezat în spatele imamului Mahdi. Odată, Abdul Rahman bin Auf, unul dintre companionii Profetului, a condus oamenii în rugăciune, iar Mesagerul lui Allah l-a urmat. Iisus va coborî și se va alătura unui grup de oameni care nu va înceta să lupte niciodată pentru Adevăr și vor izbuti până în Ziua de Apoi, iar conducătorii acestora (musulmani) îl vor ruga să vină să-i conducă în rugăciune, însă el va spune: „Nu!”.

Jabir bin Abdullah a relatat: „O parte a adepților mei nu va înceta să lupte pentru Adevăr și va izbuti să facă asta până în Ziua de Apoi. El a zis: „Iisus, fiul Mariei, se va pogorî apoi, iar conducătorii acestora (musulmani) îl vor invita să vină și să-i conducă în rugăciune, însă el a răspuns: «Nu, unii dintre voi sunt conducători peste alții (dintre voi). Aceasta este răsplata lui Allah pentru această națiune».” (relatat de Muslim)

Se crede că Iisus va coborî la minaretul alb din partea de est a Damascului – care este o rămășiță a minaretului din partea de est a Marii Moschei Amaui, unde el va participa la rugăciunea condusă de imamul Mahdi. Totuși, Imamul Kathir a afirmat că în partea de răsărit a Damascului nu există nici un minaret alb, rămășițele acestuia se găsesc la Marea Moschee Amaui. În anul 741 d. Hegira, musulmanii au făcut reparații și au înnoit acest minaret cu pietre albe. Este incredibil faptul că reconstruirea acestei mine a fost posibilă datorită contribuției creștinilor; aceștia au ars pietrele folosite la construcție. Poate acesta este unul dintre semnele Profeției.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Aceștia (musulmanii) se vor pregăti de luptă, așezându-se în

șiruri. Cu siguranță, va intra timpul de rugăciune și atunci Iisus, fiul Mariei, va coborî pe pământ și îi va conduce conform învățăturilor nobilei Coran și cele ale *Sunnei*, „Tradiției Profetice”. Când dușmanul lui Allah îl va vedea, se va dizolva așa cum sarea se dizolvă în apă, iar dacă el (Iisus) nu s-ar fi aflat în fața lor, chiar și atunci, s-ar fi evaporat în totalitate, însă Allah îl va ucide cu mâna lui Iisus și le va arăta oamenilor sângele lui pe lancea sa”. (relatat de Muslim)

Dovezi din nobilul Coran

Cel de-al treilea semn major ce vestește Ziua de Apoi se referă la coborârea pe pământ a profetului și trimisului lui Allah, Iisus, fiul Mariei. Acest fapt este confirmat și de Coran și de „Tradiția Profetică”.

Allah Preamăritul și Preaslăvitul a spus:

Și când a fost dat fiul Mariei ca pildă, atunci neamul tău s-a veselit, ~ Zicând ei: "Oare zeii noștri sunt mai buni sau el?" Și nu ți l-au dat ție ca pildă, decât pentru ceartă. Ba ei sunt un neam [de oameni] gâlcevitori. ~ El nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru fiii lui Israel. ~ Și de am fi voii Noi, am fi făcut în locul vostru îngeri care să vă urmeze pe pământ. ~ Și el va fi un semn pentru Ceas; deci nu vă îndoiiți în privința lui și urmați-mă pe mine, căci aceasta este o cale dreaptă!

[Coran 43:57-61]

Se înțelege că se referă la a doua venire a lui Iisus pe pământ în Ziua de Apoi înainte de Ziua Învierii din morți, când el va distruge doctrinele mincinoase care acționează în numele lui și va pregăti calea pentru acceptarea universală a islamului, pentru urmarea căii drepte conform învățăturilor Coranului. Iisus Hristos, fiul Mariei, va coborî în curând printre musulmani și va judeca omenirea după legile Coranului, ca un judecător drept, și nu după alte legi.

Sfârșitul vieții pe pământ a lui Iisus este înconjurat de

mister, așa cum este și nașterea sa, ca de altfel și cea mai mare parte a vieții sale private, exceptând doar trei ani fundamentali ai profeției sale. Nu are rost să discutăm despre numeroasele ipoteze și neconcordanțe dintre primele secte creștine și cele ale învățaților musulmani. Biserica Creștin – Ortodoxă are ca punct de bază al doctrinei sale acest lucru, și anume că Iisus a fost răstignit pe cruce și a murit, și a fost îngropat, și a înviat a treia zi fără a avea nici o urmă de rană. Și a mers și a vorbit oamenilor, și a mâncat alături de apostolii săi și apoi a fost înălțat la ceruri.

Unele dintre primele secte nu credeau însă că Iisus a fost răstignit și a murit pe cruce. Basilidianii credeau că altcineva s-a aflat în locul său. Docetae au susținut că Hristos nu a avut niciodată trup fizic, pământesc, ci numai unul aparent, iar crucificarea a fost numai aparentă, nu și adevărată. „Evanghelia Marcionită” (în jurul anului 138 e.n.) a negat faptul că Iisus ar fi fost născut, ci pur și simplu a apărut în formă fizică. „Evanghelia Sfântului Barnabas” a susținut teoria substituirii pe cruce. Învățăturile Coranului spun că Hristos nici nu a fost răstignit pe cruce, nici nu a fost ucis de către evrei, în ciuda anumitor circumstanțe aparente ce au produs această iluzie în mintea unor dușmani ai săi. Aceste ipoteze, presupuneri și îndoieli sunt fără sens.

Allah Preaînaltul și Preaslăvitul a spus:

Și din pricina vorbelor lor: "Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!", în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui [Isus], au fost în îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât, ~ Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este Puternic și Înțelept [Aziz, Hakim].

[Coran 4:157-158]

Nu va fi nici unul dintre oamenii Cărții care să nu creadă

în el, înaintea morții sale. Iar în Ziua de Apoi, el va fi martor împotriva lor.

[Coran 4:159]

Comentatorii în Coran nu au căzut la un acord în privința expresiei „*înaintea morții sale*” din versetul de mai sus. Cei ce susțin că Iisus nu a murit afirmă că „*înaintea morții sale*” înseamnă „*înaintea morții lui Iisus*”. Aceștia susțin că Iisus încă trăiește având trup pământesc și se va ivi înaintea de Ziua de Apoi, după venirea imamului Mahdi, atunci când lumea va fi curățată de păcate și de păcătoși. Va exista o moarte finală înainte de Ziua Învierii, însă toți vor fi crezut în el înainte de momentul morții. Alții cred că expresia „*înaintea morții sale*” se referă mai degrabă la „unul dintre oamenii Cărții”. Există două interpretări: conform celei dintâi ar fi vorba de moartea lui Iisus, iar conform celei de a doua ar fi vorba de moartea unuia dintre adepții oamenilor Cărții.

Cele două interpretări sunt adevărate. Atât evreii, cât și creștinii cred în răstignirea lui Iisus pe cruce, însă potrivit Coranului acest lucru nu este adevărat. Evreii resping afirmația că este Mântuitorul. Cel ce este atârnat este blestemat de Dumnezeu. Conform credinței lor, din moment ce Iisus a murit pe cruce, înseamnă că a fost blestemat de Dumnezeu. Creștinii, pe de altă parte, cred că Iisus a fost răstignit și a murit pe cruce și prin aceasta a mântuit lumea de păcate. Ei îl consideră pe Iisus fiul lui Dumnezeu care și-a dat viața pentru ispășirea păcatelor omenirii. Coranul respinge ambele afirmații. Iisus nu a fost blestemat așa cum cred evreii, deoarece el nu a fost răstignit pe cruce. El este un profet de seamă al lui Allah. În același timp însă el nu este nici fiul Domnului, așa cum cred creștinii, ci este Trimisul și Supusul lui Allah. Așadar versetul relatează că înainte de adevărata moarte a lui Hristos, atât evreii, cât și creștinii îl vor recunoaște ca fiind adevăratul Trimis și Supus al lui Allah. Toate interpretările neadevărate în legătură cu el se vor spulbera înainte de moartea sa din această lume pământească. Această interpretare aparține lui Ibn Jabir și altor comentatori de seamă.

Există și o a doua interpretare, conform căreia pronumele „el” se referă la Muhammed – Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască. Așadar versetul ar însemna: *„Nu va fi nici unul dintre oamenii Cărții care să nu creadă în el (adică în Muhammed), înaintea morții sale”*.

Dovezi din „Tradiția Profetică”

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Pe Cel în Măinile căruia se află sufletul meu, cu siguranță Iisus, fiul Mariei, va coborî în curând printre voi (musulmani) și va judeca omenirea cu dreptate după legile Coranului (precum un judecător drept). Bunăstarea va domni peste măsură astfel încât nimeni nu va mai accepta nimic, iar o singură prosternare la Allah (în timpul rugăciunii) va fi mai bună decât întreaga lume cu tot ce se găsește în ea.” Abu Huraira a adăugat: „Dacă doriți, puteți recita acest verset din nobilul Coran [4:159].” (relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Nu va fi nici unul dintre oamenii Cărții care să nu creadă în el, înaintea morții sale. Iar în Ziua de Apoi, el va fi martor împotriva lor.

[Coran 4:159]

Iisus, fiul Mariei, va coborî în curând printre musulmani ca un judecător ce va judeca conform învățăturilor islamice. Islamul este religia lui Allah și nici o alta nu este acceptată de El. Hafiz Ibn Hajar Asqalani spune că prin termenul „cruce” se înțeleg toate acele instrumente care devin mijloace de subminare a științei de Dumnezeu. El va ucide porcul. Iisus va stârpi de pe fața pământului acest animal murdar și dezagustător. Va desființa jizia.

Jabir bin Abdullah a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: „O parte a oamenilor mei nu va înceta niciodată să lupte pentru Adevăr și va reuși acest lucru până în Ziua Învierii.” El a zis: „Iisus, fiul Mariei, va coborî apoi și conducătorii lor (musulmani) îl vor ruga să vină și să-i conducă în rugăciune,

însă el va spune: «Nu, unii dintre voi sunt mai presus de alții (dintre voi). Aceasta este binecuvântarea lui Allah pentru această națiune».” (relatat de Muslim)

Receptivitatea în ceea ce privește venirea lui Iisus

Există numeroase opinii în ceea ce privește venirea profetului Iisus, fiul Mariei. Acestea au fost catalogate după cum urmează:

1. Combaterea afirmațiilor evreilor, potrivit cărora I-ar fi ucis pe Iisus. Allah Preamăritul și Preaînaltul a revelat că aceștia sunt mincinoși.

2. Cu adevărat, Iisus a găsit în Evanghelii superioritate și cea mai bună dintre națiunile profetului Muhammed.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Muhammed este Trimisul lui Allah. Iar aceia care stau alături de el sunt aspri față de necredincioși și sunt îndurători între ei. Îi vezi pe ei aplecați și prosternându-se, căutând mila lui Allah și mulțumirea Lui. Semnele prosternării se văd pe chipurile lor. Aceasta este imaginea lor în Tora. Și imaginea lor în Evanghelie este că ei sunt asemenea tulpinilor din care au odrăslit mlădițe, pe care le ajută, și apoi ele se îngroașă și se înalță pe tulpinile lor, spre bucuria semănătorilor. Cu ei, Allah îi umple de ciudă pe necredincioși. Și Allah a făgăduit aceloră dintre ei care cred și împlinesc fapte bune, iertare și mare răsplată.

[Coran 48:29]

Imaginea în Evanghelie este exemplificată prin sămânța bună care este semănată și se înalță încet-încet, depășind chiar așteptările semănătorului. „Și doarme și se scoală, noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește, cum nu știe el. Pământul rodește de la sine: mai întâi pai, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic.” (Evanghelia după Marcu [4:27,28])

Islamul a fost propovăduit de nobilul profet Muhammed; sămânța sădită apare în ochii oamenilor pierdută în pământ, însă

aceasta încolțește și se înalță și devine mai puternică până ce tulpina o poate susține în întregime și chiar și cei mai înrăiți dușmani îi recunosc dreptul de a exista. Observați cu cât este mai completă pilda din Coran. Gândurile semănătorilor seminței sunt exprimate prin termeni minunați „*spre bucuria semănătorilor*”. Rezultatul minunatei creșteri a islamului în număr, dar și forță s-a datorat faptului că dușmanii lui au fost confuzi și s-au înfuriat în adâncul lor, în contrast cu satisfacția, minunea și încântarea profetului Muhammed și a companionilor săi.

Prin urmare, Iisus s-a rugat la Allah să-l includă printre companionii profetului Muhammed și Allah a răspuns rugăciunii lui, ținându-l în viață până ce va coborî pe pământ în apropierea Zilei de Apoi, predicând islamul după învățăturile Coranului și ale *Sunnei*, „Tradiției Profetice”.

Unii învățați au sugerat că Iisus a fost un companion al Profetului, dar și un profet, căci l-a văzut pe profetul Muhammed în noaptea „Călătoriei nocturne” și a „Înălțării” pe care a făcut-o Mesagerul lui Allah, Muhammed, și atunci Iisus l-a salutat folosind salutul islamic; el va fi un ultim companion al Profetului care va fi mort atunci când va veni Ceasul.

Iisus va coborî pe pământ datorită apropierii termenului final al încheierii vieții sale pe pământ. Legea firească a naturii spune că nici o făptură ce s-a născut pe acest pământ nu poate să-și dea viața în alt loc decât acesta. Venirea sa pe pământ va coincide cu apariția lui Dajjal, pe care Iisus îl va ucide.

Din el v-am creat, în el vă vom întoarce și din el vă vom scoate încă o dată”.

[Coran 20:55]

Iisus va veni să dezmințe afirmațiile evreilor în legătură cu faptul că aceștia l-ar fi ucis. El va veni cu dovezi clare pentru a combate ipoteza lor. Va elimina de pe fața pământului toate religiile în afară de islam.

Caracteristicile acestea au legătură în special cu Iisus, iar profetul Muhammed, dintre toți cei prezenți în această viață

pământească și în cea ce va veni, este cel mai apropiat de Iisus, fiul Mariei, deoarece, deși au mame diferite, profeții sunt frați în credință. Credința lor este una singură și nici un profet nu va mai veni între profetul Muhammed și Iisus Hristos.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Dintre toți oamenii eu sunt cel mai apropiat de fiul Mariei și profeții au mame diferite, dar îi unește o singură religie și nici un profet nu a existat între Iisus Hristos și mine.” (relatat de Muslim)

Această relatare ne dezvăluie faptul că toți profeții Domnului sunt trimiși pentru a îndeplini o misiune sacră și astfel ei devin frați în credință. Diferența, dacă este vreuna, nu constă în principiile fundamentale ale credinței, ci în ramificațiile sale, care, în termeni religioși, se numesc *Şari'a*.

Există anumite asemănări izbitoare între profetul Muhammed și Iisus, fiul Mariei. Aceste asemănări sunt revelate și în Coran. Printre aceste enumerăm:

- Coranul relevă faptul că înainte de a naște mama Mariei s-a rugat astfel Domnului: „*și o încredințez pe ea și pe scoborătorii ei ocrotirii Tale, împotriva lui Şeitan cel izgonit!*” [3:36]

Nobilul profet Muhammed a fost învățat să caute adăpost la Allah împotriva Satanei într-un mod asemănător: „*Și spune: «Doamne, eu caut scăpare la Tine împotriva ispitelor şeitanilor ~ Și eu caut scăpare la Tine, Doamne, pentru ca ei să nu se apropie de mine!»*” [23:97,98]

Atât Muhammed, cât și Iisus au fost privați de afecțiune și dragoste paternă. Nașterea lui Iisus stă sub semnul miracolului deoarece a fost născut fără tată, în timp ce tatăl nobilului profet Muhammed a murit înainte de nașterea sa. Așadar, ambii au crescut încă de la începutul vieții sub paza Divină.

Atât Muhammed, cât și Iisus au fost profeți cărora le-au fost încredințate Cărțile Sfinte ale lui Allah. În legătură cu Iisus, Coranul spune:

Dar el [pruncul] a zis: "Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și m-a făcut profet!"

[Coran 19:30]

Despre Muhammed se spune același lucru:

Mărire lui Allah care i-a pogorât Robului Său Cartea și nu a lăsat în ea nici o strâmbătate,

[Coran 18:1]

Isus a fost întărit cu *Ruhul Qudus* (Duhul Sfânt):

I-am dăruit lui Moise Cartea și am făcut să-i urmeze alți trimiși. I-am dat lui Isus [Isa], fiul Mariei [Maryam], semnele desluite și l-am întărit pre el cu duhul sfânt. Însă de fiecare dată când a adus la voi un trimis, ceea ce nu plăcea sufletelor voastre, v-ați semețit și pe o parte dintre trimiși i-ați învinuit de minciună, iar pe o altă parte i-ați răpus.

[Coran 2:87]

Astfel a fost și în cazul nobilului Profet:

Dacă voi nu-i veniți în ajutor, [să știți că] l-a ajutat Allah [mai înainte], când cei care nu credeau l-au alungat, ca unul dintre cei doi. Când ei doi se aflau în peșteră și când el i-a zis însoțitorului său: "Nu fi mâhnit, căci Allah este cu noi!" Și a pogorât Allah liniștea Sa asupra lui și i-a venit în ajutor cu oșteni pe care voi nu i-ați văzut și a făcut cuvântul celor care nu credeau [să coboare] jos, în timp ce cuvântul lui Allah [s-a înălțat] cel mai sus. Iar Allah este Puternic [și] Înțelept.

[Coran 9:40]

Spune: „L-a pogorât Duhul Sfânt de la Domnul tău întru adevăr ca să-i întărească pe cei care cred și să fie călăuză și bună vestire pentru musulmani!”.

[Coran 16:102]

Cel mai de seamă punct de asemănare dintre

Muhammed și Iisus îl constituie faptul că în ambii trăsăturile predominante sunt milostenia și pacea. Dintre toți oamenii profetul Muhammed este cel mai apropiat de Iisus. Iisus a vestit cu bucurie omenirea de venirea profetului Muhammed ca Trimis al lui Allah, invitând companionii săi să creadă în acea doctrină.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Voi ați avut în ei o pildă frumoasă, pentru cel ce nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi. Dacă, însă, cineva întoarce spatele, [să se știe că] Allah este Deajuns pentru Sine [și este] Demn de Laudă

[Coran 61:6]

Venirea nobilului Profet a fost prevestită în nenumărate feluri.

În „Evanghelia după Ioan” se spune: „Și eu voi ruga pe tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac.” [14:16], „Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre mine” [15:26]

Se spune de asemenea și: „Dar Eu vă spun adevărul: Vă este de folos ca să Mă duc Eu. Căci dacă nu Mă voi duce, Mângâietorul nu va veni la voi, iar dacă Mă voi duce, Îl voi trimite la voi.” [16:7]

În versiunea în limba engleză este folosit termenul „comforter”, iar în versiunea în limba greacă este folosit „paracletos”, ceea ce înseamnă „apărător, susținător”, adică „o persoană care este chemată în ajutorul altei persoane, un prieten drag”, și nu „Mângâietor”.

În „Vechiul Testament” se vorbește despre profetul Muhammed în „Deuteronomul”: „Eu le voi ridica Prooroc din mijlocul fraților lor, cum ești tu, și voi pune cuvintele Mele în gura Lui și El le va grăi tot ce-l voi porunci Eu.”- „Iar cine nu va asculta cuvintele Mele, pe care Proorocul Acela le va Grăi în numele Meu, acela îi voi cere socoteală.” [18:18,19]

Cum va judeca Iisus?

Iisus va judeca după legile islamice, după învățăturile din Coran și „Tradiția Profetică”, deoarece Iisus va fi unul dintre urmașii profetului Muhammed și nu va introduce o nouă doctrină sau o nouă religie. Islamul reprezintă cea din urmă și singura religie acceptată de Allah. Nu va fi anulată până în Ziua de Apoi și nu vor mai fi desemnați alți profeți, trimiși sau mesageri ai lui Allah pentru această națiune. Așadar, Iisus va judeca în conformitate cu *Șari’a* profetului Muhammed.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Ce veți face atunci când fiul Mariei va coborî printre voi și vă va conduce ca și cum ar fi unul dintre ai voștri?” Ibn Abu Thaib, cu acordul lui Abu Huraira a relatat: „Conducătorul vostru este unul dintre voi!” Abu Thaib a spus: „Știi ce înseamnă: «Va conduce ca și cum ar fi unul dintre voi?»” Eu am răspuns: „Explică-mi!” „Vă va conduce după învățăturile ce se găsesc în Cartea Domnului (Preamărit și Preaslăvit fie numele Lui) și în „Tradiția Profetică”.” (relatat de Muslim)

Jabir bin Abdullah a relatat: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah că a spus: «O parte a oamenilor mei nu va înceta să lupte pentru Adevăr și va reuși acest lucru până în Ziua Învierii!» Și el a zis că Iisus, fiul Mariei, va veni apoi și conducătorii lor (musulmani) îl vor ruga să vină și să-i conducă în rugăciune, însă el va spune: «Nu, unii dintre voi sunt conducători peste alții (dintre voi). Aceasta este răsplata lui Allah pentru această națiune».” (relatat de Muslim)

Există anumite concepții greșite susținute de cei ce nu sunt musulmani în legătură cu venirea lui Iisus; ei afirmă faptul că până în apropierea Zilei de Apoi vor exista mai mulți profeți după Mesagerul lui Allah, Muhammed, și că acesta nu este nici cel din urmă profet, nici „încheietorul profeților”. Aceste îndochinări sunt negate de Coran și de relatările convenite.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Muhammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul profeților, și Allah este

Atoateștiutor.

[Coran 33:40]

Atunci când un document este autentificat, acesta este încheiat și nu mai pot fi adăugate fragmente ulterioare. Nobilul profet Muhammed a încheiat lista mesagerilor lui Allah. Învățătura lui Allah are și va avea întotdeauna continuitate, însă nu va mai exista nici un alt profet după Muhammed. În perioadele următoare vor exista învățați și reformatori, însă nu profeți. Aceasta nu este o chestiune arbitrară. Este o poruncă plină de știință și înțelepciune, căci Allah este Atotștiutor.

Jabir bin Abdullah a relatat: „Profetul a zis: «Eu sunt față de profeții de dinaintea mea asemenea omului care a ridicat o casă, a făcut-o pe ea neîntrecut de frumoasă, afară de locul unei cărămizi de la un colț, iar lumea a început să o înconjoare și să se minuneze de ea, zicând: “Dacă nu ar lipsi această cărămidă!” Eu sunt acea cărămidă și eu sunt încheietorul profeților.»

Unii dintre așa-zișii învățați și șoviniști ce se manifestă împotriva islamului au argumentat că la venirea lui Iisus, fiul Mariei, pe pământ nu va exista nici o obligație a musulmanilor conform legii islamice. Nici un musulman nu este obligat să se alăture sau să-L slăvească cu dreaptă credință pe Allah, deoarece caracterul legitim și valabilitatea religiei islamice nu va mai exista până atunci, căci nici un profet nu va mai veni după profetul Muhammed. Aceasta este o minciună, din moment ce nu există nici o dovadă în acest sens în Coran sau în *Sunna*.

Jubair bin Muti'm a relatat cu acordul tatălui său că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: „Eu sunt Muhammed, și eu sunt Ahmed, și eu sunt *Mahie* („nemicitorul”), prin intermediul căruia necredința va fi nimicită, îndepărtată, și eu sunt *Hașir* („strângătorul”) la picioarele căruia omenirea se va strânge, și eu sunt *'Aaqib* (ultimul care va veni), după care nu va mai veni nici un alt profet.” (relatat de Muslim)

Termenul „Ahmed” este o formă de evidențiere. Substantivul propriu „Muhammed” este derivat din participiul pasiv al termenului „Mahmud”, cuvânt care descrie o persoană în

care cele mai de seamă trăsături au fost atât de măiestrit îmbinate, încât nimic nu necesită adăugări sau corecturi ulterioare. Singura diferență între cei doi termeni, „Muhammed” și „Ahmed”, este că primul se referă la o persoană cunoscută mai ales pentru trăsăturile sale deosebite, iar cel de-al doilea termen se referă la o persoană ce va fi slăvită în cea mai bună manieră posibilă.

Profeții despre venirea lui Muhammed ca ultim profet sunt întâlnite în cărțile sfinte și în perioadele anterioare. Iisus a promis oamenilor săi venirea unui alt Mângâietor: „*De Mă iubiți, păziți poruncile Mele. ~ Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac.*” („Evanghelia după Ioan” [14:15,16])

Din relevările anterioare menționate în Coran și în „Tradiția Profetică” și din ceea ce este confirmat de Iisus în Evangheliile reiese cu claritate faptul că Iisus va veni pe pământ pentru a judeca după legea islamică instituită de profetul Muhammed. În mod frecvent, apare o întrebare: „Cum poate Iisus să judece după legile Coranului și după „Tradiția Profetică” din moment ce el nu are cunoștințe despre aceste două surse de cunoaștere?” Răspunsul este foarte simplu. Bineînțeles că va deține vaste cunoștințe despre legea islamică pentru a putea da verdicte drepte la problemele musulmanilor. Allah Atotștiutorul și Preaînaltul îl va învăța pe Iisus tot ceea ce trebuie să știe despre legea islamică înainte de coborârea sa pe pământ. Așadar nu există nici o neclaritate în privința sistemului islamic.

Nu există nici măcar o clipă care să-l elibereze pe musulmanul aflat în această lume pământească de îndatoririle sale față de Allah, de slăvire și de devotament în fața Domnului, până ce pământul nu va adăposti nici măcar un singur devotat care va susține sau va recita: „Allah! Allah!”. Așadar pământul va fi distrus în întregime. Chiar și după venirea lui Iisus, vor exista credincioși musulmani și lege islamică, deoarece însuși Iisus va participa la o rugăciune de mulțumire imediat după ce va veni pe pământ, unde va face pelerinajul (*Hajj*) și va conduce un război sfânt decisiv (*Jihad*) împotriva celor necredincioși (aliații lui Dajjal).

Hanzala Al-Aslami a relatat: „L-am auzit pe Abu Huraira povestind că Mesagerul lui Allah a spus: «Pe Cel în mâinile Căruia se află viața mea, fiul Mariei (Iisus Hristos) cu siguranță va invoca numele lui Allah în timpul pelerinajului (*Hajj*) sau pentru *Umra* sau pentru ambele (făcute în același timp) în Valea Rauha.» (relatat de Muslim)

Valea Rauha este situată la o distanță de 90 km. de Medina, spre partea care duce spre Mecca. Această relatare stă mărturie a faptului că Iisus Hristos va veni pe pământ înainte de Judecata de Apoi și că va înfăptui fie *Hajj*, fie *Umra* sau ambele (în același timp) și va trece prin Valea Rauha.

Jizia va fi abrogată prin venirea lui Iisus. Acest sistem al perceperii unei taxe exista înainte de cea de-a doua venire a lui Iisus. Mulți învățați au interpretat în mod greșit că Iisus are autoritatea de a schimba obiceiurile existente înainte, și anume de a interzice perceperea unei taxe. Adevărul este că acest sistem este valabil pe o perioadă limitată. Nobilul nostru profet Muhammed ne-a prevestit deja despre expirarea acestui sistem când Iisus va veni pentru a doua oară pe pământ. Cu alte cuvinte, venirea lui Iisus va însemna și expirarea termenului.

Cu acordul lui Abu Huraira s-a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Jur pe Allah că fiul Mariei va veni cu siguranță ca un drept judecător. Antipatia și invidia reciprocă vor dispărea cu siguranță și când va chema oamenii să accepte bogății, nici măcar unul nu se va găsi care să accepte.” (relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

Daruri și belșug în perioada petrecută pe pământ

În perioada în care Iisus se va afla pe pământ va domni pacea, liniștea și siguranța. Allah le va dăruia oamenilor mai multă bunăstare, trimițând ploi abundente, astfel încât pământul va avea multe feluri de roade, dăruind astfel oamenilor bogății pe măsură. Mai mult, invidia și ură reciprocă vor dispărea cu siguranță.

Nauuas bin Sam'an a relatat în legătură cu venirea lui Dajjal: „Profetul a zis: «Atunci Allah va trimite ploaie și nici o locuință din pământ sau (cort) din păr de cămilă nu va rezista și

va spăla pământul până ce va părea a fi o oglindă. Apoi pământului i se va porunci să-și arată roadele și cele cu care a fost binecuvântat și, drept rezultat, se va înălța un rodiu atât de mare încât un grup de oameni se va putea hrăni din el și se va putea adăposti sub ramurile lui. Și vaca de lapte va dăruia atât de mult lapte încât o întreagă comunitate se va putea sătura din laptele ei. Și cămila de lapte va dăruia o cantitate atât de mare de lapte încât un trib întreg se va putea hrăni cu laptele ei, și oaia de lapte va dăruia atât de mult lapte încât întreaga familie se va sătura ...».” (relatat de Muslim)

Durata șederii sale pe pământ

Perioada exactă a șederii lui Iisus pe pământ nu este cunoscută, însă unii învățați spun că este vorba de 7 ani, în timp ce alții consideră că ar fi 40 de ani.

Abdullah bin Amr a relatat: „Apoi oamenii vor trăi 7 ani, timp în care nu vor exista dușmăniile între persoane. Apoi Allah va trimite o adiere răcoroasă dinspre partea Siriei (Șam), astfel încât nimeni care are chiar și o fărâmbă de credință nu va supraviețui pe acest pământ, ci va muri. Chiar de o persoană va intra și în cea mai ascunsă parte a muntelui, acea adiere va ajunge și în acel loc și va cauza moartea persoanei.” (relatat de Muslim)

Abu Huraira a relatat: „(Iisus) va trăi pe pământ timp de 40 de ani și apoi va muri. Musulmanii se vor ruga pentru el la înmormântarea sa.” (relatat de imamul Ahmed și Abu Dauud)

Învățații în *Hadis* au sugerat că Iisus Hristos înainte de a fi înălțat la ceruri a trăit pe pământ timp de 33 de ani și va mai trăi timp de șapte ani la a doua venire a sa pe pământ, petrecând astfel în total 40 de ani pământești.

Evenimente ce vor avea loc în timpul șederii sale pe pământ

Numeroase întâmplări vor avea loc la a doua venire a lui Iisus Hristos. În continuare, prezentăm în ordinea lor cronologică unele dintre acestea:

1. Capturarea lui Dajjal și amăgirile acestuia

Din capitolele și relatările anterioare am învățat că Iisus va veni pe pământ atunci când musulmanii vor fi pregătiți să lupte împotriva lui Dajjal. Atunci va intra timpul de rugăciune și Iisus va participa la rugăciunea de mulțumire condusă de imamul Mahdi. Dajjal va fi conștient de venirea lui Iisus Hristos și se va ascunde de Iisus, însă acesta îl va urmări până ce va ajunge la Casa Sfântă din Ierusalim, acolo unde comunitatea musulmană îl va încerca pe Dajjal. Iisus îi va prinde atât pe el, cât și pe adepții lui la poarta dinspre răsărit a localității Ludd.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Ei (musulmanii) se vor pregăti pentru luptă, așezându-se în șiruri. Cu siguranță, va intra timpul de rugăciune și atunci Iisus, fiul Mariei, va veni și îi va conduce (fie în rugăciune sau cel mai probabil îi va conduce după legile Coranului și ale „Tradiției Profetice”). Când dușmanul lui Allah îl va vedea, va dispărea așa cum sarea se dizolvă în apă.” (relatat de Muslim)

Prima datorie a lui Iisus în momentul în care va veni pe pământ va fi să-l înfrunte pe Dajjal, să-i prindă pe el și pe necredincioșii care i s-au alăturat și să-i ucidă.

2. Distrugerea lui Iagog și Magog

Un alt eveniment ce va avea loc după venirea lui Iisus pe pământ este apariția tribului Iagog și Magog. Aceștia se vor ivi după ce Dajjal și adepții săi au fost uciși. Aceștia vor cauza numeroase daune și nenorociri pe pământ. Iisus se va ruga la Allah să-i ajute să scape de nenorocirile și relele pricinuite de aceștia și drept urmare Allah îi va elimina definitiv.

Nauwas bin Sama'n a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „... apoi Allah va trimite Iagog și Magog, iar aceștia se vor cățăra pe fiecare povârniș. Primii vor traversa lacul Ghenizaret (din Iordania) și îl vor seca. Iar când vor trece ultimii, vor spune: «Odată aici era o apă.» Iisus și cei ce îl însoțesc vor fi asaltați aici (la Tor) și vor atât de asupriți, încât capul unui taur va fi pentru ei mai prețuit decât o mie de dinari. Iisus și însoțitorii săi se vor ruga la Allah, care va trimite asupra lor insecte (ce le vor ataca gătlejurile) și în zori vor pieri ca și ar fi fost doar unul. Iisus și

Însoțitorii lui vor coborî apoi și nu vor găsi nici măcar o singură palmă de pământ care să nu fie acoperită de leșurile lor și peste care să nu plutească un miros îngrozitor. Trimisul lui Allah, Iisus, și însoțitorii lui se vor ruga din nou stăruitor la Allah și El va trimite păsări ale căror gâturi vor fi precum cele ale cămilelor bactrine, iar acestea îi vor sălta și îi vor purta după voia lui Allah...” (relatat de Muslim)

3. Iisus va judeca după legile Coranului și „Tradiției Profetice”

Cu siguranță, Iisus va veni pe pământ și va urma legea islamică, nu pe cea creștină. El va face dreptate urmând învățăturile Coranului și ale „Tradiției Profetice”. Islamul este singura religie acceptată de Allah. Allah a încheiat deja un legământ cu toți profeții, și anume ei trebuie să creadă în tradiția lăsată de profetul Muhammed și să urmeze în timpul vieții legea islamică.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Și când Allah a încheiat un legământ cu profeții, [le-a zis El]: “Vă dau vouă o Carte și Înțelepciune. Apoi, dacă va veni la voi un trimis pentru a întări ceea ce aveți, voi trebuie să credeți în el și să-l sprijiniți!”. Le-a zis El: “Consimțiți voi și acceptați această învoială cu Mine?” “Consimțim!” au răspuns ei. Atunci a zis Allah: “Așadar fiți martori, iar Eu Mă aflu împreună cu voi printre cei ce fac mărturie!”

[Coran 3:81]

4. Ura și gelozia reciprocă vor dispărea

Nobilul nostru profet Muhammed a prevestit că ura, gelozia și invidia reciprocă vor dispărea. Comunitatea musulmană va consimți să-și păstreze unitatea și rangul. Pacea și liniștea vor domni printre rândurile lor și ei se vor desfăta în binecuvântare, iar pământul le va dăruia multe bogății. Apoi Allah va trimite ploaie și nici o casă din pământ sau (cort) din piele de cămilă nu va rezista și ploaia va spăla pământul până ce va părea a fi o

oglină. Apoi pământului i se va porunci să-și scoată la iveală rodul și cele cu care a fost binecuvântat și drept urmare se va înălța un rodu atât de înalt încât un grup întreg de oameni se va putea hrăni din poamele lui și se vor putea adăposti sub ramurile lui. Și vaca de lapte va dăruia atât de mult lapte încât o comunitate întreagă se va putea hrăni cu el. Și cămila de lapte va dăruia o cantitate atât de mare de lapte încât tribul întreg se va putea hrăni cu acesta. Și oaia de lapte va dăruia atât de mult lapte încât întreaga familie va putea bea din acesta.

lagog și Magog

Originea numelor. Descrierea acestora

Din punct de vedere etimologic, „lagog” și „Magog” nu provin din limba arabă. Primul care a folosit acești termeni, după relatările imamului Ibn Abd Al-Barr, a fost lafet, un fiu al profetului Noe. Ei se numără printre urmașii lui Adam.

Abu Sa'id Al-Khudri a relatat că Profetul a spus: „Allah va spune (în Ziua Învierii): «O, Adam!» și Adam va răspunde: «*Labbaik ua Sa'daik* (Iată-mă (răspund chemării Tale) și toată Bunătatea se află în Măinile Tale!» Allah va spune: «Scoate afară oamenii Focului!» Și Adam va întreba: «O, Allah! Cât de numeroși sunt oamenii Focului?» Allah a spus: «La o mie, numără 999.» În vremea aceea copiii vor avea părul încărunțit, fiecare femeie însărcinată își va pierde sarcina și omenirea se va vedea ca și cum ar fi amețită de băutură, deși nu va fi așa, și cumplită va fi Mânia lui Allah. Companionii Profetului au întrebat: «O, Mesager al lui Allah! Cine este acela (care este așteptat)?» El va răspunde: «Veseliți-vă cu bucurie mare; o persoană va fi dintre voi și o mie vor fi dintre lagog și Magog.» (relatat de Bukhari și Muslim)

Abu Sa'ied a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Pe Cel în Măinile Căruia se află viața mea, nădăjduiesc că veți constitui o pătrime din locuitorii Paradisului.” Noi L-am preaslăvit și L-am preamărit pe Allah. El (Mesagerul lui Allah) a spus din nou: „Pe Cel în Măinile Căruia se află viața mea, îmi doresc să formați o treime din locuitorii Paradisului.” Noi L-am preaslăvit și preamărit pe Allah. El (Mesagerul lui Allah) a zis încă o dată: „Pe Cel în Măinile Căruia se află viața mea, îmi doresc ca voi să formați jumătate din locuitorii Paradisului.” Asemănarea dintre oameni este asemenea unui fir de păr alb pe blana unui taur negru.” (relatat de Muslim)

lagog și Magog sunt două neamuri care se regăsesc atât în escatologia islamică, cât și în cea creștină. Biblia, ca și scrierile islamice, leagă aceste neamuri de partea nord-estică a lumii străvechi, care în anumite etape din istoria omenirii au năvălit asupra unor imperii și regate.

Iagog și Magog se numeau cei din triburile sălbatice din partea de nord-est a Asiei, din vremuri foarte îndepărtate, care au atacat regatele și imperiile din Asia și Europa, devastându-le. În conformitate cu „Facerea” (Capitolul 10 [*Seminția și urmașii lui Noe*]) aceștia erau descendenții lui Iafet, un fiul al lui Noe, lucru cu care istorii musulmanii sunt de asemenea de acord. După cartea lui „Iezechiel” (Capitolele 38 și 39 din Biblie) aceștia au locuit în teritoriile din Meschech (Moscova) și Tubal (Tubalsek). După spusele istoricului izraelian Iosif, aceștia au fost sciții, iar teritoriile ocupate de ei se răspândeau în partea de nord și de est a Mării Negre. După spusele lui Ieronim, Mogog a locuit teritoriile din partea de nord a Caucazului, în vecinătatea Mării Caspice.

Biblia se referă la Magog ca fiind cel de-al doilea fiu al lui Iafet: „*Fii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșeh și Tiras.*” [„Facerea”, 10:02]

În articolul „Iagog și Magog” apărut în „Enciclopedia evreiască” se face referință la Magog ca la un alt popor, al cărui conducător este Iagog. Iosif îi identifică pe aceștia cu sciții, nume ce este legat de scriitorii clasici de un număr necunoscut de triburi războinice. După relatările lui Ieronim, Magog a locuit în apropierea Muntelui Caucaz, în apropierea Mării Caspice (conform „Enciclopediei evreiești”). S-a stabilit că aceștia erau triburile sălbatice din Asia centrală. Bariera stabilită de Coran și „Tradiția Profetică” este faimosul zid construit între Derbend și Darial. Este o barieră îngustă, peste care atârnă stânci, situată pe ruta principală dintre Turkestan (regiune în Asia) și India. Acum se află pe teritoriul sovietic (Rusia), în zona Daghistan. Înainte de extinderea Rusiei în partea sudică, din anul 1813, aceasta a aparținut Persiei. O ramificare a Muntelui Caucaz se extinde în partea de nord spre mare.

Dovezi existente în Coran

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Până ce vor fi lăsați să treacă Iagog și Magog, și ei se vor grăbi de pe toate înălțimile; ~ [Și atunci] va fi apropiată promi-

siunea cea adevărată, iar [în Ziua de Apoi], ochii celor care nu au crezut vor fi împietriți: „Vai nouă! Am fost cu nebăgare de seamă față de aceasta, ba am fost nedrepti!”

[Coran 21:96,97]

Iagog și Magog se referă la triburile războinice care „se vor grăbi de pe toate înălțimile” și vor răscoli pământul. Acesta va fi unul dintre semnele majore ale apropierii Zilei de Apoi.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus în nobilul Coran povestea lui Zul Qarnain:

Apoi el a urmat [o altă] cale ~ Și când a ajuns între cei doi munți, a găsit dincolo de ei un neam care nu pricepeau aproape nici o vorbă ~ Și au zis ei: "O, Dhu-l-Qarnayn! Yagog și Magog fac stricăciune în țară! Putem noi să-ți dăm ție un tribut pentru ca tu să ridici o stavilă între noi și între ei?" ~ A zis el: "Cele cu care m-a înzestrat Domnul meu sunt mai bune [decât tributul vostru]! Așadar, ajutați-mă cu puterea [voastră] și eu voi înălța o stavilă între voi și între ei! ~ Numai aduceți-mi mie bucăți de fier!" Apoi, când a umplut deschizătura dintre cei doi munți, a zis: "Suflați!" Apoi, când s-a făcut văpaie, a zis: "Aduceți-mi să torn peste el aramă topită!" ~ Astfel n-au mai putut ei să se cațăre pe el, nici n-au mai putut să-l străpungă. ~ [Apoi] a zis: "Aceasta este îndurare de la Domnul meu! Însă când va veni făgăduința Domnului meu, îl va face pe el una cu pământul, iar făgăduința Domnului meu este adevărată!" ~ Și în Ziua aceea, îi vom lăsa să se ridice ca valurile unii peste alții și se va sufla în trâmbiță și-i vom aduna pe toți.

[Coran 18:92-99]

„Zul Qarnain” luat ad litteram înseamnă „Cel cu două coarne”, „regele cu două coarne” sau „împăratul celor două epoci”. Cine a fost Zul Qarnain? În ce perioadă și în ce zonă a trăit? Coranul nu oferă ceva concret care să ne permită să avem o bază pentru a găsi răspunsuri clare. Însă nu este chiar necesar să găsim un răspuns din moment ce istoria lui Zul Qarnain este

tratată ca o parabolă. Mentalitatea populară îl identifică pe Zul Qarnain cu Alexandru cel Mare. Alții se gândesc că este vorba de un străvechi rege persan sau de un rege preistoric Himiarit.

Identificarea lui Zul Qarnain a reprezentat o problemă încă din vremuri străvechi. În general învățații au căzut de acord asupra lui Alexandru cel Mare, însă dacă observăm trăsăturile lui Zul Qarnain, așa cum sunt descrise în Coran, observăm că acestea nu se potrivesc. În prezent, învățații sunt înclinați să creadă că Zul Qarnain a fost Cyrus, rege al Persiei (600-529 î.e.n.). Și noi suntem de părere că probabil Zul Qarnain a fost Cyrus, însă faptele istorice care prezintă realitatea din vremuri apuse până în prezent nu sunt suficiente pentru a face o afirmație categorică.

În continuare vom prezenta trăsăturile lui Zul Qarnain, așa cum sunt acestea dezvăluite de nobilul Coran:

Termenul „Zul Qarnain” („Cel cu două coarne”) trebuie să fi fost destul de familiar evreilor, deoarece la provocările acestora necredincioșii din Mecca au pus această întrebare nobilului Profet. Din acest motiv, trebuie să ne îndreptăm spre literatura evreiască pentru a afla cine a fost acea persoană cunoscută drept „Cel cu două coarne” sau care a fost regatul cunoscut sub acest nume.

Aceste trăsături se potrivesc cu ușurință lui Cyrus, căci proorocul Daniel (Biblie, „Vechiul Testament”) a văzut în viziunea sa că regatul unit al Persiei și al Mediei era precum un berbec cu două coarne în fața regatului Greciei. (Daniel, [8:3-20]) Evreii aveau o părere foarte bună despre „Cel cu două coarne”, deoarece invazia acestuia a cauzat căderea regatului Babilonului și eliberarea evreilor.

Zul Qarnain trebuie să fi fost un mare conducător, ale cărui cuceriri s-au întins poate dinspre Răsărit spre Apus și spre partea nordică sau spre cea sudică. Înaintea revelației din Coran, au existat numeroase persoane ce meritau termenul de „cuceritor”. Așadar trebuie să restrângem cercetarea noastră spre alte trăsături ale lui Zul Qarnain, trăsături ce au fost specifice numai unuia dintre acești cuceritori.

Aceste trăsături îl descriu într-o mare măsură pe Cyrus, însă

nu în totalitate. Deși cuceririle sale s-au extins din Siria și Asia Mică spre Apus și spre Bakhtar (Balkh – Peninsula Balcanică) în partea de Răsărit, nu există nici o urmă a vreuneia dintre marile sale expediții înspre nord sau înspre sud, în timp ce Coranul menționează în mod explicit o a treia sa expediție. Cu toate acestea, această a treia expediție nu este întru totul scoasă din discuție, căci istoria ne asigură că în partea de nord regatul său se extindea spre regiunea Caucazului.

Acest termen este desemnat unui conducător care ar fi construit o puternică „stavilă” de-a lungul unui munte, menită să protejeze regatul său de asuprirea lui Iagog și Magog. Pentru a cerceta acest lucru, trebuie mai întâi să stabilim cine au fost Iagog și Magog. Trebuie de asemenea să aflăm când și de către cine a fost construită această barieră și bineînțeles cărui teritoriu îi aparține aceasta.

În ceea ce-i privește pe Iagog și Magog, este aproape stabilit cu certitudine faptul că aceștia erau triburile sălbatice din Asia Centrală, cunoscuți fiind sub diverse nume: mongoli, huni și sciți. Aceștia, încă din vremurile de demult, au năvălit asupra regatelor și imperiilor colonizatoare. Este de asemenea cunoscut faptul că puternice ziduri au fost înălțate în partea de sud a regiunii Caucazului, deși istoria nu a stabilit până în prezent dacă au fost sau nu construite de Cirus.

În afară de trăsăturile menționate mai înainte, el a fost de asemenea un drept-credincios și un drept conducător, căci Coranul a pus accent pe aceste trăsături mai mult decât pe toate celelalte.

Dintre toți conducătorii din trecut, Cirus este singurul cunoscut căruia i se potrivesc aceste caracteristici, căci până și dușmanii lui îl respectau pentru caracterul său drept. „Cartea a treia a lui Ezdra” [2:1-10] (Biblie – „Vechiul Testament”) atestă faptul că Cirus a fost un rege cu credință și teamă de Dumnezeu, care a eliberat evreii datorită acestui lucru, și anume datorită credinței și a poruncit ca Templul lui Solomon să fie reconstruit pentru slava lui Allah, Cel fără de egal. În lumina celor relatate mai sus, recunoaștem că dintre toți conducătorii ce s-au aflat înaintea revelației din nobilul Coran, Cirus, regele Persiei, este

cel căruia i se potrivesc cel mai bine caracteristicile lui Zul Qarnain. Însă avem nevoie de mai multe dovezi pentru a determina că acesta este cu siguranță Zul Qarnain. În orice caz, nu există alt cuceritor căruia să i se potrivească atât de bine trăsăturile revelate în nobilul Coran. Din punct de vedere istoric, este suficient să spunem că Cyrus a fost un rege persan, a cărui cărmuire a început în jurul anului 549 î.e.n.. În câțiva ani, a cucerit regatele Mediei și Libiei și mai apoi a cucerit Babilonul, în anul 539 î.e.n.. Din acest moment, nici un alt regat puternic nu i s-a mai împotrivit. Cuceririle sale s-au extins pe de o parte spre Sind și teritoriul cunoscut sub numele de Turkistan, iar pe de altă parte spre Egipt și Libia, și spre Tracia și Macedonia, și spre regiunea Caucazului și Khauarzim în partea de nord. De fapt, întreaga lume civilizată se afla sub stăpânirea sa.

Nobilul Coran a descris expediția sa. Zul Qarnain a urmat un alt drum până a ajuns la o trecătoare situată între doi munți. Acolo a dat peste un neam de oameni care abia dacă înțelegea ceva. Asta nu înseamnă că nu știau să vorbească, ci că nu înțelegeau limbajul cuceritorului. Au dus tratative cu acesta prin intermediul tălmăcitorilor. Cuceritorul a ajuns acum la un neam ce este diferit de al lui în ceea ce privește limbajul și originea, însă nu este chiar atât de primitiv, deoarece aceștia erau pricepuți în lucrarea și topirea metalului și puteau furniza lespezi și blocuri de fier. Puteau de asemenea topi și arama. După câte se pare, aceștia formau un neam pașnic, muncitor, obiect de invazie pentru triburilor sălbatice Iagog și Magog. Împotriva acestor triburi, au fost dispuși să-și cumpere libertatea, plătind cuceritorului tribut în schimbul protecției lor. Protecția permanentă pe care o doreau a însemnat ridicarea unei construcții solide între munți, acolo pe unde treceau invadatorii.

Zul Qarnain nu a fost lacom și nu a dorit să ia un tribut greu de plătit de la o populație pașnică. Și-a dat seama că puterea cu care îl înzestraseră Allah implica și anumite responsabilități – datoria de a-și apăra supușii fără a le impune acestora un tribut prea mare. Oare aceștia se vor supune și îi vor furniza materialele necesare? Oare vor munci astfel încât să poată închide acea trecătoare aflată între munți cu o construcție solidă,

În mod probabil cu porți solide? Această „stavilă” nu se referă neapărat la un zid, ci mai degrabă la o poartă formată din blocuri de piatră. Am înțeles că scutul înălțat este o puternică construcție de fier, cu porți de fier. Glafurile porților au fost înălțate din lespezi sau blocuri de fier, iar interstițiile au fost umplute cu aramă topită, astfel încât să formeze o masă de metal care să nu poată fi clintită din loc. Se pare că exista și un zid de piatră, însă acest lucru nu este menționat. Construcția aceasta de fier era suficient de înaltă încât să nu poată fi atacată (escaladată) și suficient de puternică, fiind întărită cu metal, ca să reziste oricăror încercări de asediu.

Unii oameni au susținut ideea greșită că zidul lui Zul Qarnain se referă la faimosul Zid Chinezesc. Acest zid însă a fost construit între Serbent și Dar'ial, două orașe ale Daghestanului, în zona Caucazului, teritoriu ce se întinde între Marea Neagră și Marea Caspică. Între Marea Neagră și Dar'ial există munți înalți, cu trecătoare înguste care nu permit trecerea unei armate numeroase. Totuși între Derbent și Dar'ial nu există astfel de munți și trecătoarele sunt largi, putându-se astfel trece cu ușurință. În vremurile de demult, hoardele barbare din nord au invadat și au distrus terenurile sudice, trecând prin această trecătoare, iar conducătorii persani care se temeau de acestea au fost nevoiți să construiască, pentru a se putea apăra, un zid puternic, care avea următoarele dimensiuni: 80 de km lungime, 870 m. înălțime și 300 m. lățime. Încă și astăzi se pot vedea ruinele acestuia. Cu toată că din punct de vedere istoric nu s-a stabilit cine a construit acest zid, istoricii și geografi musulmani sunt de părere că acesta a fost înălțat de Zul Qarnain, deoarece rămășițele sale se potrivesc cu cele descrise de nobilul Coran.

Ibn Jarir Tabari și Ibn Kathir au însemnat acest eveniment. Iaqut a făcut referire la el în cartea sa „Mu'jamaul Buldan” și după cucerirea Azerbaidjanului, Omar I-a trimis pe Suraqa bin Amr, în anul 22 Hegira, într-o expediție la Derbent. Cel din urmă l-a numit pe Abdul Rahman bin Rabi'a conducător al avangărzii sale. Când Abdul Rahman a intrat în Armenia, conducătorul Shehrbraz l-a încercuit pe acesta fără a fi nevoie de luptă. Apoi în momentul în care Abdul Rahman a dorit să înainteze spre Derbent, Shehrbraz

I-a înștiințat că, datorită unei persoane care îi putea oferi toate detaliile necesare, deja obținuse informații complete referitoare la zidul construit de Zul Qarnain. Persoana aceea se afla de fapt în fața lui Abdul Rahman.

Două sute de ani mai târziu, califul Uathiq (227-233 Hegira) a trimis un grup de 50 de bărbați, aflați sub comanda lui Sallamul Tarjuman, cu scopul de a cerceta zidul lui Zul Qarnain. Aceste informații au fost strânse și prezentate foarte detaliat de laqut în cartea „Mu'jamaul Buldan” și de Ibn Kathir în „Al-Bidaia”. Ei au notat că această expediție a ajuns la Samara și de acolo au ajuns la Tiflis (în prezent Tblisi) și apoi au trecut prin As-Sarir și Al-Lan și au ajuns în Filanshah, și de aici au intrat în zona Mării Caspice. De aici au ajuns la Derbent și au văzut zidul. Acest lucru arată cu claritate faptul că până și în cel de-al treilea secol de după Hegira învățații musulmani au privit acest zid al Caucazului ca fiind zidul lui Zul Qarnain.

În cartea „Mu'jamaul Buldan”, laqut a confirmat această opinie în nenumărate rânduri. De exemplu, sub Khazar (zona Mării Caspice) a scris: „Acest teritoriu aparține turcilor, ceea ce învecinează zidul lui Zul Qarnain cu Babul Abuab, care este numit și Derbent”. Referitor la acest lucru, a menționat o relatare a lui Ahmed bin Fadlan, „ambasadorul” califului Al-Muqtadir Billah, care a oferit o descriere completă a teritoriului din zona Mării Caspice, spunând: «Caspica este numele unei țări cu capitala la Itil (în vecinătatea Astarkhan-ului de astăzi), prin care trece râul Itil, care unește Caspica de Rusia și Bulgaria». Referitor la Babul Abuab, a spus că acest oraș se numește atât Al-Bab, cât și Derbent, și este destul de dificil de traversat de către cei ce vin din partea nordică spre cea sudică. În trecut acest teritoriu reprezenta o parte din regatul Naușeruian; conducătorii persani au plătit pentru a-și întări frontierele din această zonă.

După toate eforturile pe care le-a făcut pentru protecția acestora, Zul Qarnain nu a pretins nici un tribut pentru el însuși, în afară de ce se cuvenea unui conducător. El le-a îndreptat atenția spre Allah, Cel care le-a furnizat mijloacele și metodele prin care pot fi ajutați și protejați. Însă toate aceste măsuri sunt pe punctul de a deveni inutile. Va veni vremea când acestea vor

deveni ruine. Allah a dezvăluit acest lucru în Revelația Sa și Cuvântul Său se adevărește întotdeauna. Luați măsuri și faceți tot ce vă stă în putință pentru a vă proteja de tot ceea ce este rău. Însă nici un mijloc de protecție nu este suficient dacă nu căutați Sprijinul și Grația lui Allah. Și cea mai bună protecție se va transforma în țărână când Ziua Promisă va veni. Și astfel vom prinde Ziua de Apoi înainte ca Allah să facă Marea Adunare. Toate limitele umane vor fi înlăturate. Vor fi rafale (de vânt) tumultuoase. Se va suna din trâmbiță și va începe Judecata cea Mare.

Dovezi din „Tradiția Profetică”

Există mai multe relatări convenite care dovedesc venirea lui Iagog și Magog.

Zainab, fiica lui Jahș, soția profetului Muhammed, a relatat că într-o zi Mesagerul lui Allah a venit roșu la față și a zis: „Nu există altă divinitate în afară de Allah. Vai de arabi, căci o nenorocire este aproape. În zidul lui Iagog și Magog s-a făcut astăzi o crăpătură precum aceasta.” Și el (pentru a explica acest lucru) a format un inel cu ajutorul degetului mare și a celui arătător. Eu am întrebat: „Mesager al lui Allah, vom fi distruși în ciuda faptului că printre noi se află oameni evlavioși, cu credință dreaptă?” El a răspuns: „Da, atunci când răul se extinde.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Nauwas bin Sama'n a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „... și apoi Allah va trimite neamurile Iagog și Magog și aceștia se vor grăbi de pe toate înălțimile. Primii dintre aceștia vor traversa lacul Ghenizaret (în Iordania) și îl vor seca. Și când vor trece și ultimii, vor spune: «Odată era o apă aici.» Iisus și însoțitorii săi vor fi apoi atacați în acest loc (la Tor și vor fi atât de înfometați) încât capul unui taur le va fi mai drag decât o mie de dinari. Profetul Iisus și însoțitorii săi se vor ruga la Allah, care va trimite asupra lor insecte (care le vor ataca gâttelejurile) și dimineața vor pieri ca și când ar fi fost o singură persoană. Iisus și însoțitorii săi vor coborî la vale (pe pământ) și nu vor găsi nici măcar un centimetru de pământ care să nu fie plin de cadavrele lor. Atunci ei se vor ruga la Allah, care va trimite păsări ale căror gâturi se

aseamă cu cele ale cămilelor bactrine și aceștia îi vor ridica și îi vor purta acolo unde Allah voiește.” (relatat de Muslim)

Iagog și Magog vor merge până ce vor ajunge la muntele Al-Khamar. Acesta este un munte din apropierea Casei Sfinte din Ierusalim. Și vor zice: „I-am ucis pe cei ce se aflau pe pământ. Să-i ucidem acum pe cei ce se află în ceruri” și își vor arunca săgețile spre cer, iar acestea se vor întoarce mânjite de sânge. În relatarea lui Ibn Hurj se spune: „Am trimis astfel de oameni (Iagog și Magog) și nimeni nu va îndrăzni să lupte împotriva lor.” (relatat de Muslim)

Huzaifa bin Usaid a relatat că Mesagerul lui Allah a venit în grabă la noi (în timp ce eram angajați într-o discuție) și a zis: „Despre ce discutați?” Ei (companionii) au răspuns: „Discutăm despre Ziua de Apoi!” Auzindu-ne, a zis: „Nu va veni până nu veți vedea întâmplându-se zece semne.” Și a menționat: fumul, Dajjal, vietea, răsărirea soarelui dinspre apus, venirea pe pământ a lui Iisus, fiul Mariei, Iagog și Magog și eclipse ce se vor vedea în trei locuri: una în partea estică, alta în cea vestică și cealaltă în Peninsula Arabică, la finalul căreia va izbucni în Yemen un foc ce va mânia oamenii la locul întâlnirii lor. (relatat de Muslim)

Distrugerea lui Iagog și a lui Magog

Iisus și însoțitorii săi se vor ruga la Allah, Care va trimite asupra lui Iagog și Magog insecte (care le vor ataca gâturile), iar dimineața vor pieri ca și cum ar fi fost doar unul. Profetul Iisus și cei ce-l însoțesc vor coborî apoi pe pământ și nu vor găsi aici nici măcar un centimetru care să nu fie plin de cadavrele acestora. Atunci se vor ruga la Allah, Care va trimite păsări ale căror gâturi vor fi precum cele ale cămilelor bactrine și acestea îi vor lua și îi vor arunca acolo unde Allah voiește. Apoi Allah va trimite ploaie și nici o locuință din lut sau (cort) din piele de cămilă nu va rezista și va spăla pământul încât va părea ca o oglindă.

Nauwas bin Sam'an a relata referitor la venirea lui Dajjal: „Profetul a zis: «Apoi Allah va trimite ploaie și nici o locuință din lut sau (cort) din piele de cămilă nu va rezista și va spăla pământul încât va părea ca o oglindă. Apoi pământului i se va

porunci să scoată la iveală roadele sale și cele cu care a fost binecuvântat și atunci va crește un rodiu atât de mare încât un grup de oameni se va putea hrăni din fructele lui și se va putea adăposti sub ramurile lui. Și vaca de lapte va dăruia atât de mult lapte încât o întreagă grupare se va putea hrăni din acesta. Și cămila de lapte va oferi o cantitate atât de mare de lapte încât tribul întreg va putea să bea din acesta. Și oaia de lapte va oferi atât de mult lapte încât întreaga familie se va putea hrăni cu acesta».” (relatat de Muslim)

Din când în când în rândurile învățaților musulmani se ivește un semn de întrebare. Iagog și Magog au apărut deja sau încă nu? Un eminent învățat, Saied Qutub, a susținut apariția lor pe pământ. El a afirmat: „O „stavilă” (între doi munți) a fost găsită în vecinătatea orașului Tirmaz, cunoscut drept „Poarta de fier”. La începutul secolului al XV-lea, un învățat german, Scildbirger, a trecut prin acea zonă și a notat în cartea sa această descoperire. În mod asemănător, un istoric spaniol, Cla Fejo, a însemnat acest lucru în timpul peripețiilor sale din 1403 e.n.. Saied Qutub a continuat: «„Stavila” orașului „Poarta de fier” este situată între Samarqand și India... și probabil este aceeași „stavilă” pe care a construit-o Zul Qarnain.» Acest lucru nu este demonstrat de istorie, din moment ce această barieră despre care vorbim este mai mult ca sigur gardul ce a înconjurat orașul Tirmiz, ce este semnalat de renumitul istoric Iaqt Al-Hamaui în cartea sa „Mu’jamaul Buldan”, și nu cea construită de Zul Qarnain, așa cum a spus Saied Qutub.”

Nu voi încerca aici să stabilesc cu exactitate locul în care a fost ridicată construcția lui Zul Qarnain, ci mă voi baza pe ceea ce Allah a prezis și ceea ce Mesagerul lui Allah a profețit. Numai Coranul și „Tradiția Profetică” ne furnizează informația că „stavila” lui Iagog și Magog va exista și la sfârșitul acestei lumi pământene și aceștia vor apărea dinspre aceasta când Ziua se apropie. Mesagerul lui Allah ne-a dezvăluit o imagine clară a acestei „stavile” sub care neamurile Iagog și Magog au fost prinse în capcană. În fiecare zi aceștia vor săpa în zidul acesteia. De îndată ce va fi destul de aproape de a face o gaură, „muncitorii de serviciu” vor da instrucțiuni să oprească lucrul și vor da

instrucțiuni să fie săpat dimineața următoare. Însă Allah va reface bariera așa cum a fost înainte. Vor reîncepe lucrul în altă zi, încercând să facă o nouă crăpătură, însă nu vor reuși, până ce Ziua promisă va veni și Allah le va dărui putere și voință pentru a face acea gaură și atunci aceștia vor ieși și vor bea resursele de apă și oamenii vor fugi din calea lor. (relatare de Tirmidhi, Ibn Maja și Hakim)

Eclipse în trei locuri

În apropierea Zilei de Apoi vor avea loc trei eclipse. Există relatări convenite ce confirmă apariția acestor eclipse, și anume una în partea de est, alta în vest și cealaltă în Peninsula Arabică.

Huzaifa bin Usaïd a relatat: „Mesagerul lui Allah a venit deodată la noi, când ne aflam într-o discuție și ne-a zis: «Despre ce vorbiți?» Ei (companionii) au răspuns: «Vorbim despre Ziua de Apoi!» Auzind aceasta, a zis: «Nu va veni până ce nu veți vedea (înainte de Ziua de Apoi) zece semne. Și a menționat: fumul, Dajjal, vietatea, răsărirea soarelui dinspre apus, venirea lui Iisus, fiul Mariei, pe pământ, Iagog și Magog și eclipse în trei locuri: una în est, una în vest și una în Peninsula Arabică, la sfârșitul căreia din Yemen va izbucni un foc ce va conduce omenirea spre locul Adunării lor».” (relatat de Muslim)

Umm Salama a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: „După moartea mea, va fi o eclipsă în partea de est, o eclipsă în partea de vest și o eclipsă în Peninsula Arabică.” Eu am zis: „O, Mesager al lui Allah! Aceste eclipse vor avea loc chiar dacă vor exista și drept-credincioși?” El a răspuns: „Da, atunci când numărul celor răi va crește.” (relatat de Tabrani)

Întrebarea care se pune este dacă aceste trei eclipse au avut loc și în alte zone decât în acestea trei? Răspunsul este că nu au avut loc ca semn major al Zilei de Apoi. Unii învățați, precum Șarif Al-Barzangi a sugerat că acestea au avut deja loc. Însă adevărul este că nu s-au ivit, în ciuda faptului că mai multe eclipse au avut loc în diverse zone ale lumii. Acestea sunt semne minore ale Zilei de Apoi. În privința celor trei semne **majore**, consecințele acestora se vor extinde în întreaga lume dinspre est, vest și Peninsula Arabică și se vor vedea numai când numărul răufăcătorilor va crește excesiv. Numai Allah este Atotștiutor.

Demolarea Sfintei Ka'aba

Unul dintre semnele majore ale Zilei de Apoi este demolarea Sfintei Ka'aba de către un etiopian care are două picioare scurte.

Nume și trăsături

Profetul a oferit detalii precise despre cel ce va distruge Ka'aba. Acesta este „Zus-Suuaigatain”, ceea ce luat ad litteram înseamnă o persoană cu două picioare subțiri, o persoană cu tenul foarte închis (negru) și chelie.

Ibn Abbas a relatat: „Profetul a zis: «Ca și cum l-aș privi, un negru cu picioare subțiri ce scoate pietrele Ka'abei una câte una».” (relatat de Bukhari)

Când va fi demolată Ka'aba cea nobilă?

Ka'aba va fi demolată atunci când Ziua de Apoi se apropie.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Un etiopian care are două picioare scurte va distruge Casa lui Allah, Cel Preamărit și Preaslăvit.” (relatat de Bukhari, Muslim și Nisai)

Unii învățați au sugerat că acest etiopian cu două picioare scurte se referă cel mai probabil la un necredincios sau la politeiștii din Etiopia. Între timp, învățații musulmani nu au căzut de acord în ceea ce privește o dată exactă când se va adevăra acest semn. Unii sunt de părere că se va întâmpla în timpul venirii lui Iisus pe pământ, în timp ce alții cred că și după venirea lui Iagog și Magog, oamenii vor face *Hajj* și *Umra* la Sfânta Casă a lui Allah.

Abu Sa'id Al-Khudri a relatat că Profetul a zis: „Oamenii vor continua să îndeplinească *Hajj* și *Umra* la Ka'aba chiar și după venirea lui Iagog și Magog.” (relatat de Bukhari)

Șuba a relatat: „Ceasul (Ziua Judecății) nu va fi stabilit până ce pelerinajul (*Hajj*) la Ka'aba nu va fi abandonat.” (relatat de Bukhari)

Chiar și după venirea lui Iisus pe pământ, vor exista drept-credincioși musulmani și lege islamică (*Șari'a*), deoarece însuși Iisus va participa la o rugăciune de mulțumire imediat după

ce va veni pe pământ și va face pelerinajul (*Hajj*) și va conduce un război sfânt (*Jihad*) împotriva celor ce nu sunt cu credință.

Hanzala Al-Aslami a relatat: „L-am auzit pe Abu Huraira povestind că Mesagerul lui Allah a spus: «Pe Cel în Măinile Căruia se află viața mea, fiul Mariei (Iisus Hristos) va invoca cu siguranță numele lui Allah atunci când va înfăptui *Hajj* sau *Umra* sau ambele (în același timp) în Valea Rauha».” (relatat de Muslim)

Această relatare stă mărturie că Iisus va veni pe pământ înainte de Ziua de Apoi și va face *Hajj* sau *Umra* sau ambele (în același timp) și va trece prin Valea Rauha. Acestea se vor întâmpla după ce Iisus îl va ucide pe Dajjal.

Sfânta Ka'aba va fi demolată după moartea lui Iisus, fiul Mariei, și atunci Allah va trimite o adiere răcoroasă dinspre zona vechii Sirii (Șam), astfel încât nimeni care are chiar și un gram de bunătate sau de credință nu va supraviețui pe acest pământ; chiar dacă unii dintre voi se vor ascunde în crăpăturile munților, adierea aceasta va pătrunde și acolo și le va cauza moartea. După aceste incidente, vor distruge Ka'aba și nimeni nu va mai putea înfăptui acolo *Hajj* sau *Umra*, căci nu va mai exista nici măcar un singur musulman care să cheme numele lui Allah.

Rămâne totuși o întrebare ce este pusă în mod frecvent de oameni cu uimire: „Cum poate un singur etiopian să distrugă Ka'aba din moment ce acesta este un loc sacru pe care Allah l-a protejat împotriva atacurilor tuturor păcătoșilor?”

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Oare nu văd ei că Noi am făcut [locul în care trăiesc ei] un loc sacru și sigur, în vreme ce oamenii din jurul lor sunt răpiți? Și oare cred ei în deșertăciune și tăgăduiesc binefacerea lui Allah?

[Coran 29:67]

Acelora care nu cred și împiedică de la calea lui Allah și de la Moscheea Al-Haram, pe care Noi am orânduit-o pentru

oameni - atât pentru cel băştinaş, cât şi pentru cel aflat în trecere -, precum şi acelor care vor voi să o pângărească întru nelegiuire, acelor le vom da Noi să guste dintr-o osândă dureroasă.

[Coran 22:25]

Mai mult decât atât, Allah a dezvăluit în nobilul Coran „Capitolul Al-Fil”, [105:1-5], care se referă la o întâmplare ce a avut loc în anul în care s-a născut nobilul Profet, în jurul anului 570 e.n.. Yemen-ul se afla sub ocupaţia etiopienilor care îi înlăturaseră pe conducătorii evrei Himiar. Abraha Aşram a fost un „ambasador” sau vice-rege etiopian. Îmbătat de gustul puterii şi stârnit de fanatici a condus o mare expediţie împotriva Mekkaî, intenţionând să distrugă Ka’aba cea nobilă. În suita sa se afla şi unul sau mai mulţi elefanţi. Însă intenţiile sale profanatoare au fost înfrânte printr-un miracol. Cei ce păzeau sfânta Ka’aba nu s-au apărat în nici un mod, căci oastea etiopiană era prea puternică pentru ei. Însă atunci stoluri de păsări au aruncat în ei cu pietre şi i-au nimicit, devenind astfel incapabili de a îndeplini ceea ce au plănuit.

Din versetele din Coran menţionate mai înainte şi din povestea lui Abraha rezultă că Allah a păzit lăcaşul sacru al Ka’abei şi nu a permis ca acesta să fie atacat. Nici un paznic nu era prezent pentru a apăra Ka’aba când a fost atacată de politeişti. Însă cum este posibil acest lucru din moment ce este unica *Qibla* (direcţie în rugăciune) a tuturor musulmanilor, este lăcaşul lor de pelerinaj, este cel de-al cincilea stâlp al islamului, ca să nu mai adăugăm faptul că cei ce o păzesc sunt adevăraţi musulmani? Răspunsul este foarte simplu, aşa cum relatează imamul Ibn Hajar: „Această distrugere despre care vorbim nu va veni decât la sfârşitul lumii, fiind unul dintre semnele majore ce prevestesc Ziua de Apoi, atunci când nici un musulman care va invoca cele mai frumoase nume ale lui Allah şi va fi cu credinţă dreaptă nu va rămâne pe pământ.”

Cu acordul lui Anas s-a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Ceasul (Învierea morţilor) nu va veni atâta timp cât pe

pământ se va spune: «Allah! Allah!»”

Într-o altă versiune se spune că Anas a relatat: „Ceasul (Învierea morților) nu va veni atâta timp cât (oamenii) se roagă: «Allah! Allah!»” (relatat de Muslim și Tirmidhi)

Acestea înseamnă că știința de Allah dă sens existenței umane și o face să merite să trăiască. Viața umană nu este doar o existență trecătoare pe pământ. Întregul univers cu toate fenomenele și largimile sale stau mărturie a faptului că nu este o simplă întâmplare, ci este rezultatul Voinței Divine. Atâta timp cât o persoană nu se află în echilibru spiritual cu acea voință nu poate exista armonie în viața acelei persoane. A fi conștient de Voința Divină este nevoia de bază a făpturii umane, deoarece fără conștiință toate acele valori ce stau la baza vieții morale și sociale, ca de pildă: dreptatea, altruismul, evlavie, iubirea pentru semenii, vor înceta să existe. Fără credință în Allah, existența umană ar fi condusă numai de nevoile fiecăruia și de interesele materiale. Toate valorile pline de noblețe și toate idealurile se vor pierde și omul va deveni o fiară. Când va ajunge la acest nivel, umanitatea va fi condamnată la distrugere, căci atunci când un lucru își pierde savoarea nu mai are nici un sens să-l păstrezi în continuare.

Saied bin Sama'n a povestit că imamul Ahmed a relatat că după distrugerea Ka'abei de către un etiopian pe nume Zus Siuaiqatain, aceasta nu va mai fi renovată sau reparată vreodată. Înainte de acest incident ce va veni când Ziua de Apoi se apropie, aici vor avea loc numeroase conflicte, printre care lupta sirienilor în timpul califatului Iazid bin Mu'auia, bătălia Karamazianilor, o sectă a Șiiților întemeiată în Iraq în timpul celui de-al treilea secol după Hegira. Aceștia au ucis nenumărați musulmani fără vină care făceau ocolul sfintei Ka'aba. Au înlăturat Piatra Neagră (*Hajar Al-Aswad*) și au dus-o pe pământurile lor și nu au înapoiat-o decât mulți ani mai târziu. Au încercat de asemenea nenumărate atacuri asupra sfintei Ka'aba. Aceste întâmplări indică faptul că acele încercări de a distruge Ka'aba cea nobilă au fost puse în aplicare de musulmani. Totuși, cu Voia lui Allah, Ka'aba cea nobilă este în siguranță până la sfârșitul lumii pământene.

Fumul

Apariția Fumului este unul dintre semnele majore ale Zilei de Apoi. Acest nor nociv de fum se va întinde în întreaga lume. Adevărații credincioși se vor simți, din cauza acestui fum, ca și cum ar fi contactat o răceală obișnuită sau un guturai. Și fumul va ajunge în fiecare colțișor în care se află necredincioși, cauzând moartea acestora prin sufocare sau asfixiere.

Coranul și „Tradiția Profetică” au confirmat că acest eveniment este unul major.

Dovezi din Coran

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Deci, așteaptă o zi în care cerul va veni cu un fum învăderat ~ Care-i va învălui pe oameni. Aceasta va fi o osândă dureroasă. ~ “Doamne, îndepărtează osânda de la noi, căci noi [acum] credem!” ~ De unde le-a venit lor această îndemnare, când a venit la ei un Trimis limpede, ~ Iar ei s-au întors de la el și au zis: “El este om învățat [de către alții], un nebun!” ~ Noi vom îndepărta puțin osânda, iar voi veți reveni [tot așa] ~ Dar într-o Zi vom lovi cu asprimea cea mai mare și atunci Noi Ne vom răzbuna.

[Coran 44:10-16]

Ce trebuie să înțelegem prin *Fum*? A apărut deja acest semn sau va veni înainte de Ziua de Apoi? Există mai multe opinii în acest sens. Una dintre acestea este că „fumul” sau „pâcla” este interpretată ca însemnând o foamete groaznică ce se va abate asupra Mekkăi; și oamenii vor fi chinuiți de o foame atât de mare încât vor vedea un vâl în fața ochilor când vor privi cerul. Ibn Kathir a menționat în cartea sa „Tarikh” („Istoria”) două perioade de foamete în Mecca, una în cel de-al optulea an al Misiunii, să zicem al patrulea an după Hegira, și cealaltă în jurul anului al optulea după Hegira. Ambele perioade au durat timp de șapte ani, atunci curmalii vor fi foarte uscați. Este posibil ca aceste

perioade de foamete să fi venit una după alta sau să varieze, devenind și mai aspre din an în an. Bukhari a menționat numai foametea de după Hegira (de după pelerinaj), care după câte se pare a fost atât de chinuitoare încât oamenii au început să mănânce oase și leșuri de animale. Abu Sufian (în jurul anului 8 Hegira) s-a apropiat de nobilul Profet - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - pentru a se ruga pentru încetarea foametei, căci păgânii o atribuiau blestemului Profetului. Abdullah bin Masud și mulți alți învățați sunt de acord cu această opinie.

Masruq a relatat: „Ne aflăm în compania lui Abdullah. Acesta ședea, când a intrat un om și a zis: «Abu Abdel Rahman, un informator ce se afla la porțile Kindei spune că există un verset, în nobilul Coran, care se referă la „fum”, care relatează și susține că acesta le ia răsuflarea necredincioșilor și va sădi răceală în inimile credincioșilor.» Atunci, Abdullah s-a ridicat în picioare și a spus mândru: «O, omule, teme-te de Allah și spune numai ceea ce cunoști și nu spune ceea ce nu cunoști.» Ar fi putut foarte simplu să spună: «Allah este Atotștiutor, căci la El se află cea mai bună cunoaștere.» Nu se cuvine ca o persoană să spună despre ceea ce nu știe că Allah știe cel mai bine.

Când Mesagerul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a văzut oamenii îndepărtându-se de religie a zis: «O, Allah! Pogoară asupra lor șapte perioade de foamete așa cum au fost asupra profetului Iosif» și astfel asupra lor s-a abătut o foamete atât de aspră încât erau nevoiți să mănânce orice găseau și în cele din urmă chiar și leșuri de animale pentru a-și potoli foamea. Și fiecare ridica privirea spre cer, însă vedea ceva asemănător fumului. Și Abu Sufian a venit și a spus: «Muhammed, ai venit să ne poruncești să ne supunem lui Allah și să unești legăturile de sânge, însă oamenii tăi sunt pierduți; roagă-te tu la Allah pentru ei.»

Într-o altă versiune relatată de Muslim se spune că Masruq a relatat că un bărbat a venit la Abdullah și i-a zis: „Am lăsat în moschee un bărbat care explică Coranul după propriile sale opinii. Și a explicat acest verset: *«Deci, așteaptă o zi în care cerul va veni cu un fum vizibil.»* [44:10] El a zis că un fum va învălui oamenii în Ziua Învierii și că le va tăia răsuflarea și vor fi cuprinși

de o răceală. Abdullah a zis: «Cel ce știe va zice ceva și cel ce nu știe va spune pur și simplu: „Allah știe cel mai bine!”» Acest lucru reflectă înțelegerea cuiva care ar trebui să spună despre ceea ce nu știe că numai Allah știe cel mai bine. Adevărul este că atunci când quraișii nu s-au supus Mesagerului lui Allah, acesta s-a rugat la Allah să fie loviți de foamete și înfometare așa cum s-a întâmplat în vremea profetului Iosif. Și au fost atât de aspru pedepsiți, încât se vor uita la cer și vor vedea un fel de fum între ei și acesta și vor fi atât de grav asupriți încât vor începe să mănânce oase. Și un om a venit la Mesagerul lui Allah și a zis: «Mesager al lui Allah, roagă-te pentru iertarea tribului Mudar, căci oamenii acestui trib nu s-au supus!» Mesagerul lui Allah a spus: «Pentru Mudar? Ați fost prea îndrăzneți!», însă s-a rugat la Allah pentru ei. După această întâmplare a fost revelat versetul:

Și am lăsat-o Noi ca un semn [de prevenire]. Dar oare se află cine să ia aminte?

[Coran 54:15]

El (povestitorul) a spus: «Și asupra lor a căzut ploaie torențială. Dacă aveau o perioadă bună, plină de ușurare, atunci se întorceau la aceleași obiceiuri pe care le aveau înainte, și Allah Preaînaltul și Preamăritul a revelat acest verset:

Deci, așteaptă o zi în care cerul va veni cu un fum învederat. ~ Care-i va învălui pe oameni. Aceasta va fi o osândă dureroasă.

[Coran 44:10,11]

Și aceasta (pedeapsa) se referă la Ziua Badr.

Abdullah a spus că cinci semne aparțin (au devenit semne ale) trecutului (și au dovedit adevărul spuselor Profetului), și anume: fumul, „pedeapsa inevitabilă” (pedepsirea celor din Mecca la Badr), victoria Romei, pedeapsa (violentă) a celor din Mecca la Badr și Luna (eclipse). (relatat de Bukhari și Muslim)

Din relatarea de mai sus reiese că Abdullah bin Mas'ud a criticat persoana în cauză spunând că acesta s-a înșelat când a considerat focul un semn al viitorului; fumul este descris în Coran ca fiind un fel de pedeapsă în viața de după. În privința „pedepsei nesfârșite” (*Lizaman*), Coranul relevă următorul verset:

Spune: "Nu se sinchisește de voi Domnul meu, dacă voi nu vă rugați Lui! Însă voi ați socotit mincinoasă [religia Sa] și [pedeapsa voastră] va fi nesfârșită!"

[Coran 25:77]

Acest verset se referă și la pedeapsa din viața de apoi. Folosirea termenului „Lizaman” în relatare se referă în mod clar la bătălia de la Badr. Referitor la cel de-al treilea semn, și anume victoria romanilor, cei din Mecca au văzut cu claritate că ceea ce Coranul dezvăluie este perfect adevărat, cu toate că în momentul revelării acestui verset nu era nici cea mai mică șansă ca romanii să-i învingă pe perși, care, în vremea aceea, invadaseră în totalitate Imperiul Roman și se aflau aproape de porțile Constantinopolului. Trebuie să menționăm în acest sens spusele unui faimos istoric, Edward Gibbon, și anume: „În timp ce medita la minunățiile artei și puterii sale, regele persan a primit o scrisoare de la un anonim din Mecca prin care era invitat să-l recunoască pe Muhammed ca Mesager al lui Allah. El a respins această cerere și a rupt scrisoarea. Și astfel învățații arabi spun că Domnul va dezmembra regatul și va respinge „rugăciunile lui Chosroes”. Situat pe hotarele a două mari imperii din Orient, Muhammed - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a observat înaintarea acestora spre distrugere și, în perioada culminantă a triumfului persan, a îndrăznit să spună că, înainte ca anii să se scurgă, victoria va fi din nou în mâinile romanilor. În vremea când a fost făcută această profeție, îndeplinirea acesteia părea a fi atât de îndepărtată, din moment ce cei 12 ani ai lui Heracles anunțau apropierea sfârșitului imperiului (roman).” („Istoria declinului Imperiului Roman”, Londra, John Murray, vol. 5)

În conformitate cu relatările și opiniile prezentate mai înainte, *fumul* menționat în versetele din Coran a învăluit deja neamul Quraiș. Ibn Masud, Mujahid, Abul Aaliia, Atiia Al-Oufi, Nakha'ie și Zahhak împărtășesc această opinie, ca de altfel și imamul Ibn Jarir Al-Tabari.

O a doua opinie împărtășită de alți învățați susține faptul că *fumul* nu a venit încă, ci va veni înainte de Ziua de Apoi. Califul Khudri și unii dintre companionii Profetului, precum și câțiva mari învățați ai secolelor următoare, precum Hasan Basari și Ibn Kathir, au susținut cu tărie această părere. Ibn Abbas este unul dintre cei mai importanți învățați și interpreți ai versetelor din Coran. Ei au pus accent pe următoarele relatări (*Hadis*) convenite pentru a-și întări argumentele aduse.

1. Huzaifa bin Usaid a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a venit deodată la noi în timp ce noi purtam o discuție. El a zis: „Despre ce vorbiți?” Aceștia (companionii) au răspuns: „Vorbim despre Ziua de Apoi!” Atunci a zis: „Aceasta nu va veni până ce nu vedeți (înainte de Ziua de Apoi) zece semne.” Și a menționat: fumul, Dajjal, vietatea, răsărirea soarelui dinspre apus, venirea pe pământ a lui Iisus, fiul Mariei, Iagog și Magog și eclipse în trei locuri: una în partea de est, una în cea de vest și una în Peninsula Arabică, la sfârșitul căreia focul va izbucni din Yemen și va conduce oamenii spre locul „adunării” lor. (relatat de Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

2. Abdullah bin Omar a relatat: „Omar s-a îndreptat alături de Profet și de un grup de oameni către Ibn Saiied. L-au văzut jucându-se cu niște băieți în apropierea colinelor tribului Maghala. Ibn Saiied era la acea vreme în perioada pubertății și nu ne-a observat decât în momentul în care Profetul l-a atins cu mâna și i-a spus: «Mărturisești că eu sunt Mesagerul lui Allah?» Ibn Saiied l-a privit și a răspuns: «Mărturisesc că tu ești Mesagerul celor ignoranți!» și apoi l-a întrebat pe Profet: «Mărturisești că eu sunt Mesagerul lui Allah?» Profetul a dezmințit acest lucru și a spus: «Cred în Allah și în Mesagerul Său!» Apoi i-a spus (lui Ibn Saiied): «Care este părerea ta?» Ibn Saiied a răspuns: «Nobili și mincinoși vin să mă vadă.» Profetul a zis: «Ai fost confuz în

această privință!» Apoi Profetul i-a zis: «Mă gândesc la ceva anume (Poți să-mi spui la ce anume?)» Ibn Saiied a zis: «La *Ad-Dukh* (fumul)!» Profetul a zis: «Rămâi în mârșăvia ta. Tu nu îți pot depăși limitele.» Atunci, Omar a zis: «O, Mesager al lui Allah! Lasă-mă să-i zdrobesc capul.» Profetul a zis: «Dacă este el (adică Dajjal), atunci nu-l vei putea înfrânge, iar dacă nu este atunci nu are nici un rost să-l ucizi.» Ibn Omar (povestitorul) a adăugat că mai târziu, Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a mers din nou alături de Ubai bin Ka'b la grădina de palmieri și curmali unde se găsea Ibn Saiied. Profetul dorea ca, înainte de a fi văzut, să-l audă pe Ibn Saiied spunând ceva care l-ar fi dat de gol (dezvăluindu-și adevărata față). Profetul s-a așezat într-un loc de unde îl putea auzi și vedea. L-a văzut întins și acoperit cu un veșmânt și îl auzea cum murmură ceva. Mama lui Ibn Saiied l-a văzut pe Mesagerul lui Allah în timp ce se ascundea după trunchiurile copacilor și a strigat la acesta: „O, Saf (acesta era numele lui Ibn Saiied), uite-l pe Muhammed!” Auzind lucrul acesta, Ibn Saiied s-a ridicat. Profetul a zis atunci: «Dacă femeia l-ar fi lăsat (nu l-ar fi deranjat), atunci Ibn Saiied și-ar fi arătat adevărata față.» (relatat de Bukhari și Muslim)

Pentru a dovedi falsitatea caracterului său și a afirmațiilor sale și pentru a arăta adevărata natură a caracterului său, nobilul Profet i-a cerut lui Ibn Saiied să dezvăluie gândurile sale (ale Profetului) în acel moment. Atunci Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - se gândea la versetul [44:10] din Coran, cel referitor la fum (*Dukhan*).

Cu toate șiretlicurile și cunoștințele sale în arta vrăjitoriei, el nu a cunoscut nici măcar cuvântul complet *Dukhan*. Pur și simplu a ghicit, căci a menționat o parte din acesta, și anume *Dukh*.

Această relatare stă mărturie că Ibn Saiied, ghicitorul și presupusul Dajjal, a prezis fumul ca pe un eveniment ce este așteptat să se întâmple. Acesta era un evreu ce trăia în Medina și această întâmplare a avut loc numai după pelerinajul (*Hijra*) Profetului - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - la Medina. Mai mult decât atât, Hadisurile autentice dovedesc de asemenea că acest fum este unul dintre semnele Zilei de Apoi. Imamul Nauai a susținut cu putere această părere.

Există și o a treia opinie susținută de unii învățați. Aceștia sunt de părere că cele două fumuri sunt două întâmplări diferite. Una dintre acestea a avut loc la începutul perioadei de propagare islamică la Mecca. Totuși, acesta a fost un miracol datorat rugăciunii profetului Muhammed de a-i face pe necredincioșii quraiși să se teamă. În relatări se menționează că acest tip de fum nu este neapărat un punct de referință pentru adevăratul fum care va veni la sfârșitul lumii și va învălui întreaga omenire și se va răspândi peste tot în spațiu, între pământ și cer. Imamul Qurtubi a scris în cartea sa „Tarkiza”: „Imamul Mujahid l-a citat pe Ibn Masud: «Acestea sunt două fumuri separate. Unul dintre acestea s-a văzut deja, iar celălalt se va răspândi în întregul spațiu dintre pământ și cer, iar un drept-credincios îl va simți rece, în timp ce un necredincios va fi intoxicat cu acesta.»”

La drept vorbind, aceste trei opinii sunt corecte, potrivit dovezilor din Coran și „Tradiția Profetică”. Totuși, cele două tipuri de fum se referă la întâmplări diferite. Trebuie să credem acest lucru ca fiind corect și adevărat.

Dovezi din Hadis

Există multe relatări (*Hadis*) convenite care au fost menționate pentru a dovedi că fumul cel mare va învălui pământul în apropierea Zilei de Apoi.

Huzaifa bin Usaïd a relatat: „Mesagerul lui Allah a venit deodată la noi în timp ce purtam o discuție. El a zis: „Despre ce vorbiți?” Aceștia (companionii) au răspuns: „Vorbim despre Ziua de Apoi!” Atunci a zis: „Aceasta nu va veni până ce nu vedeți (înainte de Ziua de Apoi) zece semne.” Și a menționat: fumul, Dajjal, vietatea, răsărirea soarelui dinspre apus, venirea pe pământ a lui Iisus, fiul Mariei, Iagog și Magog și eclipse în trei locuri: una în partea de est, una în cea de vest și una în Peninsula Arabică, la sfârșitul căreia focul va izbucni din Yemen și va conduce oamenii spre locul adunării lor. (relatat de Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Grăbiți-vă să îndepliniți fapte bune înainte ca aceste șase semne să se întâmple: (apariția lui) Dajjal, fumul, ieșirea vietății din

Semnele Zilei de Apoi

pământ, răsărirea soarelui dinspre apus, semnele majore (ce vor duce la masacre pe scară largă) și moartea maselor de oameni și a indivizilor în parte.” (relatat de Muslim)

Răsărirea soarelui dinspre Apus

Normal este ca soarele să răsară din partea estică și să apună în cea vestică. Misterul acesta este deținut numai de Allah Preamăritul și Preaînaltul și este unul dintre cele mai mari semne ale Zilei de Apoi. Soarele ne furnizează lumină și este folositor omului în timpul zilei. Soarele delimitează anotimpurile, este o sursă de energie și căldură pentru viața fizică din întreg sistemul solar. Soarele funcționează după propriile sale legi și va continua să facă acest lucru, însă nu pentru totdeauna, ci pe o perioadă delimitată de Allah. Cei mai mari factori care afectează lumea sunt lumina, căldura și poate energia electrică și magnetică degajată de soare. Soarele este sursa cea dătătoare de lumină, căldură și energie și este într-adevăr sursa ce susține toate formele de viață fizică pe care le cunoaștem. Este cel mai mare factor și totuși cel mai îndepărtat de noi dintre toate lucrurile ce se găsesc în sistemul nostru solar. Cu toate acestea, resursele vieții noastre spirituale vor fi și mai mărețe și mai de durată, căci ei (oamenii) vor supraviețui. Soarele, centru al sistemului nostru solar, reprezintă de asemenea un simbol al ordinii prezente a lucrurilor. Forța fizică, așa cum este definită de teoria lui Newton, se va dispersa odată cu dispersarea soarelui. Inversarea cursului normal al soarelui, și anume răsărirea acestuia dinspre vest, este confirmată de Coran și de „Tradiția Profetică”.

Dovezi din nobilul Coran

Allah Preamăritul și Preaînaltul a spus:

Oare așteaptă ei altceva decât să vină îngerii la ei sau să vină Domnul tău sau să le vină unele semne de la Domnul tău? În ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău, nu-i va mai fi de folos nici unui suflet credința sa dacă el nu a crezut mai înainte sau dacă nu a dobândit nimic bun prin credința sa! Spune: "Așteptați!" Și Noi așteptăm!

[Coran 6:158]

Există mai multe relatări convenite care confirmă că printre anumitele semne clare menționate în versetul de mai sus se numără și răsărirea soarelui dinspre apus. Majoritatea interpreților versetelor nobilului Coran, printre care Tabari, Ibn Kathir și Qurtubi, sunt de această părere. Imamul Tabari a afirmat, după o explicație detaliată a opiniilor celorlalți, că cea mai sigură opinie este că Profetul a spus în această privință: „*Ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău*” printre care se referă și la răsărirea soarelui dinspre apus. (pentru detalii consultați „Tafsir Tabari”, vol. 8)

Dovezi din „Tradiția Profetică”

Multe relatări convenite se referă la acest semn, dovedind faptul că soarele va răsări dinspre apus atunci când Ziua de Apoi se apropie.

S-a relatat cu acordul lui Abu Huraira că Mesagerul lui Allah a spus: „Ceasul (cel din urmă) nu va veni până ce soarele nu va răsări de acolo de unde în mod normal apune. Și în ziua în care va răsări dinspre apus, chiar dacă toți oamenii își vor declara credința, acest lucru nu le va fi de nici un folos celor ce mai înainte nu au crezut și nu au înfăptuit nici o faptă bună.”

Baza reală a credinței înseamnă a crede în Cele Nevăzute pe care le-a dezvăluit Mesagerul lui Allah. Credința nu mai este de nici un folos după aceea, din moment ce Domnul ne arată astfel de semne uimitoare și vizibile care vestesc apropierea Zilei de Apoi și prin care vălul Celor Nevăzute este sfâșiat în bucăți. Răsărirea soarelui dinspre apus va cauza mari tulburări în cursul normal al naturii și va zgudui mintea fiecărui om și îl va trezi la realitate văzând Puterea imensă a Domnului. La acest nivel, credința în cele Nevăzute își va pierde din importanță.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Ceasul nu va fi stabilit înainte ca:

- două mari grupări să lupte una împotriva celeilalte; va rezulta un număr mare de pierderi de ambele părți și acestea vor urma aceeași doctrină religioasă

- 30 de „mincinoși” (Dajjal) vor apărea și fiecare dintre ei va pretinde a fi Mesager al lui Allah

- cunoașterea religioasă se va stinge (prin moartea celor învățați)
- cutremurele se vor înmulți
- timpul va trece cu repeziciune
- vor apărea încercări
- *Al-Harj* (crimele) se vor înmulți
- belșugul va domni din plin – atât de mult încât cel bogat va fi îngrijorat din cauză că nimeni nu va dori să accepte *zakat* și când va dori să-l ofere cuiva, acea persoană va spune: «Nu duc lipsă de nimic»
- oamenii se vor întrece între ei pentru construirea clădirilor înalte
- o persoană ce va trece pe lângă un mormânt va zice: «Aș dori ca eu să fiu în locul tău!»
- soarele va răsări dinspre apus.” Și când soarele va răsări de acolo de unde în mod normal apune și oamenii vor vedea acest lucru, atunci toți vor crede (vor îmbrățișa islamul), însă acela va fi timpul când (așa cum a spus Allah):

Oare așteaptă ei altceva decât să vină îngerii la ei sau să vină Domnul tău sau să le vină unele semne de la Domnul tău? În ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău, nu-i va mai fi de folos nici unui suflet credința sa dacă el nu a crezut mai înainte sau dacă nu a dobândit nimic bun prin credința sa! Spune: "Așteptați!" Și Noi așteptăm!

[Coran 6:158]

Și Ceasul va veni când două persoane vor întinde în fața lor un veșmânt, însă nu vor putea să îl vândă, nici să-l împăturească; și Ceasul va veni după ce un om ce a muls cămila sa de lapte și a luat laptele, nu va putea să-l bea; și Ceasul va veni când un om va repara puțul de apă (pentru adăparea animalelor sale), însă nu va putea să-și adape animalele în el; și Ceasul va veni când o persoană va ridica îmbucătura (de mâncare) la gură, însă nu va putea să o înghită. (relatat de Bukhari)

Abdullah bin Amr a relatat: „Am învățat pe de rost o relatare a Mesagerului lui Allah. Profetul - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a spus: «Primul semn (în afară de apariția lui Dajjal) va fi răsărirea soarelui dinspre apus, apariția vietății în fața oamenilor înainte de amiază, dimineața; indiferent care dintre aceste semne va veni mai întâi, celălalt semn va urma imediat după acesta».”

Cu acordul lui Abu Zarr s-a relatat că Mesagerul lui Allah a spus într-o zi: „Știi unde se duce acest soare?” El a răspuns: „Allah și Mesagerul Său știu mai bine.” Nobilul Profet a spus: „Cu adevărat, soarele strălucește până ce ajunge în sălașul său care se află sub Tronul Divin și apoi rămâne acolo întins până ce i se poruncește: «Ridică-te și du-te în locul de unde ai venit» și se întoarce atunci și continuă să se ivească dinspre răsărit și apoi strălucește până ce ajunge la sălașul său care se află sub Tronul Divin și se prosternează și rămâne în această poziție până ce i se spune: «Ridică-te și întoarce-te la locul de unde ai venit» și soarele se întoarce și se ivește dinspre răsărit și apoi strălucește (într-un mod atât de normal) încât oamenii nu observă nimic (neobișnuit) până ce ajunge la sălașul său care se află sub Tronul Divin. Apoi i se va spune: «Ridică-te și ivește-te în locul unde asfințești» și va răsări dinspre apus. Mesagerul lui Allah a spus: «Știți când se va întâmpla acest lucru? Se va întâmpla în vremea când credința nu îi va mai fi de nici un folos celui ce mai înainte nu a crezut sau nu a făcut vreo faptă bună».” (relatat de Muslim și (doar o parte) de Bukhari)

Abu Zarr a relatat: „L-am întrebat pe Mesagerul lui Allah despre versetul pe care l-a dezvăluit Allah Preamăritul în Coran:

Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala Celui Atotputernic [și] Atoateștiutor!

[Coran 36:38]

El a răspuns: «Sălașul său se află sub Tronul Divin».” (relatat de Muslim)

Aceste relatări sunt simbolice pentru sistemul orânduirii

Naturii, în timp ce arătăm că întregul univers, inclusiv soarele și luna, își urmează cursul în conformitate cu Voința Creatorului. Soarele răsare dinspre răsărit atâta timp cât i se poruncește să facă acest lucru și își va schimba cursul normal numai la porunca Domnului. Prosternarea înaintea Tronului Divin ne arată supunerea sa totală în fața Creatorului Preaputernic și Preamărit. Tronul lui Allah reprezintă Puterea Sa infinită și Porunca Sa necontestată asupra tuturor lucrurilor. Acest lucru înseamnă că numai la porunca Domnului soarele își urmează cursul său.

Domnul Atotștiutor și Atotputernic a stabilit o direcție fixă pentru corpurile cerești și acestea nu se pot abate nici măcar pentru o fracțiune de secundă de la cursul ce le-a fost destinat.

Termenul limită de acceptare a credinței și de căință

În ziua în care soarele va răsări dinspre apus, chiar dacă toți oamenii își vor declara credința, aceasta nu le va mai fi de nici un folos celor ce mai înainte nu au crezut și nu au înfăptuit nici o faptă bună. Mai mult decât atât, Allah nu va accepta căința celui nelegiuit. Datorită faptului că răsărirea soarelui dinspre apus este un semn major al Zilei de Apoi, toate faptele ce vor vedea acest semn vor înțelege Adevărul și vor fi martori ai adevăririi spuselor și semnelor lui Allah. Din nefericire, este prea târziu pentru credința lor. De nenumărate ori, le-au fost acordate șanse și în mod repetat aceștia le-au ignorat. Când a fost prea târziu și când de fapt nu mai avea nici un rost s-au oferit să-și declare credința. Acest lucru nu le-a fost de nici un folos. Allah nu acceptă lucruri fără noimă. El dorește să ne formeze și să ne purifice voința. Pentru nesupunerea și răzvrătirea lor vor pieri până la ultimul.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Și când au văzut mânia Noastră, au zis ei: "Noi credem numai în Allah Singur și ne lepădăm de ceea ce l-am făcut Lui ca asociați!" ~ Însă nu le-a mai fost credința lor de nici un folos, când au văzut mânia Noastră. Aceasta este rânduiala lui Allah față de robii Săi și au pierdut atunci aceia care nu au crezut.

[Coran 40:84-85]

Când o persoană comite fără intenție un păcat și apoi realizează ceea ce a făcut și se căiește din tot sufletul atunci trebuie să se roage la Allah cu căință, umilință și supunere – calități de bază ale unui drept-credincios. Căința este mijlocul cel mai eficace pentru o persoană de a se apropia de Allah cu umilință și curățire sufletească. Atâta timp cât atitudinea ta este una de umilință, mai degrabă decât una de sfidare, și ești nerăbdător să-ți mărturisești greșelile și să te căiești, Allah îți va acorda iertarea Sa.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a spus: „Când trei semne vor avea loc, credința nu îi va mai fi de nici un folos celui ce mai înainte nu a crezut sau nu a înfăptuit nici o faptă bună. Acestea sunt: răsărirea soarelui dinspre apus, Dajjal și vietatea ce va ieși din pământ.” (relatat de Muslim)

Abu Musa a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a spus că Allah Preaînaltul și Preamăritul își întinde Mâna Sa în timpul nopții pentru ca oamenii să se căiască de greșelile comise din zori și până în amurg. El le va accepta căința înainte ca soarele să răsară dinspre apus (înainte de Ziua Învierii). (relatat de Muslim)

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Spre cel ce caută iertare (Domnului său) înainte de răsărirea soarelui dinspre apus (înainte de Ziua Învierii), Allah se va întoarce cu milostenie.” (relatat de Muslim)

Păcatul este poate considerat un lucru firesc acum și oamenii pot păcătui împreună fără remușcări. Când unul dintre aceștia vede moartea cu ochii, atunci se căiește, însă acest tip de căință nu îi este folositor.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Însă iertare nu este pentru aceia care săvârșesc fapte rele până în clipa când moartea se ivește la unul dintre ei și atunci el strigă "M-am căit acum!" și nici pentru aceia care mor necredincioși. Pentru aceia Noi am pregătit chin dureros.

[Coran 4:18]

Ibn Omar a relatat că nobilul Profet - Allah să-I miluiască și să-I binecuvânteze - a spus: „Allah Cel Preaînalt și Plin de Glorie va accepta căința robilor Săi înainte de a-și da răsuflarea.” (relatat de Tirmidhi, Ahmed și Ibn Majah)

Vietatea ce va ieși din pământ și va vorbi oamenilor

Vietatea reprezintă unul dintre semnele Zilei de Apoi și se va ivi înainte ca lumea prezentă să se sfârșească, făcând loc celei de dincolo. Ea va apărea după răsărirea soarelui dinspre apus și închiderea „porților” de acceptare a căinței de către Allah. Această vietate, care va vorbi oamenilor, va fi total diferită de viețuitoarele obișnuite ce se găsesc pe pământ. Apariția acesteia este confirmată de nobilul Coran.

Dovezi din nobilul Coran

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Și când se va apropia [Ziua de Apoi], le vom scoate Noi din pământ o vietate care le va vorbi lor, [spunându-le] că oamenii nu s-au încrezut în semnele Noastre.

[Coran 27:82]

Allah Cel Preaînalt și Prea-glorios a avertizat sever pământeni că de vor uita adevăratul Său Mesaj și se vor abate de la calea cea dreaptă va trimite asupra lor o vietate ce va ieși din pământ și va vorbi oamenilor, convingându-i astfel că acesta este un semn major ce vine de la Domnul.

Dovezi din Sunna, „Tradiția Profetică”

Există numeroase relatări convenite ce stau mărturie că vietatea ce va ieși din pământ reprezintă un semn al Zilei de Apoi.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Grăbiți-vă să îndepliniți fapte bune înainte ca aceste șase semne să se întâmple: (apariția lui) Dajjal, fumul, venirea vietății din pământ, răsărirea soarelui dinspre apus, semnele majore (ce vor duce la masacre pe scară largă) și moartea maselor de oameni și a indivizilor în parte.” (relatat de Muslim)

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a zis: „Când trei semne se vor

adeveri, credința nu îi va mai fi de nici un folos celui ce mai înainte nu a crezut sau nu a înfăptuit nici o faptă bună; acestea trei sunt: răsărirea soarelui dinspre apus, Dajjal și ieșirea vietății din pământ.” (relatat de Muslim)

Abdullah bin Amr a relatat: „Am învățat pe de rost o relatare a Mesagerului lui Allah. Profetul - Allah să-I miluiască și să-I binecuvânteze - a spus: «Primul semn (în afară de apariția lui Dajjal) va fi răsărirea soarelui dinspre răsărit, apariția vietății în fața oamenilor înainte de amiază, dimineața; indiferent care dintre aceste semne va veni mai întâi, celălalt semn va urma imediat după acesta».”

Huzaifa bin Usaid a relatat: „Mesagerul lui Allah a venit deodată la noi în timp ce purtam o discuție. El a zis: „Despre ce vorbiți?” Aceștia (companionii) au răspuns: „Vorbim despre Ziua de Apoi!” Atunci a zis: „Aceasta nu va veni până ce nu vedeți (înainte de Ziua de Apoi) zece semne.” Și a menționat: fumul, Dajjal, vietatea, răsărirea soarelui dinspre apus, venirea pe pământ a lui Iisus, fiul Mariei, Gog și Magog și eclipse în trei locuri: una în partea de est, una în cea de vest și una în Peninsula Arabică, la sfârșitul căreia focul va izbucni din Yemen și va conduce oamenii spre locul adunării lor. (relatat de Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

Clasificarea vietății

Există numeroase păreri personale în ceea ce privește clasificarea și identificarea acestei vietăți ce va fi trimisă ca un semn al Zilei de Apoi. După o examinare minuțioasă, am realizat că acestora le lipsește autenticitatea, aducând argumente fără nici o bază concretă. Tot ceea ce trebuie să facem este să avem credință că Allah va scoate din pământ o vietate ce va vorbi oamenilor în apropierea Zilei de Apoi. În felul acesta, faptul că această vietate poate vorbi va crește îndoita uimirea oamenilor care mai târziu vor realiza că au comis lucruri îngrozitoare ce nu se potrivesc semnelor și mesajelor lăsate de Allah. Când aceasta va ieși din pământ, oamenii vor realiza că sfârșitul lumii a venit, chiar dacă mai înainte au respins versetele și semnele lui Allah și nu au crezut în Ziua Judecății.

Acest lucru este confirmat de nobilul Coran în „Capitolul An-Naml”, care vorbește în detaliu despre variate tipuri de insecte, furnici, păsări, djinni, despre Solomon și despre vietatea care poate vorbi.

Locul exact unde se va ivi această vietate a ridicat de asemenea contradicții între învățați. Unii dintre aceștia sunt de părere că va apărea la Sfânta Moschee din Mekka, în timp ce alții spun că în Yemen, etc. Aceste păreri aparțin învățaților ce nu s-au bazat pe Hadisurile autentice, așa cum au fost spuse de Mesagerul lui Allah.

**Dispariția nobilului Coran
- Dispariția islamului. Reîntoarcerea la idolatrie -**

Unul dintre lucrurile ce vor zgudui lumea musulmană este dispariția nobilului Coran și a cuvintelor divine din *Mashaf* (Cartea Sfântă) și din inimile celor ce au învățat pe de rost versetele din Cartea Sfântă a lui Allah. Religia islamică va fi dată uitării și acest lucru va fi vizibil. Allah va cauza moartea chiar și a celor ce au până și cea mai mică fărâmbă de credință în suflet. Toate acestea sunt semne ce vestesc Ziua de Apoi.

Islamul va fi un fel de paradă pentru cei ce nu au nici măcar cele mai elementare cunoștințe despre religie, ca de exemplu despre rugăciune, post, pelerinaj și milostenii. Nimic nu va rămâne în urma Coranului, nici un verset care să se găsească într-o ilustrație, în *Mashaf* sau în alte cărți; nici măcar un singur verset din Coran nu se va mai găsi pe pământ. Multe grupări, printre care se află și bătrâni neputincioși, vor spune: „*LA ILAHA ILLALLAHU* (Nu există altă divinitate în afară de Allah!) și de aceea recităm astfel!”

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Cu adevărat, Allah va face să adie un vânt dinspre Yemen mai delicat decât mătasea și acesta nu va cruța pe nimeni și va cauza moartea celui ce are credință chiar și cât un grăunte de colb.” (relatat de imamul Muslim)

Lumea nu se va sfârși atâta timp cât mai există chiar și o fărâmbă de pietate religioasă, credință într-un Dumnezeu Unic și o dorință arzătoare de a urma calea Profetului. Însă când aceste trăsături nu se vor mai găsi în lume, existența umanității va deveni inutilă și Allah o va șterge de pe fața pământului. Numai credința în Allah dă sens existenței umane, însă când această credință nu va mai exista, atunci nu mai are nici un rost de a păstra făpturile umane pe pământ, căci, fără credință, omul va deveni o adevărată fiară.

Cu acordul lui Abdul Rahman bin Șamasa Al-Mahri s-a relatat: „Mă aflam alături de Muslama bin Mukhalled și Abdulla bin Amr bin Al-Ass. Abdullah a zis: «Ceasul va veni numai când pe pământ vor rămâne cei mai răi oameni. Aceștia vor fi mai răi

decât cei din perioada ante-islamică.» În timp ce încă ședeam, a venit Uqba bin Amer și Muslama i-a zis: «Uqba, ascultă ce zice Abdullah.» Uqba a zis: «El știe mai bine. În ceea ce mă privește, l-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: „Un grup de oameni dintre ai mei va continua să lupte, supunându-se Poruncii lui Allah și aceștia vor fi dominanți peste dușmanii lor. Cei ce li se vor opune nu le vor face nici un rău. Și aceștia așa vor rămâne până ce va veni Ceasul.”» Auzindu-l, Abdullah a spus: “Așa este!” Apoi Allah va trimite o adiere a cărei mireasmă va semăna cu moscul și a cărei atingere va fi precum a mătăsii; va pricinui moartea tuturor credincioșilor și nu va lăsa în urmă nici măcar o singură persoană ce va avea credință chiar și cât un grăunte de colb. Și apoi numai cei păcătoși vor rămâne și vor fi nimiciți de venirea Ceasului din Urmă.” (relatat de Muslim)

Această relatare face referire directă la o comunitate de drept-credincioși menționată în nobilul Coran, pe care Allah a împovărat-o cu responsabilitatea de a iubi ceea ce este bun și de a interzice tot ceea ce este nedrept:

Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept [ma'ruf] și să oprească de la ceea ce este nedrept [munkar]! Aceștia sunt cei care izbândesc.

[Coran 3:104]

Asta înseamnă că pentru a menține sănătatea mintală și spirituală a societății musulmane, o comunitate de adepți devotați lui Muhammed va fi întotdeauna prinsă în lupta pentru propagarea binelui în societate și pentru înlăturarea răului din lume. Această comunitate poate să nu fie un grup specific angajat în toate tipurile de luptă, ci pot să fie diverse grupări ce lucrează în variate domenii, ca de exemplu: în sfera religioasă, dreptate, oratorie, supremație spirituală sau dominație fizică. Din moment ce acest grup de musulmani drept-credincioși, despre care am vorbit în relatarea de mai înainte, este întotdeauna angajat într-o luptă continuă va trece prin multe etape, însă un

lucru este sigur: va rămâne întotdeauna în lume ca o forță morală dominantă din moment ce reprezintă ocrotitorul adevărului și al dreptății. Umanitatea va fi condamnată de Allah la ruină și distrugere atât morală, cât și spirituală atunci când nu va mai exista nici un drept-credincios. Înlăturarea celor drepte din societate nu va însemna un proces dureros pentru aceștia. Aceștia vor fi atât de asupriți de ceea ce este rău încât vor găsi schimbarea în locuința lor cerească și anume o mare ușurare și bucurie și nu vor simți nici o durere în timpul transferului din această lume în cea de după. Vor rămâne numai cei răufăcători și Allah va aduce sfârșitul acestora prin chinuri și durere.

Cei drepte, evlavioși și învățați vor pleca din această viață și vor muri pe rând, unul după altul, și vor rămâne pe pământ cei fără de folos precum învelișurile nefolositoare ale semințelor de orz sau precum curmalele stricate; și Allah nu se va îndura de aceștia.

Mirdas As-Aslami a relatat: „Profetul a spus: «Cei drepte (evlavioși) vor pleca din această lume (vor muri) pe rând, unul după altul, și vor rămâne (pe pământ) cei fără de folos precum învelișurile nefolositoare ale semințelor de orz sau curmalele stricate și Allah nu se va îndura de aceștia.»” (relatat de Bukhari)

Cu acordul lui Anas s-a relatat că Mesagerul lui Allah cu adevărat a grăit: „Ceasul (Învierii) nu va veni până nu se va spune pe pământ: «Allah»”

Într-o altă versiune se spune că Anas a relatat: «Ceasul (Învierii) nu va veni atâta timp cât există oameni ce se roagă: „Allah! Allah!”» (relatat de Muslim și Tirmidhi)

Din relatările de mai sus reiese că numai conștiința de Dumnezeu este cea care înzestrează cu un rost viața umană și o face să merite să fie trăită. Viața umană nu este o simplă distracție. Are un contur clar și acest lucru determină natura conflictului său interior. Întregul univers cu tot ceea ce-l înconjoară stă mărturie a faptului că nu este o simplă întâmplare, ci rezultatul unei Voințe Divine. Atâta timp cât o persoană nu se află în echilibru spiritual cu acel întreg nu poate exista armonie în viața umană. A ține cont de această Voință Divină este nevoia de bază a ființei umane, căci, fără această conștiință, acele valori ce

susțin viața morală și spirituală, ca de exemplu: dreptatea, altruismul, respectul interior, iubirea de semenii, vor înceta să existe. Fără credință în Allah, umanitatea ar fi condusă numai de interese materiale și necesități. Toate valorile nobile ale vieții și toate idealurile vor suferi transformări negative, deoarece, atunci când un aliment își pierde savoarea, nu mai are nici un rost să-l păstrezi. Trebuie aruncat fără regrete.

Abdullah bin Amr a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Ceasul nu va veni până ce Allah nu-i va ridica de pe pământ pe adepții și credincioșii Săi devotați; și vor rămâne numai acei huligani și scursuri ale societății care nu vor recunoaște niciodată calitățile de seamă și nici nu vor renunța la vicii.” (relatat de imamul Ahmed)

Cei drept-credincioși vor pleca din această lume în număr mare când cele rele și imorale vor deveni mai numeroase decât cele bune, când se vor evita calitățile alese și nu se vor interzice viciile. Dacă un om cu credință dreaptă își dă seama de fiecare imperfecțiune și răutate, dar nu încearcă să le prevină, atunci Allah poate trimite pe pământ astfel de încercări și amăgiri după cum e Voia Sa și acestea îi vor afecta pe toți, inclusiv pe cei ce cred.

Abdullah bin Amr bin Al-Aas a relatat: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - că a spus: «Numai cei răufăcători vor supraviețui și vor fi nepăsători precum păsările și vor avea caracteristici ale animalelor sălbatice. Aceștia nu vor aprecia niciodată binele și nu vor condamna răul. Apoi Satana va veni la ei sub chip de om și le va spune: „Nu răspundeți?” Și ei vor spune: „Care este porunca ta?” Și el le va porunci să venereze idolii, însă, în ciuda acestui fapt, ei vor avea condiții bune de subzistență și vor duce o viață confortabilă.»” (relatat de Muslim)

Cei răi vor supraviețui și nu vor ezita să comită tot felul de răutăți, în special adultere în locuri publice, chiar și pe drumurile principale și pe alei.

Abdullah bin Amr bin Al-Aas a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Ziua de Apoi nu va veni până ce (cei păcătoși) nu vor înfăptui adultere pe drumurile (publice), precum măgarii.” Eu am

întrebat: „Este posibil să se întâmple așa?” El a răspuns: „Da, într-adevăr așa se va întâmpla!” (relatat de Ibn Hibban și Bazzar)

Nauwas bin Saman a relatat că Profetul a spus: „Și la vremea aceea, Allah va trimite o adiere plăcută care va sălta (oamenii) de subsuori și va lua viața fiecărui musulman și numai cei răi vor supraviețui și vor comite adultere și Ziua de Apoi va veni.” (relatat de Muslim și imamul Ahmed)

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Jur pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu, această comunitate nu va fi distrusă până ce un bărbat nu va avea o aventură cu o femeie, comițând adulter într-un loc public; și la acea vreme cel mai bun dintre ei va fi cel ce îi va spune celui ce înfăptuiește adulterul: «Ar fi mult mai bine dacă ai putea să vă duceți în spatele acestui zid.»” (relatat de Abu Ya'la)

Dispariția nobilului Coran din „Mashaf” și din inimile oamenilor este, fără îndoială, un semn major al Zilei de Apoi. Dispariția nobilului Coran din sufletele oamenilor înseamnă uitarea versetelor ce au fost învățate pe de rost, lipsa recitării din Coran și înțelegerea înțeleșurilor, evitarea ascultării dorințelor acestora în viața practică, deoarece nepunerea în aplicare în viața de zi cu zi a cunoștințelor din Coran nu înseamnă credință, ci numai vorbe goale. Oamenilor lui Moise li s-a amintit de un Legământ solemn făcut sub înălțimile semețe ale muntelui Sinai. Li s-a amintit cum au încălcat Legământul în anii ce au urmat. După ce li s-a amintit de acesta, ei spun că până și atunci nu au intenționat niciodată să-l respecte. Gândurile lor sunt exprimate prin cuvinte pline de sarcasm. Ei spun: „Tot ceea ce Domnul a zis, noi vom face!”, însă în inimile lor vor spune: „Nu ne vom supune!”

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Și când am ridicat Noi Muntele deasupra lor, ca și când ar fi fost un umbrar, și ei și-au închipuit că va cădea peste ei, [le-am zis]: "Țineți cu putere ceea ce v-am dat și aduceți-vă aminte de ceea ce se află înlăuntru! Poate că voi vă veți teme!"

[Coran 7:171]

**Izbucnirea unui foc ce îi va conduce pe oameni
la locul „adunării” lor**

Acesta este ultimul semn al Zilei de Apoi și primul care vestește că Ziua de Apoi a venit.

Locul unde va izbucni acest foc

Există mai multe relatări ce indică faptul că acest foc va izbucni din cele mai adânci părți ale Paradisului și va arde dinspre apa Hadramot.

Dovezi din „Tradiția Profetică”

Multe relatări convenite confirmă locul exact al izbucnirii acestui foc ca ultim semn al Zilei de Apoi.

Huzaifa bin Usaid a relatat că: „Mesagerul lui Allah a venit deodată la noi în timp ce purtam o discuție. El a zis: „Despre ce vorbiți?” Aceștia (companionii) au răspuns: „Vorbim despre Ziua de Apoi!” Atunci a zis: „Aceasta nu va veni până ce nu vedeți (înainte de Ziua de Apoi) zece semne.” Și a menționat: fumul, Dajjal, vietatea, răsărirea soarelui dinspre apus, venirea pe pământ a lui Iisus, fiul Mariei, Gog și Magog și eclipse în trei locuri: una în partea de est, una în cea de vest și una în Peninsula Arabică, la sfârșitul căreia focul va izbucni din Yemen și va conduce oamenii spre locul „adunării” lor. (relatat de Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

Huzaifa bin Usaid a relatat într-o altă versiune: „Mesagerul lui Allah a zis: «Focul va izbucni din cele mai adânci părți ale Paradisului.»” (relatat de Muslim, Abu Dauud și Tirmidhi)

Ibn Omar a relatat: „Mesagerul lui Allah a spus: «Un foc va izbucni din Hadramot – sau din apa Hadramotului – înainte de Ziua de Apoi, ce îi va conduce pe oameni spre locul adunării lor.»” (relatat de imamul Ahmed și Tirmidhi)

Anas a relatat: „Când Abdullah bin Salam a îmbrățișat islamul, a pus unele întrebări. Una dintre acestea a fost: «Care este prima prevestire a Zilei de Apoi?» Mesagerul lui Allah i-a răspuns: «Prima prevestire a venirii Zilei de Apoi este un foc ce va strânge oamenii de la răsărit și până la apus.»” (Bukhari)

Prezentăm în continuare varianta completă a relatării de mai sus:

Anas a relatat: „Când Abdullah bin Salam a auzit de venirea Profetului - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - la Medina, a venit la el și i-a zis: «Îți voi pune trei întrebări la care numai un Profet are răspuns. (1) Care este prima prevestire a Zilei de Apoi? (2) Care va fi prima masă pe care o vor gusta oamenii Paradisului? (3) De ce un copil se aseamănă cu tatăl și de ce se aseamănă cu unchiul din partea mamei?» Mesagerul lui Allah a spus: «Îngerul Gavriil nu mi-a dat răspunsul la aceste întrebări!» Abdullah a zis: «El (Gavriil) dintre toți îngerii este dușmanul evreilor.» Mesagerul lui Allah a zis: «(1) Prima prevestire a venirii Zilei de Apoi va fi un foc ce va strânge la un loc oamenii de la răsărit și până la apus; (2) Prima masă a oamenilor din Paradis va consta în ficat de pește. (3) În ceea ce privește asemănarea copilului cu părinții, răspunsul este că dacă bărbatul are contact sexual cu soția sa și se eliberează primul, atunci copilul va semăna cu tatăl, iar dacă soția se eliberează prima, atunci copilul va semăna cu ea.» Auzind aceste răspunsuri, Abdullah bin Salam a zis: «Mărturisesc că tu ești Mesagerul lui Allah.» Apoi a mai zis: «O, Mesager al lui Allah! Evreii sunt mincinoși, și dacă vor afla de convertirea mea la islam înainte ca tu să îi întrebi (despre mine), vor spune minciuni în privința mea.» Evreii au venit la Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - și Abdullah a intrat în casă. Mesagerul lui Allah i-a întrebat (pe evrei) ce fel de persoană este Abdullah bin Salam. Ei au răspuns: «Este cel mai învățat dintre noi, cel mai bun dintre noi și fiul celui mai bun dintre noi!» Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a zis: «Ce părere aveți dacă el se convertește la islam?» Evreii au zis: «Fie ca Allah să-l ferească de acest lucru!» Atunci Abdullah bin Salam a ieșit din casa, a venit înaintea lor și le-a spus: «Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah și Muhammed este Mesagerul Său!» Atunci ei au zis: «El este cel mai rău dintre noi și fiul celui mai rău dintre noi» și au continuat să spună cuvinte grele despre el.» (relatat de Bukhari)

Cum va strânge focul oamenii laolaltă?

Focul ce va izbucni în Yemen se va răspândi în lumea întreagă și îi va îndrepta pe pământeni spre locul „adunării” lor și aceștia se vor grupa în trei categorii. Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a prezis numărul exact al celor ce se vor aduna și vor ajunge la finalul destinației lor. El este unicul și adevăratul orator care l-a citat pe Allah cel Preaînalt și Prea-glorios. Oamenii vor fi adunați ținându-se cont de trei criterii:

Primul șir va fi al celor ce doresc sau speră să intre în Paradis și se tem de Pedepsă. Aceștia vor merge la locul „de întâlnire” în mijloace confortabile și li se vor asigura provizii și alte facilități.

Al doilea șir va fi format din cei ce se vor aduna și vor călări câte doi pe o cămilă, sau trei pe o cămilă, sau patru pe o cămilă sau zece pe o cămilă.

Al treilea șir va fi format din toți cei ce au mai rămas și aceștia vor fi mânați să se adune lângă Foc care îi va însoți când este timpul pentru odihna de după-amiază și va fi lângă ei în timpul nopții și va fi cu ei dimineața, indiferent unde ar putea fi atunci. Ori focul adevărat ori focul nenorocirilor îi va forța să se ducă spre locul „întâlnirii” pe picioare.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Oamenii vor fi adunați pe trei categorii: (1) cei ce doresc să intre în Paradis și se tem de Iad; (2) cei ce vor veni câte doi pe o cămilă, sau câte trei pe o cămilă, sau câte patru pe o cămilă, sau câte zece pe o cămilă; (3) iar ceilalți vor fi adunați lângă Focul Iadului; când se află la amiază – indiferent unde vor petrece noaptea, unde vor petrece dimineața și unde vor petrece seara.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Focul acesta va apărea chiar înainte de venirea Zilei de Apoi și va conduce oamenii spre Siria. În apropierea Zilei de Apoi răutatea se va răspândi în întreaga lume. Dezordinea și mizeria vor domni peste tot. Oamenii vor fugi dintr-un loc într-altul, însă nicăieri nu vor găsi pace și liniște. În această situație, Profetul a sugerat ca musulmanii să se adăpostească în Siria, în Irak sau în Yemen. Musulmanii se vor împărți în trei grupuri și vor merge în

trei locuri, în special în Siria, care va fi ferită de dezordine și mizerie, căci Allah îi va ocroti în semn de favoare pentru influența necredincioșilor.

Ibn Hauala a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a zis: „Se va dovedi că veți fi precum forțele armate, una în Siria, una în Yemen și una în Irak.” Ibn Hauala a zis: „Alege în locul meu, Mesager al lui Allah, dacă voi trăi în acea vreme.” El a răspuns: „Du-te în Siria, căci este pământul ales de Allah, și acolo se vor aduna cei mai credincioși robi ai Săi, însă, dacă nu dorești, du-te în Yemen și cară apă pentru puțurile de apă. Allah are o grijă specială de Siria și de locuitorii săi.” (relatat de Bukhari)

Ibn Omar a relatat: „Profetul a spus: «O, Allah! Binecuvântează Șam-ul nostru! O, Allah, binecuvântează Yemen-ul nostru!» Poporul a zis: «Și de asemenea și Najd-ul nostru!» El a zis: «O, Allah, pogoară binecuvântările Tale asupra Șam-ului nostru (în nord)! O, Allah, pogoară binecuvântările Tale asupra Yemen-ului!» Poporul a zis: «O, Mesager al lui Allah, și de asemenea asupra Najd-ului!» Cred că a treia oară Profetul a zis: «Aici (în Najd) este locul cutremurelor și al nenorocirilor și de aici se va ivi capul Satanei.»” (relatat de Bukhari)

Timpul „adunării” plănuit

Părerile învățaților în privința timpului când oamenii din Siria se vor strânge laolaltă sunt diferite. Unii învățați sunt de părere că această „adunare” va veni în timpul Judecății de Apoi. Imamul Taiibi, Halimi, Baihaqi și Ghazzali sunt de această părere, deducând faptul că învierea este menită să trezească morții din morminte. Așadar, aceasta „adunare” va avea loc în viața de apoi. Imamul Khattabi, Qadhi Iyadh, Qurtubi, Ibn Kathir și Ibn Hajar sunt învățați de seamă ce se află în fruntea celor ce afirmă că această „adunare” va avea loc în această lume terestră și se va întâmpla în apropierea Zilei de Apoi. Ei subliniază textele folosite în relatările originale, precum aceasta: „restul oamenilor vor fi grăbiți să se adune lângă Foc care îi va însoți la timpul odihnei de după-amiază, și va fi alături de ei oriunde vor petrece noaptea și va fi cu ei dimineața indiferent unde ar fi atunci, și va fi

cu ei după-amiaza indiferent unde ar fi atunci, și aceștia se vor aduna câte doi pe o cămilă, sau câte trei pe o cămilă, sau câte patru pe o cămilă, sau câte zece pe o cămilă.” Acestea se numără printre cele ce se vor întâmpla în această lume pământească, nu în cea de după. Acestea se vor întâmpla înainte de a se suna din trâmbiță. Această părere se bazează pe „Tradiția Profetică” și este considerată a fi corectă.

Vechea Sirie - locul de adunare a celor conduși de foc

Mesagerul lui Allah a prezis cu claritate că locul „adunării” tuturor oamenilor este cu siguranță Siria. Această „întâlnire” ce va avea loc la sfârșitul Zilei de Apoi va veni în această lume, nu după învierea morților din morminte, după relatările originale confirmate de Mesagerul lui Allah. Cei ce ajung la locul întâlnirii în Siria doresc sau speră să ajungă locuitori ai Paradisului și se tem de Pedepsă; aceștia vor merge la locul acesta în mijloace confortabile de transport și li se vor asigura hrană și alte facilități. Cei ce se vor strânge vor călători câte doi pe o cămilă, sau câte trei pe o cămilă, sau câte patru pe o cămilă, sau câte zece pe o cămilă. Restul oamenilor vor fi grăbiți să se adune lângă Foc și acesta îi va însoți la timpul odihnei de după-amiază și va fi alături de ei oriunde vor petrece noaptea și va fi cu ei dimineața indiferent unde ar fi atunci și acest lucru îi va forța să meargă spre locul de adunare pe picioare. Acesta indică o imagine clară a faptului că această adunare se va face în această lume. În ceea ce privește adunarea din lumea de dincolo, modul „adunării” este descris cu claritate de Mesagerul lui Allah.

Ibn Abbas a relatat: „Profetul se afla printre noi și ni s-a adresat astfel: «Veți fi adunați în picioarele goale, goi și necircumciși (așa cum spune Allah):

În Ziua aceea vom închide Noi cerul, așa cum se închid sururile cu scripturi. Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din nou. Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.

[Coran 21:104]

Și prima făptură umană care va fi îmbrăcată în Ziua Învierii va fi (profetul) Abraham Al-Khalil.» (relatat de Bukhari)

Cei din urmă ce vor ajunge la „adunare”

Locuitorii Medinei vor părăsi această zonă căci așa va fi mai bine pentru ei. Din cauza pustietății Medinei, toți locuitorii săi se vor îndrepta spre alte terenuri și țări cucerite, căci Medina va fi locuită de vietăți și păsări. Cei din urmă oameni ce vor veni la locul adunării și vor fi conduși de Foc vor fi doi păstori ce, mânăndu-și turmele, vor ieși din tribul Muzaina cu intenția de a se îndrepta spre Medina, însă aici nu vor găsi decât pustietate. Apoi vor ajunge în Valea Thaniia și acolo vor cădea cu fața la pământ. Acest lucru este legat în mod deosebit de sfârșitul lumii. Când Ziua Învierii se apropie, Medina va deveni o zonă pustie și va înceta să existe cea care a fost odată fortăreața gloriei islamice.

Abu Huraira a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - spunând: „Oamenii vor părăsi Medina, deși aceasta se va afla într-o stare perfectă și nimeni nu va locui acolo în afară de vietăți și de păsări sălbatice, iar cele din urmă persoane ce se vor aduna (vor muri) vor fi doi păstori din neamul Muzaina care-și vor mână turmele de oi spre Medina, însă nu vor găsi pe nimeni acolo și când vor ajunge în Valea Thaniia vor cădea cu fața la pământ, morți.” (relatat de Bukhari, Muslim, Muatta și Ahmed)

Scurtă descriere a Zilei Învierii

1. Suflarea trâmbiței în Ziua Învierii

Primul lucru pe care oamenii îl vor auzi după îndeplinirea fiecărui semn major al Zilei de Apoi va fi suflarea din trâmbiță în Ziua Învierii.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Când se va sufla în trâmbiță, ~ Aceea va fi atunci o Zi grea, ~ Deloc ușoară pentru necredincioși!

[Coran 74:8-10]

Mujahid a spus: „Trâmbița (*As-Sur*) este precum un corn.” Zajra a spus: „Precum un strigăt (*saiha*)!” Ibn Abbas a zis: „*An-Naqr* este *As-Sur* (Cornul sau trâmbița)!”; *Ar-Rajfa* (prima suflare); *Ar-Radifa* (a doua suflare). (relatat de Bukhari)

Trâmbița aparține de Cele Nevăzute și trebuie să credem în existența ei căci Allah este Atotștiutor. Ceea ce știm este că aceasta este asemănătoare unui corn folosit pentru suflat.

Abdullah bin Amr a relatat: „Un beduin a venit înaintea Profetului - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - și l-a întrebat: «Ce este *As-Sur*?» El a răspuns: «(Trâmbița) este un corn în care se va sufla.»” (relatat de imamul Ahmed, Abu Dauud și Tirmidhi)

La prima suflare din trâmbiță, întreaga umanitate va înceta să mai existe în forma și relațiile pe care le vedem în prezent; va exista un nou cer și un pământ nou, ceea ce se referă la schimbarea condiției noastre prin sfârșirea lucrurilor pe care le cunoaștem acum; sufletul uman va fi uluit și își va pierde memoria și conștiința de timp, spațiu sau personalitate. La cea de-a doua suflare în trâmbiță, ei se vor ridica într-o lume nouă, vor vedea mai clar decât au văzut vreodată; și Judecata va începe. O a doua suflare în trâmbiță va face ca întreaga umanitate să stea în picioare înaintea lui Allah, Stăpânul lumilor.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Și atunci când se va sufla în trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în ceruri și pre pământ, afară de cei care va voi Allah. Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând.

[Coran 39:68]

Între cele două suflări din trâmbiță va exista un interval de 40 (pot fi zile, luni sau ani) – tot ce va avea formă umană se va dispersa sau va pieri sau se va descompune în afară de osul coccis și din acel os Allah va reconstitui întregul trup. Acest lucru însă nu se va întâmpla cu trupurile profeților, căci trupurile lor fără de păcat nu se vor descompune. Apoi pământul îl va înghiți pe fiecare fiu al lui Adam, lăsând numai ultimul os din șira spinării.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a spus: „Între cele două suflări din trâmbiță va exista un interval de 40. Ei au zis: «Abu Huraira, Te referi la 40 de zile?» El a răspuns: «Nu pot să răspund!» Ei au zis: «Te referi la 40 de luni?» El a răspuns: «Nu pot să răspund!» Ei au întrebat: «Te referi la 40 de ani?» și el a răspuns din nou: «Nu pot să răspund!» Apoi Allah va porunci apei să curgă din cer și ei (oamenii) vor încolți precum legumele. Singura partea a omului ce nu se va descompune va fi un singur os (din șira spinării) din care va fi reconstituit întregul trup în Ziua Învierii.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Lumea pământească, așa cum o percepem noi, va dispărea și o nouă lume va veni. Munții pe care îi vedem în prezent vor fi făcuți pulbere, dintr-o singură lovitură, adică își vor pierde forma și dimensiunile într-o clipă.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Și când se va sufla în trâmbiță cu o singură suflare ~ Și vor fi ridicate pământul și munții și apoi vor fi făcuți pulbere, dintr-o singură lovitură, ~ În Ziua aceea se va produce "cea care trebuie să se întâmple,"

[Coran 69:13-15]

Apoi se va suna din trâmbiță și nimeni nu va putea auzi sunetul și omul își va apleca gâtul într-o parte și apoi îl va înălța spre cealaltă parte și primul ce va auzi sunetul trâmbiței va fi cel ce va fi ocupat cu instalarea un rezervor de apă menit să furnizeze apă pentru cămilele sale. Acesta va leșina și ceilalți oameni de asemenea vor leșina și apoi Allah va trimite ploaie care va fi precum picăturile de rouă și din aceasta vor crește trupurile oamenilor.

Și apoi se va sufla din trâmbiță și ei se vor ridica și vor începe să privească (de jur-împrejur). Și se va spune: „O, oameni, duceți-vă la Domnul vostru!” Și apoi vor fi întrebați. Apoi se va spune: „Aduceți un grup (dintre ei) pentru Focul Iadului!” Și se va întreba: „Din câți să fie format?” Se va zice: „Dintr-o mie selectați 999 de oameni care să meargă în Focul Iadului.” Aceasta va fi *«o Zi care îi va face pe copii cărunți»* [73:17] din cauza groazei ce o va caracteriza și aceasta va fi ziua în care s-a spus: *«Într-o Zi li se va arăta lor o nenorocire»* [68:42] Dacă deja nu crezi și nu te supui lui Allah în această viață pământească sau în această viață de probă, oare cum vei putea sta liniștit în Ziua Judecății, Ziua groaznică a Adevărului? Acea Zi este descrisă prin două metafore: (1) va fi o vreme atât de groaznică încât chiar și copiii vor deveni cărunți; (2) ceea ce privești drept cerul cel fără de sfârșit, întotdeauna același, va fi despicaț în două; cu alte cuvinte, forma lucrurilor va fi complet schimbată, atât în ceea ce îl privește pe om, cât și în ceea ce privește natura și toate valorile adevărate vor fi restabilite.

Legământul lui Allah, indiferent la ce se referă, nu poate decât să fie dus la îndeplinire. Acesta se referă la truda pentru o treabă (afacere) și asprimea unei nenorociri, originea sa se află în spaimă, în fugă și în timp ce vor fugi femeile își vor ridica veșmintele lăsându-și gleznela la vedere și își vor dezveli încheieturile. Din acest motiv cuvintele folosite aici se referă la Ziua în care situația va deveni apăsătoare și cumplită. Atunci oamenii vor confrunta realitatea clară a Zilei Judecății. Cu acea ocazie, oamenii vor fi convocați la adorare, nu neapărat în cuvinte, ci prin logica faptelor, când Adevărul se va manifesta deplin. Gloria le va lua ochii necredincioșilor, ale căror respingeri

din trecut, când li s-a oferit posibilitatea de a alege, și totuși au refuzat, îmbinată cu situația prezentă, îi va umple de sentimentul celei mai josnice spaime și umilințe.

Abdullah bin Amr a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a spus: „... Apoi se va suna din trâmbiță și nimeni nu va putea auzi sunetul și omul își va apleca gâtul într-o parte și apoi îl va înălța spre cealaltă parte și primul ce va auzi sunetul trâmbiței va fi cel ce va fi ocupat cu instalarea unui rezervor de apă menit să furnizeze apă pentru cămilele sale. Acesta va leșina și ceilalți oameni de asemenea vor leșina și apoi Allah va trimite ploaie care va fi precum boabele de rouă și din aceasta vor crește trupurile oamenilor. Și apoi se va sufla din trâmbiță și ei se vor ridica și vor începe să privească (de jur-împrejur). Și se va spune: „O, oameni, duceți-vă la Domnul vostru!” Și apoi vor fi întrebați. Apoi se va spune: „Aduceți un grup (dintre ei) pentru Focul Iadului!” Și se va întreba: „Din câți să fie format?” Se va zice: „Dintr-o mie selectați 999 de oameni care să meargă în Focul Iadului.” Aceasta va fi *«o Zi care îi va face pe copii cărunți»* [73:17] din cauza groazei ce o va caracteriza și aceasta va fi ziua în care s-a spus: *«Într-o Zi li se va arăta lor o nenorocire»* [68:42] Aceasta se referă la truda pentru o treabă (afacere) și asprimea unei nenorociri, originea sa se află în spaimă, în fugă și, în timp ce vor fugi femeile, își vor ridica veșmintele lăsându-și gleznele la vedere și își vor dezveli încheieturile. Din acest motiv, cuvintele folosite aici se referă la Ziua în care situația va deveni apăsătoare și cumplită.” (relatat de Muslim)

2. Cum va arăta pământul în Ziua Învierii

Timpul exact în care va veni Ziua de Apoi nu este cunoscut de nici o făptură, ci numai de Allah Atotștiutorul. Nici măcar cei mai apropiați îngeri de Allah nu cunosc acest lucru. Îngerul Gavriil a recunoscut deja că nu are cunoștință despre aceasta atunci când a fost întrebat de nobilul Mesager al lui Allah. Totuși, Allah ne-a dezvăluit anumite prevestiri și semne ale Zilei de Apoi prin intermediul Mesagerului Său - Allah să-l miluiască și să-l

binecuvânteze -, pentru a-i pune în gardă pe musulmani. Mai mult decât atât, Profetul a prezis că pământul în Ziua Învierii va fi de un alb strălucitor. Oamenii vor fi strânși laolaltă în Ziua Învierii pe un teren alb-roșatic asemenea unei bucăți de pâine făcute din cea mai bună făină. Acel teren nu va avea nici un indicator de care cineva s-ar putea folosi.

Sahl bin Sa'd a relatat că Mesagerul lui Allah a zis: „Oamenii vor fi strânși în Ziua Învierii pe un teren alb nuanțat cu o culoare roșatică asemănătoare unei felii de pâine albă și nu se vor găsi indicatoare pentru nimeni.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Abu Huraira ne-a relatat că Mesagerul lui Allah a spus: „Cea mai bună zi în care soarele a răsărit a fost vineri; în această zi Adam a fost creat, în această zi a intrat în Paradis, în această zi a fost alungat din Paradis. Și Ziua de Apoi nu va veni decât într-o zi de vineri.” (relatat de Muslim, Tirmidhi și Nisai)

3. Cel dintâi pentru care pământul se va deschide în Ziua Învierii

Profetul va fi primul care se va ridica din mormânt în Ziua Învierii. El va fi mai presus de toți urmașii lui Adam, primul ce va interveni (pentru ceilalți) și primul căruia i se vor accepta mijloacile.

Abu Huraira a relatat că Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - a zis: „Eu voi fi mai presus decât toți urmașii lui Adam în Ziua Învierii, primul pentru care pământul se va deschide și voi fi primul mijlocitor și primul ale căror mijlociri vor fi acceptate (de către Allah).” (relatat de Muslim și Abu Dauud)

4. O scurtă descriere a oamenilor în Ziua Învierii

Îngerul ce va sufla în trâmbiță în Ziua Învierii este Israfil. Se va sufla în trâmbiță când oamenii vor ieși din morminte și vor veni în grabă către Domnul lor. Oamenii se vor trezi ca dintr-o amețeală și vor fi confuzi în această nouă postură. Și treptat-treptat își vor aminti cine sunt. Și își vor aminti că Allah în

Grația și Milostenia Sa i-a avertizat despre Ziua de Apoi în timpul vieții lor de probă și își vor aminti cuvintele Mesagerului lui Allah care la acea vreme li s-au părut atât de ciudate și de îndepărtate. Își vor da seama acum că toate au fost adevărate și că în clipa de față se adevăresc.

Vocea îngerului va chema la înviere și va îndruma toate sufletele. Și ei vor ieși din morminte având privirea plecată, amețiți precum lăcustele împrăștiate pretutindeni, grăbindu-se, cu privirea încremenită, îndreptându-se către Cel ce-i cheamă. „Grea este această Zi!” așa vor spune păcătoșii. Într-un moment în timpul invaziei lăcustelor, acestea sunt amorțite și sunt împrăștiate peste tot pe pământ. Același lucru este valabil și pentru făpturile împietrite ce se vor ridica în învâlmășeală din morminte și vor zice: „Ah! Vai nouă! Oare ce ne-a trezit?” Aceasta este Ziua în care ei vor părăsi mormintele în grabă ca și cum și-ar fi găsit un obiectiv bine determinat; ochii lor vor fi triști și rușinea îi va acoperi în întregime. Aceasta este Ziua ce le-a fost promisă.

A'îșa a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah - Allah să-l miluiască și să-l binecuvânteze - spunând: „Oamenii vor fi adunați în Ziua Învierii desculți, goi și necircumciși.” Eu am zis: „Mesager al lui Allah, bărbatul și femeia vor fi împreună în acea Zi și se vor privi unul pe celălalt?” Auzind întrebarea, Mesagerul lui Allah a spus: „A'îșa, situația va fi prea gravă pentru ei încât să se mai uite unul la celălalt!” (relatat de Bukhari, Muslim și Nisai)

Allah îi va reuni în Ziua Învierii pe cei ce i-a dus la rătăcire și îi va aduna târați pe fețele lor - orbi, muți și surzi. Dacă persistați în săvârșirea faptelor rele, care va fi sfârșitul vostru păcătos? Veți fi din ce în ce mai mult identificați cu Satana. Veți ajunge mârșavi și josnici. Vă veți pierde judecata cu care ați fost înzestrați de Allah. În loc să vedeți, veți rămâne orbi la Semnele lui Allah. În loc să aveți puterea de a-L regăsi în rugăciune și de a vă bucura de Grația Sa, veți fi muți la acestea. În loc să ascultați armonia și muzica sferelor, reprezentative pentru viața armonioasă și muzicală a oamenilor, voi nu veți auzi nimic sau veți auzi numai niște sunete neclare și vagi, precum aud cei surzi. Focul pârlitor al pedepsei voastre nu se va micșora, ci, din contră, va crește neînfricat, în timp ce voi alunecați și mai

adânc în Iad.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Acela pe care-l călăuzește Allah este [cu adevărat] cel bine călăuzit, iar aceluia pe care El îi duce în rătăcire nu le vei găsi ocrotitori afară de El. Și Noi îi vom aduna în Ziua Învierii târați pe fețele lor - orbi, muți, surzi. Adăpostul lor va fi Gheena și ori de câte ori va da să se stingă [focul], Noi îl vom aprinde cu flacăra.

[Coran 17:97]

Aceia care vor fi târați pe fețele lor către Gheena, aceia au locul cel mai rău și ei sunt rătăciți de la drum.

[Coran 25:34]

Consecințele respingerii călăuzirii lui Allah sunt: o viață mărginită și o orbire ce va persista și dincolo de această viață. Este un trai în care toate beneficiile dăruite de Allah nu vor fi incluse; în privirea exclusivă a „celor bune” în această viață lipsește adevărata Realitate. Deoarece l-a înzestrat cu vedere fizică în această lume a încercărilor, el crede că trebuie să fie favorizat în lumea reală, lumea care contează. El s-a folosit greșit de vederea sa fizică și a devenit orb în ceea ce privește lumea cealaltă. „Voi sunteți în mod voit orbi la Semnele lui Allah: acum nu veți mai vedea favorurile lui Allah și nu veți mai avea parte de Milostenia Sa. Orbirea în lumea în care veți înfrunta Realitatea este mult mai rea decât orbirea fizică în această lume de probă.”

Allah Preaînaltul și Preamăritul a zis:

Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.

[Coran 20:124]

Ziua în care din trâmbiță se va suna pentru a doua oară: în acea Zi Allah îi va aduna pe criminali, politeiști, păcătoși, pe cei ce nu cred în unicitatea lui Allah, etc. Și vor fi nevăzători cu fețe negre, cu ochii de culori diferite de cele normale, care spre Răsărit sunt negru și alb; care au ochi albaștrii sau nu vor vedea sau vor suferi de strabism, metaforic vorbind, adică „pe cei nelegiuți, învinețiți.”

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Ziua în care se va sufla în trâmbiță și-i vom aduna pe cei nelegiuți, învinețiți!

[Coran 20:102]

Necredincioșii vor fi adunați târați cu fețele în jos. Allah Cel ce l-a înzestrat pe om cu picioare pentru a putea merge în această lume are puterea de a-l face pe om să se târască cu fața în jos în Ziua Învierii.

Anas bin Malik a relatat că un bărbat a întrebat: „Mesager al lui Allah, cum vor fi adunați necredincioșii în Ziua Învierii? Târându-se pe fețele lor?” Atunci Profetul a răspuns: „Oare Cel ce a avut puterea de a-i face să meargă pe picioare nu va avea și puterea să-i facă să se târască cu fețele în jos în Ziua Învierii?” Qatada a zis: „Bineînțeles, așa este!” (El nu a mai adăugat:) „Prin Puterea Domnului nostru!” (relatat de Bukhari și Muslim)

În Ziua în care întreaga omenire va sta înaintea Domnului Lumilor atunci ei vor sta afundați în propria sudoare până la urechi. Oamenii vor asuda atât de mult în Ziua Învierii încât sudoarea lor va scufunda cu 30 de m. pământul și va ajunge la gurile și urechile oamenilor. Când oamenii vor sta înaintea lui Allah, Stăpânul Lumilor, fiecare dintre ei va fi afundat în sudoare până la mijlocul urechilor.

În Ziua Învierii, soarele va fi adus atât de aproape de oameni încât va rămâne numai o distanță de 1,5 km. între el și aceștia, și oamenii se vor afunda în propria sudoare după propriile fapte: unii până la genunchi, unii până la talie și alții până la nivelul gurii.

Miqdad bin Asuad a relatat: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: «În Ziua Învierii, soarele va fi adus atât de aproape de oameni încât va rămâne numai o distanță de 1,5 km. între el și aceștia.»

În Ziua Învierii unele fețe se vor ilumina, iar altele se vor întuneca. Celor cu fețele întunecate li se va spune: „Ați respins Credința după ce ați acceptat-o? Atunci gustați chinurile Iadului pentru că nu ați acceptat Credința!” Iar cei cu fețele iluminate vor deveni locuitori ai Paradisului, acolo unde vor rămâne pentru totdeauna. „Fața” exprimă personalitatea noastră, ființa noastră interioară. Albul este culoarea Luminii, a te „ilumina” înseamnă a fi luminat de Lumină, simbol al fericirii, razele luminii glorioase a lui Allah. Negrul este culoarea întunericului, a păcatului, a împotrivirii, a mizeriei, a îndepărtării de grația și lumina lui Allah. Acestea sunt semnele Paradisului și ale Iadului.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Într-o Zi, unele chipuri se vor lumina, iar alte chipuri se vor întuneca. Acelora cu chipurile întunecate [li se va spune]: “V-ați lepădat de credință, după ce ați fost credincioși? Gustați atunci chinurile pentru că v-ați lepădat de credință!”. ~ Cât despre cei cu chipurile luminoase, ei se vor afla sub îndurarea lui Allah și în ea vor sălășlui în veci.

[Coran 3:106-107]

În Ziua Învierii fețele drept-credincioșilor musulmani vor fi iluminate de zâmbet, de bucurie la primirea minunatei vești că vor fi locuitori ai Paradisului. Iar fețele celor ce nu au crezut în Allah în unicitatea Sa și în Mesagerul Său, Muhammed, ca, de altfel, și cele ale celorlalți păcătoși, vor fi pline de colb în acea Zi. Colbul de pe fețele păcătoșilor va contrasta cu lumina strălucitoare ce va lumina fețele celor drepte; și întunecimea va fi în contrast cu fețele „zâmbitoare, vesele” ale celor drept-credincioși. Colbul sugerează de asemenea că fiind neacceptați de Allah, fețele, ochii, înzestrările lor vor fi pline de praf, iar întunecimea sugerează că fiind rău-făcători ei nu vor avea parte de Puritate sau de Lumină.

Se poate deduce de asemenea un alt contrast: Cei umili și modești pot fi „în colb” în această viață, iar cei păcătoși să fie triumfători, însă în Ziua Învierii rolurile se vor inversa.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

În Ziua aceea, vor fi chipuri luminoase, ~ Surâzătoare și vesele, ~ Și în Ziua aceea, vor fi chipuri cu colb pe ele, ~ Pe care le va acoperi întunericul, - ~ Aceștia sunt necredincioșii nelegiuți.

[Coran 80:38-42]

Pe fețele răufăcătorilor se va vedea munca silnică și oboseala neîntreruptă a sarcinii pe care o au, aceea de a se lupta cu Focul arzător pe care propriile lor fapte l-au aprins. Observați contrastul dintre soarta celor păcătoși și cea a celor drepti. În primul caz, pe fețele lor se citește umilința, însă în cel de-al doilea caz se vede bucuria; în loc să existe muncă silnică și oboseală din cauza Focului, există o năzuință care este o urmare plăcută a eforturilor spirituale depuse în viața pământească, care poate le-au adus necazuri și asupriri din exterior, însă care le-au adus pacea și liniștea sufletească.

Când sunetul trâmbiței se va auzi pentru a doua oară, în acea Zi omul va fugi de fratele său, și de mama sa, și de tatăl său, și de soția sa și de copiii săi. Fiecare om, în acea Zi, va avea lucrul său care îi va fi de ajuns. Chiar și cei ce au fost cei mai apropiați și cei mai dragi în această viață nu vor putea sau nu vor dori să se ajute reciproc în acea Zi teribilă. Prietenul nu va întreba de prieten în acea Zi. Păcătosul va dori să se salveze pe sine chiar cu prețul propriei sale familii sau a binefăcătorilor lui. Astfel, dacă vor primi o pedeapsă pentru păcatele lor, vor fi nerăbdători să-și evite unii altora părerile de rău sau să fie martori ai umilinței pe care o îndură ceilalți; căci fiecare va avea suficiente pe cap pentru a se mai gândi și la alții. Pe de altă parte, cei drept-credincioși vor fi uniți cu cei drepti, iar fețele lor vor fi luminoase, surâzătoare și vesele.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Și când va veni nenorocirea cea mare, ~ În Ziua aceea va fugi omul de fratele lui, ~ De mama lui, de tatăl lui, ~ De soața lui și de copiii lui! ~ În Ziua aceea, fiecare om va avea lucrul său care îi va fi de ajuns.

[Coran 80:33-37]

Lumea, așa cum o știm noi, va fi complet distrusă, încât semnele cerești și pământești de asemenea vor pieri. Nu numai asta, însă relațiile foarte apropiate dintre oameni se vor transforma, din cauza păcatelor, în ceva urât și înspăimântător. Păcătoșii vor fi atât de copleșiți de sentimentul groazei când își vor da seama de propria responsabilitate încât își vor părăsi chiar și cei mai apropiați prieteni. Păcătosul își va oferi copiii, familia, rudele, pe cei ce l-au adăpostit și l-au ocrotit – de fapt va oferi întreg pământul – ca răscumpărare pentru sine. Acesta va fi egoismul și agonia lui. Ce n-ar da păcătosul pentru izbăvirea sa. Însă nimic nu îl va putea salva. Focul Iadului va răzni după el. Deși se vor putea vedea unii pe alții în Ziua Învierii, ei nu vor vorbi nici cu părinții, nici cu copiii sau cu rudele, și nici nu îi vor ruga pentru ajutor. Cei ce au păcătuțit prin săvârșirea de crime și cei ce nu au crezut vor dori să se izbăvească pe sine de pedeapsa ce li se va cuveni în acea Zi cu proprii copii, cu soția și cu fratele și cu neamurile ce l-au adăpostit și cu toți cei ce se află pe pământ și care i-ar putea salva. Dar totul va fi în zadar.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a zis:

Măcar că se vor vedea. Păcătosul va voi în Ziua aceea să se răscumpere de osândă cu copiii săi, ~ Cu soața sa, cu fratele său ~ Și cu neamul său care-i dăruiește lui adăpost, ~ Cu toți cei care se află pe pământ, care l-ar putea mântui.

[Coran 70:11-14]

Anas a relatat că Profetul a zis: „Allah îi va spune acelei persoane despre Focul (Iadului): «Dacă ai avea totul pe pământ, l-ai dăruia ca răscumpărarea pentru izbăvirea ta (pentru a te salva

de Foc)?» Și omul va răspunde: «Da!» Atunci Allah va spune: «Când te aflai în coasta lui Adam, te-am întrebat ceva mai ușor decât aceasta, și anume să nu slăvești pe nimeni în afară de Mine, însă tu ai stăruit în venerarea altora în afară de Mine.» (relatat de Bukhari)

Cum poate o astfel de răscumpărare să fie posibilă din moment ce fiecare individ în parte va fi înviat în aceeași stare în care se găsea atunci când a murit. Dacă a fost credincios, se va înfățișa ca fiind credincios și în Ziua Învierii, iar de a săvârșit păcate, păcătos va fi și acolo.

Jabir a relatat: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: «Fiecare rob va fi trezit (în aceeași stare) cum a murit.»” (relatat de Muslim)

În vremea Judecării, cei drept-credincioși, numiți și „companioni ai Mâinii Drepte”, își vor ține *cartea* în mâna dreaptă. Și apoi ce-l ce va avea cartea sa în mâna sa dreaptă va spune: „Țineți, citiți cartea mea! Eu am crezut că voi primi răsplata mea!” Și el va avea parte de o viață plăcută, într-o grădină înălțată cu rodul atârând în jos, ușor de obținut. Mâncați și beți cu plăcere pentru ceea ce ați făcut mai înainte, în zilele trecute. Cel drept-credincios se va bucura că credința pe care a avut-o în timpul vieții pământene a fost pe deplin confirmată și este acum materializată înaintea lui. El a înțeles și a crezut că binele și răul trebuie să-și găsească răsplata cuvenită în Ziua de Apoi, deși multe aparențe înșelătoare s-au văzut în această lume pământească. Va fi o lume cu totul nouă, un pământ nou și un cer nou, și atunci cei binecuvântați se pot gândi cu ușurare la zilele din trecut, care se referă la schimbarea condiției în întregime, la sfârșitul existenței lucrurilor așa cum le știm noi. Timpul și spațiul nu vor mai exista, astfel că orice idee ne-am forma în legătură cu acest lucru va fi deja învechită până în acel moment.

Ceea ce în această lume de probă este indiferență și inconștiență va deveni clar în lumea de dincolo: căci moartea reprezintă Poarta ce desparte cele două lumi. De îndată ce va intra pe acea Poartă, omul va realiza cum lucrurile pe care le-a neglijat sau le-a privit cu indiferență reprezintă adevăruri apropiate, iar cele pe care le-a prețuit în această lume sunt

umbre ce s-au destrămat. Lucrurile pe care a dorit să le evite sunt cele ce au ajuns acum la sfârșit. Atât binele, cât și răul vor recunoaște Adevărul cu tărie. Etapa următoare va fi Judecata, vestită de suflarea trâmbiței. Fiecare suflet se va înfățișa atunci. Cartea va fi deschisă. Faptele bune și cele rele vor vorbi pentru, respectiv împotriva celor ce le-au săvârșit. Judecata completă va fi înfăptuită, fiecare faptă ducând spre propriul rod. În ciuda faptului că a întrebuițat în scopuri negative membrele și toate cele cu care a fost înzestrat și sunt responsabile pentru răutățile sale, răufăcătorul va răspunde de faptele sale rele, este singurul răspunzător pentru acestea, prin libertatea de voință. S-a afirmat că păcătoșii ale căror cărți vor fi negre vor fi duși într-un colț, acuzându-i pe alții că i-ar fi îndrumat greșit. Prin „alții” se poate înțelege și Cel ce înregistrează resursele lor sau posibilitățile lor sau cele ce-i înconjoară sau asociații lor din această lume sau orice altceva în afară de ei înșiși. Astfel de învinuiri nu sunt acceptate de Curtea de Judecată. Între timp, în această viață, gândurile sufletești, îndeplinirile celor ce se află în inimile noastre și a speranțelor noastre par a fi atât de îndepărtate, par chiar să nu se realizeze, tocmai când ne gândeam că suntem aproape să le îndeplinim. În Ziua de Apoi nu se va întâmpla așa. Roadele ce li se cuvin celor drepti nu se vor mai afla atât de departe de aceștia. Acestea vor fi ușor de obținut. Roadele vor atârna în jos, fiind cu ușurință obținute de cei drept-credincioși.

Allah Preamăritul și Preaînaltul a zis:

În ce-l privește pe acela căruia i se va da cartea sa în dreapta lui, el va zice: "Țineți, citiți cartea mea! ~ Eu am crezut că voi primi răsplata mea!" ~ Și el va avea parte de o viață plăcută, ~ Într-o Grădină înălțată, ~ Cu rodurile ei atârând în jos. ~ "Mâncați și beți cu plăcere pentru ceea ce ați făcut mai înainte, în zilele trecute!"

[Coran 69:19-24]

Cei cu credință sunt bucuroși când își aduc aminte de zilele lor trecute: amintirile lor reprezintă o avere prețioasă. Cei ce au

păcătuind simt o durere cumplită când își amintesc de zilele din trecut. Amintirile lor reprezintă o pedeapsă groaznică. În Ziua Judecării copiii luminii vor primi și vor citi din cartea lor și îi vor aduce mulțumiri lui Allah pentru Milosteniile Sale. Ce vor face copiii întunericului? Aceștia au fost orbi în această lume pământească și nu vor avea parte de Bunăvoința lui Allah. Dimpotrivă, își vor da seama că, cu cât a fost mai lung timpul pe care l-au parcurs, cu atât s-au îndepărtat și mai mult de Calea cea Dreaptă. Moartea survenită în această lume „de probă” a fost doar o trecere spre o lume nouă. Și-ar dori ca moartea să fi însemnat sfârșitul tuturor lucrurilor, însă nu va fi așa. O durere sfâșietoare se simte atunci când sufletul își pierde puterea asupra sa, când individualitatea încearcă să obțină o nouă stare și nu poate; aceasta este viața după moarte. Cel păcătos își va primi cartea sa în mâna stângă și se va afla într-o stare cumplită. Puterea de care s-au folosit în mod greșit pentru a comite nedreptăți și atrocități se va spulbera. Averele ce i-a făcut surzi la chemarea la Adevăr nu va mai exista. Și atunci vor striga cu durere: „O, de n-aș fi știut care este răsplata mea! Mai bine dacă ar fi fost [moartea mea] neștrămutată!” Aceste strigăte însă nu le vor fi de nici un folos. Aceștia vor fi prinși, legați în lanțuri și aruncați în Focul cel Arzător pentru crimele comise împotriva lui Allah și împotriva umanității. Strânsoarea păcatului îi va țintui pe păcătoși căci s-au lepădat de Allah. Au ales după propriile dorințe și le-au venerat pe acestea și au alergat după făpturile lui Allah, uitându-L pe Cel ce reprezintă sursa a tot ceea ce este bun.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

În ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea sa în stânga lui, acela va zice: "Vai mie! Mai bine de nu mi s-ar fi dat cartea mea ~ Și de n-aș fi știut care este răsplata mea! ~ Mai bine dacă ar fi fost [moartea mea] neștrămutată! ~ Averele mele nu mi-a fost de nici un folos! ~ Puterea mea a fost spulberată!"

[Coran 69:25-29]

Cu adevărat, cei ce nu au crezut și au murit fără credință nici de-ar oferi ca răscumpărare pentru ei întreg pământul în aur, acesta nu va fi primit.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

De la aceia care nu cred și mor necredincioși nu se va primi niciodată de la vreunul dintre ei nici chiar întregul pământ în aur, chiar dacă ei ar voi să se răscumpere cu el. Aceia vor avea parte de chin dureros și ei nu vor avea pe nimeni să-i ajute.

[Coran 3:91]

Anas bin Malik a relatat: „Mesagerul lui Allah obișnuia să spună: «Un necredincios va fi adus în Ziua Învierii și va fi întrebat: „Presupunând că ai avea atât de mult aur încât ai umple pământul cu el, l-ai oferi drept răscumpărare pentru tine (pentru păcatele tale)?” Și el va răspunde: „Da!” Apoi i se va spune: „Ți s-a cerut un lucru mai ușor decât acesta [să nu slăvești pe nimeni în afară de Allah (adică să accepți islamul)], însă tu ai refuzat”.»” (relatat de Bukhari)

Cei ce resping Mesajul lui Allah trebuie să-și dea seama că va veni o vreme când își vor dori să fi sacrificat tot ce au avut pentru cauza Adevărului și pentru Calea cea Dreaptă. Însă atunci va fi prea târziu. De ce să nu ne gândim acum la acest lucru și să acceptăm Grația și Lumina lui Allah? Acest „lucru” va fi mai presus de orice lucru pe care nu și-l pot imagina în această viață. Așa cum cei cu credință vor obține o binecuvântată imaginație pe care o pot percepe și în prezent, tot așa cei fără de credință se vor afla într-o stare de sărăcie și mizerie pe care nu și-o pot imagina în prezent. Cât de umilitor va fi pentru ei să-și dea seama că lucrurile pe care obișnuiau să le ia în bătaie de joc se află peste tot în jurul lor și cele pe care abia așteptau să le obțină sunt simple minciuni și vanități.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Dacă aceia care sunt nelegiuiți ar avea tot ceea ce se

află pe pământ și încă o dată pe atât, laolaltă cu aceasta, [în zadar] le-ar oferi ei ca răscumpărare pentru [a scăpa de] chinurile în Ziua Învierii; li se va arăta lor de la Allah ceea ce ei n-au pus în socoteală niciodată, ~ Li se vor arăta relele pe care le-au agonisit și-i vor împresura pe ei cele de care și-au bătut joc.

[Coran 39:47-48]

Fiți atenți la diferența dintre cei salvați și cei condamnați. Primii vor merge cu demnitate precum cei onorați înaintea unui rege, iar cei din urmă vor merge cu suferință spre pedeapsa ce li se cuvine precum o turmă de vite condusă de sete spre locul de adăpare. Observați această metaforă. Se grăbesc inconștienți spre adăpătoare, însă se vor arunca în Foc.

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

În Ziua în care îi vom aduna pe cei cu frică la Cel Milostiv, venind grupuri, ~ Și-i vom mîna pe nelegiuîți către Gheena ca [pe o turmă] la adăpătoare,

[Coran 19:85-86]

Dacă sufletul nu se bazează pe propria sa credință și nu caută de unul singur Adevărul, va fi pus alături de turmele ce se îndreaptă spre Pieire. Cei cu credință vor merge de asemenea în grupuri și nu vor fi singuri. Îngerii din ceruri nu vor fi surprinși la venirea sufletelor bune și drepte. Ei sunt veseli, îi întâmpină cu salutul islamic (Selamu Aleikum!), îi felicită și îi invită cu bucurie să intre.

Și cei ce nu au crezut vor fi conduși în grupuri spre Iad, până ce, odată ajunși acolo, porțile Iadului se vor deschide dintr-odată precum porțile unei închisori la venirea prizonierilor. Și cei ce le păzesc vor zice: „Oare nu s-au ridicat dintre voi Mesageri, recitându-vă versetele Domnului vostru și avertizându-vă de adunarea ce va avea loc în această Zi?” Și ei vor zice: „Ba da!” Însă sursa de suferință a fost îndreptățită față de păcătoși. Și li se va spune: „Intrați pe porțile Iadului și aici veți rămâne!”

Cei ce și-au făcut datoria față de Domnul lor vor fi conduși

În grupuri spre Paradis, până ce, odată ajunși acolo, porțile se vor deschide înaintea lor pentru a-i primi înăuntru, iar cei ce le păzesc vor zice: „Selamu Aleikum! (Pacea să fie asupra voastră!) V-ați descurcat foarte bine, așa că intrați și aici veți rămâne!” Și ei vor zice: „Toată slava și mulțumirea se cuvine lui Allah care și-a îndeplinit Legământul pe care L-a făcut și ne-a făcut locuitori ai Paradisului!” Cât de minunată este răsplata pentru cei cu evlavie și credință de Dumnezeu! Și veți vedea îngeri ce înconjoară din toate părțile Tronul Divin al lui Allah, slăvind Numele Său. Și toate faptele vor fi judecate cu dreptate și adevăr și se va spune: „Toată slava se cuvine lui Allah, Domnul lui Alamin – al omenirii, al *djinilor* și al tuturor celor ce există!”

Allah Preaînaltul și Preamăritul a spus:

Allah nu impune nici unui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit [faptele bune] și împotriva lui ceea ce a dobândit [faptele rele]. Doamne, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit! Doamne, nu ne împovăra pe noi cu grea povară, așa cum i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră. Doamne, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura! Și șterge-ne nouă greșalele noastre și iartă-ne pre noi și fii milostiv cu noi! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra celor necredincioși!

[Coran 2:286]

Cuprins

Nota editorului	8
Prefață	9
Introducere	16
Semnificația credinței în Lumea de Apoi și influența acesteia asupra comportamentului uman	16
Prima formă de creație	21
Măiestria creativă a lui Allah	23
Scopul vieții și Adevărul lui Allah	24
Diferite nume ale Zilei de Apoi	26
Profețiile Mesagerului lui Allah despre Cele Nevăzute	29
Prevestirea Zilei de Apoi	31
Apropierea Ceasului	34
Semne minore ce vestesc Ziua de Apoi	35
Acordarea Profeției lui Muhammed	35
Moartea profetului Muhammed	37
Cucerirea și redeschiderea	
Casei Sfinte de la Ierusalim (Bait-ul-Maqdis)	39
Molima	40
Bunăstare fără limite	41
Încercări (<i>Fitna</i>)	45
Uciderea califului Osman și dezmembrarea națiunii	54
Bătălia de la Gemel	57
Bătălia de la Siffin	60
Apariția Khauarijilor	62
Apariția "Mincinoșilor" (Dajjali)	
care pretindeau a fi Mesageri ai lui Allah	65
Atribuirea unor relatări (Hadis) false Profetului	67
Răspândirea păcii și a liniștii	68
Focul ce emană din pământul Hijazului	69
Eclipse	71
Lupte cu triburile mongole	73
Apariția tiranilor și a asupritorilor	74
Crime excesive și vărsare de sânge	76
Dispariția cinstei și risipirea credinței	77

Credința și imitarea obiceiurilor islamice	82
Apariția femeilor goale	84
Femeile sclave dau naștere stăpânilor sau stăpânelor	85
Păstori sărmani și desculți ce se întrec în înălțarea unor construcții impunătoare	87
Salutul Islamic spus doar celor cunoscuți	89
Răspândirea practicilor comerciale	90
Avariția	91
Imoralitatea	93
Ruperea relațiilor de rudenie	94
Mărturia mincinoasă și neglijarea dovezilor	96
Obținerea venitului din surse îndoielnice	98
Camăta ca mijloc de trai	100
Considerarea relațiilor sexuale interzise ca fiind permise	102
Purtarea veșmintelor din mătase considerată a fi permisă	104
Consumul băuturilor alcoolice considerat a fi permis	106
Rivalitate în ornamentarea moscheilor	108
Cunoștințele religioase se vor diminua	110
Timpul se scurge cu repeziciune	111
Omul își va dori să fie în mormânt în locul fratelui său	112
Îndepărtarea răufăcătorilor din Medina	113
Fluviul Eufrat scoate la iveală o comoară de aur	116
Terenul arid al Arabiei va deveni pajiște și râuri	118
Visurile drept-credincioșilor se vor adevăra	120
Lupte, jafuri, încercări	122
Fuga celor credincioși pe vârful munților	124
Necredința în <i>Sunna</i> ("Tradiția Profetului")	125
Musulmanii vor venera idoli și se vor întoarce la politeism	128
Apariția politeismului în comunitatea musulmană	129
Apariția unui om din tribul Qahtan	132
Națiuni se aliază împotriva musulmanilor	133
Embargo asupra Irakului și a aliaților lui	134
Superioritatea romanilor și numărul mare al populației	135
Cucerirea Constantinopolului și a Romei	136
Greutăți dinspre răsărit	138
Folosirea excesivă a instrumentelor muzicale	139
Bătrânul încearcă să devină din nou tânăr	140

Izbucnirea unui număr mare de cutremure	141
Moartea drept-credincioșilor	142
Numărul femeilor va crește, cel al bărbaților va descrește	143
Foamete	145
O adiere plăcută va curma viața fiecărui musulman	146
Distrugerea Ka'abei	147
Semne majore ce vestesc Ziua de Apoi	149
Venirea lui Al-Mahdi	149
Apariția lui Dajjal (Anticristul)	154
Venirea pe pământ a lui Iisus Hristos	180
Iagog și Magog	200
Eclipse în trei locuri	212
Demolarea Sfintei Ka'aba	213
Fumul	217
Răsărirea soarelui dinspre Apus	225
Vietatea ce va ieși din pământ și va vorbi oamenilor	232
Dispariția nobilului Coran	
Dispariția islamului. Reîntoarcerea la idolatrie	235
Izbucnirea unui foc	
ce îi va conduce pe oameni la locul "adunării" lor	240
Scurtă descriere a Zilei Învierii	246
Suflarea trâmbiței în Ziua Învierii	246
Cum va arăta pământul în Ziua Învierii	249
Cel dintâi pentru care pământul	
se va deschide în Ziua Învierii	250
O scurtă descriere a oamenilor în Ziua Învierii	250